

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Statistical Restoration

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Statistical Restoration

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 6/26/2023
Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0
Alan Bunning, 2022

Formatted by Speedata Publisher 4.21.18 (Pro) on 3/8/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	69
Κατα Ιωαννην	114
Πραξεις	147
Προς Ρωμαιους	192
Προς Κορινθιους Α΄	209
Προς Κορινθιους Β΄	225
Προς Γαλατας	236
Προς Εφεσιους	242
Προς Φιλιππησιους	248
Προς Κολοσσαεις	252
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	256
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	260
Προς Τιμοθεον Α΄	262
Προς Τιμοθεον Β΄	267
Προς Τιτον	271
Προς Φιλημονα	273
Προς Εβραιους	274
Ιακωβου	287
Πετρου Α΄	292
Πετρου Β΄	297
Ιωαννου Α΄	300
Ιωαννου Β΄	305
Ιωαννου Γ΄	306
Ιουδα	307
Αποκαλυψις Ιωαννου	309

APPENDIX

Reader's Guide

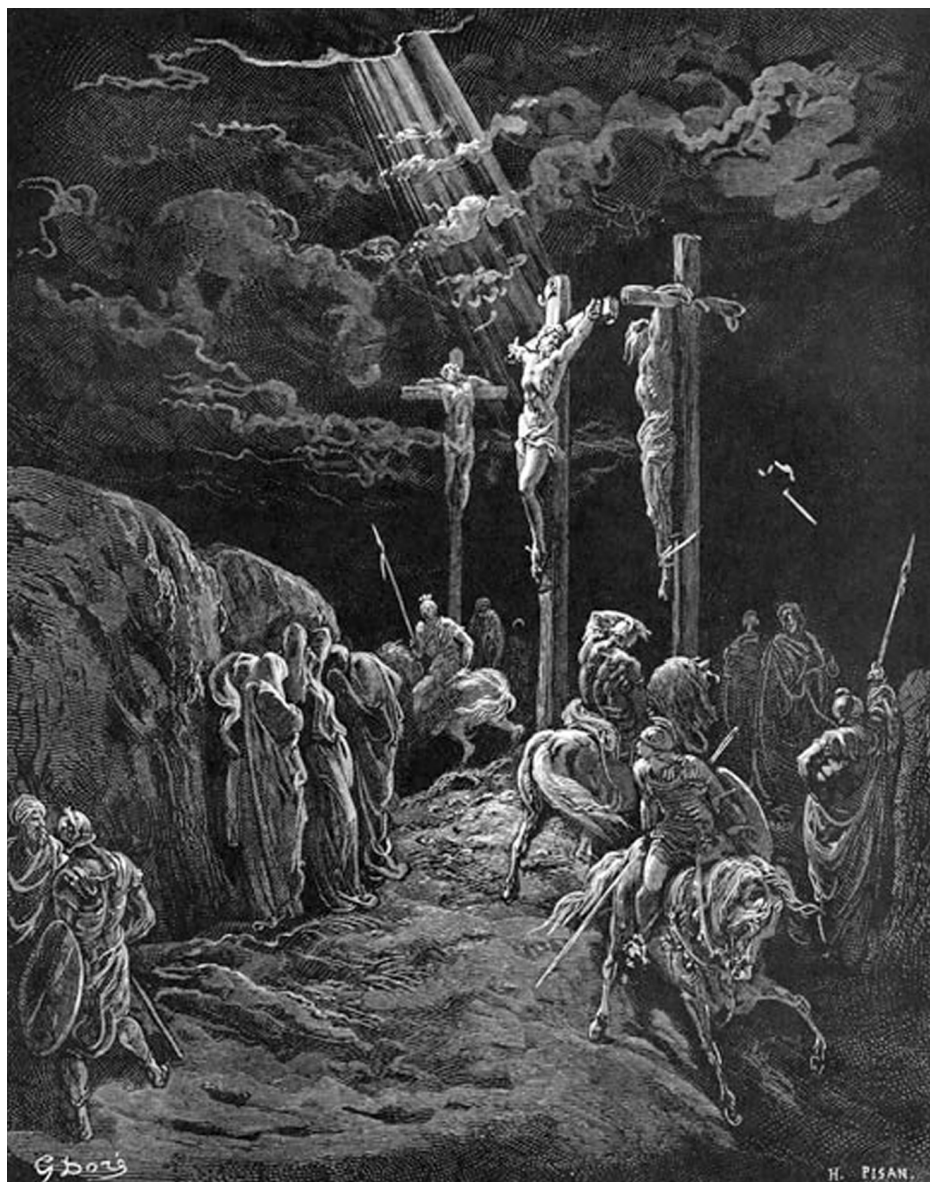
Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 γενέσεως Ἰησοῦ Ἐπιφανέως, υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ: **2** Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ, Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, **4** Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών, **5** Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβήδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ἰωβήδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, **6** Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, **7** Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, **8** Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν, **9** Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ, Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάζ, Ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκιάν, **10** Ἐζεκιάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς, Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν, **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ, **13** Ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ, Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν

τὸν Σαδῶκ, Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχεΐμ, Ἀχεΐμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ, **15** Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, **16** Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Ἐπιφανής. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Ἐπιφανέως γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἐπιφανέως Ἰησοῦ Ἐπιφανέως ἡ γένεσις οὕτως ἦν: μνηστευθεΐσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συναλεθῆν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Ἐπιφανέως Ἁγίου. **19** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων, “Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Ἐπιφανέως ἐστὶν Ἁγίου. **21** Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐπιφανή, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.” **22** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, **23** “Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐπιφανή”, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, “Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός”. **24** Ἐγενθεις δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ

παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, **25** καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ὁἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἑρῳδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα **2** λέγοντες, “Ποῦ ἐστὶν ὁ, τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.” **3** Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑρῳδου ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ’ αὐτοῦ. **4** Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ’ αὐτῶν ποῦ ὁ Ὁ Χριστὸς γεννᾶται. **5** Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, “Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας”. οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου: **6** “Καὶ σύ Βηθλέεμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐξ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.” **7** Τότε Ἑρῳδου λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσεν παρ’ αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. **8** Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλέεμ εἶπεν, “Πορευθέντες, ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὑρήτε, ἀπαγγείλατέ μοι ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.” **9** Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν, καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς ἕως ἐλθῶν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. **10** Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. **11** Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα: χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. **12** Καὶ χρηματισθέντες κατ’ ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἑρῳδον, δι’ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. **13** Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Ὁκυρίου φαίνεται κατ’ ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων, “Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἑρῳδου ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.” **14** Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἑρῳδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ὁκυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, “Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου.” **16** Τότε Ἑρῳδου, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν καὶ ἀποστείλας, ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλέεμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. **17** Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος, **18** “Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.” **19** Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἑρῳδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Ὁκυρίου φαίνεται κατ’ ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ **20** λέγων, “Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.” **21** Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ

εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. **22** Ἀκούσας ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **11** Ἐγὼ δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν, ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου, ἐφοβήθη ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμί ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, **23** βαστάσαι. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Ἐνεύματι καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ἀγίω καὶ πυρί. **12** Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι “Ναζωραῖος κληθήσεται.”

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας **2** λέγων, “Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.” **3** Οὗτος γὰρ ἐστίν ὁ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος, “Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: “Ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν Ὁκυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.”” **4** Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. **5** Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, **6** καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ Ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **7** Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας. **9** Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. **10** Ἦδη δὲ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν

ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **11** Ἐγὼ δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν, ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου, ἐφοβήθη ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμί ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, **23** βαστάσαι. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Ἐνεύματι καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ἀγίω καὶ πυρί. **12** Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι “Ναζωραῖος κληθήσεται.” αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.” **13** Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. **14** Ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων, “Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;” **15** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Ἄφες ἄρτι, οὕτως γὰρ πρέπον ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.” Τότε ἀφίησιν αὐτόν. **16** Βαπτισθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ Ἐνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. **17** Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα, “Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα.”

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Ἐνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. **2** Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα, ὕστερον ἐπέινασεν. **3** Καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων, εἶπεν αὐτῷ, “Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.” **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Γέγραπται, ‘Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.”” **5** Τότε παραλαμβάνει

αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει αὐτῷ, “Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἦσαν γὰρ ἄλεξις. **19** Ἰησοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω γέγραπται γάρ, Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ὅτι Ἐπι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ ποιήσω ὑμᾶς ἄλεξις ἀνθρώπων.” **20** Οἱ δὲ σοῦ”, καὶ, “Επὶ χειρῶν ἀρουσὶν σε, μήποτε εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν προσκόφῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.” **7** αὐτῷ. **21** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Πάλιν γέγραπται, δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου Ὁὐκ ἐκπειράσεις Ἰησοῦς σου.” καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν **8** Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** Οἱ δὲ εὐθέως δόξαν αὐτῶν, **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ταῦτά ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ὁ μοι.” **10** Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἰησοῦς ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν “Ὑπαγε, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ, “Κύριον ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸν θεὸν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων μόνῳ λατρεύσεις.” **11** Τότε ἀφήσιν αὐτὸν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσήλθον λαῷ. **24** Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς καὶ διηκόνουν αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὅτι ὅλην τὴν Συρίαν. Καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πάντας τοὺς κακῶς, ἔχοντας ποικίλαις Γαλιλαίαν. **13** Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά, νόσοις, καὶ βασάνοις συνεχομένους, ἔλθων κατώκησεν εἰς Καφαρναοὺμ, τὴν δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραθαλασσίαν ἐν ὀρίοις Ζαβουλῶν καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Νεφθαλείμ. **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν **25** Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ διὰ Ἰησοῦ τοῦ προφήτου λέγοντος, **15** ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ “Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία Ἰορδάνου.

τῶν ἐθνῶν. **16** Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ἐν σκοτίᾳ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Καὶ ἀνοίξας τὸ ἀνέτειλεν αὐτοῖς.” **17** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων, **3** “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.” **4** Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ ἠγγικεν γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.” **18** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς παρακληθήσονται. **5** Μακάριοι οἱ πραεῖς,

ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. **6** τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται
 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν ὅς δ' ἂν
 δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται
7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. **20** Λέγω
 ἐλεηθήσονται. **8** Μακάριοι οἱ καθαροὶ γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισεύση ὑμῶν
 τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν ὄθειον ὄψονται. ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων
9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
 υἱοὶ ὄθειου κληθήσονται. **10** Μακάριοι Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. **21** Ἠκούσατε ὅτι
 οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, “Οὐ φονεύσεις”, ὅς
 αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. **11** δ', ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.' **22**
 Μακάριοι ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ ἔγω δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος
 διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει
 ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. **12** Χαίρετε ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, “Ρακά”,
 καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἔνοχος ἔσται τῷ Συνεδριῷ ὅς δ' ἂν εἴπῃ,
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς ἄνωγος ἔσται εἰς τὴν Γέενναν τοῦ
 προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. **13** Ὑμεῖς ἐστε πυρός. (Geenna g1067) **23** Ἐὰν οὖν προσφέρῃς
 τὸ ἄλας τῆς γῆς ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ
 ἐν τίνι ἀλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ
 εἰ μὴ βληθὲν ἔξω, καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν σου, **24** ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν
 ἀνθρώπων. **14** Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ὑπάγε πρῶτον
 κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἀνῶ διαλλάγηθαι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε
 ὄρους κειμένη. **15** Οὐδὲ καίουσιν λύχνον ἐλθῶν, πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. **25** Ἴσθι
 καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ
 ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτε σε παραδῷ
 τῇ οἰκίᾳ. **16** Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῷ
 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑπέρητι, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. **26**
 ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν Ἀμὴν, λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν,
 Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **17** Μὴ ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
 νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον **27** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ‘Οὐ μοιχεύσεις.’
 ἢ τοὺς προφήτας οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, **28** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων
 ἀλλὰ πληρῶσαι. **18** Ἀμὴν, γὰρ λέγω ὑμῖν, γυναικὰ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν, ἤδη
 ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. **29**
 ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει
 ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει
19 Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ
 τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως μὴ ὄλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς Γέενναν.

(Geenna g1067) 30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὄλον τὸ σῶμά σου εἰς Γέενναν ἀπέλθῃ. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη δέ, “Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.” 32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ ὅς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, ‘Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Ἰσραὴλ τοὺς ὄρκους σου.’ 34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ Θεοῦ· 35 μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου Βασιλέως· 36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν. 37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶν. 38 Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ‘Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.’ 39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ’ ὅστις σε ῥαπίζει εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα, σου στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἔν, ὑπάγε μετ’ αὐτοῦ δύο. 42 Τῷ αἰτοῦντί σε, δός, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανίσασθαι, μὴ ἀποστραφῆς. 43 Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, “Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου”, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.” 44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν,

καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς· 45 ὅπως γέννησθε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ ἔθνικοι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

6 Προσέχετε τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3 Σοῦ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, 4 ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι. 5 Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ Πατρὶ σου, τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. 21 Ὅπου ὡσπερ οἱ ἔθνηκοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται καὶ πολυλογία αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. 8 Μὴ ἡ καρδία σου. 22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός. Ἐὰν οὖν ἦ ὁ ὀφθαλμός Πατὴρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν αἰτῆσαι αὐτόν. 9 Οὕτως οὖν προσεῦχεσθε ἔσται. 23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ὑμεῖς: Ἰσχυρὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. 10 ἐλθέτω ἡ εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος, ἐστὶν βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, τὸ σκότος πόσον! 24 Οὐδεὶς δύναται δυσι ὡς ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς. 11 Τὸν ἄρτον κυρίως δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. 12 καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Ἐὰν δουλεύει καὶ μαμωνᾶ. 25 Διὰ τοῦτο 13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 14 Ἐὰν φάγητε ἢ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; 26 ὁ οὐράνιος. 15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν. 16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσιν μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; 27 Τίς δὲ ἐξ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσιν ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν, λέγω τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; 28 Καὶ ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 17 Σὺ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, 18 ὅπως μὴ κοπιοῦσιν οὐδὲ νήθουσιν. 29 λέγω δὲ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ ὁ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἕν τούτων. 30 εἰ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ, δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα, ἀποδώσει σοι. 19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῶ ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; 31 Μὴ οὖν καὶ κλέπτουσιν. 20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν μεριμνήσητε λέγοντες, Ἐὰν φάγωμεν, ἢ, Ἐὰν θησαυροὺς ἐν οὐρανῶ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε πίωμεν, ἢ, Ἐὰν περιβαλόμεθα; 32 Πάντα βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ

ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε αὐτοῖς. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ τούτων ἀπάντων. **33** Ζητεῖτε δὲ πρῶτον προφηταί. **13** Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** Ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὖριον, ἢ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· **14** γὰρ αὖριον μεριμνήσει ἑαυτῆς. Ἄρκετόν τῇ τί στενή ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἡμέρα ἡ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφῷ σου, “Ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου”, καὶ ἰδοῦ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; **4** Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, “Ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου” τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλῃτε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. **7** Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. **8** Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. **9** Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** Ἡ καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτουσίν αὐτόν; **12** Πάντα οὖν, ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε

αὐτοῖς. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφηταί. **13** Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· **14** τί στενή ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὕρισκοντες αὐτήν. **15** Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσθωθεν δὲ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. **16** Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; **17** Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. **18** Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. **19** Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** Ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. **21** Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, “Κύριε, Κύριε”, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **22** Πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, “Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεῦσαμεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;” **23** Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι ‘Οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς, “ἀποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.”’ **24** Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ

τὴν πέτραν. **25** Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ παῖς μου. **9** Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἤλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, 'Πορεύθητι', ἔπεσεν, τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλω, "Ἐρχου", καὶ Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, 'Ποίησον καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ τοῦτο', καὶ ποιεῖ." **10** Ἀκούσας δὲ, ὁ Ἰησοῦς μωρῶ, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν, ἐπὶ τὴν ἄμμον. **27** Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, "Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, παρ' οὐδενὶ τοσαύτην καὶ ἤλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον. **11** Λέγω δὲ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη." ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ, **28** Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ λόγους τούτους, ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι τῶν Οὐρανῶν. **12** οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **29** ἦν γὰρ διδάσκων ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς γραμματεῖς αὐτῶν. τῶν ὀδόντων." **13** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχη, "Ὑπαγε, ὡς ἐπίστευσας, γεννηθήτω σοι." Καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. **14** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν, **15** καὶ ἦψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. **16** Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ἐθεράπευσεν. **17** ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, "Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν." **18** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄχλον περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. **19** Καὶ προσελθῶν, εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, "Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ." **20** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις,

8 Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. **2** Καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς προσελθὼν, προσεκύνει αὐτῷ λέγων, "Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρῖσαι." **3** Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἦψατο αὐτοῦ λέγων, "Θέλω, καθαρῖσθητι." Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. **4** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Ὅρα μηδενὶ εἶπης, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν, δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς." **5** Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν **6** καὶ λέγων, "Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. **7** Καὶ λέγει αὐτῷ, "Ἐγὼ ἐλθὼν, θεραπεύσω αὐτόν." **8** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, "Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγῳ καὶ ἰαθήσεται ὁ

ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.” 21 “Ἐτερος δὲ τῶν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. 34 Καὶ μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ, “Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.” 22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ, ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

9 Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον, διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. 2 Καὶ ἰδοῦ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν τῷ παραλυτικῷ, “Θάρσει, τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι.” 3 Καὶ ἰδοῦ, τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, “Οὗτος βλασφημεῖ!” 4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, “Ἴνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν, ‘Αφίονται σου αἱ ἁμαρτίαι’, ἢ εἰπεῖν, ‘Ἐγειρε καὶ περιπάτει’; 6 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας” (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ), “Ἐγερθεῖς, ἄρῃ σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.” 7 Καὶ ἐγερθεῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 8 Ἰδόντες δὲ, οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. 9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ. “Ἀκολουθεῖ μοι.” Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. 10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 11 Καὶ ἰδόντες, οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Διὰ τί μετὰ

τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ “Θάρσει, θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν διδάσκαλος ὑμῶν;” 12 Ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν, σε.” Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας “Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἐκείνης. 23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. 13 Πορευθέντες οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς δὲ, μάθετε τί ἐστίν: “Ἐλεος θέλω καὶ οὐ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον 24 ἔλεγεν, θυσίαν’, οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, “Αναχωρεῖτε, οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον, ἀλλὰ ἀμαρτωλούς.” 14 Τότε προσέρχονται ἀλλὰ καθεύδει.” Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες, “Διὰ 25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν, οἱ ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;” 15 Καὶ κοράσιον. 26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Μὴ δύνανται ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. 27 Καὶ παράγοντι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ’ ὅσον ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο μετ’ αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες, “Ἐλέησον δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ ἡμᾶς, υἱὸς Δαυὶδ.” 28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. 16 οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ράκους λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Πιστεύετε ὅτι ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;” Λέγουσιν αὐτῷ, τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ “Ναί, Κύριε.” 29 Τότε ἦψατο τῶν ὀφθαλμῶν χειρὸν σχίσμα γίνεται. 17 Οὐδὲ βάλλουσιν αὐτῶν λέγων, “Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ γεννηθῆτω ὑμῖν.” 30 Καὶ ἠνεώχθησαν αὐτῶν μὴ γε, ρήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται. Ἀλλὰ Ἰησοῦς λέγων, “Ὅρατε μηδεὶς γινωσκέτω.” βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, 31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται.” 18 Ταῦτα ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. 32 Αὐτῶν δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ εἷς προσελθὼν, προσεκύνει αὐτῷ λέγων, κωφὸν δαιμονιζόμενον. 33 Καὶ ἐκβληθέντος ὅτι “Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χειρὰ σου ἐπ’ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες, “Οὐδέποτε αὐτὴν καὶ ζήσεται.” 19 Καὶ ἐγερθεὶς, ὁ ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.” 34 Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ Φαρισαῖοι ἔλεγον, “Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν αὐτοῦ. 20 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἰμορροῦσα δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.” 35 Καὶ δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἦψατο περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. 21 τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ, “Ἐὰν μόνον ἄψωμαι αὐτῶν, καὶ κηρύσσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.” 22 Ὁ δὲ βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς

ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἔρριμμένοι, ὥσει πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. 37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· 38 δεήθητε οὖν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.”

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. 2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα: πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, 3 Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος, 4 Σίμων ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. 5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων, “Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· 6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. 7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες, ὅτι “Ἡγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.” 8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. 9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, 10 μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ράβδον· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. 11 Εἰς ἣν δ’ ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε,

ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν, κακεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε. 12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν. 13 Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ’ αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. 14 Καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἕξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. 15 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 16 Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 Ὅταν δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε. 20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν· ἀμὴν, γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου. 24 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ

τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ κύριον αὐτοῦ. **25** Ἄρκετὸν τῷ μαθητῇ ὁ φιλῶν υἴον ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἴνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ἔστιν μου ἄξιος. **38** Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐπεκάλεσαν, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. **39** Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; **26** Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστιν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, **40** Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. **27** Ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. **41** Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα φωτὶ· καὶ ὃ εἰς τὸ οὐδὲν ἀκούετε, κηρύξατε προφήτου, μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ ἐπὶ τῶν δωματίων. **28** Καὶ μὴ φοβηθῆτε ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήμψεται. **42** Καὶ ὃς ἐὰν ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν Γεέννῃ. (Geenna g1067) **29** Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἓξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν. **30** Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. **31** Μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **33** Ὅστις δ' ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **34** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. **35** Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς **36** καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ

πωλεῖται; Καὶ ἐν ἓξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν. **30** Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. **31** Μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **33** Ὅστις δ' ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **34** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. **35** Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς **36** καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. **2** Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **3** εἶπεν αὐτῷ, “Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;” **4** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε: **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ ἄποχοι εὐαγγελίζονται. **6** Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.” **7** Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, “Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ

άνέμου σαλεύομενον; 8 Ἄλλα τί ἐξήλθατε Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
 ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἐν ὑμῖν, πάλαι ἄν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ
 Ἰδοῦ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς μετενόησαν. 22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρω
 οἴκοις τῶν βασιλέων 9 ἄλλα τί ἐξήλθατε; καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
 Προφήτην ἰδεῖν; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ κρίσεως ἢ ὑμῖν. 23 Καὶ σύ, Καφαρναοῦμ,
 περισσότερον προφήτου. 10 Οὗτός ἐστιν μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως Ἰερουσαλὴμ
 περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω καταβήσῃ. Ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν
 τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν
 κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ἂν μέχρι τῆς σήμερον. (Hadēs 986) 24 Πλὴν
 σου. 11 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον
 ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. 25 Ἐν ἐκείνῳ
 τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,
 Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ “Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Ὁρίε τοῦ
 ἐστίν. 12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα
 τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἢ Βασιλεία τῶν ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
 Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτὰ νηπίοις. 26 Ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως
 αὐτήν. 13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. 27 Πάντα
 νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν. 14 Καὶ μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ
 εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας, ὁ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ
 μέλλων ἔρχεσθαι. 15 Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει,
 ἀκουέτω. 16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ Υἱός
 ταύτην; Ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἀποκαλύψαι. 28 Δεῦτε πρὸς με, πάντες
 ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἃ προσφωνοῦντα τοῖς οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
 ἐτέροις 17 λέγουσιν, Ἐβλήσαμεν ὑμῖν ἀναπαύσω ὑμᾶς. 29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου
 καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνησαμεν καὶ ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πραῦς
 οὐκ ἐκόψασθε. 18 Ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε
 μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσιν, ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. 30 Ὁ γὰρ
 Ἰωάννης εἶπεν, Δαιμόνιον ἔχει. 19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου
 Ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, ἐλαφρόν ἐστιν.”

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασιν διὰ τῶν
 ὁμοίων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχους καὶ ἐσθίειν.
 2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπαν αὐτῷ, “Ἰδοῦ, οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ
 ἔξεστιν ποιεῖν ἐν Σαββάτῳ.” 3 Ὁ δὲ εἶπεν

αὐτοῖς, “Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυίδ, μου. Θήσω τὸ Ἐνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν, ὅτε ἐπέινασεν καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ; 4 Πῶς καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. 19 εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεοῦ, καὶ τοὺς οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει ἄρτους τῆς Προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἐξὸν τις ἐν ταῖς πλατεῖαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ’ αὐτοῦ, εἰ μὴ 20 Κάλαιμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; 5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς Σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἐκβάλλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. 21 Καὶ τῷ ἱερῷ τὸ Σάββατον βεβηλοῦσιν, καὶ ἀναίτιοι ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν.” 22 Τότε εἰσιν; 6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς ἐστὶν ὧδε. 7 Εἰ δὲ ἐγνωκείτε τί ἐστιν: “Ἐλεος καὶ κωφός, καὶ ἑθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε θέλω καὶ οὐ θυσίαν”, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὸν κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. 23 Καὶ τοὺς ἀναιτίους. 8 Κύριος γὰρ ἐστὶν τοῦ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου.” 9 Καὶ “Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ;” 24 Οἱ μεταβάς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον, “Οὗτος αὐτῶν. 10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ ξηράν. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν λέγοντες, Βεεζεβούλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.” 25 “Εἰ ἔξεστιν τοῖς Σάββασιν θεραπεύειν;” Εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν Ἰνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ’ αὐτοῖς, “Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἔξει πρόβατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο μερισθεῖσα καθ’ ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. 26 τοῖς Σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ’ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; 12 Πόσω οὖν διαφέρει ἑαυτὸν ἐμερίσθη. Πῶς οὖν σταθήσεται ἢ ἄνθρωπος προβάτου; Ὡστε ἔξεστιν τοῖς βασιλεία αὐτοῦ; 27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεεζεβούλ Σάββασιν καλῶς ποιεῖν.” 13 Τότε λέγει ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἄνθρωπῳ, “Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα.” τίνοι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο, αὐτοὶ κριταὶ Καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη, ὑγιῆς ὡς ἔσσονται ὑμῶν. 28 Εἰ δὲ ἐν Ἐνεύματι Ἱεοῦ ἢ ἄλλῃ. 14 Ἐξεληθόντες δὲ, οἱ Φαρισαῖοι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν συμβούλιον ἔλαβον κατ’ αὐτοῦ, ὅπως ἐφ’ ὑμᾶς ἢ Βασιλεία τοῦ Ἱεοῦ. 29 Ἡ αὐτόν ἀπολέσωσιν. 15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς, πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Καὶ ἠκολούθησαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἀρπάσαι, αὐτῷ πολλοί, καὶ ἑθεράπευσεν αὐτούς ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν; Καὶ πάντας, 16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. 30 Ὁ μὴ φανερόν αὐτόν ποιήσωσιν. 17 Ἰνα πληρωθῇ ὧν μετ’ ἐμοῦ κατ’ ἐμοῦ ἐστὶν, καὶ ὁ μὴ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου συναγων μετ’ ἐμοῦ σκορπίζει. 31 Διὰ τοῦτο λέγοντος, 18 “Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα, λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ὁ ἀγαπητός μου ὃν εὐδόκησεν ἢ ψυχὴ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἢ δὲ τοῦ

Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. **42** Βασίλισσα νότου ἐγεθήσεται ἐν τῇ κρίσει
32 Καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ
 τοῦ Ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς
 ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ
 οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. **43** Ὅταν
 τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. (αἰθῆ g165) δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων
 τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὐρίσκει. **44** Τότε
 δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ λέγει, Ἐἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν
 σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ, τὸ δένδρον ἐξῆλθον.' Καὶ ἔλθον, εὐρίσκει σχολάζοντα
 γινώσκεται. **34** Γεννήματα ἐχιδῶν, πῶς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **45** Τότε
 δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; Ἐκ πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ
 γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας, τὸ ἐπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ,
 στόμα λαλεῖ. **35** Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ
 τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν
 καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ
 θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** Λέγω δὲ τῇ πονηρᾷ." **46** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς
 οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἕξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι.
 λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **37** Ἐκ γὰρ τῶν **47** Εἶπεν δὲ τις αὐτῷ, "Ἴδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ
 λόγων σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων οἱ ἀδελφοί σου ἕξω ἐστήκασιν ζητοῦντές
 σου καταδικασθήσῃ." **38** Τότε ἀπεκριθῆσαν σοι λαλήσαι." **48** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ
 αὐτῷ τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντι αὐτῷ, "Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ
 λέγοντες, "Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;" **49** Καὶ ἐκτείνας
 σημεῖον ἰδεῖν." **39** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
 αὐτοῖς, "Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον εἶπεν, "Ἴδοῦ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί
 ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, μου. **50** Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ
 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. **40** Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου
 ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ ἐστίν."
 κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας', **13** Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελθὼν ὁ
 οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐν τῇ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ
 καρδία τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς τὴν θάλασσαν. **2** Καὶ συνήχθησαν πρὸς
 νύκτας. **41** Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον
 ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
 κατακρινούσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. **3** Καὶ ἐλάλησεν
 κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων, "Ἴδοῦ,

ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. 4 Καὶ ἐν ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδαν, τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπαιον παρὰ τὴν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν 18 Ἐμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ αὐτά. 5 Ἄλλα δὲ ἔπαιον ἐπὶ τὰ πετρῶδη, σπείραντος. 19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ἐξανείλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ 6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. 7 σπαρεῖς. 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπαρεῖς, Ἄλλα δὲ ἔπαιον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθέως ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν, 21 οὐκ ἔχει 8 Ἄλλα δὲ ἔπαιον ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, καὶ ἐδίδου καρπὸν— ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα. 9 Ὁ ἔχων ὄψα, λόγον, εὐθέως σκανδαλίζεται. 22 Ὁ δὲ εἰς ἀκουέτω.” 10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν εἶπαν αὐτῷ, “Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος καὶ αὐτοῖς;” 11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν “Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰθῆ g165) 23 τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλήν γῆν σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὅς οὐ δέδοται. 12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὅς αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. 13 δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.” 24 Ἄλλην Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες “Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιούσιν. 14 Καὶ ἀνθρώπων σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἢ προφητεία Ἡσαΐου ἀργῷ αὐτοῦ. 25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἢ λέγουσα, “Ἀκοῆ ἀκούσατε καὶ οὐ μὴ ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου ἴδητε. 15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπῆλθεν. 26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ τούτου, καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν μήποτε καὶ τὰ ζιζάνια. 27 Προσελθόντες δὲ οἱ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσιν δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότητος εἶπον αὐτῷ, ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ‘Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς.’ 16 Ὑμῶν σὺ ἀργῷ; Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια;” 28 Ὁ δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ δὲ ἔφη αὐτοῖς, “Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο τὰ ὄψα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν. 17 Ἀμὴν, γὰρ ἐποίησεν.’ Οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ, λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ δίκαιοι ‘θέλεις οὖν ἀπελθόντες, συλλέξωμεν αὐτά;’

29 Ὁ δὲ φησιν, Ὁὔ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. 30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, “Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δῆσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.”” 31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, “Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἐσπείρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· 32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μερίζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.” 33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς: “Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα, γυνὴ ἐνέκρυσεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.” 34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· 35 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, “Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.” 36 Τότε ἀφείς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, “Διασάφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.” 37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου· 38 ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, 39 ὁ δὲ ἔχθρος, ὁ σπεύρας αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν, οἱ δὲ θεριστὰὶ ἄγγελοι εἰσιν. (αἰθῆ g165) 40 Ὡσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. (αἰθῆ g165) 41 Ἀποστελεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, 42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος· ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὄρα, δὲ ἀκουέτω. 44 Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν πάντας τοὺς μαργαρίτας· 46 εὐρῶν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν, πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. 47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· 48 ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβίβασαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. 49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, (αἰθῆ g165) 50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 51 Συνήκατε ταῦτα πάντα;” Λέγουσιν αὐτῷ, “Ναί.” 52 Ὁ

δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Διὰ τοῦτο, πᾶς γραμματεὺς ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, 7 ὅθεν μεθ’ ὄρκου, μαθητευθεὶς τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ, οἰκοδεσπότῃ, ὅστις 8 Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ αὐτῆς, “Δός μοι”, φησὶν, “ὥδε ἐπὶ πίνακι, καὶ παλαιά.” 53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.” 9 Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς διὰ δὲ τοὺς ὄρκους ἐκεῖθεν. 54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσεν αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ δοθῆναι. 10 Καὶ πέμψας, ἀπεκεφάλισεν αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. 11 Καὶ ἠνέχθη ἡ λέγειν, “Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ αἰ δυνάμεις; 55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. 12 τέκτονος υἱός; Οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Καὶ προσελθόντες, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος, τὸ πτώμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας; 56 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13 Ἀκούσας δὲ, ὁ αἰ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς εἰσιν; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;” 57 ἔρημον τόπον κατ’ ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες, Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, τῶν πόλεων. 14 Καὶ ἐξελθὼν, εἶδεν πολὺν εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.” ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καὶ 58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες, “Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.” 16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν. Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.” 17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, “Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.” 18 Ὁ δὲ εἶπεν, “Φέρετέ μοι ὧδε αὐτούς.” 19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν καὶ κλάσας, ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 20 Καὶ

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, 2 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, “Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἰ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.” 3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτόν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο, διὰ Ἡρωδιάδα, τὴν γυναῖκα Φιλίππου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 4 Ἐλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, “Οὐκ ἔξεστὶν σοι ἔχειν αὐτήν.” 5 Καὶ θέλων αὐτόν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτόν εἶχον. 6 Γενεσίοις δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ

ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα εἰς Γεννησαρέτ. **35** Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν, κοφίνους πλήρεις. **21** Οἱ δὲ ἐσθίοντες οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς εἰς ὄλην τὴν περιχώρον ἐκείνην, καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων. **22** Καὶ εὐθέως προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς ἔχοντας, **36** καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. **23** αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. **24** Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασιανίζομενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. **25** Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς, ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. **26** Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες, αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες, ὅτι “Φάντασμα ἔστιν”, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. **27** Εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς λέγων, “Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.” **28** Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ, ὁ Πέτρος εἶπεν, “Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἔλθειν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα.” **29** Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐλθέ.” Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου, Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **30** Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξεν λέγων, “Κύριε, σῶσόν με.” **31** Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, “Ολιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;” **32** Καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. **33** Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες, “Ἀληθῶς Ὁ Θεοῦ Υἱὸς εἶ!” **34**

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες, **2** “Διὰ τί οἱ μαθηταῖ σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.” **3** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἐθεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; **4** Ὁ γὰρ Ἐθεὸς ἐνετείλατο λέγων, ‘Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα’, καί, ‘Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.’ **5** Ὑμεῖς δὲ λέγετε, ‘Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ‘Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς’, **6** οὐ μὴ τιμῆσι τὸν πατέρα αὐτοῦ.’ Καὶ ἠκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ Ἐθεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **7** Ὑποκριταί! Καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων, **8** ‘Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεισίν με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ. **9** Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.’” **10** Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, “Ἀκούετε καὶ συνίετε! **11** Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.” **12** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Οἶδας ὅτι

οί Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον Ἡ δὲ εἶπεν, “Ναί, ὦ Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσκανδαλίσθησαν;” 13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων εἶπεν, “Πᾶσα φυτεία ἦν οὐκ ἐφύτευεν ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.” 28 Ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, “Ὡ 14 Ἄφετε αὐτούς ὁδηγοὶ εἰσὶν τυφλοὶ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις γενηθήτω σοι τυφλός, δὲ τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῇ, ἀμφοτέροι ὡς θέλεις.” Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ εἰς βόθρον πεσοῦνται.” 15 Ἀποκριθεὶς τῆς ὥρας ἐκείνης. 29 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, “Φράσον ἡμῖν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς τὴν παραβολὴν.” 16 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἀκμὴν Γαλιλαίας, καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; 17 Οὕτω νοεῖτε ἐκεῖ. 30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, ἔχοντες μεθ’ ἑαυτῶν χωλούς, κυλλούς, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα τυφλούς, κωφούς, καὶ ἐτέρους πολλούς, ἐκβάλλεται; 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ καὶ ἔρριψαν αὐτούς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, αὐτοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς 31 ὥστε κάκεινα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 19 Ἐκ τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφούς γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, καὶ χωλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας ψευδομαρτυρία, βλασφημίαι. 20 Ταῦτά καὶ ἐδόξασαν τὸν ὁ Θεὸν Ἰσραὴλ. 32 Ὁ δὲ ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν, οὐ κοινοὶ τὸν αὐτοῦ εἶπεν, “Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.” 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, ὁ ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ Σιδῶνος. 22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ ἀπολυσαὶ αὐτούς νήστευσεν οὐ θέλω, μήποτε τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἔκραζεν ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.” 33 Καὶ λέγουσιν λέγουσα, “Ἐλέησόν με, ὦ Κύριε, Υἱὸς Δαυὶδ· αὐτῷ οἱ μαθηταί, “Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.” ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον 23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ τοσοῦτον;” 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, προσελθόντες, οἱ μαθηταί αὐτοῦ ἠρώτουν “Πόσους ἄρτους ἔχετε;” Οἱ δὲ εἶπον, “Ἐπτὰ, αὐτὸν λέγοντες, “Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.” 35 Καὶ παραγγείλας τῷ κράζει ὀπισθεν ἡμῶν.” 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ὄχλω ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, 36 ἔλαβεν εἶπεν, “Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, καὶ τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.” 25 Ἡ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς δὲ ἐληθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα, μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταί τοῖς ὄχλοις. 37 “ὦ Κύριε, βοήθει μοι!” 26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ εἶπεν, “Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.” 27 σπυρίδας πλήρεις. 38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν

τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρίς γυναικῶν καὶ παιδίων. 39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξαὶ αὐτοῖς. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, 4 “Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ.” Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.” 7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες, ὅτι “Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.” 8 Γνοὺς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; 9 Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; 10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; 11 Πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.” 12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων, “Τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου;” 14 Οἱ δὲ εἶπον, “Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν

προφητῶν.” 15 Λέγει αὐτοῖς, “Ἦμεῖς δὲ, τίνα με λέγετε εἶναι;” 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν, “Σὺ εἶ ὁ Ἵριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.” 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ’ ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἀίδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. (Hadēs g86) 19 Δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” 20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Ἵριστός. 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς Ἵριστός δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν, ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, “Ἰλεώς σοι, Ἵκρίε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.” 23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ, “Ἦπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ! Σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.” 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. 25 Ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ’ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 Μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ. 28 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐσώτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.”

17 Καὶ μεθ’ ἡμέρας ἕξ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ’ ἰδίαν. 2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. 3 Καὶ ἰδοὺ, ὥφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες μετ’ αὐτοῦ. 4 Ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ, “Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις, ποιήσω ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωϋσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν.” 5 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, “Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα ἀκούετε αὐτοῦ!” 6 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. 7 Καὶ προσήλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν, “Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.” 8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν μόνον. 9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ

τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, “Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.” 10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, “Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;” 11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Ἡλίας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. Οὕτως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ’ αὐτῶν.” 13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον, προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν 15 καὶ λέγων, “Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἰόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει, πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. 16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.” 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ’ ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.” 18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ’ ἰδίαν εἶπον, “Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;” 20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, “Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν, γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, ‘Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ’, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσκει ὑμῖν.” 22 Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ

Γαλιλαία, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Μέλλει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος ὀνικὸς περὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῆ χειρὰς ἀνθρώπων, 23 καὶ ἀποκτενοῦσιν ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.” κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γὰρ Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. 24 Ἐλθόντων ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι’ οὗ τὸ σκάνδαλον τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ ἔρχεται! 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χειρὰς ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (αἰθῖος g166) 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν Γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς, διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ’ αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. 14 Οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. Ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. 16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι, ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἔπι

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες, “Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν;” 2 Καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. 4 Ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. 5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξῃται ἓν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. 6 Ὅς δ’ ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει

στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν, σαθῆ ἔπνιγεν λέγων, ‘Απόδος εἴ τι ὀφείλεις.’ 29 πᾶν ῥήμα’. 17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, Πεσῶν οὖν, ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει εἰπὲ τῆ ἐκκλησίᾳ. Ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτὸν λέγων, ‘Μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ἀποδώσω σοι.’ 30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ὁ τελώνης. 18 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅσα ἂν ἀπελθῶν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν ἀποδοῦ τὸ ὀφειλόμενον. 31 Ἰδόντες οὖν οἱ οὐρανῶ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῶ. 19 Πάλιν ἀμὴν, σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. 32 ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ αὐτοῦ λέγει αὐτῶ, ‘Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τοῦ Πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 20 Οὗ γάρ τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾳ σοι, ἐπεὶ εἰσὶν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν παρεκάλεσάς με. 33 Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι ὄνομα, ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.’ 21 Τότε τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κάγω σὲ ἠλέησα;’ προσελθὼν, ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῶ, “Κύριε, 34 Καὶ ὀργισθεὶς, ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός αὐτὸν τοῖς βασιανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδοῦ μου, καὶ ἀφήσω αὐτῶ; Ἐως ἐπτάκις;” 22 πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῶ. 35 Οὕτως καὶ ὁ λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, “Οὐ λέγω σοι ἕως Πατὴρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσῃ ὑμῖν, ἐὰν ἐπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτὰ! μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῶ αὐτοῦ ἀπὸ 23 Διὰ τοῦτο ὁμοιωθῆ ἡ Βασιλεία τῶν τῶν καρδιῶν ὑμῶν.”

Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. 24 Ἄρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσήχθη εἷς αὐτῶ ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. 25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀποδοθῆναι. 26 Πεσῶν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῶ λέγων, ‘Κύριε, μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.’ 27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ, ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῶ. 28 Ἐξελθὼν δὲ, ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὠφείλεν αὐτῶ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτόν

19 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῶ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς ἐκεῖ. 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῶ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτόν καὶ λέγοντες, “Εἰ ἔξεστιν ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;” 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ’ ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἐποίησεν αὐτούς;” 5 Καὶ εἶπεν, “Ἐνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν;” 6 Ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο,

ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ οὖν ὁ Ἐθεὸς συνέζευξεν, φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ
 ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.” 7 Λέγουσιν ψευδομαρτυρήσεις”, 19 “Τίμα τὸν πατέρα
 αὐτῶ, “Τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο ἴδοι καὶ τὴν μητέρα”, καὶ, “Ἀγαπήσεις τὸν
 βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῶσαι αὐτήν;” πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.” 20 Λέγει αὐτῶ
 8 Λέγει αὐτοῖς, ὅτι “Μωϋσῆς πρὸς τὴν ὁ νεανίσκος, “Πάντα Ταῦτα ἐφύλαξα τί
 σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἔτι ὑστερῶ;” 21 Ἐφη αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς,
 ἀπολῶσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ’ ἀρχῆς “Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν
 δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. 9 Λέγω δὲ ὑμῖν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ
 ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο,
 ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμῆσῃ ἄλλην, μοιχᾶται. ἀκολούθει μοι.” 22 Ἀκούσας δὲ, ὁ νεανίσκος
 Καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμῶν μοιχᾶται.” τὸν λόγον, ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ
 10 Λέγουσιν αὐτῶ οἱ μαθηταί, “Εἰ οὕτως ἔχων κτήματα πολλά. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Ἀμὴν, λέγω
 γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.” 11 Ὁ ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται
 δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐ πάντες χωροῦσιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. 24
 τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ’ οἷς δέδοται. 12 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν
 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος διελθεῖν
 μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ εἰσὶν ἢ πλούσιον εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν
 εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐθεοῦ.” 25 Ἀκούσαντες δὲ, οἱ μαθηταί
 ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες, “Τίς ἄρα
 εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν δύναται σωθῆναι;” 26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ
 Οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.” Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Παρὰ ἀνθρώποις
 13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῶ παιδιά, ἵνα τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ Ἐθεῶ πάντα
 τὰς χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεύξεται δυνατά.” 27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν
 οἱ δὲ μαθηταί ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 Ὁ δὲ αὐτῶ, “Ἴδου, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
 Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἀφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;”
 κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με, τῶν γὰρ 28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Ἀμὴν,
 τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.” λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντες
 15 Καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἐπορεύθη μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ
 ἐκεῖθεν. 16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν αὐτῶ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης
 εἶπεν, “Διδάσκαλε, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
 σχῶ ζωὴν αἰώνιον;” (aiōnios g166) 17 Ὁ δὲ θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ
 εἶπεν αὐτῶ, “Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; Ἰσραήλ. 29 Καὶ πᾶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίας, ἢ
 εἷς ἐστὶν ὁ ἀγαθός. Εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα,
 εἰσελθεῖν, τήρει τὰς ἐντολάς.” 18 Λέγει ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν
 αὐτῶ, “Ποίας;” Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, τὸ “Οὐ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, ἑκατονταπλασίονα

λήμψεται καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομῆσει. **(aiōnios g166)** 30 Πολλοὶ δὲ ἔσσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὁμοία γὰρ ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ, οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούσ· **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν, “Υπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.” **5** Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;” **7** Λέγουσιν αὐτῷ, “Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο.” Λέγει αὐτοῖς, “Υπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα.” **8** Ὁφίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, “Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρῶτων.” **9** Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. **10** Καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμψονται, καὶ ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί. **11** Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη **12** λέγοντες, ‘Οὔτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.’ **13** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν, “Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε. Οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς

μοι; **14** Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε. Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. **15** Ἡ οὐκ ἔξεστίν μοι, ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς;” Ἡ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι;” **16** Οὕτως ἔσσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.” **17** Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ’ ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς, **18** “Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, **19** καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, καὶ μαστιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.” **20** Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα καὶ αἰτουσά τι παρ’ αὐτοῦ. **21** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, “Τί θέλεις;” Λέγει αὐτῷ, “Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἐυωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.” **22** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν;” Λέγουσιν αὐτῷ, “Δυνάμεθα.” **23** Λέγει αὐτοῖς, “Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐυωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου.” **24** Καὶ ἀκούσαντες, οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. **25** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν, “Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. **26** Οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ’ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν

μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, 27 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δούλος· 28 ὡσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακομηθῆναι, ἀλλὰ διακομηθῆναι αὐτῶν. 8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἅντι πολλῶν.” 29 Καὶ ἐκπορευομένων ἐκποτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχῶ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. 9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ ὄχλος πολὺς. 30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ἔκραζον λέγοντες, “Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ! ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραζαν λέγοντες, ‘Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι ἐλέησον ἡμᾶς, Ὁ Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ. 31 Ὁ δὲ ὁ Κύριος!’ Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις!” 10 ὄχλος ἐπέτιμῃσεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζαν λέγοντες, “Κύριε, ἐσεισθή πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα, “Τίς ἐστιν ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὸς Δαβὶδ.” 32 Καὶ στὰς, ὁ οὗτος;” 11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον, “Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, “Τί ὁ προφήτης Ἰησοῦς, ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς θέλετε ποιήσω ὑμῖν;” 33 Λέγουσιν αὐτῷ, Γαλιλαίας.” 12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ “Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.” ἱερόν, καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας 34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς 2 λέγων αὐτοῖς, “Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην, τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ’ αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. 3 Καὶ ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι “Ὁ Κύριος αὐτῶν χρειάν ἔχει’, εὐθύς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.” 4 Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, 5 “Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ πῶλον, υἱὸν ὑπόζυγιου.” 6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς

περιστεράς. 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Γέγραπται, ‘Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται’, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε ‘σπήλαιον ληστῶν.’” 14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ, τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. 15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν, καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κρίζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, “Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ”, ἠγανάκτησαν 16 καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;” Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι “Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων, κατηρτίσω αἶνον;” 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. 18 Πρωτὴ δὲ

ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπέινασεν. **19** ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. μου.’ **29** Ὁ
Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ‘Οὐ θέλω· ὕστερον
ἐπ’ αὐτήν καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθεν. **30** Προσελθὼν δὲ
φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ, “Μηκέτι τῷ ἐτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως, Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.” εἶπεν, “Εγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. **31**
Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. (αἰθῆ **g165**) **20** Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν
λέγοντες, “Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ
συκῆ;” **21** Ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς
αὐτοῖς, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ ὁ Θεοῦ. **32** Ἦλθεν γὰρ
πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης,
τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, οἱ δὲ τελῶναι
τούτῳ εἶπτε, “Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
θάλασσαν’, γενήσεται. **22** Καὶ πάντα ὅσα ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ
ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, πιστεῦσαι αὐτῷ. **33** Ἄλλην παραβολὴν
λήμψασθε.” **23** Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς ἀκούσατε: ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης,
τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ αὐτῷ περιέθηκεν, ‘καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ
λέγοντες, “Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ληνὸν, καὶ ὠκοδόμησεν πύργον’, καὶ
Καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;” ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.
24 Ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, **34** “Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν,
“Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγω λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς
εἴπητέ μοι, κάγω ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς
ταῦτα ποιῶ. **25** Τὸ βᾶπτισμα τὸ Ἰωάννου, αὐτοῦ. **35** Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς
πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων;” δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ
Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ’ ἑαυτοῖς λέγοντες, ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. **36** Πάλιν
“Ἐὰν εἴπωμεν, “Ἐξ οὐρανοῦ”, ἐρεῖ ἡμῖν, ‘Διὰ ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, πλείονας τῶν
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;’ **26** Ἐὰν δὲ πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.
εἴπωμεν, “Ἐξ ἀνθρώπων’, φοβούμεθα τὸν **37** ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς
ὄχλον, πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων, “Ἐντραπήσονται
τὸν Ἰωάννην.” **27** Καὶ ἀποκριθέντες τῷ τὸν υἱὸν μου.’ **38** Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες
Ἰησοῦ, εἶπον, “Οὐκ οἶδαμεν.” Ἐφη αὐτοῖς τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, ‘Οὗτός ἐστιν ὁ
καὶ αὐτός, “Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **28** Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.’ **39**
Ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. Καὶ προσελθὼν Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ
τῷ πρώτῳ εἶπεν, “Τέκνον, ὑπάγε σήμερον, ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** Ὅταν οὖν

ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;” 41 Λέγουσιν ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. 7 Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῷ, “Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις αὐτοῦ, ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους, γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. 8 καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.” 42 Λέγει Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, “Ὁ μὲν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ταῖς Γραφαῖς, ‘Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οὐκ ἦσαν ἄξιοι. 9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ εὗρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.’ 10 ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; Καὶ ἐξελθόντες, οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς 43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον, ἀφ’ ὑμῶν ἢ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς; καὶ ἐπλήσθη δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς ὁ γάμος ἀνακειμένων. 11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ αὐτῆς. 44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, συνθλασθήσεται: ἐφ’ ὃν δ’ ἂν πέσῃ, λικμήσῃ εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον αὐτόν.” 45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς ἔνδυμα γάμου· 12 καὶ λέγει αὐτῷ, “Ἐταῖρε, καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;” ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. 46 Καὶ Ὁ δὲ ἐφιμώθη. 13 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοῖς διακόνοις, ἄδησαντες αὐτοῦ πόδας τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν καὶ χεῖρας, ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον: ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.’ 14 Πολλοὶ γὰρ εἰσιν κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.” 15 Τότε πορευθέντες, οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. 16 Καὶ ἀποπέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντας, “Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. 17 Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; Ἔξεστιν δοῦναι κῆσον Καίσαρι ἢ οὐ;” 18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν, “Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; 19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήσου.”

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων, 2 “Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ, βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. 4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων, ‘Εἶπατε τοῖς κεκλημένοις, “Ἴδου, τὸ ἄριστόν μου ἡτοιμάκα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.” 5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὅς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὅς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. 6 Οἱ δὲ

Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** Καὶ ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;” **37** Ὁ λέγει αὐτοῖς, “Τίνος ἢ εἰκῶν αὕτη καὶ ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ, “Ἀγαπήσεις ὁ Κύριον τὸν ἐπιγραφὴν;” **21** Λέγουσιν, “Καίσαρος.” Τότε ὁ Θεὸς σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ λέγει αὐτοῖς, “Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.” **38** Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ ὁ Θεοῦ τῷ ὁ Θεῷ.” **22** Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες **39** Δευτέρα ὁμοία αὐτῇ, “Ἀγαπήσεις τὸν αὐτὸν ἀπῆλθαν. **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.” **40** Ἐν ταύταις προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι λέγοντες, μὴ ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος κρέμαται εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπρωτότησαν αὐτὸν **24** καὶ οἱ προφήται.” **41** Συνηγμένων δὲ τῶν λέγοντες, “Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν, “Ἐάν Φαρισαίων, ἐπρωτότησεν αὐτοῦς ὁ Ἰησοῦς τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει **42** λέγων, “Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ὁ Χριστοῦ; ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Τίνος υἱὸς ἐστίν;” Λέγουσιν αὐτῷ, “Τοῦ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.” **25** Δαυίδ.” **43** Λέγει αὐτοῖς, “Πῶς οὖν Δαυὶδ ἦσαν δὲ παρ’ ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί καὶ ὁ ἐν Ἐνεύματι καλεῖ ὁ Κύριον αὐτὸν λέγων, πρῶτος γήμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων **44** εἶπεν ὁ Κύριος τῷ ὁ Κυρίῳ μου, “Κάθου ἐκ σπέρμα, ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἀδελφῷ αὐτοῦ. **26** Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου”; **45** Εἰ οὖν Δαυὶδ καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἐπτὰ, **27** ὕστερον καλεῖ αὐτὸν, “ὁ Κύριον”, πῶς υἱὸς αὐτοῦ δὲ πάντων, ἀπέθανεν ἡ γυνή. **28** Ἐν τῇ ἐστίν;” **46** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι ἀναστάσει οὖν, τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνή; αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ’ ἐκείνης Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.” **29** Ἀποκριθεὶς τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Πλανᾶσθε, **23** Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** λέγων, “Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **3** Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν, ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. **4** Δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτά. **5** Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα. **6** Φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις, καὶ

τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, 7 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁμνύει ἐν
 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ τῷ θρόνῳ τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
 καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, “Ραββί”. 8 Ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Ἰουδαῖοι, οὐκ ἐστὶν ἡ ἀποδοκατοῦτε τὸ
 ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον,
 ἐστε. 9 Καὶ Ἰακώβου μὴ καλέσητε ὑμῶν καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου: τὴν
 ἐπὶ τῆς γῆς, εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ Πατὴρ ὁ κρίσιν, καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πίστιν. Ταῦτα
 οὐράνιος. 10 Μηδὲ κληθῆτε Ἰακώβου, ὅτι δὲ ἔδει ποιῆσαι, ἀκακεῖνα μὴ ἀφείναι. 24
 καθηγητὴς ὑμῶν ἐστὶν εἷς, ὁ Ἰησοῦς. 11 Ὁ Ὁδηγοὶ τυφλοὶ! Οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα
 δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. 12 τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! 25 Οὐαὶ
 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Ἰουδαῖοι, ὑποκριταί!
 καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται. Ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
 13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Ἰουδαῖοι, καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
 ὑποκριταί! Ὅτι κλείετε τὴν Βασιλείαν ἔξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. 26 Ἰουδαῖοι
 τῶν Οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων τυφλοί! Καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ
 ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται
 εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. 15 Οὐαὶ καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. 27 Οὐαὶ
 ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Ἰουδαῖοι, ὑποκριταί! ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Ἰουδαῖοι, ὑποκριταί!
 Ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν Ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις,
 ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι,
 ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν Γεέννης διπλότερον ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ
 ὑμῶν. (Geenna g1067) 16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ πάσης ἀκαθαρσίας. 28 Οὕτως καὶ ὑμεῖς
 τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, “Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
 ναῶ, οὐδὲν ἐστὶν, ὃς δ’ ἂν ὁμόση ἐν τῷ ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
 χρυσοῦ τοῦ ναοῦ ὀφείλει.” 17 Μωροὶ καὶ καὶ ἀνομίας. 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς
 τυφλοὶ! Τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσοῦ καὶ Ἰουδαῖοι, ὑποκριταί! Ὅτι οἰκοδομεῖτε
 ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάσας τὸν χρυσοῦ; 18 Καί, τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε
 “Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων 30 καὶ λέγετε,
 ἐστὶν, ὃς δ’ ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ Ἐἰ ἡμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
 ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει.” 19 Μωροὶ καὶ ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν
 τυφλοὶ! Τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον, ἢ τὸ ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.” 31 Ὅστε
 θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; 20 Ὁ μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν
 οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὁμνύει φονευσάντων τοὺς προφήτας. 32 Καὶ ὑμεῖς
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
 21 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῶ, ὁμνύει ἐν 33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε
 αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. 22 ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς Γεέννης; (Geenna

g1067 34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω μου λέγοντες, “Εγὼ εἰμι ὁ Ἵησοῦς”, καὶ πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 6 Μελλήσετε δὲ γραμματεῖς. Ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν Ὁρατε, μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ’ ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ οὐπω ἐστὶν τὸ τέλος. 7 Ἐγερθήσεται γὰρ πόλεως εἰς πόλιν· 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ’ ὑμᾶς ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, 8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. 9 ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ὃν ἐφρονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἔσσεθε μισούμενοι θουσιαστηρίου. 36 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἦξει ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου. πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. 37 10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα, τοὺς ἀλλήλους. 11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἀπεσταλμένοι πρὸς αὐτήν! Ποσάκις ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς. ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν 12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. 13 Ὁ ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. 38 δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Ἴδου, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος! 14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον 39 Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ’ ἄρτι τῆς βασιλείας ἐν ὅλη τῇ οἰκουμένῃ, εἰς ἕως ἂν εἴπητε, “Ἐυλόγημένος ὁ ἐρχόμενος μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἦξει τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδητε ‘τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως’, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω), 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, 17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. 19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ Σαββάτω. 21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ’ ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ’ οὐ μὴ γένηται. 22 Καὶ εἰ μὴ

24 Καὶ ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται.” 3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ’ ἰδίαν λέγοντες, “Εἰπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος;” **(αἰθῆ g165)** 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Βλέπετε, μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. 5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι

έκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐπὶ θύραις. **34** Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ
έσώθη πᾶσα σὰρξ, διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα
κολοβωθῆσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** Τότε ταῦτα γένηται. **35** Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Ὁ Χριστός, παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
ἢ Ὡδε, μὴ πιστεύσητε. **24** Ἐγερθήσονται παρέλθωσιν. **36** Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν
δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε οὐρανῶν, οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ μόνος.
πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. **37** Ὡσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως
25 Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν. **26** Ἐὰν οὖν ἔσται ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.
εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, **38** Ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ
μὴ ἐξέλθῃτε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες,
πιστεύσητε. **27** Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ γαμοῦντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται εἰσηλθεν, Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν. **39** Καὶ οὐκ
ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ
Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. **28** Ὅπου ἐὰν ἦ τὸ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ
πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί. **29** Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. **40** Τότε ἔσονται δύο
Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐν τῷ ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται, καὶ εἷς
ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ ἀφίεται. **41** Δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλῳ,
σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. **42**
ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ἡμέρα
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **30** Ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** Ἐκεῖνο δὲ
καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα
Ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται φυλακῇ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυγῆναι τὴν οἰκίαν
Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ. **44** Διὰ τοῦτο καὶ, ὑμεῖς γίνεσθε
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως ἔτοιμοι, ὅτι ἦ οὐ δοκεῖτε ὥρα, ὁ Υἱὸς τοῦ
καὶ δόξης πολλῆς. **31** Καὶ ἀποστελεῖ Ἀνθρώπου ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ
φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; **46** Μακάριος
ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. **32** ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος
Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μάθετε τὴν παραβολὴν: αὐτοῦ εὐρήσει οὕτως ποιοῦντα. **47** Ἀμὴν,
ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν
καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν. **48** Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ
τὸ θέρος. **33** Οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν Ἐρχοῦ μου ὁ κύριος, **49** καὶ ἄρξῃται

τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίη δὲ ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν, ἐκάλεσεν καὶ πίνη μετὰ τῶν μεθύοντων, 50 ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ ταῦ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, 51 πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ Βασιλεία τῶν

οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξηλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 Πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ, καὶ πέντε φρόνιμοι. 3 Αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις, μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. 5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. 6 Μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν, “Ἴδου, ὁ νυμφίος!” Ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν. 7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. 8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, “Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.” 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι, “Μήποτε οὐ μὴ ἀρκέση ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.” 10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι, “Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν!” 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.” 13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν. 14

τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 16 Πορευθεὶς, ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. 17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησεν ἄλλα δύο. 18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελθὼν ὠρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 19 Μετὰ δὲ πολὺν χρόνον, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. 20 Καὶ προσελθὼν ὁ, τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων, “Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα.” 21 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, “Ἐὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! Ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἵσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.” 22 Προσελθὼν καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν, “Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας. ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα.” 23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, “Ἐὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! Ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἵσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.” 24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν, “Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας. 25 Καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν, ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ. ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.” 26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, “Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! Ἦιδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ

συνάγω ὅθεν οὐ διεσκορπίσα; 27 Ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἔλθων, ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. 29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.' 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. 32 Καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. 33 Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. 34 Τότε ἔρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, 'Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 35 Ἐπειάσα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθατε πρὸς με.' 37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες, "Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 Πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;" 40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἔρεῖ αὐτοῖς, "Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον

ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.' 41 Τότε ἔρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, 'Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ κληραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) 42 Ἐπειάσα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, καὶ ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.' 44 Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες, "Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι;" 45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων, "Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.' 46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον." (aiōnios g166)

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 2 "Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι." 3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λεγομένου Καϊάφα, 4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν. 5 Ἔλεγον δέ, "Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ." 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένον. 8 Ἰδόντες ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με δὲ, οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες, “Εἰς παραδώσει. 24 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆ; 9 Ἐδύνατο γὰρ τοῦτο ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.” δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι’ οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ 10 Γνοῦς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Τί Ἀνθρώπου παραδίδοται. Καλὸν ἦν αὐτῷ, κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; Ἔργον γὰρ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.” καλὸν ἠργάσατο εἰς ἐμέ. 11 Πάντοτε γὰρ 25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ αὐτὸν εἶπεν, “Μήτι ἐγὼ εἶμι, Ῥαββί;” οὐ πάντοτε ἔχετε. 12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ λέγει αὐτῷ, “Σὺ εἶπας.” 26 Ἐσθιόντων μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς δὲ αὐτῶν, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, καὶ τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 Ἀμὴν, λέγω εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δούς τοῖς μαθηταῖς ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον εἶπεν, “Λάβετε, φάγετε, τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται σῶμά μου.” 27 Καὶ λαβῶν ποτήριον καὶ καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων, “Πίετε αὐτῆς.” 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ἐξ αὐτοῦ πάντες, 28 τοῦτο γὰρ ἐστιν τὸ ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς αἵμά μου τῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν τοὺς ἀρχιερεῖς 15 εἶπεν, “Τί θέλετέ μοι ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν;” Οἱ λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω ἀπ’ ἄρτι ἐκ τούτου δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. 16 τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν ἐκεῖνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν παραδῶ. 17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν Ἀζύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου.” 30 Καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες, ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ Ὄρος τῶν “Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Ἐλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πάσχα;” 18 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ὑπάγετε εἰς τὸ Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, γέγραπται γάρ, Πατάξω αὐτῷ, “Ὁ διδάσκαλος λέγει, “Ὁ καιρὸς μου τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται ἐγγὺς ἐστὶν πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.” 32 Μετὰ δὲ τῶν μαθητῶν μου.”” 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ τὸ ἐγερθῆναι με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γαλιλαίαν.” 33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ ἠτοιμάσαν τὸ Πάσχα. 20 Ὁψίας δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα, 21 ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.” καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, “Ἀμὴν, λέγω 34 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.” 22 Καὶ σοὶ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήση με.” 35 λέγει εἷς ἕκαστος, αὐτῶν, “Μήτι ἐγὼ εἶμι, Κύριε;” αὐτῷ ὁ Πέτρος, “Κὰν δέη με σὺν σοὶ 23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Ὁ ἐμβάψας μετ’ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι.” Ὁμοίως

καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. 36 Τότε ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. λεγόμενον Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς 48 Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς μαθηταῖς, “Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν σημεῖον λέγων, “Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐκεῖ προσεύξομαι.” 37 Καὶ παραλαβὼν ἐστὶν κρατήσατε αὐτόν.” 49 Καὶ εὐθέως τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν, “Χαῖρε, Ῥαββί, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. 38 Τότε καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.” 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου εἶπεν αὐτῷ, “Ἐταῖρε, Ἐφ’ ὃ πάρει;” Τότε ἕως θανάτου μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ μετ’ ἐμοῦ.” 39 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας καὶ λέγων, “Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστὶν, τὴν χεῖρα, ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ παρελθάτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως, Πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ’ ὡς σύ.” ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὀπίον. 52 Τότε λέγει αὐτῷ 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ ὁ Ἰησοῦς, “Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες τῷ Πέτρῳ, “Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν μάχαιραν, ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται. 53 Ἡ ὥραν γρηγορήσαι μετ’ ἐμοῦ; 41 Γρηγορεῖτε δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ πλείω δώδεκα λεγεῶνων ἀγγέλων; 54 δὲ σὰρξ ἀσθενής.” 42 Πάλιν ἐκ δευτέρου Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί, ὅτι ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων, “Πάτερ μου, οὕτως δεῖ γενέσθαι;” 55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν, ἐὰν μὴ αὐτὸ ὥρα, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, “Ὡς πῶ, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου.” 43 Καὶ ἐπὶ ληστήν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἐλθὼν πάλιν, εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ’ ἡμέραν ἐν ἧσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. τῷ ἱερῷ, ἐκαθεζόμεν διδάσκων, καὶ οὐκ 44 Καὶ ἀφείς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν, ἐκρατήσατέ με. 56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ τῶν προφητῶν.” εἰπὼν πάλιν. 45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτόν μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς, “Καθεύδετε τὸ ἔφυγον. 57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε; Ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοται ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 46 Ἐγείρεσθε, συνήχθησαν. 58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει ἄγωμεν! Ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με!” αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς ἀύλης τοῦ 47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο εἷς τῶν δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ’ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. 59 Οἱ δὲ

ἀρχιερεῖς καὶ τὸ Συνέδριον ὅλον ἐζήτουν εἶπον τῷ Πέτρῳ, “Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
 ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.” 74
 αὐτὸν θανατώσωσιν, 60 καὶ οὐχ εὖρον, Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν,
 πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὅτι “Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον!” Καὶ εὐθέως
 “Υστερον δὲ προσελθόντες δύο 61 εἶπον, ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ
 “Οὗτος ἔφη, ‘Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος, ὅτι
 τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτόν “Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρις ἀπαρνήση
 οἰκοδομησαί.” 62 Καὶ ἀναστὰς, ὁ ἀρχιερεὺς με”. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσεν πικρῶς.
 εἶπεν αὐτῷ, “Οὐδὲν ἀποκρίνη, τί οὗτοί σου **27** Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον
 καταμαρτυροῦσιν;” 63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσίωπα. ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, “Ἐξορκίζω σε οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
 κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· 2 καὶ
 σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.” 64 Λέγει δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Σὺ εἶπας. Πλὴν λέγω ὑμῖν, Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας
 ἀπ’ ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ παραδιδούς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη,
 ‘καθήμενον ἐκ δεξιῶν’ τῆς δυνάμεως, μεταμεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα
 καὶ ἔρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις
 οὐρανοῦ.” 65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν 4 λέγων, “Ἡμαρτον παραδούς αἷμα ἀθῶν.”
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων, “Ἐβλασφήμησεν· Οἱ δὲ εἶπον, “Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὄψῃ.”
 τί ἔτι χρειάν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν 5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν,
 ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν. 66 Τί ὑμῖν ἀνεχώρησεν καὶ ἀπελθὼν ἀπήγατο. 6 Οἱ δὲ
 δοκεῖ;” Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, “Ἐνοχος ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, “Οὐκ
 θανάτου ἐστίν.” 67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν,
 πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν.” 7 Συμβούλιον δὲ
 δὲ ἐράπισαν 68 λέγοντες, “Προφήτευσον λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν Ἄγρον
 ἡμῖν, ὁ Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε;” 69 τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.
 Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ 8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἄγρὸς
 προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα, Αἵματος ἕως τῆς σήμερον. 9 Τότε ἐπληρώθη
 “Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.” τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου
 70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγοντος, “Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
 λέγων, “Οὐκ οἶδα τί λέγεις.” 71 Ἐξελθόντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν
 δὲ εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ ἐτιμήσαντο” ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, 10 “καὶ
 λέγει τοῖς ἐκεῖ, “Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν Ἄγρον τοῦ Κεραμέως,
 Ναζωραίου.” 72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ καθὰ συνέταξέν μοι Κύριος”. 11 Ὁ δὲ
 ὄρκου, ὅτι “Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.” 73 Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος
 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν ὁ ἡγεμὼν λέγων,

“Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;” Ὁ δὲ Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν, “Τὸ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, “Σὺ λέγεις.” 12 Καὶ ἐν τῷ αἵμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν.” 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, “Οὐκ ἀκούεις παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ πόσα σου καταμαρτυροῦσιν;” 14 Καὶ οὐκ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον θαυμάζουσαν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 Κατὰ ἐπ’ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. 28 Καὶ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἐκδύσαντες αὐτὸν, χλαμύδα κοκκίνην ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. 16 περιέθηκάν αὐτῷ, 29 καὶ πλέξαντες εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκάν ἐπὶ τῆς Βαραββᾶν. 17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, “Τίνα θέλετε αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν, τὸν αὐτοῦ, ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες, “Χαῖρε, λεγόμενον Ἐχριστόν;” 18 ἦδει γὰρ ὅτι διὰ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων!” 30 Καὶ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν. 19 Καθημένου ἐμπύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλεν πρὸς κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτόν ἢ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα, “Μηδὲν αὐτοῦ. 31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ, πολλὰ γὰρ αὐτόν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν ἔπαθον σήμερον κατ’ ὄναρ δι’ αὐτόν.” τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ, ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν εὖρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὄνοματι Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Σίμωνα. Τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρη 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες “Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο, ἀπολύσω ὑμῖν;” εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶν Οἱ δὲ εἶπον, τὸν “Βαραββᾶν.” 22 Λέγει “Κρανίου Τόπος” λεγόμενος. 34 Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, “Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον τὸν λεγόμενον Ἐχριστόν;” Λέγουσιν πάντες, καὶ γευσάμενος, οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν. 35 “Σταυρωθήτω.” 23 Ὁ δὲ ἔφη, “Τί γὰρ Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διμερίσαντο τὰ κακὸν ἐποίησεν;” Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ λέγοντες, “Σταυρωθήτω.” 24 Ἰδὼν δὲ καθηήμενοι ἐτήρουν αὐτόν ἐκεῖ. 37 Καὶ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ ἐπέθηκάν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην, “Οὗτός ἐστιν ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου Ἰησοῦς, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” 38 λέγων, “Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, τοῦ δικαίου τούτου. Ὑμεῖς ὄψεσθε.” 25 εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 τὸν ὄχιον, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ καὶ λέγοντες, “Ὁ καταλύων τὸν ναὸν γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον “Ἀληθῶς Υἱὸς Ὁθεοῦ ἦν οὗτος.” 55 Ἦσαν σεαυτὸν, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Ὁθεοῦ, κατάβηθι δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ!” 41 Ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ ὄχιον ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ, 56 πρεσβυτέρων ἔλεγον, 42 “Ἄλλους ἔσωσεν, ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ ἡ ἔστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57 Ὁψίας πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν. 43 Ἐπέποιθεν ἐπὶ δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος τὸν Ὁθεόν, ῥυσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν.” ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ εἶπεν γὰρ, ὅτι “Ὁθεοῦ εἰμι Υἱός.” 44 Τὸ δ' αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ ὄχιον. 58 Οὗτος αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες σὺν προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ δὲ ἔκτης τοῦ ὄχιον. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἀποδοθῆναι. 59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα, ὁ ἔως ὥρας ἐνάτης. 46 Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, ὥραν, ἐβόησεν ὁ ὄχιον φωνῆ μεγάλη 60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ λέγων, “Ἐλωί, Ἐλωί, λεμὰ σαβαχθάνι;” μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ τοῦτ' ἔστιν, “Ὁεὲ μου, Ὁεὲ μου, ἴνα τί προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ με ἐγκατέλιπες;” 47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ μνημείου, ἀπῆλθεν. 61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριάμ ἡ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, ὅτι “Ἥλιαν Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι φωνεῖ οὗτος.” 48 Καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ ἀπέναντι τοῦ τάφου. 62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους ἔστιν μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. 49 Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον 63 δὲ λοιποὶ ἔλεγον, “Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται λέγοντες, “Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος Ἥλιος σώσων αὐτόν.” 50 Ὁ δὲ ὄχιον ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, ‘Μετὰ τρεῖς πάλιν κράξας φωνῆ μεγάλη, ἀφήκεν τὸ ἡμέρας ἐγεῖρομαι.’ 64 Κέλευσον οὖν πνεῦμα. 51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἔως τῆς τρίτης ναοῦ ἐσχίσθη ἀπ' ἄνωθεν ἔως κάτω, εἰς δύο ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, 52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν, καὶ πολλὰ “Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν”, καὶ ἔσται σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.” 53 καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ 65 Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, “Ἐχετε τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσηλθόντες εἰς τὴν ἁγίαν κουστωδίαν, ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ οἶδατε.” 66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο

τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

28 Ὅψε δὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2** Καὶ ἰδοὺ, σεισμός ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ ὁ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν, ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** Ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. **4** Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ, ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. **5** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναιξίν, “Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐσταυρωμένον, ζητεῖτε. **6** Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο. **7** Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. Ἴδοὺ, εἶπον ὑμῖν.” **8** Καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **9** Καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων, “Χαίρετε!” Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. **10** Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς, “Μὴ φοβεῖσθε. Ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὄψονται.” **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. **12** Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες,

ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις **13** λέγοντες, “Εἶπατε ὅτι, ‘Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων.’” **14** Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν.” **15** Οἱ δὲ λαβόντες ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. **17** Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. **18** Καὶ προσελθὼν, ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων, “Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. **19** Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.” (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Θεοῦ. **2** Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ: “Ἴδου, ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου.” **3** “Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: “Ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.” **4** Ἐγένετο Ἰωάννης, ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἰεροσολυμίται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ’ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** Καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυσμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυσσεν λέγων, “Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανός, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς Πνεύματι Ἁγίῳ.” **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. **10** Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος, εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ’ αὐτόν. **11** Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν: “Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.” **12** Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** Καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας,

πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Καὶ Μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ **15** καὶ λέγων, ὅτι “Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.” **16** Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν, τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος, ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θαλάσῃ, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς. **17** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλεεῖς ἀνθρώπων.” **18** Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** Καὶ προβάς ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. **20** Καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαιὸν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ. Καὶ εὐθέως τοῖς Σάββασιν, εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκεν. **22** Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν **24** λέγων, “Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ!” **25** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, “Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ!” **26** Καὶ σπαράξαν αὐτόν, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,

καὶ φωνῆσαν φωνῆ μεγάλη, ἐξῆλθεν ἐξ λέγων αὐτῶ, ὅτι “Ἐὰν θέλῃς, δύνασαι αὐτοῦ. 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, με καθάρισαι.” 41 Καὶ σπλαγχνισθεὶς, ὥστε συζητεῖν αὐτοὺς λέγοντας, “Τί ἐστὶν ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἦψατο καὶ τοῦτο; διδασχὴ καινὴ, κατ’ ἐξουσίαν καὶ λέγει αὐτῶ, “Θέλω, καθαρῖσθητι.” 42 Καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ καὶ ὑπακούουσιν αὐτῶ!” 28 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκαθάρισθη. 43 Καὶ ἐμβριμηάμενος αὐτῶ, ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὄλην εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει αὐτῶ, τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ “Ὅρα, μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε, εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθὼν, ἦλθεν σεαυτὸν δεῖξον τῶ ἱερεῖ, καὶ προσένευκε εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.” 45 Ὁ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῶ περὶ αὐτῆς. 31 Καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσελθὼν, ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, χειρός. Καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετός, καὶ ἀλλ’ ἐξω ἐπ’ ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο διηκόνει αὐτοῖς. 32 Ὁψίας δὲ γενομένης, πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους. 33 Καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν. 34 Καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἦφιεν τὰ δαιμόνια, λαλεῖν ὅτι ἤδεισαν αὐτόν. Ὁ Χριστὸν εἶναι. 35 Καὶ πρῶτῃ ἔννυχα λίαν, ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκεῖ προσηύχετο. 36 Καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ, 37 καὶ εὔρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῶ, ὅτι “Πάντες ζητοῦσίν σε!” 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἄγωμεν ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω, εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον.” 39 Καὶ ἦλθεν κηρύσσω, εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὄλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτὸν

2 Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι’ ἡμερῶν, ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν. 2 Καὶ συνήχθησαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν, μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 Καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῶ δια τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορούξαντες, χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῶ παραλυτικῶ, “Τέκνον, ἀφέωνται σου αἱ ἁμαρτίαι.” 6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ, καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 “Τί οὕτως οὕτως λαλεῖ; Βλασφημεῖ! Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ ὁ Θεός;” 8 Καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῶ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς,

“Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ ὑμῶν; 9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ μαθηταί οὐ νηστεύουσιν;” 19 Καὶ εἶπεν παραλυτικῶ, ἀφένονται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ ἢ εἰπεῖν, “Ἐγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ’ αὐτῶν σου καὶ περιπάτει;” 10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐστὶν νηστεύειν; Ὅσον χρόνον ἔχουσιν ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν νυμφίον μετ’ αὐτῶν, οὐ δύνανται τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας”, (λέγει τῷ νηστεύειν. 20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν παραλυτικῶ), 11 “Σοὶ λέγω, ἔγειρε ἄρον ἀπαρθῆ ἀπ’ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε τὸν κράβαττόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν νηστεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 21 Οὐδεὶς οἰκόν σου.” 12 Καὶ ἠγέρθη, καὶ εὐθὺς ἐπίβλημα ράκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἄρας τὸν κράβαττον, ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ αἶρει ἀπ’ αὐτοῦ τὸ πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ πλήρωμα τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας, ὅτι “Οὕτως σχίσμα γίνεται. 22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον οὐδέποτε εἶδομεν.” 13 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ ῥήξει ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς, καὶ οἱ ἀσκοί. Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς 14 Καὶ παράγων εἶδεν Λευὶν τὸν τοῦ καινοῦς βλητέον.” 23 Καὶ ἐγένετο, αὐτὸν Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, ἐν τοῖς Σάββασιν παραπορευέσθαι διὰ τῶν καὶ λέγει αὐτῷ, “Ἀκολούθει μοι.” Καὶ σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. 15 Καὶ ὁδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τοὺς στάχυας. 24 γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ, “Ἴδε, τί αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὶ ποιοῦσιν τοῖς Σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν;” συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς 25 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὐδέποτε ἀνέγνωτε αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθουν τί ἐποίησεν Δαυὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ αὐτῷ. 16 Καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων, ἐπεινάσεν, αὐτὸς καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ; 26 ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν τελωνῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ Ἀβιαθάρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους αὐτοῦ, ὅτι “Μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ τῆς Προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἔξεστιν ἁμαρτωλῶν ἐσθίει;” 17 Καὶ ἀκούσας, ὁ φαγεῖν, εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἔδωκεν καὶ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσιν;” 27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς “Τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλεῖσαι δικαίους, ἀλλὰ καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον. 28 ἁμαρτωλούς.” 18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ὡστε Κύριός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες, καὶ τοῦ Σαββάτου.”

Καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Διὰ 3 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, ἐξηραμμένην

ἔχων τὴν χεῖρα. 2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν, ἀποστέλλη αὐτοὺς κηρύσσειν 15 καὶ ἔχειν εἰ τοῖς Σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. 16 Καὶ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 3 Καὶ λέγει τῷ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα: καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα ἀνθρώπῳ τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν, τῷ Σίμωνι, Πέτρον, 17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ “Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον.” 4 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ “Ἐξεστὶν τοῖς Σάββασιν ἀγαθοποιήσαι ἢ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα κακοποιήσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι;” Βοανηργές, ὃ ἐστὶν “Υἱοὶ βροντῆς”, 18 καὶ Οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 Καὶ περιβλεψάμενος Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, αὐτοὺς μετ’ ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τῆ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα ἀνθρώπῳ, “Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρα σου.” Καὶ τὸν Καναναῖον, 19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. 20 Καὶ ἔρχεται 6 καὶ ἐξεληθόντες, οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ εἰς οἶκον, καὶ συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος, τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον κατ’ αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. φαγεῖν. 21 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ παρ’ αὐτοῦ 7 καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ, αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν ὅτι “Ἐξέστη.” 22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἱ καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον, ἠκολούθησεν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, 8 καὶ ὅτι “Βεελζεβούλ ἔχει”, καὶ, ὅτι “Ἐν τῷ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ περὶ Τύρον καὶ δαιμόνια.” 23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ ἀκούοντες ὅσα ἐποίει, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, “Πῶς δύναται ἦλθον πρὸς αὐτόν. 9 Καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 Καὶ ἐὰν αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ βασιλεία ἐφ’ αὐτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. 10 σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη. 25 Καὶ ἐὰν Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν οἰκία ἐφ’ αὐτὴν μερισθῆ, οὐ δυνησεται αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον ἢ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι. 26 Καὶ εἰ ὁ μάλιστα. 11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ’ αὐτόν καὶ ἐμερίσθη, οὐ ὅταν αὐτόν ἐθεώρουν, προσέπιπτον αὐτῷ δύναται στήναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. 27 Ἄλλ’ οὐ καὶ ἔκραζον λέγοντα, ὅτι “Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς δύναται οὐδεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ Θεοῦ.” 12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν ἵνα μὴ αὐτόν φανερόν ποιήσωσιν. 13 Καὶ μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆση, καὶ τότε ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὖς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. 28 Ἀμὴν, ἠθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. 14 λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς Καὶ ἐποίησεν δώδεκα, οὖς καὶ ἀποστόλους τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἰ ὠνόμασεν, ἵνα ὧσιν μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἵνα βλασφημίαι, ὅσα ἐὰν βλασφημησῶσιν. 29

“Ὁς δ’ ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτήματος” – (αἰθῆ g165, αἰθῆ g166) **30** ὅτι ἔλεγον, “Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.” **31** Καὶ ἔρχονται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω στήκοντες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. **32** Καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Ἴδου, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἔξω ζητοῦσίν σε.” **33** Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, “Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου;” **34** Καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτόν, κύκλῳ καθημένους λέγει, “Ἴδε, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου! **35** Ὁς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.”

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συναγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλεῖστος, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. **2** Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, **3** “Ἀκούετε! Ἴδου, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων σπεῖραι. **4** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεῖρειν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5** Καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, καὶ ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. **6** καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς ἀκανθαὶ καὶ συνένιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. **8** Καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν

καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερον εἰς τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.” **9** Καὶ ἔλεγεν, “Ὁς ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.” **10** Καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτων αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς. **11** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Υμῖν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, **12** ἵνα βλέποντες, βλέπωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς.” **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; **14** Ὁ σπεῖρων τὸν λόγον σπεῖρει. **15** Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπεῖρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. **16** Καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, **17** καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν, εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται. **18** Καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοι εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, **19** καὶ αἰ μέριμναι τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι, συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰθῆ g165) **20** Καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.”

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Μήτι ἔρχεται ὁ τὸ πέραν.” 36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, λύχνος, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ, ἢ ὑπὸ παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ τὴν κλίνην; Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν πλοίω. Καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ’ αὐτοῦ. 37 τεθῆ; 22 Οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν, ἐὰν μὴ ἵνα Καὶ γίνεται λαίλαψ μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ φανερωθῆ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ’ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἦδη ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. 23 Εἴ τις ἔχει ὧτα γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. 38 Καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ ἀκούειν, ἀκούετω.” 24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, πρύμνη, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων. “Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε Καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται “Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;” ὑμῖν. 25 Ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ 39 Καὶ διεγερθεὶς, ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ εἶπεν τῇ θαλάσῃ, “Σιώπα, πεφίμωσο.” Καὶ αὐτοῦ.” 26 Καὶ ἔλεγεν, “Οὕτως ἐστὶν ἡ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη Βασιλεία τοῦ ὁ Θεοῦ: ὡς ἄνθρωπος βάλῃ μεγάλη. 40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Τί δειλοὶ ἐστε; τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 27 καὶ καθεύδῃ Οὕπῳ ἔχετε πίστιν;” 41 Καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται– ὡς οὐκ “Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ οἶδεν αὐτός. 28 Αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ: ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούει;”

5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. 2 Καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου, ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, 3 ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δεῖσαι, 4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλακίς πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ’ αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριῖσθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι. 5 Καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἦν κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. 6 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, 7 καὶ κρᾶζας φωνῆ μεγάλη λέγει, “Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.” 8 Ἐλεγεν γάρ

αὐτῷ, “Ἐξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἦν τοῦ ἀνθρώπου!” **9** Καὶ ἐπρώτα αὐτόν, “Τί παρὰ τὴν θάλασσαν. **22** Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται ὄνομά σοι;” Καὶ λέγει αὐτῷ, “Λεγιῶν ὄνομά εἷς τῶν ἀρχισυναγῶγων ὀνόματι Ἰάειρος, μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν.” **10** Καὶ παρεκάλει καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτόν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω αὐτοῦ, **23** καὶ παρακαλεῖ αὐτόν πολλὰ τῆς χώρας. **11** Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει, λέγων, ὅτι “Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. **12** καὶ ἔχει, ἵνα ἐλθῶν, ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ, παρεκάλεσαν αὐτόν λέγοντες, “Πέμψον ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ.” **24** Καὶ ἀπῆλθεν ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς μετ’ αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος εἰσέλθωμεν.” **13** Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. **25** Καὶ γυνὴ καὶ ἐξελθόντα, τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, **26** εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ἢ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ’ ἑαυτῆς πάντα, θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν καὶ μηδὲν ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τῇ θαλάσῃ. **14** Καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, **27** ἀκούσασα τὰ ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν ὄπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. **28** τί ἐστὶν τὸ γεγονός. **15** Καὶ ἔρχονται Ἔλεγεν γὰρ, ὅτι “Ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι.” **29** Καὶ εὐθὺς δαιμονιζόμενον καθήμενον, ἱματισμένον ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴται ἀπὸ τῆς λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. **16** Καὶ μᾶστιγος. **30** Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς, ἐπιγνοὺς διηγῆσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων. ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν, “Τίς **17** καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτόν ἀπελθεῖν μου ἤψατο τῶν ἱματίων;” **31** Καὶ ἔλεγον ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **18** Καὶ ἐμβαίνοντος αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Βλέπεις τὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτόν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, ‘Τίς μου ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ’ αὐτοῦ ἦ. **19** Καὶ ἤψατο;” **32** Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, τοῦτο ποιήσασαν. **33** Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα “Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῇ, καὶ ἀπάγγελον αὐτοῖς ὅσα ὁ Κύριός σοι ἤλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν πεποίηκεν, καὶ ἠλέησέν σε.” **20** Καὶ ἀπῆλθεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** Ὁ δὲ εἶπεν καὶ ἤρξατο κηρῶσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, αὐτῇ, “Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς ἐθαύμαζον. **21** Καὶ διαπεράσαντος τοῦ μᾶστιγός σου.” **35** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου λέγοντες,

ὅτι “Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;” 36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὤδε πρὸς ἡμᾶς;” Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει αὐτῷ. 4 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τῷ ἀρχισυναγῶγῳ, “Μὴ φοβοῦ, μόνον “Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν πίστει.” 37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ’ τῆ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ συνακολουθησάτω, εἰ μὴ τὸν Πέτρον, αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.” 5 Καὶ οὐκ καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ Ἰακώβου. 38 Καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις, ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἀρχισυναγῶγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, καὶ ἐθεράπευσεν. 6 Καὶ ἐθαύμασεν διὰ τὴν κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. 39 Καὶ ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας, εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, “Τί θορυβεῖσθε καὶ κύκλῳ διδάσκων. 7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν καθεύδει.” 40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Αὐτὸς δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν δὲ ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. 8 Καὶ πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς τοὺς μετ’ αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ ἦν τὸ παιδίον. 41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς πῆραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, 9 ἀλλὰ τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, “Ταλιθά, κούμ!” ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσθητε “Ὁ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον “Τὸ κοράσιον, δύο χιτῶνας. 10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ὅπου σοὶ λέγω, ἔγειρε!” 42 Καὶ εὐθὺς ἀνέστη ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. 11 Καὶ ὃς ἂν τόπος δώδεκα. Καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, μεγάλη. 43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς αὐτῇ φαγεῖν. μαρτύριον αὐτοῖς.” 12 Καὶ ἐξεληθόντες,

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ γενομένου Σαββάτου, ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες, “Πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἢ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦτα διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; 3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ Ἰωσήτος, καὶ Ἰούδα, καὶ ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν. 13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. 14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν, ὅτι “Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.” 15 Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι “Ἡλίας ἐστίν”· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι “Προφήτης, ὡς εἶς τῶν προφητῶν.” 16 Ἀκούσας δὲ, ὁ Ἡρώδης ἔλεγεν, ὅτι “Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα

Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη!” 17 Αὐτὸς γὰρ Καὶ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ
ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν φυλακῆ, 28 καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ
διὰ Ἡρωδιάδα, τὴν γυναῖκα Φιλίππου, τοῦ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 τῇ μητρὶ αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ
“Ἐλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ, ὅτι μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἦσαν τὸ πῶμα
“Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. 30
ἀδελφοῦ σου.” 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν
αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, πάντα
οὐκ ἠδύνατο· 20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ
Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ λέγει αὐτοῖς, “Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ’
ἄγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσασθε
αὐτοῦ, πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ὀλίγον.” Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ
ἤκουεν. 21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν
ὄτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον εὐκαίρουν. 32 Καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ
ἐποίησεν, τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ἰδίαν. 33 Καὶ
χιλιάρχους, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας. εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας, καὶ ἐπέγνωσαν
22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ πολλοί, καὶ πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων
Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης ἤρρεσεν τῷ συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς.
Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις. Ὁ δὲ 34 Καὶ ἐξελθὼν, εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ
βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ, “Αἴτησόν ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτούς, ὅτι ἦσαν ὡς
με ὁ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.” 23 Καὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο
ᾤμοσεν αὐτῇ, ὅτι “Ὁ ἐὰν αἰτήσης, με, διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. 35 Καὶ ἤδη ὥρας
δώσω σοι, ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ
μου.” 24 Καὶ ἐξελθοῦσα, εἶπεν τῇ μητρὶ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον, ὅτι “Ἐρημός ἐστιν
αὐτῆς, “Τί αἰτήσωμαι;” Ἡ δὲ εἶπεν, “Τὴν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή· 36 ἀπόλυσον
κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος.” 25 αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλω
Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
τὸν βασιλέα, ἠτήσατο λέγουσα, “Θέλω τί φάγωσιν.” 37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ἵνα ἐξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν αὐτοῖς, “Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.” Καὶ
κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.” 26 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Ἀπελθόντες, ἀγοράσωμεν
περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώσομεν
ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ αὐτοῖς φαγεῖν;” 38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς,
ἠθέλησεν ἀθετησαὶ αὐτήν. 27 Καὶ εὐθὺς “Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε, ἴδετε.”
ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα, Καὶ γνόντες λέγουσιν, “Πέντε καὶ δύο
ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἰχθύας.” 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι

πάντας, συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν. 54 Καὶ χόρτω. 40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθύς κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. 41 ἐπιγνόντες αὐτὸν, 55 περιέδραμον ὅλην καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. 56 Καὶ ὅπου ἂν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ εἰς πόλεις, ἢ παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας εἰς ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἐμέρισεν πᾶσιν. 42 Καὶ ἔφαγον πάντες ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα καὶ ἐχορτάσθησαν. 43 Καὶ ἦσαν κλάσματα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ δώδεκα κοφίνων πληρώματα, καὶ ἀπὸ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ τῶν ἰχθύων. 44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες ἐσφίζοντο.

τοὺς ἄρτους, πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45 **7** Καὶ συναγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων, 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους. 3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, 4 καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων.) 5 Καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, “Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;” 6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, ὅτι Ὁυτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. 7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίαις ἐντάλματα ἀνθρώπων.” 8 Ἀφέντες τὴν

ἐντολὴν τοῦ Ἱεροῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν μοιχεῖαι, 22 πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, τῶν ἀνθρώπων.” 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, “Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἱεροῦ, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη. 23 Πάντα ταῦτα ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. 10 τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν, ‘Τίμα τὸν πατέρα σου τὸν ἄνθρωπον.’” 24 Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς, καὶ τὴν μητέρα σου’, καί, “Ὁ κακολογῶν ἀπήλθεν εἰς τὰ ὄρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω.” 11 Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελεν Ἱμεῖς δὲ λέγετε, “Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν. 25 τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, “Κορβᾶν”, (ὅ ἐστιν Ἄλλ’ εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, “Δῶρον”), “ὁ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελθῆς”, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα 12 οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα, προσέπεσεν πρὸς τοὺς τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, 13 ἀκυροῦντες πόδας αὐτοῦ. 26 Ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, τὸν λόγον τοῦ Ἱεροῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν Συροφοινίκισσα τῷ γένει, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἢ παρεδώκατε. Καὶ παρόμοια τοιαῦτα ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς πολλὰ ποιεῖτε.” 14 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτῆς, 27 Καὶ ἔλεγεν αὐτῇ, “Ἄφες πρῶτον πάλιν τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ἀκούετε χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γὰρ ἐστὶν καλὸν μου πάντες καὶ συνίετε: 15 οὐδὲν ἐστὶν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ τοῖς ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς κυναρίους βαλεῖν.” 28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, “Ναί, Κύριε, καὶ τὰ κυνάρια τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά, ἐστὶν ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.” 17 Καὶ ψυχίων τῶν παιδίων.” 29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, “Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε, ἐξελήλυθεν ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν τὸ δαιμόνιον, ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.” 30 Καὶ παραβολὴν. 18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὕτως ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρεν τὸ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. 31 Καὶ πάλιν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου, ἦλθεν διὰ 19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καρδίαν, ἀλλ’ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. 32 Καὶ τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται;” (Καθαρίζων φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάον, καὶ πάντα τὰ βρώματα.) 20 Ἐλεγεν δὲ, ὅτι παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν “Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, χεῖρα. 33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνο κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 21 ὄχλου κατ’ ἰδίαν, ἔβαλεν τοὺς δακτύλους Ἐσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὠτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας, ἤψατο ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, 34 καὶ ἀναβλέψας εἰς ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ,

“Εφφαθά”, ὃ ἐστίν, “Διανοίχθητι”. 35 Καὶ παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ πειράζοντες αὐτόν. 12 Καὶ ἀναστενάξας δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, “Τί ἡ γενεὰ ὀρθῶς. 36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, εἰ λέγωσιν. Ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.” 13 Καὶ αὐτοὶ μᾶλλον περισσώτερον ἐκήρυσσον. 37 ἀφείδους αὐτούς, πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες, πέραν. 14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, “Καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ’ ἑαυτῶν ποιεῖ ἀκούειν, καὶ ἀλάλους λαλεῖν.”

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν, πολλοῦ ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, 2 “Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. 3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσετεῖς εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ. Καί τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἦκασιν.” 4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Πόθεν τούτους δυνησεταιί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ’ ἐρημίας;” 5 Καὶ ἠρώτα αὐτούς, “Πόσους ἔχετε ἄρτους;” Οἱ δὲ εἶπαν, “Ἐπτὰ.” 6 Καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρατιθῶσιν, καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. 7 Καὶ εἶχαν ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας αὐτὰ, εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. 8 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. 9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι. Καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. 10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ, ἦρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες ἐν τῷ πλοίῳ. 15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων, “Οῤάτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.” 16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, “Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχουσιν. 17 Καὶ γνοὺς, ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; Πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; 18 Ὅφθαλμοὺς ἔχοντες, οὐ βλέπετε; Καὶ ὧτα ἔχοντες, οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε; 19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἦρατε;” Λέγουσιν αὐτῷ, “Δώδεκα.” 20 “Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε;” καὶ λέγουσιν “Ἐπτὰ.” 21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Πῶς οὐπω συνίετε;” 22 Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν, καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. 23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθείς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν, “Εἴ τι βλέπεις;” 24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν, “Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὀρῶ περιπατοῦντας.” 25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ

διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη καὶ ἐνέβλεπεν
τηλαυγῶς ἅπαντα. **26** Καὶ ἀπέστειλεν
αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων, “Μηδὲ εἰς
τὴν κώμην εἰσέλθῃς.” **27** Καὶ ἐξῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Καὶ ἐν τῇ
ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων
αὐτοῖς, “Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
εἶναι;” **28** Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες,
ὅτι “Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι
Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν.”
29 Καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτοῦς, “Υμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι;” Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Πέτρος λέγει αὐτῷ, “Σὺ εἶ ὁ Χριστός.” **30**
Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν
περὶ αὐτοῦ. **31** Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. **32** Καὶ παρρησίᾳ
τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν, ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **33**
Ὁ δὲ, ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, ἐπετίμησεν τῷ Πέτρῳ καὶ λέγει,
“Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς
τὰ τοῦ ὁ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.”
34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Εἴ τις
θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω
ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι. **35** Ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν, ὃς δ’
ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ
καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει αὐτήν. **36** Τί γὰρ
ὠφελεῖ ἄνθρωπον, κερδήσῃ τὸν κόσμον

ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; **37**
Τί γὰρ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ; **38** Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με
καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ,
τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
Ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ
τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.”

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν
ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων,
οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν
ἴδωσιν τὴν Βασιλείαν τοῦ ὁ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν
ἐν δυνάμει.” **2** Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ,
παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον,
καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ’
ἰδίαν μόνους. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν, **3** καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο
στίλβοντα λευκὰ λίαν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ
τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι. **4**
Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ
ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. **5** Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ,
“Ραββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ
ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ
Μωϋσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν.” **6** Οὐ γὰρ
ᾔδει τί ἀποκριθῆ ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. **7**
Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς,
καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης: “Οὗτός
ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε
αὐτοῦ.” **8** Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι,
οὐκέτι οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν
μόνον μεθ’ ἑαυτῶν. **9** Καὶ καταβαινόντων
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ ἂ εἶδον διηγῆσονται, εἰ μὴ
ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν

ἀναστῆ. 10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν σπλαγχνισθεὶς ἐφ’ ἡμᾶς.” 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ εἶπεν αὐτῶ, τὸ “Εἰ δύνη; Πάντα δυνατὰ νεκρῶν ἀναστῆναι. 11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν τῷ πιστεύοντι.” 24 Καὶ εὐθέως κράζας, λέγοντες, ὅτι “Λέγουσιν Οἱ γραμματεῖς ὁ πατήρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν, “Πιστεύω, ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον;” 12 Ὁ δὲ βοήθει μου τῇ ἀπιστία!” 25 Ἰδὼν δὲ ὁ ἔφη αὐτοῖς, “Ἥλιος μὲν ἔλθων πρῶτον Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησεν ἀποκαθιστάνει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῶ, “τὸ ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ ἐπιτάσσω πάθη καὶ ἐξουδενηθῆ; 13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν σοι, ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς ὅτι καὶ Ἥλιος ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῶ αὐτόν.” 26 Καὶ κράζας, καὶ πολλὰ σπαράζας, ὅσα ἤθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ’ αὐτόν.” ἐξῆλθεν καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε 14 Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. 27 Ὁ δὲ ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἤγειρεν συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. 15 Καὶ εὐθὺς πᾶς αὐτόν, καὶ ἀνέστη. 28 Καὶ εἰσελθόντος ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ’ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. 16 Καὶ ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν, Ὅτι “Ἡμεῖς οὐκ ἐπηρώτησεν αὐτούς, “Τί συζητεῖτε πρὸς ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;” 29 Καὶ εἶπεν αὐτούς;” 17 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτῶ εἰς ἐκ τοῦ αὐτοῖς, “Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ὄχλου, “Διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν υἱόν μου ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία.” πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. 18 Καὶ 30 Κάκειθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ρήσσει αὐτόν, τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας, καὶ 31 ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται. Καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι “Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.” 19 παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, “Ὡ γενεὰ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, ἄπιστος! Ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.” 32 Οἱ δὲ Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν ἠγνόουν τὸ ρῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν πρὸς με.” 20 Καὶ ἦνεγκαν αὐτόν πρὸς ἐπερωτήσαι. 33 Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοῦμ. αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτόν, τὸ πνεῦμα εὐθὺς καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς, συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς “Τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε;” 34 Οἱ δὲ γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 Καὶ ἐπηρώτησεν ἐσιώπων, πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν τὸν πατέρα αὐτοῦ, “Πόσος χρόνος ἐστὶν, ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. 35 Καὶ καθίσας, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῶ;” Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐκ ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς, παιδίοθεν. 22 Καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ “Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων αὐτόν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.” 36 Καὶ αὐτόν. Ἀλλ’ εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν, λαβῶν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ

αυτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς, 37 “Ὁς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὃς ἂν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστειλαντά με.” 38 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, “Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν.” 39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, “Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. 40 Ὁς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ’ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. 41 Ὁς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματι, ὅτι Ἰησοῦς ἐστε, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. 42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περὶκεῖται μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. 43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν ἐστὶν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. (Geenna g1067) 45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶν σε εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν Γέενναν. (Geenna g1067) 47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σέ ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ ὁ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν Γέενναν, (Geenna g1067) 48 ὅπου ‘ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται’. 49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἄλας, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἐχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.”

10 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. 2 Καὶ προσελθόντες, Φαρισαῖοι ἐπηρώτων αὐτόν, “Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι;” Πειράζοντες αὐτόν. 3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς;” 4 Οἱ δὲ εἶπαν, “Ἐπέτρεπεν Μωϋσῆς ‘βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι.’” 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς’. 7 “Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται γυναῖκα αὐτοῦ 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν’. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ 9 ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.” 10 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν, οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν. 11 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ’ αὐτήν. 12 Καὶ ἐὰν αὕτη ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς, γαμήσῃ ἄλλον, μοιχᾶται.” 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα αὐτῶν ἄψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέτιμησαν αὐτοῖς. 14 Ἰδὼν δὲ, ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 15 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν

τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.” 28
 αὐτήν.” 16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, Ἦρξατο λέγειν ὁ Πέτρος αὐτῷ, “Ἴδου,
 κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά. ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήκαμεν
 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, σοι.” 29 Ἐφη ὁ Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν,
 προσδραμῶν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς,
 ἐπιρώτα αὐτόν, “Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἢ ἀδελφάς, ἢ μητέρα, ἢ πατέρα, ἢ τέκνα, ἢ
 ποιήσω, ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;” ἀγροὺς, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
 (aīōnios g166) 18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν
 “Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς,
 μὴ εἷς ὁ Θεός. 19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας: μὴ καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ
 φονεύσης, μὴ μοιχεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι
 ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποστερήσης, “Τίμα τῷ ἐρχομένῳ, ζῶν αἰώνιον. (aīōn g165,
 τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.” 20 Ὁ aīōnios g166) 31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
 δὲ ἔσονται αὐτῷ, “Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.” 32 Ἦσαν δὲ
 ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.” 21 Ὁ δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα,
 Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἐν σε ὑστερεῖ: ὕπαγε, καὶ ἔθαμβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες
 ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν ἄλλιν τοὺς
 ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ
 ἀκολουθεῖ μοι.” 22 Ὁ δὲ, στυγνάσας ἐπὶ τῷ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. 33 Ὅτι
 λόγῳ, ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων “Ἴδου, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ
 κτήματα πολλά. 23 Καὶ περιβλεψάμενος, ὁ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθήσεται
 Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Πῶς τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν,
 δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ
 Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται!” 24 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν. 34
 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἔθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ἐμπτύσουσιν
 αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἄλλιν ἀποκριθεὶς αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ
 λέγει αὐτοῖς, “Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστὶν ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. 25 ἀναστήσεται.” 35 Καὶ προσπορεύονται
 Εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιαῶς αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ δύο υἱοὶ
 ῤαφίδος διελθεῖν, ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν Ζεβεδαίου, λέγοντες αὐτῷ, “Διδάσκαλε,
 Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.” 26 Οἱ δὲ θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμέν σε, ποιήσης
 περισσῶς ἐξεπλήσοντο, λέγοντες πρὸς ἡμῖν.” 36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Τί θέλετε
 αὐτόν, “Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;” 27 με ποιήσω ὑμῖν;” 37 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ,
 Ἐμβλέψας αὐτοῖς, ὁ Ἰησοῦς λέγει, “Παρὰ “Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν, καὶ
 ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ’ οὐ παρὰ Θεῷ, εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ

σου.” 38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, ἰμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας, ἦλθεν πρὸς τὸν “Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ Ἰησοῦν. 51 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ εἶπεν, “Τί σοι θέλεις ποιήσω;” Ὁ δὲ τυφλὸς ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;” 39 Οἱ δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Ραββουνί, ἵνα ἀναβλέψω.” 52 εἶπαν αὐτῷ, “Δυνάμεθα.” Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Ὑπάγε, ἡ πίστις εἶπεν αὐτοῖς, “Τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, σου σέσωκέν σε.” Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

βαπτισθίσησθε, 40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἡτοίμασται.” 41 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτούς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 43 Οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ’ ὅς ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. 45 Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.” 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχῶ. Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχῶ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἰκανοῦ, ὁ υἱὸς Τιμαίου, Βαρτιμαῖος, τυφλὸς προσαίτης, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. 47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν, “Υἱὲ Δαυὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.” 48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, “Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.” 49 Καὶ στὰς, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Φωνήσατε αὐτόν.” Καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, “Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε.” 50 Ὁ δὲ, ἀποβαλὼν τὸ

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 2 καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ’ ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὕπω ἐκάθισεν· λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. 3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ‘Τί ποιεῖτε τοῦτο;’ Εἶπατε, ὅτι ‘Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει’, καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε.” 4 Καὶ ἀπήλθον, καὶ εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. 5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, “Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;” 6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 Καὶ ἄγουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἰμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτόν. 8 Καὶ πολλοὶ τὰ ἰμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. 9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, “Ὡσαννά! Ἐὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!” 10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν, Δαυίδ! Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις!” 11 Καὶ εἰσηλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὸ ἱερόν· καὶ

περιβλεψάμενος πάντα, ὁψίας ἤδη οὔσης γίνεται, ἔσται αὐτῷ. **24** Διὰ τοῦτο λέγω τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, δώδεκα. **12** Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἐξεληθόντων πιστεύετε ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. **25** αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασεν. **13** Καὶ Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε ἰδὼν συκὴν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῆ ὑμῖν τὰ ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα, ὁ γὰρ παραπτώματα ὑμῶν.” **27** Καὶ ἔρχονται καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. **14** Καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ εἶπεν αὐτῇ, “Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα, ἐκ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι.” Καὶ ἤκουον οἱ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **(αἰθῆ g165)** **15** Καὶ ἔρχονται πρεσβύτεροι. **28** Καὶ ἔλεγον αὐτῷ, “Ἐν ποίᾳ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;” Ἡ τὶς σοὶ ἔδωκεν ἠρξάτο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ταῦτα ποιῆς;” **29** ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐπερωτήσω τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν ὑμᾶς κάγω ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψεν. καὶ ἔρω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **16** Καὶ οὐκ ἤφινεν ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς **30** Τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἦν διὰ τοῦ ἱεροῦ. **17** Καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἡ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι.” **31** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Οὐ γέγραπται, ὅτι ὁ οἶκός διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες, ἐὰν μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν εἴπωμεν, “Ἐξ οὐρανοῦ”, ἐρεῖ, ‘Διὰ τί οὖν τοῖς ἔθνεσιν;’ Ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;” **32** Ἀλλὰ εἴπωμεν, ‘σπῆλαιον ληστῶν.’” **18** Καὶ ἤκουσαν οἱ “Ἐξ ἀνθρώπων;” (Ἐφοβοῦντο τὸν ὄχλον, ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτησαν ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ ὅτι προφήτης ἦν.) **33** Καὶ ἀποκριθέντες αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν, “Οὐκ οἴδαμεν.” Καὶ ὁ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅταν ὁψὲ ἐγένετο, Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. **20** Καὶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.” **12** Καὶ ἠρξάτο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. **21** Καὶ ἀναμνησθεὶς λαλεῖν: “Ἀμπελῶνα ἄνθρωπος ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, “Ραββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἦν ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν, καὶ ὠρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐφύτευσεν, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. **2** Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος. **3** Καὶ λαβόντες αὐτόν,

ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. 4 Καὶ πάλιν 16 Οἱ δὲ ἦνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Τίνος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον, ἢ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ;” Οἱ δὲ εἶπαν κάκεινον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἠτίμασαν. 5 Καὶ αὐτῷ, “Καίσαρος.” 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ἄλλον ἀπέστειλεν, κάκεινον ἀπέκτειναν, αὐτοῖς, “Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι, καὶ καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, τὰ τοῦ Ἰησοῦ τῷ Ἰησοῦ.” Καὶ ἐξεθαύμαζον οὓς δὲ ἀποκτένοντες. 6 Ἐτι ἓνα εἶχεν ἐπ’ αὐτῷ. 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι υἱὸν ἀγαπητόν, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν πρὸς αὐτοὺς λέγων, ὅτι “Ἐντραπήσονται μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, τὸν υἱὸν μου.” 7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ 19 “Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν, ὅτι Ὁυτός ἐστιν ὁ ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καταλίπη γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῆ τέκνα, ἵνα καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.” 8 Καὶ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ λαβόντες, ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον ἐξαναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.” 20 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. 9 Τί οὖν ποιήσει ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων, οὐκ ἀφῆκεν ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν σπέρμα 21 καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτήν, ἀμπελῶνα ἄλλοις. 10 Οὐδὲ τὴν Γραφήν καὶ ἀπέθανεν, μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ταύτην ἀνέγνωτε: Ἄβραμ δὲ ἀπεδοκίμασαν ὁ τρίτος ὡσαύτως. 22 Καὶ οἱ ἑπτὰ, οὐκ οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς ἀφῆκεν σπέρμα. Ἐσχατον πάντων καὶ, κεφαλὴν γωνίας 11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. 23 Ἐν τῇ ἀναστάσει, αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον ἡμῶν;” 12 Καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν κρατῆσαι, αὐτήν γυναῖκα.” 24 Ἐφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἔγνωσαν γὰρ “Ὅτι διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν. Γραφὰς, μὴδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ; 25 Καὶ ἀφέντες αὐτόν, ἀπῆλθον. 13 Καὶ Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ’ εἰσὶν ὡς Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 26 Περὶ δὲ τῶν αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. 14 Καὶ ἐλθόντες, νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε λέγουσιν αὐτῷ, “Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάρου, ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, “Ἐγὼ ὁ οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, Ἰησοῦς Ἀβραάμ, καὶ Ἰησοῦς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰησοῦ Ἰησοῦς Ἰακώβ;” 27 Οὐκ ἔστιν Ἰησοῦς νεκρῶν, διδάσκεις. Ἐξεστὶν δοῦναι κῆνον Καίσαρι ἀλλὰ ζώντων. Πολὺ πλανᾶσθε.” 28 Καὶ ἢ οὐ; Δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν;” 15 Ὁ δὲ εἰδὼς προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς, “Τί με αὐτῶν συζητούντων, ἰδὼν ὅτι καλῶς πειράζετε; Φερέτε μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.” ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν, “Ποία

ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων;” 29 ἀπεκρίθη κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν, καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι “Πρώτη ἐστίν: “Ἄκουε, προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι. Οὗτοι Ἰσραήλ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Κύριος εἰς λήμψονται περισσώτερον κρίμα.” 41 Καὶ ἐστὶν, 30 καὶ ἀγαπήσεις ὁ Κύριον τὸν Θεόν καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλουσιοὶ σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.” 31 Δευτέρα ἔβαλλον πολλά. 42 Καὶ ἐλθοῦσα μία αὕτη: “Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν σεαυτὸν.” Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ κοδράντης. 43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἔστιν.” 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Ἀμὴν, λέγω “Καλῶς, Διδάσκαλε, ἐπ’ ἀληθείας εἶπας, ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ, πλεῖον ὅτι εἶς ἐστὶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ αὐτοῦ”, 33 καὶ, τὸ “Ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης γαζοφυλάκιον. 44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος”, καὶ, τὸ “Ἀγαπᾶν τὸν τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.”

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, “Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί!” 2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ.” 3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν κατ’ ἰδίαν Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, 4 “Εἶπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα;” 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς, “Βλέπετε, μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. 6 Πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ὅτι ‘Εγὼ εἰμι’, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γενέσθαι, ἀλλ’ οὐπω τὸ τέλος. 8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ

ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. Ἔσονται ὡδε ὁ Ἰησοῦς, ἢ ἴδε, ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοὶ ἀρχὴ 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ὠδίνων ταῦτα. 9 Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων τοὺς ἐκλεκτούς. 23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε ἰδοῦ, καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις μαρτύριον αὐτοῖς. 10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη 11 Καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ' ὃ ἐὰν ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ σαλευθήσονται. 26 Καὶ τότε ὄψονται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. 12 Καὶ παραδώσει τὸν Υἱὸν τοῦ Ἄνθρώπου ἐρχόμενον ἐν ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ νεφέλαις, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ δόξης. 27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 13 Καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς σωθήσεται. 14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα συκῆς, μάθετε τὴν παραβολήν: ὅταν ἦδη ὁ τῆς ἐρημώσεως, ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύη ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος Ἰουδαία, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, 15 ὁ δὲ ἐπὶ ἐστίν. 29 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω, μηδὲ εἰσελθέτω γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 16 καὶ ὁ εἰς θύραις. 30 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ τὸν ἀγρὸν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ ταῦτα ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. 17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν πάντα γένηται. 31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γαστρι ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις! 18 Προσεύχεσθε δὲ παρελεύσονται. 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος. 19 Ἔσονται γὰρ ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἷα οὐ γέγονεν οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰ τοιαύτη, ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἦν ἔκτισεν ὁ μὴ ὁ Πατὴρ. 33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε, καὶ ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. 20 προσεύχεσθε, οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς Καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν ὁ Κύριος τὰς ἡμέρας, ἐστίν. 34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος, ἀφείς οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. Ἀλλὰ διὰ τοὺς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσεν τὰς αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἐκάστῳ τὸ ἔργον ἡμέρας. 21 Καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἴδε, αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα

γρηγορή. 35 Γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἴδατε γὰρ, πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψέ, ἢ μεσονύκτιον, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ, 36 μὴ ἐλθῶν ἐξαίφνης, εὗρη ὑμᾶς καθεύδοντας. 37 Ὁ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε!”

14 Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ Ἰαζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες, ἀποκτείνωσιν. 2 Ἔλεγον γάρ, “Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.” 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοῦς, “Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; 5 Ἦδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.” Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἀφετε αὐτὴν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον ἠργάσατο ἐν ἐμοί. 7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 Ὁ ἔσχεν ἐποίησεν, προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. 9 Ἀμὴν, δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.” 10 Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώθ, ὁ εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. 11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ

ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. Καὶ ἐζήτηι πῶς αὐτὸν εὐκαιρῶς παραδοῖ. 12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν Ἰαζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν, ἵνα φάγης τὸ Πάσχα;” 13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἰπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεται ὑμῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ. 14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, “Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;” 15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.” 16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοιμάσαν τὸ Πάσχα. 17 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. 18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ’ ἐμοῦ.” 19 Ἦρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ’ εἷς, “Μὴτὶ ἐγώ;” 20 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Εἷς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ’ ἐμοῦ εἰς τὸ τρῦβλιον. 21 ὅτι Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.” 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ἄρτον, εὐλογήσας, ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, “Λάβετε, τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου.” 23 Καὶ λαβὼν ποτήριον, εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. 24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς,

“Τοῦτό ἐστιν τὸ αἵμά μου τῆς διαθήκης, τὸ γρηγορήσαι; 38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. 25 Ἀμὴν, λέγω ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γενήματος πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.” τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν 39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν, προσηύξατο τὸν αὐτὸ πίνω καινὸν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ αὐτὸν λόγον εἰπὼν. 40 Καὶ πάλιν ἐλθὼν, ὁ Θεοῦ.” 26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι “Πάντες σκανδαλισθήσεσθε, οὐκ ἦδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. 41 ὅτι γέγραπται, ‘Πατάξω τὸν ποιμένα καὶ Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται.’ 28 Ἀλλὰ “Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς Ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα. Ἴδου, παραδίδοται τὴν Γαλιλαίαν.” 29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν “Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ’ ἀμαρτωλῶν. 42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἴδου, οὐκ ἐγώ.” 30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν!” 43 Καὶ εὐθὺς “Ἀμὴν, λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον, ταύτῃ τῇ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, νυκτὶ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς εἷς τῶν δώδεκα, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὄχλος με ἀπαρνήσῃ.” 31 Ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει, μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν “Ἐὰν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀρχιερέων, καὶ τῶν γραμματέων, καὶ τῶν ἀπαρνήσομαι.” Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες πρεσβυτέρων. 44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς ἔλεγον. 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, οὗ τὸ αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων, “Ὁν ἂν ὄνομα Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς φιλήσω, αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν, αὐτοῦ, “Καθίσατε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι.” καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς.” 45 Καὶ ἐλθὼν 33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ, λέγει, “Ραββὶ”, Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην, μετ’ αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 46 Οἱ δὲ ἐπέβαλαν καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 47 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Περίλυπός ἐστιν ἡ Εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ τὴν μάχαιραν, ἔπαισεν τὸν δούλον τοῦ γρηγορεῖτε.” 35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα 48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ ἡ “Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν ὥρα. 36 Καὶ ἔλεγεν, “Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ, καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; 49 Καθ’ ἡμέραν πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ τοῦτο ἀπ’ ἐμοῦ· ἀλλ’ οὐ τί ἐγὼ θέλω, οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ’ ἵνα πληρωθῶσιν ἀλλὰ τί σύ.” 37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αἱ Γραφαί.” 50 Καὶ ἀφέντες αὐτόν, ἔφυγον αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, πάντες. 51 Καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει “Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδὸνα ἐπὶ γυμνοῦ.

Καὶ κρατοῦσιν αὐτόν, **52** ὁ δὲ καταλιπὼν τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν. **53** Καὶ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ λέγειν αὐτῷ, “Προφήτευσον!” Καὶ οἱ καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς, ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. **66** καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς. **54** Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ, Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, αὐτῷ, ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως **67** καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, “Καὶ σὺ μετὰ καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. **55** τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ.” **68** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ Συνέδριον Ὅ δὲ ἠρνήσατο λέγων, “Οὔτε οἶδα, οὔτε ἐξήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις”. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω τὸ θανατώσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ἠύρισκον. **56** εἰς τὸ προαύλιον. **69** Καὶ ἡ παιδίσκη Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ’ αὐτοῦ, ἰδοῦσα αὐτόν, ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. **57** Καὶ παρεστῶσιν, ὅτι “Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν.” **70** τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ’ Ὅ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν, πάλιν αὐτοῦ λέγοντες, **58** ὅτι “Ἡμεῖς ἠκούσαμεν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, “Ἀληθῶς αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι “Ἐγὼ καταλύσω ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ”, **71** τὸν ναὸν τοῦτον, τὸν χειροποιήτον, καὶ ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον ὅτι “Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὃν οἰκοδομήσω.” **59** Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση λέγετε!” **72** Καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. **60** Καὶ ἀναστάς ἐφώνησεν. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησεν τὸν ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι “Πρὶν Ἰησοῦν λέγων, “Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ”, καὶ Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;” **61** Ὅ δὲ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιεν.

15 Καὶ εὐθὺς πρωΐ, συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς, μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον τὸ Συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ. **2** Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν ὁ Πιλάτος, “Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;” Ὅ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει, “Σὺ λέγεις.” **3** Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. **4** Ὅ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων, “Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Ἴδε, πόσα σου κατηγοροῦσιν!” **5** Ὅ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι

οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν 21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Πιλᾶτον. 6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν, ἀπέλυεν Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃν παρητοῦντο. 7 τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς, μετὰ τῶν ἄρρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 Καὶ φέρουσιν στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν, τόπον ὃ ἐστὶν φόνον πεποιήκεισαν. 8 Καὶ ἀναβάς, ὁ μεθερμηνευόμενος, “Κρανίου Τόπος”. 23 ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ, ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃς αὐτοῖς. 9 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς δὲ οὐκ ἔλαβεν. 24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, λέγων, “Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες τῶν Ἰουδαίων;” 10 Ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι κληρὸν ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρρη. 25 Ἦν δὲ ὥρα διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26 Καὶ ἦν ἡ ἀρχιερεῖς. 11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν “Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” 27 Καὶ σὺν ἀπολύσει αὐτοῖς. 12 Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστὰς, ἓνα ἐκ ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς, “Τί οὖν ποιήσω δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 29 ὃν λέγετε τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;” 13 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, “Σταύρωσον αὐτόν!” αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ 14 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς, “Τί γὰρ λέγοντες, “Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐποίησεν κακόν;” Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν, οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, 30 σῶσον “Σταύρωσον αὐτόν!” 15 Ὁ δὲ Πιλᾶτος σεαυτὸν, καταβάς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ!” 31 βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες πρὸς ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον, παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα “Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σταυρωθῆ. 16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον σῶσαι. 32 Ὁ Ἥριστός, ὁ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. 17 καὶ πιστεύσωμεν!” Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι Καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 33 Καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον γενομένης ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' στέφανον, 18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάξασθαι ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. 34 Καὶ αὐτόν, “Χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων!” 19 τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ, ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ Καὶ ἔτυπον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, μεγάλην, “Ἐλωῖ, Ἐλωῖ, λεμὰ σαβαχθάνι;” καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, “Ὁ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, “Ὁ Θεός προσεκύνουν αὐτῷ. 20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί ἐγκατέλιπες αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ με;” 35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων, ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἴδια ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ ἀκούσαντες ἔλεγον, “Ἴδε, Ἥλιαν φωνεῖ.” ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 36 Δραμῶν δέ τις, καὶ γεμίσας σπόγγον

ὄξους περιθεις καλάμω, ἐπότιζεν αὐτόν τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν λέγων, “Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καθελεῖν αὐτόν.” 37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείξ 2 Καὶ λίαν πρωῖ μῖα τῶν σαββάτων, φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσεν. 38 Καὶ τὸ ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπ’ τοῦ ἡλίου. 3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, ἄνωθεν ἕως κάτω. 39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων “Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς ὁ παρεστηκώς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι θύρας τοῦ μνημείου;” 4 Καὶ ἀναβλέψασαι οὕτως ἐξέπνευσεν εἶπεν, “Ἀληθῶς οὗτος θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος, ἦν ὁ ἄνθρωπος Υἱὸς Θεοῦ ἦν!” 40 Ἦσαν δὲ γὰρ μέγας σφόδρα. 5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν αἷς καὶ Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 Ὁ δὲ μήτηρ, καὶ Σαλώμη, 41 αἱ ὅτε ἦν ἐν τῇ λέγει αὐταῖς, “Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν Γαλιλαία ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν, τὸν ἐσταυρωμένον. αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι Ἠγέρθη! Οὐκ ἔστιν ὧδε ἴδε, ὁ τόπος ὅπου αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. 42 Καὶ ἤδη ὀψίας ἔθηκαν αὐτόν. 7 Ἀλλὰ ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἐστιν μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι Ἐπιτάφιος προσάββατον, 43 ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ καθὼς εἶπεν ὑμῖν.” 8 Καὶ ἐξελθοῦσαι, αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν Βασιλείαν ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχεν γὰρ αὐτὰς τοῦ Θεοῦ, τολμήσας, εἰσῆλθεν πρὸς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν τὸν Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ.

Ἰησοῦ. 44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτόν εἰ ἤδη ἀπέθανεν. 45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ. 46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησεν τῇ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτόν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τέθειται.

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν, περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς, αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε κάμοι παρηκολουθηκῶτι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Ἐλισάβετ. **6** Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. **7** Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεῦσιν αὐτὸν, ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἕξω τῆ ὥρας τοῦ θυμιάματος. **11** Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος, “Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἴόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** Καὶ ἔσται

χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη, καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. **16** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον, τὸν Θεὸν αὐτῶν. **17** Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλεία, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κύριῳ λαὸν κατεσκευασμένον.” **18** Καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, “Κατὰ τί γνῶσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.” **19** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, “Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ, ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. **20** Καὶ ἰδοὺ, ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.” **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. **22** Ἐξεληθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ. Καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **23** Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα, **25** ὅτι “Οὕτως μοι πεποίηκεν Κύριος, ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν, ἀφελεῖν

ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις.” 26 Ἐν δὲ τῷ και εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, και
 μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἠσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. 41 Καὶ ἐγένετο,
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἢ
 ἢ ὄνομα Ναζαρέτ, 27 πρὸς παρθένον Ἑλισάβετ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ
 ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ κοιλιᾶ αὐτῆς, και ἐπλήσθη Ἰνεύματος
 οἴκου Δαυὶδ, και τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Ἁγίου ἢ Ἑλισάβετ, 42 και ἀνεφώνησεν
 Μαριάμ. 28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς φωνῇ μεγάλη και εἶπεν, “Εὐλογημένη σὺ
 αὐτήν, εἶπεν, “Χαῖρε, κεχαριτωμένη! Ὁ ἐν γυναιξίν, και εὐλογημένος ὁ καρπὸς
 Ἰκύριος μετὰ σοῦ.” 29 Ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς κοιλιᾶς σου. 43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο,
 διεταράχθη, και διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἴνα ἔλθῃ ἢ μήτηρ τοῦ Ἰκυρίου μου πρὸς
 ἀσπασμὸς οὗτος. 30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐμέ; 44 Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἢ φωνὴ τοῦ
 αὐτῇ, “Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὔρες γὰρ χάριν ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν
 παρὰ τῷ Θεῷ. 31 Καὶ ἰδοῦ, συλλήμψῃ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλιᾶ
 ἐν γαστρὶ, και τέξῃ υἱόν, και καλέσεις μου. 45 Καὶ μακαρία ἢ πιστεύσασα ὅτι
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 Οὗτος ἔσται ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ
 μέγας, και Υἱὸς Ἰψίστου κληθήσεται, και παρὰ Ἰκυρίου.” 46 Καὶ εἶπεν Μαριάμ:
 δώσει αὐτῷ Ἰκύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον “Μεγαλύνει ἢ ψυχὴ μου τὸν Ἰκύριον, 47 και
 Δαυὶδ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 και βασιλεύσει ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ,
 ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, εἰς τοὺς αἰῶνας, και τῷ Σωτῆρί μου. 48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οὐκ ἔσται τέλος.” (αἰὼν g165) τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου
 34 Εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι
 “Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;” αἰ γενεαί. 49 Ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ
 35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, δυνατός, και ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 50
 “Πνεῦμα Ἁγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, και Ἰκαὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς και γενεὰς,
 δύναμις Ἰψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ και τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.’ 51 Ἐποίησεν
 τὸ γεννώμενον Ἁγιον κληθήσεται, Υἱὸς κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
 Θεοῦ. 36 Καὶ ἰδοῦ, Ἑλισάβετ, ἢ συγγενὶς ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
 σου, και αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει 52 Καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
 αὐτῆς, και οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ και ὕψωσεν ταπεινούς. 53 Ἰπεινῶντας
 καλουμένην στεῖρα. 37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ ἐνέπλησεν ἀγαθῶν’, και πλουτοῦντας
 παρὰ τοῦ Θεοῦ πᾶν ῥῆμα.” 38 Εἶπεν δὲ ἐξαπέστειλεν κενούς. 54 Ἄντελάβετο
 Μαριάμ, “Ἴδου, ἢ δούλη Ἰκυρίου γένοιτό Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.” Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας
 αὐτῆς ὁ ἄγγελος. 39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ και τῷ σπέρματι αὐτοῦ,
 ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν εἰς τὸν αἰῶνα.” (αἰὼν g165) 56 Ἐμεινεν δὲ
 ὄρεινῃ μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, 40 Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς, και

ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Τῆ δὲ τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 ποιῆσαι ἔλεος Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος, τοῦ τεκεῖν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἷόν. 58 Καὶ ἤκουσαν διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ, 73 ὄρκον ὃν ὤμοσεν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι πρὸς Ἀβραάμ, τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῆ. 59 Καὶ ἐγένετο ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ 75 ἐν ὁσιότητι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἦλθον περιτεμεῖν καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσαις τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. 76 Καὶ σὺ δέ, παιδίον, ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. 60 προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, ἑπορευομένη Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, γὰρ ἐνώπιον ὁ Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς “Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.” 61 αὐτοῦ, 77 τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, ὅτι “Οὐδεὶς ἐστὶν λαὸς αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 78 ἐκ τῆς συγγενείας σου, ὃς καλεῖται τῷ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ὁ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ὀνόματι τούτῳ.” 62 Ἐνένευον δὲ τῷ ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, 79 πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου αὐτό. 63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψεν καθημένους, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας λέγων, “Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ.” ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.” 80 Τὸ δὲ παιδίον Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 Ἀνεώχθη δὲ τὸ ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν ὁ Θεόν. αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος, τοὺς 2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Ὀυγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 2 (Αὕτη ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.) 3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ, τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὖση ἐγκύω. 6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. 7 Καὶ ἔτεκεν τὸν υἷόν αὐτῆς τὸν

πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ αἰνοῦντες τὸν Ὁθεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **8** αὐτούς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς ὄνομα αὐτοῦ Ὁ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν **9** Καὶ ἄγγελος Ὁ Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, τῇ κοιλίᾳ. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι καὶ δόξα Ὁ Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν **10** Καὶ Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, “Μὴ φοβεῖσθε, παραστήσαι τῷ Ὁ Κυρίῳ, **23** καθὼς γέγραπται ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν ἐν νόμῳ Ὁ Κυρίου, ὅτι “Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, **11** μήτραν, ἅγιον τῷ Ὁ Κυρίῳ κληθήσεται”, **24** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστιν καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον Ὁ Χριστὸς, Ὁ Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ. **12** Καὶ ἐν τῷ νόμῳ Ὁ Κυρίου, “Ζεῦγος τρυγόνων τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον: εὐρήσετε βρέφος ἢ δύο νοσοῦς περιστερῶν.” **25** Καὶ ἰδοὺ, ἐσπαργανωμένον, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.” ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα **13** Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ Συμεῶν, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος πλήθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν καὶ εὐλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλησιν Ὁθεὸν καὶ λεγόντων, **14** “Δόξα ἐν ὑψίστοις τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Ὁ Πνεῦμα ἦν Ὁ Ἅγιον ἐπ’ Ὁθεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις αὐτόν. **26** Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον εὐδοκίας!” **15** Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ὑπὸ τοῦ Ὁ Πνεύματος τοῦ Ὁ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν ἀπ’ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, θάνατον πρὶν ἂν ἴδῃ τὸν Ὁ Χριστὸν Ὁ Κυρίου. οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, **27** Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Ὁ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν “Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς, τὸ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Ὁ Κύριος παιδίον Ὁ Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ ἐγνώρισεν ἡμῖν.” **16** Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, **28** καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ τὸ βρέφος, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. **17** καὶ εὐλόγησεν τὸν Ὁθεὸν καὶ εἶπεν, **29** Ἰδόντες δὲ, ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος “Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. **30** ὅτι εἶδον τούτου. **18** Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **31** ὃ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. **19** Ἡ δὲ λαῶν, **32** ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Μαρία πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραὴλ.” **33** Καὶ ἦν συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** Καὶ

εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεῶν, καὶ εἶπεν πρὸς καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ
 Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, “Ἴδου, οὗτος ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.
 κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν 47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ
 τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
 35 καὶ σοῦ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται 48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν καὶ
 ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, “Τέκνον,
 πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.” 36 Καὶ ἦν τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ἴδου, ὁ πατήρ
 Ἄννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ σου κἀγώ, ὀδυνώμενοι ζητοῦμέν σε.” 49
 φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Τί ὅτι ἐζητεῖτέ
 πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἕτη ἑπτὰ ἀπὸ με; Οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου
 τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὕτη χήρα δεῖ εἶναί με;” 50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνήκαν τὸ
 ἕως ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 Καὶ κατέβη
 ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ, νηστεῖαις καὶ δεήσεσιν μετ’ αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ
 λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. 38 Καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθρωπολογεῖτο τῷ αὐτοῦ διετῆρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ
 ᾠδῇ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσιν τοῖς καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν
 προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἰερουσαλήμ. τῇ σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ ᾠδῇ
 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν καὶ ἀνθρώποις.
 νόμον ᾠκυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν 3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς
 Γαλιλαίαν, εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. 40 ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,
 Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς
 πληρούμενον σοφίᾳ, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ’ Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς
 αὐτό. 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ
 κατ’ ἔτος εἰς Ἰερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς
 Πάσχα. 42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ
 ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, 2
 ἑορτῆς, 43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο
 ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην, τὸν Ζαχαρίου
 Ἰησοῦς, ὁ παῖς ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐκ υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
 ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. 44 Νομίσαντες περὶ χωρὸν τοῦ Ἰορδάνου, κηρῦσων
 δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἦλθον βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
 ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς 4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαίου τοῦ
 συγγενέσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, 45 καὶ μὴ προφήτου, “Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ:
 εὐρόντες, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ, “Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
 ἀναζητοῦντες αὐτόν. 46 Καὶ ἐγένετο μετὰ ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 Πᾶσα φάραγξ
 ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς

ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθαῖραι τὴν εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναγαγεῖν τὸν σίτον 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον ᾠθεοῦ.” 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.” 18 Πολλὰ μὲν ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ, “Γεννήματα οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν. 19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ’ αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, “Πατέρα ἔχομεν πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, τὸν Ἀβραάμ’, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ 20 προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν: ᾠθεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν φυλακῇ. 21 τῷ Ἀβραάμ. 9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται: πᾶν οὖν δένδρον τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανόν, εἰς πῦρ βάλλεται.” 10 Καὶ ἐπρωτῶν αὐτὸν 22 καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον οἱ ὄχλοι λέγοντες, “Τί οὖν ποιήσωμεν;” 11 σωματικῶ εἶδει, ὡς περιστερὰν ἐπ’ αὐτόν, Ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ὁ ἔχων δύο καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι: “Σὺ εἶ ὁ χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.” ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω.” 12 Ἦλθον 23 Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον ἐτῶν τριάκοντα, ὧν υἱός, ὡς ἐνομιζετο, πρὸς αὐτόν, “Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν;” 13 Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλὶ, 24 τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ, Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Μηδὲν πλέον τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰανναὶ, τοῦ Ἰωσήφ, 25 παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.” 14 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμῶς, τοῦ Ναοῦμ, Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν καὶ στρατεύομενοι τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ, 26 τοῦ Μάαθ, τοῦ λέγοντες, “Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς;” Ματταθίου, τοῦ Σεμεῖν, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Μηδένα διασεῖσητε Ἰωδὰ, 27 τοῦ Ἰωανᾶν, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Ζοροβαβέλ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρὶ, 28 ὁψωνίοις ὑμῶν.” 15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσάμ, τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς Ἐλμαδάμ, τοῦ Ἡρ, 29 τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεῖμ, τοῦ Μαθθαῖ, τοῦ αὐτὸς εἶη ὁ Ὁ Χριστός, 16 ἀπεκρίνατο λέγων Λευὶ, 30 τοῦ Συμεῶν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ πᾶσιν ὁ Ἰωάννης, “Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάμ, τοῦ Ἐλιακεῖμ, 31 τοῦ ὑμᾶς, ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ Μελεὰ, τοῦ Μεννὰ, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἰμάντα τῶν Ναθαῖμ, τοῦ Δαυὶδ, 32 τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει Ἰωβηδ, τοῦ Βόος, τοῦ Σαλὰ, τοῦ Ναασσῶν, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ πυρὶ: 17 οὗ τὸ 33 τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀδμὶν, τοῦ Ἀρνὶ,

τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ Ἰούδα, 34 τοῦ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψης πρὸς Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, λίθον τὸν πόδα σου.” 12 Καὶ ἀποκριθεὶς τοῦ Ναχώρ, 35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι “Εἴρηται, Ὅυκ τοῦ Φάλεκ, τοῦ Ἔβερ, τοῦ Σαλά, 36 τοῦ ἐκπειράσεις Ἐκύριον τὸν ἴθεόν σου.” 13 Καὶ Καϊνάμ, τοῦ Ἀρφαζὰδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, συντελέσας πάντα πειρασμόν, ὁ διάβολος τοῦ Λάμεχ, 37 τοῦ Μαθουσαλά, τοῦ Ἐνώχ, ἀπέστη ἀπ’ αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14 Καὶ τοῦ Ἰάρετ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάμ, 38 ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ φήμη ἐξῆλθεν καθ’ ὄλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. 15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. 16 Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσηλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. 17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον, εὔρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένος, 18 “Ἁνεῦμα Ἐκύριον ἐπ’ ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφρσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν Ἐκυρίου δεκτόν.” 20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21 Ἡρξαστο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι “Σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.” 22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, “Ὅυχι υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὔτος;” 23 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, “Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην: “Ἰατρεῖ, θεράπευσον σεαυτόν”. ὅσα ἠκούσαμεν

4 Ἰησοῦς δὲ πλήρης Ἁνεύματος Ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ Ἁνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ, 2 ἡμέρας τεσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, καὶ συντελεσθειῶν αὐτῶν, ἐπέινασεν. 3 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διάβολος, “Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ ἴθεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.” 4 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, “Ἐγράπται, ὅτι Ὅυκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος.” 5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, “Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν. 7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσης ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα.” 8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Ἐγράπται, “Ἐκύριον τὸν ἴθεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.” 9 Ἠγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ ἴθεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. 10 γέγραπται γάρ, ὅτι Ἐτοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε”, 11 καὶ, ὅτι Ἐπὶ

γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναοὺμ, ποίησον ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.” 24 Εἶπεν δέ, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται;” “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης 37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. 25 Ἐπ’ πάντα τόπον τῆς περιχώρου. 38 Ἄναστας ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλοὶ χῆραι ἦσαν δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς, εἰσηλθεν εἰς τὴν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰσραὴλ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε οἰκίαν Σίμωνος. Πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἕτη τρία καὶ μῆνας συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ ἠρώτησαν ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω γῆν, 26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη αὐτῆς, ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας, πρὸς αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα, διηκόνει γυναῖκα χήραν. 27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν αὐτοῖς. 40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Ναϊμὰν ἦγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ ὁ Σύρος.” 28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτῶν, τὰς χεῖρας ἐπιτιθεῖς, ἐθεράπευεν ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, 29 αὐτούς. 41 Ἐζήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἕξω τῆς πολλῶν, κρίζοντα καὶ λέγοντα, ὅτι “Σὺ εἶ ὁ πόλεως, καὶ ἦγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.” Καὶ ἐπιτιμῶν, οὐκ εἶα αὐτὰ ὄρους ἐφ’ οὗ ἡ πόλις ὠκοδόμητο αὐτῶν, λαλεῖν, ὅτι ἦδεισαν τὸν Ἰησοῦν αὐτὸν ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν. 30 Αὐτὸς δὲ, εἶναι. 42 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο. 31 ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ, πόλιν τῆς ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, Γαλιλαίας. Καὶ ἦν διδασκῶν αὐτοὺς ἐν καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ’ τοῖς Σάββασιν. 32 Καὶ ἐξεπλήρσοντο ἐπὶ αὐτῶν. 43 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, ὅτι “Καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελισασθαί με λόγος αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ δεῖ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀπεστάλην.” 44 Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας.

34 “Ἐα! Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; 5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ, τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, αὐτῷ καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.” 35 Καὶ ἐπετίμησεν καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, “Φιμώθητι, καὶ Γεννησαρέτ, 2 καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα ἐξελθε ἕξ αὐτοῦ!” Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ παρὰ τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀπ’ αὐτῶν δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ, ἀποβάντες, ἔπλυνον τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς δὲ μηδὲν βλάβαν αὐτόν. 36 Καὶ ἐγένετο εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον. Καθίσας δὲ, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς

ὄχλους. 4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν Διήρχετο δὲ μάλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, πρὸς τὸν Σίμωνα, “Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.” 5 καὶ θεραπευέσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν, “Ἐπιστάτα, δι’ αὐτῶν. 16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ὄλης νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν, ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. 17 Καὶ ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου, χαλάσω τὰ δίκτυα.” 6 ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος διδασκῶν, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι ἰχθύων πολὺ, διερρήσσετο δὲ τὰ δίκτυα καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ αὐτῶν. 7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας, καὶ Ἰουδαίας, τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι καὶ Ἰερουσαλήμ. Καὶ δύναμις Ἰακώβου καὶ ἡλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν. 18 Καὶ ἰδοὺ, τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 Ἰδὼν ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον δὲ, Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν οὗς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτησεν αὐτὸν Ἰησοῦ λέγων, “Ἐξελθε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Ὁ Κύριε.” 9 Θάμβος 19 Καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ὧν δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν συνέλαβον, 10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν τοῦ Ἰησοῦ. 20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν πρὸς εἶπεν, “Ἄνθρωπε, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, “Μὴ φοβοῦ ἀπὸ σου.” 21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.” 11 γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες, Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, “Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς ἀφέντες πάντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. 12 δύνανται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν ἠεὶ ὁ Θεός;” 22 Ἐπιγνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας, διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπεν ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, πρὸς αὐτούς, “Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων, “Κύριε, ἐὰν θέλῃς, καρδίαις ὑμῶν; 23 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, δύνασαί με καθαρίσαι.” 13 Καὶ ἐκτείνας εἶπεῖν, “Ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ τὴν χεῖρα, ἢ ψατο αὐτοῦ λέγων, “Θέλω, εἶπεῖν, “Ἐγειρε καὶ περιπάτει;” 24 Ἴνα δὲ καθαρίσῃ!” Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν εἰδῆτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἀπ’ αὐτοῦ. 14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ, ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας”, εἶπεν “Μηδενὶ εἶπεῖν, ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον τῷ παραλελυμένῳ, “σοὶ λέγω, ἔγειρε, καὶ σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ ἄρας τὸ κλινιδίον σου, πορεύου εἰς τὸν τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν οἶκόν σου.” 25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.” 15 ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ’ ὃ κατέκειτο,

ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν ἴδιον Θεόν. **26** Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἴδιον Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες, ὅτι “Ἐἶδομεν παράδοξα σήμερον.” **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἀκολούθει μοι.” **28** Καὶ καταλιπὼν πάντα, ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. **29** Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευὴς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ’ αὐτῶν κατακείμενοι. **30** Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες, “Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;” **31** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Οὐ χρειάν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. **32** Οὐκ ἐλύθηθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.” **33** Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν, “Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν.” **34** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ’ αὐτῶν ἐστὶν ποιῆσαι νηστεύειν; **35** Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.” **36** Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς: ὅτι “Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας, ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή γε καὶ τὸ καινὸν σχίσει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. **37** Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς

ἄσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἄσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἄσκοι ἀπολοῦνται. **38** Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἄσκοὺς καινοὺς βλητέον. **39** Οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ, “Ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστίν.””

6 Ἐγένετο δὲ ἐν Σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦσθιον τοὺς στάχυας, ψύχοντες ταῖς χερσίν. **2** Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον, “Τί ποιεῖτε ὁ οὐκ ἔξεστιν τοῖς Σάββασις;” **3** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, “Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὁ ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπέινασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ **4** ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς Προθέσεως λαβὼν, ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ’ αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς Ἱερεῖς;” **5** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Κύριός ἐστιν τοῦ Σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου.” **6** Ἐγένετο δὲ ἐν ἑτέρῳ Σαββάτῳ, εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἢ δεξιὰ ἦν ξηρά. **7** Παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. **8** Αὐτὸς δὲ ἴδων τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἄνδρι τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα, “Ἐγειρε, καὶ στηθὶ εἰς τὸ μέσον.” Καὶ ἀναστὰς, ἔστη. **9** Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, “Ἐπερωτῶ ὑμᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ Σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι;” **10** Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν αὐτῷ, “Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου.”

Ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ χειρὸς αὐτοῦ. **11** Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν Ἀνθρώπου. **23** Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. **12** Ἐγένετο πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ. Κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξελεῖν ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Ἱεροῦ. ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. **25** Οὐαὶ **13** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος Οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους καὶ κλαύσετε. **26** Οὐαὶ ὅταν ὑμᾶς καλῶς ὠνόμασεν: **14** Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν εἶπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Φίλιππον, οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω καὶ Βαρθολομαῖον, **15** καὶ Μαθθαῖον, καὶ τοῖς ἀκούουσιν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς Θωμᾶν, Ἰακώβον Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, **16** καὶ Ἰούδαν **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς ἐγένετο προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων προδότης. **17** Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν, ὑμᾶς. **29** Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος πολὺς παρέχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, μὴ κωλύσης. **30** Παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, **18** καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει. οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ **31** Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ τῶν νόσων αὐτῶν. Καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **32** Καὶ εἰ ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο. ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν **19** Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτησεν ἄπτεσθαι χάρις ἐστίν; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. **33** Καὶ γὰρ καὶ ἰᾶτο πάντα. **20** Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; Καὶ οἱ ἔλεγεν, “Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. **34** Καὶ ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Ἱεροῦ. **21** Μακάριοι ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; Καὶ ἁμαρτωλοὶ Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελᾶσετε. ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσιν **22** Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς τὰ ἴσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανίζετε καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα μηδὲν ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς

ύμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. 36 Γίνεσθε οἰκτίρμονες, καθὼς ὁ Πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. 37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. Καὶ μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. Ἐὰν ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. 38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον, δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, ὃ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.” 39 Εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς: “Μήτι δύνатаι τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; Οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; 40 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 Τί

δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; 42 Πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. 43 Οὐ γὰρ ἐστὶν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. 44 Ἐκαστὸν γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάρου σταφυλὴν τρυγῶσιν. 45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ

πονηρόν. Ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. 46 Τί δέ με καλεῖτε “Κύριε, Κύριε”, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; 47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος: 48 ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οἰκοδομηθῆσαι αὐτήν. 49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρηξεν ὁ ποταμὸς καὶ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥήγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.”

7 Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσήλθεν εἰς Καφαρναοὺμ. 2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. 3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι “Ἄξιός ἐστιν ὃ παρέξι τοῦτο, 5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὑποκόμησεν ἡμῖν.” 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψεν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους λέγων αὐτῷ, “Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ ἰκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· 7 διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἤξιωσα πρὸς

σὲ ἔλθειν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;” 20 Παραγενόμενοι παῖς μου. 8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ δὲ πρὸς αὐτὸν, οἱ ἄνδρες εἶπαν, “Ἰωάννης ὁ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν Βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων, στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, ‘Πορεύθητι’, ‘Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;” καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλω, “Ἐρχου’, καὶ 21 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐθεράπευσεν ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ‘Ποίησον πολλοὺς ἀπὸ νόσων, καὶ μαστίγων, καὶ τοῦτο’, καὶ ποιεῖ.” 9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς “Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς ἐχαρίσατο βλέπειν. 22 Καὶ ἀποκριθεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν, “Λέγω εἶπεν αὐτοῖς, “Πορευθέντες, ἀπαγγεῖlate ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν Ἰωάννη ἢ εἶδετε καὶ ἠκούσατε: ‘τυφλοὶ εὗρον.” 10 Καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν ἀναβλέπουσιν’, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ οἶκον οἱ πεμφθέντες, εὗρον τὸν δοῦλον καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ὑγιαίνουντα. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξῆς, ἐγείρονται, ‘πτωχοὶ εὐαγγελίζονται’. 23 ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῆ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐν ἐμοί.” 24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ὄχλος πολὺς. 12 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς περὶ Ἰωάννου, “Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν μονογενῆς υἱὸς τῆ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαιμον ὑπὸ ἀνέμου ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανὸς ἦν σαλευόμενον; 25 Ἀλλὰ τί ἐξήλθατε σὺν αὐτῇ. 13 Καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὁ Κύριος ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ “Μὴ κλαῖε.” 14 Καὶ προσελθὼν, ἤψατο ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ βασιλείοις εἰσίν. 26 Ἀλλὰ τί ἐξήλθατε εἶπεν, “Νεανίσκε, σοὶ λέγω, “Ἐγέρθητι!”” ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ 15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο περισσότερον προφήτου. 27 Οὗτός ἐστιν λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. περὶ οὗ γέγραπται, “Ἰδοὺ, ἀποστέλλω 16 Ἐλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς τὸν ἄθεόν λέγοντες, ὅτι “Προφήτης μέγας κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθεν ἡγέρθη ἐν ἡμῖν!” Καὶ, ὅτι “Ἐπεσκέψατο ὁ σου.’ 28 Λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς ἄθεός τὸν λαὸν αὐτοῦ!” 17 Καὶ ἐξήλθεν ὁ γυναικῶν Ἰωάννου οὐδεὶς ἐστιν· ὁ δὲ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ ἄθεοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ. 18 Καὶ ἀπήγγειλαν μείζων αὐτοῦ ἐστιν.” 29 (Καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν τούτων. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς ἄθεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ Ἰωάννης 19 ἔπεμψεν 30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ, τὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων, “Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος βουλήν τοῦ ἄθεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοῦς,

μη βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.) 31 “Τίνι ἀποδοῦναι, ἀμποτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς οὗν αὐτῶν, πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν;” 43 ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; 32 Ὅμοιοὶ Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπεν, “Υπολαμβάνω εἶσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο.” Ὁ δὲ εἶπεν καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει, αὐτῶ, “Ὁρθῶς ἔκρινας.” 44 Καὶ στραφεὶς ἠὲ ἠλάλησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, “Βλέπεις ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.” 33 ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσηλθόν σου εἰς τὴν Ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, μὴ οἰκίαν, ὕδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ λέγετε, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς ἄνθρωπου, ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, 45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας αὕτη δὲ ἀφ’ Ἰδοῦ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, ἧς εἰσηλθον, οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν.’ 35 Καὶ μου τοὺς πόδας. 46 Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν μου οὐκ ἤλειψας αὕτη δὲ μύρω ἤλειψεν τέκνων αὐτῆς.” 36 Ἡρώτα δὲ τις αὐτόν τοὺς πόδας μου. 47 Οὐ χάριν, λέγω σοι, τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη μετ’ αὐτοῦ καὶ ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου, ἠγάπησεν πολὺ ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον κατεκλίθη. 37 Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις ἦν ἐν ἀγαπᾷ.” 48 Εἶπεν δὲ αὐτῇ, “Ἀφέωνταί τῇ πόλει ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι σου αἱ ἀμαρτίαι.” 49 Καὶ ἤρξαντο οἱ κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, “Τίς κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, 38 καὶ στᾶσα οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ἀφήσιν;” 50 ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, Εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, “Ἡ πίστις σου τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας σέσωκέν σε πορεύου εἰς εἰρήνην.”

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, 2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν: Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ’ ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, 3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. 4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν

ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπεν διὰ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας παραβολῆς: **5** “Ἐξήλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ φῶς. **17** Οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν σπεῖρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπασεν παρὰ τὴν ὁδόν, γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῆ καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς φανερόν ἔλθη. **18** Βλέπετε οὖν κατέφαγεν αὐτό. **6** Καὶ ἕτερον κατέπασεν ἐπὶ πῶς ἀκούετε: ὃς ἂν γὰρ ἔχη, δοθήσεται τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ αὐτῷ, καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἔχειν ἰκμάδα. **7** Καὶ ἕτερον ἔπασεν ἐν μέσῳ ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ.” **19** Παρεγένετο δὲ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαὶ πρὸς αὐτὸν ἢ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἀπέπνιξαν αὐτό. **8** Καὶ ἕτερον ἔπασεν εἰς καὶ οὐκ ἠδύνατο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυνὲν ἐποίησεν ὄχλον. **20** Ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ, “Ἡ μήτηρ σου καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.” Ταῦτα λέγων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου, ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν ἐφώνει, “Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.” **9** θέλοντές σε.” **21** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Τίς πρὸς αὐτοῦ, “Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοὶ αὕτη εἶναι ἢ παραβολή;” **10** Ὁ δὲ εἶπεν, “Υμῖν μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Ἱεροῦ δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας ἀκούοντες καὶ ποιῶντες.” **22** Ἐγένετο δὲ τοῦ Ἱεροῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς ἵνα ἴνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν, καὶ ἀκούοντες πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν μὴ συνιῶσιν. **11** Ἔστιν δὲ αὕτη ἢ παραβολή: πρὸς αὐτοῦ, “Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Ἱεροῦ. **12** Οἱ δὲ λίμνης”. Καὶ ἀνήχθησαν. **23** Πλεόντων δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα αὐτῶν, ἀφύπνωσεν. Καὶ κατέβη λαίλαψ ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες καὶ ἐκινδύνεον. **24** Προσελθόντες δὲ, σωθῶσιν. **13** Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες, “Ἐπιστάτα, ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα!” Ὁ δὲ διεγερθεὶς, λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ, καὶ τῷ κλύδωνι, τοῦ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν, καὶ ἐν καιρῷ ὕδατος, καὶ ἐπάυσαντο καὶ ἐγένετο γαλήνη. πειρασμοῦ ἀφίστανται. **14** Τὸ δὲ εἰς τὰς **25** Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ποῦ ἢ πίστις ὑμῶν;” ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, Φοβηθέντες δὲ, ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς καὶ ὑπὸ μεριμνῶν, καὶ πλούτου, καὶ ἡδονῶν ἀλλήλους, “Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῦ βίου, πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι;” καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. **15** Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ ὑπακούουσιν αὐτῷ;” **26** Καὶ κατέπλευσαν γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν, ἡτις ἐστὶν ἀγαθῆ, ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν, ἀντιπέρα τῆς Γαλιλαίας. **27** Ἐξελθόντι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. **16** Οὐδεὶς δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν ἀνὴρ δὲ λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια, καὶ

χρόνῳ ἰκανῶ οὐκ ἐνεδύσατο ἰμάτιον, καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς, εἰς πλοῖον, ὑπέστρεψεν. **38** Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, ἀνακράξας Ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἅφ' οὗ ἐξεληλύθει προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσεν “Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, γιὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δὲ αὐτὸν λέγων, **39** “Ὑπόστρεφε εἰς τὸν Ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς!” οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοὶ ἐποίησεν **29** Παρήγγειλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ὁ Θεός.” Καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν ἀκαθάρτῳ ἐξελεθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πόλιν, κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, Ἰησοῦς. **40** Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν τὸν καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσειν καὶ πέδαις, Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος, ἦσαν φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ, γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν. **41** Καὶ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἰδοῦ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ ἐρήμους. **30** Ἐπηρώτησεν δὲ αὐτόν ὁ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ Ἰησοῦς, “Τί σοὶ ὄνομα ἐστίν;” Ὁ δὲ εἶπεν, πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Ἰησοῦ, παρεκάλει “Λεγεὼν”, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ αὐτόν εἰσελεθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, **42** εἰς αὐτόν. **31** Καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν Ἄβυσσον δώδεκα, καὶ αὐτὴ ἀπέθνησεν. Ἐν δὲ ἀπελεθεῖν. (Abyssos g12) **32** Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον χοίρων ἰκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει, καὶ αὐτόν. **43** Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος παρεκάλει αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' εἰς ἐκείνους εἰσελεθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν οὐδενὸς θεραπευθῆναι, **44** προσελεθοῦσα αὐτοῖς. **33** Ἐξελεθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ὀπισθεν, ἦψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ χοίρου, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς. **45** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. “Τίς ὁ ἀψάμενός μου;” Ἀρνούμενων δὲ **34** Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες, τὸ γεγονός, πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, “Ἐπιστάτα, οἱ ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν.” εἰς τοὺς ἀγρούς. **35** Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ **46** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἦψατό μου τις, γεγονός, καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐγὼ γὰρ ἔγνωνα δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' καὶ εὗραν καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἅφ' ἐμοῦ.” **47** Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν, ἱματισμένον καὶ τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσεπεσοῦσα αὐτῷ, σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, δι' ἣν αἰτίαν ἦψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν καὶ ἐφοβήθησαν. **36** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. παραχρῆμα. **48** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, “Θύγατερ, **37** Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς τῆς περιχώρου τῶν Γερασηνῶν, ἀπελεθεῖν εἰρήνην.” **49** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται

τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων, ὅτι τετράρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει, “Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι σκύλλε διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι Ἰωάννης τὸν διδάσκαλον.” 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, 8 ὑπὸ τινων δὲ ὅτι ἀπεκρίθη αὐτῷ, “Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε, Ἡλίας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις καὶ σωθήσεται.” 51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 Εἶπεν δὲ Ἡρώδης, οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν “Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τίς δὲ ἐστὶν αὐτῷ, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα;” Καὶ ἐζήτηε Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδός, καὶ ἰδεῖν αὐτόν. 10 Καὶ ὑποστρέψαντες, οἱ τὴν μητέρα. 52 Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπεν, “Μὴ κλαίετε, καὶ παραλαβὼν αὐτούς, ὑπεχώρησεν κατ’ οὐ γὰρ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.” 53 Καὶ ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαϊδά. 11 κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. 54 Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀποδεξάμενος αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς ἐφώνησεν λέγων, “Ἡ παῖς, ἔγειρε!” 55 Καὶ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας, ἰάτο. 12 Ἡ δὲ παραχρῆμα, καὶ διετάξεν αὐτῇ δοθῆναι ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν, προσελθόντες δὲ οἱ φαγεῖν. 56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς δώδεκα εἶπον αὐτῷ, “Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ὃ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλω κώμας καὶ ἀγρούς, καταλύσωσιν καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.”

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν, 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενεῖς. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδον, μήτε πῆραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε δύο χιτῶνας ἔχειν. 4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. 5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε, εἰς μαρτύριον ἐπ’ αὐτούς.” 6 Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. 7 Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ

13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.” Οἱ δὲ εἶπαν, “Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες, ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.” 14 (Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι.) Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, “Κατακλίνατε αὐτούς κλισίας ὡσεὶ ἀνά πεντήκοντα.” 15 Καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτούς καὶ κατέκλασεν, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. 17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινος δώδεκα. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι

αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας, συνῆσαν ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπρωτότησεν αὐτοὺς προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς λέγων, “Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;” αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. **30** Καὶ ἰδοῦ, **19** Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν, “Ἰωάννην τὸν ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ, Ἥλιαν, ἄλλοι δὲ ὅτι ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἥλιος, **31** οἱ ὀφθέντες προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.” **20** ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, ἦν εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ἦμεῖς δὲ τίνα με λέγετε ἡμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. **32** Ὁ δὲ εἶναι;” Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Τὸν Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι Ἐπισημοῦ τοῦ Θεοῦ.” **21** Ὁ δὲ, ἐπιτιμήσας ὑπνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν αὐτοῖς, παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς **22** εἰπὼν, ὅτι “Δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου συνεστῶτας αὐτῷ. **33** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ’ αὐτοῦ, εἶπεν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, “Ἐπιστάτα, γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρίτη ἡμέρα ἐγερθῆναι.” **23** Ἐλεγεν δὲ σκηναὶς τρεῖς: μίαν σοί, καὶ μίαν Μωϋσεῖ, πρὸς πάντας, “Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου καὶ μίαν Ἥλιαν”, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. **34** Ταῦτα ἔρχεσθαι, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ’ ἡμέραν, καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἀκολουθεῖτω μοι. **24** Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. **35** Καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, ὅς δ’ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ “Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου, ὃ ἐκλελεγμένος, ἔνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. **25** αὐτοῦ ἀκούετε.” **36** Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, κερδήσας τὴν φωνὴν, εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος. Καὶ τὸν κόσμον ὄλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ζημιωθεῖς; **26** Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὦν ἐώρακαν. καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ **37** Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων Ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ ὄχλος πολὺς. **38** Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀγγέλων. **27** Λέγω δὲ ὑμῖν τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων, “Διδάσκαλε, ἀληθῶς, εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων, δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱὸν μου, οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ὅτι μονογενὴς μοί ἐστιν.” **39** Καὶ ἰδοῦ, ἴδωσιν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.” **28** πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους κράζει καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτῶ, παραλαβὼν Πέτρον, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ’ αὐτοῦ, συντρίβον καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς αὐτόν. **40** Καὶ ἐδειήθη τῶν μαθητῶν σου τὸ ὄρος προσεύξασθαι. **29** Καὶ ἐγένετο ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “ὦ ἀναλήμφεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἐστήρισεν, τοῦ πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; 52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.” 42 Ἔτι δὲ αὐτοῦ. Καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. 53 δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν. Ἐπετίμησεν Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν 54 Ἰδόντες δὲ, οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 43 Ἐξεπλήσσαντο δὲ Ἰωάννης εἶπαν, “Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῦρ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Ἱεροῦ. καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς αὐτούς;” 55 Στραφεὶς δὲ, ἐπετίμησεν αὐτοῖς. ἐποίει, εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 44 56 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. “Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὄτα ὑμῶν τοὺς λόγους 57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, τούτους, ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μέλλει εἶπέν τις πρὸς αὐτόν, “Ἀκολουθήσω σοι παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.” 45 ὅπου ἐὰν ἀπέρρη.” 58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν Ἰησοῦς, “Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, παρακεκαλυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, ἵνα μὴ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, αἰσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 46 Εἰσῆλθεν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.” 59 Εἶπεν δὲ πρὸς δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη ἕτερον, “Ἀκολούθει μοι.” Ὁ δὲ εἶπεν, μείζων αὐτῶν. 47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς “Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι, πρῶτον τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, θάψαι τὸν πατέρα μου.” 60 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, ἐπιλαβόμενος παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ παρ’ “Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν ἑαυτῷ, 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ὅς ἐὰν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν, διάγγελλε τὴν Βασιλείαν τοῦ Ἱεροῦ.” 61 Εἶπεν δὲ καὶ μου, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὃς ἂν ἐμὲ δέξηται, ἕτερος, “Ἀκολουθήσω σοι, Ἰησοῦς, πρῶτον δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ γὰρ δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός οἶκόν μου.” 62 Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς, “Οὐδεὶς ἐστὶν μέγας.” 49 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ’ ἄροτρον, εἶπεν, “Ἐπιστάτα, εἰδομέν τινα ἐν τῷ καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετὸς ἐστὶν τῇ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ Βασιλεία τοῦ Ἱεροῦ.”

ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ’ ἡμῶν.” 50 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, “Μὴ κωλύετε, ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ’ ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν.” 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς

10 Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνέδειξεν ὁ Ἰησοῦς ἑτέρους ἑβδομήκοντα δύο, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνά δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. 2 Ἐλεγεν δὲ

πρὸς αὐτούς, “Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ **(Hadēs g86)** 16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Ἰσχυρίου καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ ὁ δὲ ἐμὲ τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐργάτας ἐκβάλλῃ εἰς ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.” 17 τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 3 Ὑπάγετε ἰδοὺ, Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα δύο μετὰ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. χαρᾶς λέγοντες, “Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια 4 Μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.” 18 μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ἐθεώρουσαν τὸν Σατανᾶν ἀσπάσησθε. 5 Εἰς ἣν δ’ ἂν εἰσέλθητε ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. οἰκίαν, πρῶτον λέγετε, Ἐιρήνην τῷ οἴκῳ 19 Ἴδοὺ, δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ τούτου.” 6 Καὶ ἐὰν ἐκεῖ ἦ υἱὸς εἰρήνης, πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπ’ αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰ δὲ μὴ γε ἐφ’ ὑμᾶς ἀνακάμψῃ. 7 Ἐν οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. 20 Πλὴν ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν πίνοντες τὰ παρ’ αὐτῶν, ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” 21 Ἐν οἰκίᾳ εἰς οἰκίαν. 8 Καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἠγαλλιᾶσατο τῷ Ἰσχυρίῳ εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τῷ Ἰσχυρίῳ καὶ εἶπεν, “Ἐξομολογοῦμαί σοι, τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. 9 Καὶ θεραπεύετε Πάτερ, Ἰσχυρίῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ “Ἠγγικεν ἐφ’ ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Ἰσχυρίου.” συνειρημένων, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. 10 Εἰς ἣν δ’ ἂν πόλιν εἰσέλθητε, καὶ μὴ Ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας ἔμπροσθέν σου. 22 Πάντα μοι παρεδόθη αὐτῆς εἶπατε, 11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν τίς ἐστὶν ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν πλὴν ὁ Πατήρ, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ τοῦτο γινώσκειτε ὅτι ἠγγικεν ἡ Βασιλεία Υἱὸς ἀποκαλύψαι.” 23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοῦ Ἰσχυρίου. 12 Λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδομοῖς ἐν τοὺς μαθητὰς κατ’ ἰδίαν, εἶπεν, “Μακάριοι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἂν βλέπετε! 24 πόλει ἐκείνῃ. 13 Οὐαὶ σοι, Χοραζὶν! Οὐαὶ Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφηταὶ καὶ σοι, Βηθσαϊδά! Ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἂν ὑμεῖς βλέπετε, ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκούσαι ἂν ἀκούετε, ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καὶ οὐκ ἤκουσαν.” 25 Καὶ ἰδοὺ, νομικὸς καθήμενος μετενόησαν. 14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι, ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει “Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον ἢ ὑμῖν. 15 Καὶ σύ, Καφαρναούμ, μὴ ἕως κληρονομῆσῃ;” (aiōnios g166) 26 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;

Πῶς ἀναγινώσκεις;” 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς Μαριάμ, ἢ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς εἶπεν, “Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. ἐξ ὅλης καρδίας σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ 40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχυρί σου, καὶ ἐν ὅλῃ διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν, “Κύριε, οὐ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ, Ἐνὶ πλησίον σου μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με ὡς σεαυτόν.” 28 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, “Ὁρθῶς κατέλιπεν διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα ἀπεκρίθης. Τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.” 29 Ὁ δὲ μοι συναντιλάβηται!” 41 Ἀποκριθεὶς δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν, εἶπεν πρὸς τὸν εἶπεν αὐτῇ ὁ Κύριος, “Μάρθα, Μάρθα, Ἰησοῦν, “Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;” 30 μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά, 42 ἐνὸς Ἵπολαβῶν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἀνθρωπὸς δὲ ἐστὶν χρειαῖ· Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες ἀπ’ αὐτῆς.”

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ ἀφέντες ἡμιθανῆ. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. “Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.” 2 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, Ἐπάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δίδου ἡμῖν τὸ καθ’ ἡμέραν. 4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.” 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἶπη αὐτῷ, ‘Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ.’ 7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη, ‘Μὴ μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά μου μετ’ ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.’ 8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν

αὐτοῦ ἐγερεθῆς, δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, Ἄιτεῖτε, καὶ δοθήσεται ἔφ' ἧ ἔπεποιθει, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ
ὑμῖν ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε κρούετε, καὶ διαδίδωσιν. 23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ'
ἀνοιγήσεται ὑμῖν. 10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ,
λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
κρούοντι ἀνοιγήσεται.' 11 Τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν ἐξέλεθι ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι'
τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἰχθύν, καὶ ἀντι ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ
ἰχθύς, ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; 12 ἢ καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει, "Υποστρέψω εἰς τὸν
αἰτήσῃ ὦρόν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; 13 οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.' 25 Καὶ ἔλθον,
Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, 26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἕτερα
πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἑπτὰ, καὶ
Ἐπνεῦμα Ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;" 14 Καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ
ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον κωφόν. Ἐγένετο ἕσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χεῖρονα
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν τῶν πρώτων." 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασα τις φωνὴν γυνή
Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, "Ἐν Βεελζεβοῦλ ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ, "Μακαρία ἡ
τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ κοιλῖα ἢ βασιτάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὐς
δαιμόνια." 16 Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες, ἐθήλασας." 28 Αὐτὸς δὲ εἶπεν, "Μενοῦν,
σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα Ἐθεοῦ καὶ φυλάσσοντες." 29 Τῶν δὲ ὄχλων
εἶπεν αὐτοῖς, "Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν ἐπαθροισμένων, ἤρξατο λέγειν, "Ἡ γενεὰ
διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ αὕτη γενεὰ πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ζητεῖ
οἶκον πίπτει. 18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ
ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. 30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο
βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοῦλ Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως
ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ
ἐν Βεελζεβοῦλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ταύτη. 31 Βασίλισσα νότου ἐγερεθήσεται
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς
τοῦτο, αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ἔσονται. 20 ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς, ὅτι ἦλθεν ἐκ
Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Ἐθεοῦ, ἐγὼ ἐκβάλλω τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Σολομῶνος, καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Σολομῶνος
Βασιλεία τοῦ Ἐθεοῦ. 21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς ὤδε. 32 Ἄνδρες Νινευίται ἀναστήσονται
καθωπλισμένους, φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ
αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· κατακρινουσὶν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν εἰς
22 ἐπὶ δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν, τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοῦ, πλεῖον Ἰωνᾶ

ὤδε. **33** Οὐδέεις λύχνον ἄψας εἰς κρύπτῃν ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί! Ὅτι φορτίζετε τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ βλέπωσιν. **34** Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν προσψαύετε τοῖς φορτίοις. **47** Οὐαὶ ὑμῖν, ὁ ὀφθαλμός σου. Ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὄλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐστὶν ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά σου **48** Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς σκοτεινόν. **35** Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν σοὶ σκότος ἐστίν. **36** Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. ὄλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος τι σκοτεινόν, **49** Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Ἱεροῦ ἔσται φωτεινὸν ὄλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῆ εἶπεν, Ἄποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀστραπῆ φωτίζῃ σε." **37** Ἐν δὲ τῷ λαλήσει, ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήση καὶ διώξουσιν, **50** ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα παρ' αὐτῷ, εἰσελθῶν δὲ, ἀνέπεσεν. **38** πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυννόμενον Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν, ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. **39** ταύτης, **51** ἀπὸ αἵματος Ἄβελ ἕως αἵματος εἶπεν δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἔνυν ὑμεῖς Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.' **52** ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. **40** Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν Ἄφρονες! Οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ κλειδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε, ἔσωθεν ἐποίησεν; **41** Πλὴν τὰ ἐνόητα δότε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε." **53** ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν Κἀκεῖθεν ἐξεληθόντος αὐτοῦ, ἤρξαντο οἱ ἐστίν. **42** Ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχουν, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ καὶ ἀποστοματίζουσιν αὐτὸν περὶ πλειόνων, πῆγανον, καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε **54** ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαι τι ἐκ τοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἱεροῦ. Ταῦτα στόματος αὐτοῦ.

δὲ ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι. **43** **12** Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. **44** Οὐαὶ πρῶτον, Ἐπιτρέψατε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, τῶν Φαρισαίων, ἧτις ἐστὶν ὑπόκρισις. **2** Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. **3** Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις." **46** Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ

πρὸς τὸ οὗς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινί, ἡ ζωὴ αὐτοῦ κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. 4 Λέγω ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ.” 16 δὲ ὑμῖν, τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε. Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ “Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσώτερόν τι ἢ χώρα. 17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ ποιῆσαι. 5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε: λέγων, ‘Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἔχοντα τοὺς καρπούς μου;’ 18 Καὶ εἶπεν, ‘Τοῦτο ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Γέενναν· ναί, ποιήσω: καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (Geenna μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ g1067) 6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται πάντα τὸν σίτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου. 19 ἀσαρῶν δύο; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, “Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ ὁ Θεοῦ. 7 ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, Ἄλλα καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν φάγε, πίε, εὐφραίνου.” 20 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ φοβεῖσθε, πολλῶν ὁ Θεός, “Ἄφρων, ταύτη τῇ νυκτὶ, τὴν ψυχὴν στρουθίων διαφέρετε. 8 Λέγω δὲ ὑμῖν, σου αἰτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τίνι ἔσται;’ 21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου καὶ μὴ εἰς ὁ Θεὸν πλουτῶν.” 22 Εἶπεν δὲ ὁμολογήσει, ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς “Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἀγγέλων τοῦ ὁ Θεοῦ· 9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός με μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ, τί φάγητε μηδὲ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε. 23 Ἡ γὰρ ψυχὴ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ ὁ Θεοῦ. 10 πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἐνδύματος. 24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, Ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ οὐκ ἔστιν ταμείον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ ἀφεθήσεται. 11 Ὅταν δὲ εἰσφέρουσιν ὑμᾶς ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς. Πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ διαφέρετε τῶν πετεινῶν! 25 Τίς δὲ ἐξ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε 12 τὸ γὰρ Ἅγιον αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν; 26 Εἰ οὖν οὐδὲ ὁ Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν δεῖ εἰπεῖν.” 13 Εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου μεριμνᾶτε; 27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐτῷ, “Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου ἀυξάνει, οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, μερίσασθαι μετ’ ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.” οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, 14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Ἀνθρωπε, τίς με περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 28 Εἰ δὲ ἐν κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ’ ὑμᾶς;” ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον, καὶ αὐριον 15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Ὁρᾶτε καὶ εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ ὁ Θεὸς οὕτως φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι ἀμφιέζει, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί ὁ Ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. **30** Ταῦτα γὰρ διδόναι ἐν καιρῷ σιτομέτριον; **43** Μακάριος πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν, ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθῶν, ὁ κύριος αὐτοῦ ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. εὐρήσει οὕτως ποιοῦντα. **44** Ἀληθῶς λέγω **31** Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** Μὴ φοβοῦ, καταστήσει αὐτόν. **45** Ἐὰν δὲ εἶπη ὁ δοῦλος τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐκτενίζεῖ ὁ ὑμῶν, δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. **33** κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξεται τύπτειν Πωλῆσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, **46** ἥξει ὁ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, καὶ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει. **34** Ὅπου διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τῶν ἀπίστων θήσει. **47** Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, καρδία ὑμῶν ἔσται. **35** Ἔστωσαν ὑμῶν ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰ ὁσφύες περιεζωσμένοι, καὶ οἱ λύχνοι ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, καιόμενοι, **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις δαρήσεται πολλὰς; **48** ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' κρούσαντος, εὐθέως ἀνοιξωσιν αὐτῷ. **37** αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθῶν, αἰτήσουσιν αὐτόν. **49** Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ὁ Ἰσχυρὸς εὐρήσει γρηγοροῦντας. Ἀμὴν, ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ **50** Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς αὐτοῦ, καὶ παρελθῶν, διακονήσει αὐτοῖς. συνεχόμεαι ἕως ὅτου τελεσθῇ! **51** Δοκεῖτε **38** Κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῆ; φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρη οὕτως, μακάριοί Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. **52** εἰσὶν ἐκεῖνοι! **39** Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ ἥξει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσίν, καὶ δύο ἔρχεται, ἐγγηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκεν ἐπὶ τρισίν. **53** Διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. **40** Καὶ ὑμεῖς υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα, γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεται." **41** Εἶπεν δὲ ὁ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν Πέτρος, "Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν πενθεράν." **54** Ἐλέγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;" **42** Καὶ "Ὅταν ἴδῃτε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ εἶπεν ὁ Ἰσχυρὸς, "Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, ὅτι "Ὁμβρος οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ἔρχεται", καὶ γίνεται οὕτως. **55** Καὶ ὅταν

νότον πνέοντα, λέγετε, ὅτι 'Καύσων ἔσται', λέγει αὐτῷ, 'Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο καὶ γίνεται. 56 Ὑποκριταί! Τὸ πρόσωπον τὸ ἔτος, ἕως οὗτο σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, βάλω κόπρια· 9 κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸν καιρὸν δὲ τοῦτον, πῶς οὐκ οἴδατε τὸ μέλλον, εἰ δὲ μὴ γε ἐκκόψῃς αὐτήν.'” δοκιμάζειν; 57 Τί δὲ καὶ ἄφ' ἑαυτῶν, οὐ 10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις ἐν τοῖς Σάββασιν. 11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δεκαοκτώ, καὶ ἦν ὀδῶ, δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ εἰς τὸ παντελές. 12 Ἰδὼν δὲ αὐτήν, ὁ κριτὴς σε παραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ, πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. 59 Λέγω “Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.” 13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν ἴθεόν. 14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυναγωγός, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ, ὅτι “Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου.” 15 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν, “Ὑποκριταί! Ἐκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; 16 Ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου;” 17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. 18 Ἐλεγεν οὖν, “Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; 19 Ὅμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν, ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ἠύξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις

13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ, ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἶμα Πιλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι, ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; 3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε. 4 Ἦ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ; 5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε.” 6 Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν: “Συκὴν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὔρεν. 7 Εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, “Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἄφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὔρισκω. Ἐκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;” 8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς

αὐτοῦ.” 20 Καὶ πάλιν εἶπεν, “Τίνι ὁμοιώσω τελειοῦμαι.’ 33 Πλὴν δεῖ με, σήμερον καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ Ἐθεοῦ; 21 Ὁμοία ἐστὶν αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορευέσθαι, ὅτι ζύμη, ἣν λαβοῦσα, γυνὴ ἐνέκρυσεν εἰς οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.” Ἱερουσαλήμ. 34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, 22 Καὶ διεπορευέτο κατὰ πόλεις καὶ κώμας ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς Ἱεροσόλυμα. 23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ, “Κύριε, αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξει τὰ εἰ ὀλίγοι οἱ σφζόμενοι;” Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς αὐτοῦ, 24 “Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ νοσιᾶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ἠθελήσατε. 35 Ἴδου, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ὑμῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδωτέ με 25 Ἄφ’ οὗ ἂν ἐγερθῆ ὁ οἰκοδοσπότης καὶ ἕως εἴπητε, Ἐὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἀποκλείσει τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἕξω ὀνόματι Κυρίου.”

ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες, ‘Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν’ καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, ‘Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.’ 26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν, ‘Εφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.’ 27 Καὶ ἐρεῖ, λέγων ὑμῖν, ‘Οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ “ἀπόσπυγε ἀπ’ ἐμοῦ, πάντες ἐργάται ἀδικίας”.’ 28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Ἐθεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω. 29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Ἐθεοῦ. 30 Καὶ ἰδου, εἰσὶν ἕσχατοι οἱ ἔσσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσσονται ἕσχατοι.” 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ, “Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.” 32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, ‘Ἴδου, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων Φαρισαίων, Σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. 2 Καὶ ἰδου, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων, “Ἐξεστὶν τῷ Σαββάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὐ;” 4 Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος, ἰάσατο αὐτόν καὶ ἀπέλυσεν. 5 Καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, “Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου;” 6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα. 7 Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς, 8 “Ὅταν κληθῆς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ’ αὐτοῦ, 9 καὶ ἐλθὼν, ὁ σὲ καὶ αὐτόν καλέσας ἐρεῖ σοι, ‘Δὸς τούτῳ τόπον’, καὶ τότε ἄρξη μετὰ αἰσχύνῃς τὸν ἕσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε τότε ὀργισθεὶς, ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ δούλω αὐτοῦ, "Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς κεκληκῶς σε ἐρεῖ σοι, 'Φίλε, προσανάβηθι πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἀνώτερον.' Τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πτωχοῦς, καὶ ἀναπεύρους, καὶ τυφλοῦς, πάντων τῶν συνανακειμένων σοι. 11 καὶ χωλοῦς, εἰσάγαγε ὧδε.' 22 Καὶ εἶπεν "Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δούλος, 'Κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται." ἔτι τόπος ἐστίν.' 23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος 12 "Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτόν, πρὸς τὸν δούλον, "Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς "Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος. 24 λέγω γὰρ σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ κεκλημένων, γεύσεται μου τοῦ δείπνου." ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, σοι. 13 Ἄλλ' ὅταν ποιῆς δοχὴν κάλει καὶ στραφεῖς, εἶπεν πρὸς αὐτούς, 26 "Εἴ πτωχοὺς, ἀναπεύρους, χωλοῦς, τυφλοῦς, τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν 14 καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν πατέρα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀνταποδοῦναί σοι, ἀνταποδοθήσεται γὰρ γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων." 15 καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ψυχὴν Ἄκουσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, ἑαυτοῦ, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής. 27 εἶπεν αὐτῷ, "Μακάριος ὅστις φάγεται Ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἄρτον ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ." 16 ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μου Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, "Ἀνθρωπὸς τις ἐποίει μαθητής. 28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς. 17 οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας, ψηφίζει Καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; 29 ὥρα τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἴνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ "Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστιν.' 18 Καὶ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν 30 λέγοντες, ὅτι Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, "Ἄγρον ἠγόρασα Ὁὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθῶν ἰδεῖν αὐτόν· οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.' 31 Ἡ τίς βασιλεὺς ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον.' 19 Καὶ πορευόμενος ἐτέρω βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς ἕτερος εἶπεν, 'Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέσεται καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι σε ἔχε με παρητημένον.' 20 Καὶ ἕτερος τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' εἶπεν, 'Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ αὐτόν; 32 Εἰ δὲ μή γε ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, δύναμαι ἐλθεῖν.' 21 Καὶ παραγενόμενος, ὁ πρεσβεῖαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ εἰρήνην. 33 δούλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται

πασιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. **34** Καλὸν οὖν τὸ ἄλας, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; **35** Οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθροῦν ἐστίν· ἕξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἕχων ὡτα ἀκούειν, ἀκουέτω.”

15 Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. **2** Καὶ διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες, ὅτι “Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.” **3** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων, **4** “Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν, ἕχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὗρη αὐτό; **5** Καὶ εὗρὼν, ἐπιτίθεισιν ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ χαίρων. **6** Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, ‘Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλὸς!’ **7** Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρειαν ἔχουσιν μετανοίας. **8** Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ εὗρη; **9** Καὶ εὗρουσα, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα, ‘Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.’ **10** Οὕτως λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ ὁ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.” **11** Εἶπεν δέ, “Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. **12** Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ, ‘Πάτερ, δός μοι

τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.’ ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. **13** Καὶ μετ’ οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα, ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσωτῶς. **14** Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. **15** Καὶ πορευθεὶς, ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. **16** Καὶ ἐπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. **17** Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη, ‘Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὥδε ἀπόλλυμαι; **18** Ἀναστὰς, πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, “Πάτερ, ἦμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, **19** οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.”’ **20** Καὶ ἀναστὰς, ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν, ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **21** Εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ, ‘Πάτερ, ἦμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.’ **22** Εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, “Ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ υποδήματα εἰς τοὺς πόδας, **23** καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. **24** Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὸς καὶ εὗρέθη.’ Καὶ ἤρξαντο

εὐφραίνεσθαι. 25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου πρεσβύτερος ἐν ἀγρῶ· καὶ ὡς ἐρχόμενος, ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν. 26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα. 27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι “Ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.” 28 Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν, παρεκάλει αὐτόν. 29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, “Ἴδου, τοσαῦτα ἔτι δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. 30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον!” 31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ’ ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν. 32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος, νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη.”

16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς, “Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 2 Καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ, “Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν.” 3 Εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, “Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ’ ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. 4 Ἐγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.” 5 Καὶ προσκαλεσάμενος

ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου τῷ κυρίῳ μου;” 6 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου.” Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.” 7 Ἐπειτα ἐτέρω εἶπεν, “Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις;” Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐκατὸν κόρους σίτου.” Λέγει αὐτῷ, “Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.” 8 Καὶ ἐπῆνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. Ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. (αἰθῆ g165) 9 Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. (αἰθῆ g166) 10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. 11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; 12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; 13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεῦν, ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε ἑωρῶ δουλεῦν καὶ μαμωνᾶ.” 14 Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἑωρὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ ἑωρῶ. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι

Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ Βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ 17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς τῆν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν βασιάνου.’ 29 Λέγει δὲ Ἀβραάμ, “Ἐχουσι κεραίαν πεσεῖν. 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν Μωϋσέα καὶ τοὺς προφῆτας ἀκουσάτωσαν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει, αὐτῶν.’ 30 Ὁ δὲ εἶπεν, “Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, ἀλλ’ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς μοιχεύει. 19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.’ 31 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ‘Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ εὐφραινόμενος καθ’ ἡμέραν λαμπρῶς, 20 ἀκούουσιν, οὐδ’ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, Πτωχὸς δέ τις ὀνόματι Λάζαρος, ἐβέβλητο πεισθήσονται.”

πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ, εἰλκωμένοι 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. 22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ. Ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. 23 Καὶ ἐν τῷ Αἰδῆ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασιάνοις, ὁρᾷ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (Hadēs 986) 24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν, Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βᾶψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.’ 25 Εἶπεν δὲ Ἀβραάμ, ‘Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά. Νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.’ 27 Εἶπεν δέ, “Ἐρωτῶ σε οὖν Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ

17 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, “Ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἔλθεῖν, πλην οὐαὶ δι’ οὗ ἔρχεται! 2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση τῶν μικρῶν τούτων ἕνα. 3 Προσέχετε ἑαυτοῖς! Ἐὰν ἀμάρτη ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. 4 Καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ, λέγων ‘Μετανοῶ’, ἀφήσεις αὐτῷ.” 5 Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ Ἰησοῦ, “Πρόσθεες ἡμῖν πίστιν!” 6 Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς, “Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, “Ἐκκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ”, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. 7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων, ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ, ‘Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε’; 8 Ἄλλ’ οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, “Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ”; 9 Μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ, ὅτι

ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; 10 Οὕτως καὶ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, ὑμεῖς ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. 25 ὑμῖν, λέγετε, ὅτι 'Δουλοὶ ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὁ Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποίηκαμεν.'" 11 Καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, 26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρείας οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ καὶ Γαλιλαίας. 12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ τοῦ Ἀνθρώπου: 27 ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, εἷς τινα κώμην, ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν. 13 Καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς ἦσαν φωνὴν λέγοντες, "'Ἰησοῦ, Ἐπιστάτα, καὶ ἀπόλεσεν πάντας. 28 Ὅμοίως καθὼς ἐλέησον ἡμᾶς.'" 14 Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λῴτ: ἦσθιον, "Πορευθέντες ἐπιδείξτε ἐαυτοὺς τοῖς ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ἱερεῦσιν." Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ υπάγειν ὠκοδόμουν· 29 ἦ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν Λῴτ αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. 15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἰδῶν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς οὐρανοῦ καὶ ἀπόλεσεν πάντας. 30 Κατὰ μεγάλης δοξάζων τὸν Ἐθεόν, 16 καὶ ἔπεσεν ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται. 31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Οὐχ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρέψατω εἰς 18 Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὀπίσω. 32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς δόξαν τῷ Ἐθεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;" Λῴτ. 33 "Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, "Ἀναστὰς, πορεύου· ἢ περιποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, ὅς δ' ἂν πίστις σου σέσωκέν σε!" 20 Ἐπερωτηθεὶς ἀπολέσει, ζῶγονήσει αὐτήν. 34 Λέγω ὑμῖν, δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης Βασιλεία τοῦ Ἐθεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ μιᾶς, ὁ εἷς παραλημφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος εἶπεν, "Οὐκ ἔρχεται ἡ Βασιλεία τοῦ Ἐθεοῦ ἀφεθήσεται. 35 Ἔσονται δύο ἀλήθουσαι μετὰ παρατηρήσεως, 21 οὐδὲ ἐροῦσιν, "Ἴδου, ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται, ἡ δὲ ὠδε", ἢ, "Ἐκεῖ". Ἴδου γὰρ, ἡ Βασιλεία τοῦ ἐτέρα ἀφεθήσεται." 37 Καὶ ἀποκριθέντες Ἐθεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν." 22 Εἶπεν δὲ πρὸς λέγουσιν αὐτῷ, "Ποῦ, Ἐκυρία;" Ὁ δὲ εἶπεν τοὺς μαθητάς, "Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε αὐτοῖς, "'Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ ἐπισυναχθήσονται."

τοῦ Ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. 23 **18** Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς, πρὸς Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, "Ἴδου, ἐκεῖ", ἢ, "Ἴδου, τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς ὠδε· μὴ ἀπέλθῃτε μηδὲ διώξητε. 24 Ὅσπερ καὶ μὴ ἐγκακεῖν 2 λέγων, "Κριτὴς τις ἦν ἔν τινι πόλει, τὸν Ἐθεὸν μὴ φοβούμενος

καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. 3 Χήρα αὐτῶ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη, καὶ ἦρχετο πρὸς ἰδόντες δὲ, οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. 16 αὐτὸν λέγουσα, “Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων, ἀντιδίκου μου.” 4 Καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ “Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ χρόνον, μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν ἐν ἑαυτῶ, ‘Εἰ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν καὶ τὸν ὁ Θεὸς οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον ἢ Βασιλεία τοῦ ὁ Θεοῦ. 17 Ἀμὴν, λέγω ἐντρέπομαι, 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ τοῦ ὁ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.” 6 Εἶπεν αὐτήν.” 18 Καὶ ἐπηρεώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων δὲ ὁ Κύριος, “Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς λέγων, “Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας, ἀδικίας λέγει. 7 Ὁ δὲ ὁ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;” (aiōnios g166) τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν 19 Εἶπεν δὲ αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς, “Τί με βοῶντων αὐτῶ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ μακροθυμεῖ ἐπ’ αὐτοῖς; 8 Λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ὁ ὁ Θεός. 20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας: ‘Μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψῃς, μὴ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐλθὼν, ἄρα εὐρήσει ψευδομαρτυρήσης’, ‘Τίμα τὸν πατέρα σου τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;’ 9 Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς καὶ τὴν μητέρα.” 21 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ταῦτα τινὰς τοὺς πεποιοῦσας ἐφ’ ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος μου.” 22 δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντες τοὺς λοιποὺς, Ἀκούσας δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ, “Ἐτι τὴν παραβολὴν ταύτην: 10 “Ἄνθρωποι δύο ἔν σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις, πώλησον ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελῶνης. 11 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.” 23 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγενήθη, προσηύχετο: “Ὁ ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Πῶς δυσκόλως ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν Βασιλείαν τελῶνης. 12 Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, τοῦ ὁ Θεοῦ εἰσελεύσονται. 25 Εὐκοπώτερον ἀποδεκατεύω πάντα, ὅσα κτῶμαι.’ 13 Ὁ δὲ γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ τρήματος βελόνης τελῶνης μακρόθεν ἐστὼς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ Θεοῦ εἰσελθεῖν.” 26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, ἀλλ’ ἔτυπεν τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων, “Ὁ “Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;” 27 Ὁ δὲ εἶπεν, ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι, τῶ ἁμαρτωλῶ! 14 Λέγω “Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν τῶ ὁ Θεῶ ἐστίν.” 28 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, “Ἰδοὺ, οἶκον αὐτοῦ, παρ’ ἐκεῖνον. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν σοι.” 29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἀμὴν, λέγω ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.” 15 Προσέφερον δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ

γυναῖκα, ἢ ἀδελφούς, ἢ γονεῖς, ἢ τέκνα, **19** Καὶ εἰσελθὼν, διήρχετο τὴν Ἱεριχώ. εἶνεκεν τῆς Βασιλείας τοῦ ὁ Θεοῦ, **30** 2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ αὐτὸς πλούσιος. 3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἔρχομένῳ, ζωὴν αἰώνιον.” (aiōn g165, aiōnios g166) Ἰησοῦν τίς ἐστίν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. 4 31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ἴδου, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ ἡμελλεν διέρχεσθαι. 5 Καὶ ὡς ἦλθεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας, ὁ Ἰησοῦς γὰρ τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Ζακχαῖε, σπεύσας ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπυσοθήσεται. 33 Καὶ κατάβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου μαστιγώσαντες, ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ δεῖ με μεῖναι.” 6 Καὶ σπεύσας, κατέβη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἀναστήσεται.” 34 Καὶ καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. 7 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν ἰδόντες, πάντες διεγόγγυζον λέγοντες, τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, ὅτι “Παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. 35 καταλῦσαι.” 8 Σταθεὶς δὲ, Ζακχαῖος εἶπεν Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτόν εἰς πρὸς τὸν Κύριον, “Ἴδου, τὰ ἡμίσιά μου Ἱεριχώ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων, Κύριε, τοῖς πτωχοῖς ὁδὸν ἐπαιτῶν. 36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου δίδωμι, καὶ εἴ τις εἴ τις ἐσυκοφάντησα, διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἶπεν τοῦτο. ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.” 9 Εἶπεν δὲ πρὸς 37 Ἀπηγγείλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι “Ἰησοῦς ὁ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι “Σήμερον σωτηρία Ναζωραῖος παρέρχεται.” 38 Καὶ ἐβόησεν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς λέγων, “Ἰησοῦ, Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με.” υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 10 Ἦλθεν γὰρ ὁ 39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι σιγήσῃ. Αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, τὸ ἀπολωλός.” 11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν “Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με.” 40 Σταθεὶς δὲ, ταῦτα προσθεὶς, εἶπεν παραβολὴν διὰ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλήμ αὐτόν, καὶ αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπρώτησεν δοκεῖν αὐτούς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἢ αὐτόν, 41 “Τί σοι θέλεις ποιῆσω;” Ὁ δὲ Βασιλεία τοῦ ὁ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. 12 Εἶπεν εἶπεν, “Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.” 42 Καὶ οὖν, “Ἀνθρωπὸς τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Ἀνάβλεψον· ἢ χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν πίστις σου σέσωκέν σε.” 43 Καὶ παραχρῆμα καὶ ὑποστρέψαι. 13 Καλέσας δὲ δέκα ἀνάβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, τὸν ὁ Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἐπραγματεύσασθαι αἶνον τῷ ὁ Θεῷ. ἐν ᾧ ἔρχομαι.’ 14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ

ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανιά, πρὸς τὸ ὄρος
ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες, ‘Οὐ θέλομεν τοῦτον τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο
βασιλεῦσαι ἐφ’ ἡμᾶς.’ 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τῶν μαθητῶν 30 λέγων, “Υπάγετε εἰς τὴν
ἐπανελθεῖν αὐτόν, λαβόντα τὴν βασιλείαν, κατέναντι κώμην, ἐν ἧ εἰσπορευόμενοι
καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ’ ὃν οὐδεὶς
τούτους οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες
τί διεπραγματεύσαντο. 16 Παρεγένετο δὲ αὐτόν, ἀγάγετε. 31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ,
ὁ πρῶτος λέγων, ‘Κύριε, ἡ μνᾶ σου, δέκα ‘Διὰ τί λύετε;’ Οὕτως ἐρεῖτε, ὅτι “Ὁ Ὁ Κύριος
προσηργάσατο μνᾶς.’ 17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει.” 32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ
Ἐὺ ἀγαθὲ δοῦλε! Ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ, πιστὸς ἀπεσταλμένοι εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.
ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα 33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπαν οἱ
πόλεων.’ 18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων, κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, “Τί λύετε τὸν
“Ἡ μνᾶ σου, Κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς.’ πῶλον;” 34 Οἱ δὲ εἶπαν, ὅτι “Ὁ Ὁ Κύριος
19 Εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ, ‘Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει.” 35 Καὶ ἤγαγον αὐτόν
πέντε πόλεων.’ 20 Καὶ ὁ ἕτερος ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπείρισαντες αὐτῶν
λέγων, ‘Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἦν εἶχον τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν
ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ. 21 Ἐφοβούμην τὸν Ἰησοῦν. 36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ,
γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἶρεις ὁ ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἐν τῇ
οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας.’ 22 ὁδῷ. 37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
λέγει αὐτῷ, “Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν,
πονηρὲ δοῦλε. Ἦιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα, καὶ χαίροντες αἰνεῖν τὸν ὄθεον φωνῇ μεγάλη
θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα; 23 Καὶ διὰ τί οὐκ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων 38
ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν, λέγοντες, “Ἐὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὁ
κἀγὼ ἐλθὼν, σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα;’ βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Ἐκκυρίου· ἐν οὐρανῷ
24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, “Ἄρατε ἅπ’ εἰρήνην καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.” 39 Καὶ
αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ, τὰς δέκα μνᾶς τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν
ἔχοντι.’ 25 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, ‘Κύριε, ἔχει δέκα πρὸς αὐτόν, “Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς
μνᾶς.’ 26 Λέγω ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι, μαθηταῖς σου.” 40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ “Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ
ἔχει ἀρθήσεται. 27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου λίθοι κρᾶξουσιν.” 41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
τούτους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτήν 42 λέγων,
ἐπ’ αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάζατε ὅτι “Εἰ ἔγνωσ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ σὺ, τὰ
αὐτούς ἔμπροσθέν μου.” 28 Καὶ εἰπὼν πρὸς εἰρήνην· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν
ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς σου. 43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, καὶ
Ἰεροσόλυμα. 29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι,

καὶ περικυκλώσουσίν σε καὶ συνέξουσίν σε ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν πάντοθεν, 44 καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα χρόνους ἱκανούς. 10 Καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν τῆς ἐπισκοπῆς σου.” 45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν, δεύραντες κενόν. 11 Καὶ προσέθετο ἕτερον 46 λέγων αὐτοῖς, “Γέγραπται, “Ὁ οἶκός μου πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ, κάκεινον δεύραντες οἶκος προσευχῆς’, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν. ‘σπῆλαιον ληστῶν’.” 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ 12 Καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καθ’ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες, ἐξέβαλον. οἱ γραμματεῖς ἐζήτησαν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ 13 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, 48 καὶ οὐχ εὔρισκον τὸ ‘Τί ποιήσω; Πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται.’ 14 αὐτοῦ ἀκούων. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν, οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, ‘Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.’ 15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; 16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.” Ἀκούσαντες δὲ εἶπαν, “Μὴ γένοιτο!” 17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν, “Τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο, ‘Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας’; 18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ’ ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ’ ὃν δ’ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.” 19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας, ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην. 20 Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, διδάσκωντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, 2 καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν, “Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;” 3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ἐρωτήσω ὑμᾶς καγὼ λόγον καὶ εἴπατέ μοι: 4 τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;” 5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι “Ἐὰν εἴπωμεν, “Ἐξ οὐρανοῦ”, ἔρεϊ, ‘Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;’ 6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, “Ἐξ ἀνθρώπων”, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένος γὰρ ἐστὶν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.” 7 Καὶ ἀπεκρίθησαν, μὴ εἰδέναι πόθεν. 8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.” 9 Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην: “Ἀνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ

παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ δύνανται, ἰσάγγελοι γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ τοῦ ἡγεμόνος. **21** Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰσιν ὁ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **37** λέγοντες, “Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωϋσῆς λέγεις, καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Ἰσάκ, καὶ πρόσωπον, ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τὸν ὁ Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τοῦ ὁ Θεοῦ διδάσκεις. **22** Ἐξεστὶν ἡμᾶς ὁ Θεὸν Ἰακώβ’. **38** ὁ Θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ;” **23** Κατανοήσας νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῶ δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπεν πρὸς ζῶσιν.” **39** Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν αὐτοῦς, **24** “Δεῖξατέ μοι δηνάριον· τίνας γραμματέων εἶπαν, “Διδάσκαλε, καλῶς ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν;” οἱ δὲ εἶπαν, εἶπας.” **40** Οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν “Καίσαρος.” **25** Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, αὐτὸν οὐδέν. **41** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Τοῖνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ ὁ Θεοῦ τῷ ὁ Θεῷ.” **26** Καὶ οὐκ ἴσχυσαν Υἱόν; **42** Αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ Ψαλμῶν, Ἐἶπεν ὁ Ἰσχυρὸς τῷ Ἰσχυρῷ μου, λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **43** ἕως ἂν θῶ αὐτοῦ, ἐσίγησαν. **27** Προσελθόντες δὲ τινες τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τῶν Σαδδουκαίων, οἱ λέγοντες ἀνάστασιν σου.” **44** Δαυὶδ οὖν, αὐτὸν “Ἰσχυρὸς, καλεῖ, μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν **28** λέγοντες, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱὸς ἔστιν;” **45** Ἀκούοντος “Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, “Ἐάν δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς τίνας ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ αὐτοῦ, **46** “Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων οὗτος ἄτεκνος ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῶν θελώντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἀδελφῷ αὐτοῦ.” **29** Ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις, **47** ἄτεκνος **30** καὶ ὁ δεῦτερος, **31** καὶ ὁ τρίτος οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ, καὶ προφάσει μακρᾶ προσεύχονται. Οὗτοι οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. **32** λήμψονται περισσότερον κρίμα.”

“Υστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. **33** Ἐν τῇ **21** Ἀναβλέψας δὲ, εἶδεν τοὺς βάλλοντας οὖν ἀναστάσει, τίνας αὐτῶν γίνεται γυνή; εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα.” **34** Καὶ πλουσίους. **2** Εἶδεν δὲ τινὰ χήραν πενιχρὰν, βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο. **3** Καὶ εἶπεν, “Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ, πλεῖον πάντων ἔβαλεν· **4** πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς, πάντα τὸν βίον ὄν

εἶχεν ἔβαλεν.” 5 Καί τινων λεγόντων Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσεσθε τὰς ψυχὰς περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ὑμῶν. 20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν, 6 “Ταῦτα ὑπὸ στρατοπέδων Ἰερουσαλήμ, τότε γινώτε ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. 21 Τότε οἱ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὧδε, ὃς οὐ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καταλυθήσεται.” 7 Ἐπρωτήσαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν, λέγοντες, “Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα εἰς αὐτήν. 22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως γίνεσθαι;” 8 Ὁ δὲ εἶπεν, “Βλέπετε, μὴ αὐταῖ εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ γεγραμμένα. 23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, “Ἐγὼ εἰμι”, ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις καί, “Ὁ καιρὸς ἤγγικεν.” Μὴ πορευθῆτε ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ὀπίσω αὐτῶν. 9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ. πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· 24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ’ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα καὶ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.” 10 Τότε ἔλεγεν Ἰερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, αὐτοῖς, “Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ’ ἔθνος, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. 25 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, 11 σεισμοὶ καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, τε μεγάλοι, καὶ κατὰ τόπους, λιμοὶ καὶ αἶστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ’ ἐθνῶν, ἐν ἀπορίᾳ ἤχους θαλάσσης καὶ οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. 12 Πρὸ δὲ τούτων σάλου, 26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ πάντων, ἐπιβαλοῦσιν ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χεῖρας φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς οἰκουμένην, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους σαλευθήσονται. 27 Καὶ τότε ὄψονται ‘τὸν ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἔνεκεν τοῦ Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ’ ὀνόματός μου. 13 Ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 28 μαρτύριον. 14 Θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι, 15 καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.” 29 Καὶ εἶπεν δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν πάντες παραβολὴν αὐτοῖς: “Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. 16 Παραδοθήσεσθε πάντα τὰ δένδρα· 30 ὅταν προβάλωσιν ἤδη, δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ βλέποντες ἀφ’ ἑαυτῶν, γινώσκετε ὅτι ἤδη συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. 31 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἐξ ὑμῶν. 17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. 18 Καὶ θριξέκ ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 32 τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐ μὴ ἀπόληται. 19 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ

γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. 33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἴδου, εἰσελθόντων Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. 34 ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βασιτάζων Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, εἰσπορεύεται. 11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῆ ἐφ’ τῆς οἰκίας, ‘Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, “Ποῦ ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη 35 ὡς ἐστὶν τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ παγίς ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς τῶν μαθητῶν μου φάγω;” 12 Κάκεινος καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς ὑμῖν δεῖξει ἀνάγαιον μέγα, ἐστρωμένον γῆς. 36 Ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ, ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.” 13 Ἀπελθόντες δὲ, εὔρον δεόμενοι ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι Πάσχα. 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.” 37 καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπεν Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, πρὸς αὐτούς, “Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος, ἠλίζετο εἰς τὸ τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ’ ὑμῶν, πρὸ τοῦ με ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. 38 Καὶ πᾶς παθεῖν. 16 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ φάγω ὁ λαὸς ὄρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ αὐτὸ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ Βασιλείᾳ ἀκούειν αὐτοῦ. 17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον,

22 Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. 2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. 3 Εἰσηλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν, τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. 4 Καὶ ἀπελθὼν, συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ αὐτόν. 5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. 6 Καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς. 7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν Ἀζύμων, ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. 8 Καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν, “Πορευθέντες, ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.” 9 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, “Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν;” 10

εὐχαριστήσας εἶπεν, “Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς. 18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως οὗ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.” 19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας, ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων, “Τοῦτό ἐστὶν τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.” 20 Καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων, “Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον. 21 Πλὴν ἴδου, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ’ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 22 Ὅτι ὁ Υἱὸς μὲν τοῦ Ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὀρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι’ οὗ παραδίδοται.” 23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ τίς ἄρα εἶη

ἐξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24 καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.” 38 Οἱ δὲ Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ εἶπαν, “Κύριε, ἰδοῦ, μάχαιραι ὧδε δύο.” τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 Ὁ δὲ Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἰκανόν ἐστιν.” 39 εἶπεν αὐτοῖς, “Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν Καὶ ἐξεληθῶν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἠκολούθησαν δὲ αὐτῶν, ‘εὐεργεταί’, καλοῦνται. 26 Ὑμεῖς δὲ αὐτῶ καὶ οἱ μαθηταί. 40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ οὐχ οὕτως, ἀλλ’ ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γινέσθω τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, “Προσεύχεσθε ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.” 41 Καὶ διακονῶν. 27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος αὐτὸς ἀπεσπάρθη ἀπ’ αὐτῶν ὡσεὶ λίθου ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ βολήν, καὶ θεῖς τὰ γόνατα, προσήχητο ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. 28 Ὑμεῖς 42 λέγων, “Πάτερ, εἰ βούλει, παρένεγκε δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ’ ἐμοῦ, ἐν τοῖς τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ’ ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ πειρασμοῖς μου. 29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.” 45 Καὶ καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατήρ μου βασιλείαν, ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς 30 ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης τοὺς μαθητάς, εὔρεν κοιμωμένους αὐτοὺς μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθῆσθε ἐπὶ ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Τί θρόνων, τὰς δώδεκα φυλάς κρίνοντες τοῦ καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε ἵνα Ἰσραήλ. 31 Σίμων, Σίμων, ἰδοῦ, ὁ Σατανᾶς μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.” 47 Ἐτι αὐτοῦ ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σιναίαι ὡς τὸν σῖτον λαλοῦντος, ἰδοῦ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος 32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπη Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτούς, ἢ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλησαὶ αὐτόν. 48 στήρισον τοὺς ἀδελφούς σου.” 33 Ὁ δὲ εἶπεν Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῶ, “Ἰουδα, φιλήματι αὐτῶ, “Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδω;” 49 εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.” Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, 34 Ὁ δὲ εἶπεν, “Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ εἶπαν, “Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;” φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, ἕως τρίς με 50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν ἀπαρνήσει εἰδέναι.” 35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν τὸ “Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου, οὓς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἐἄτε ἕως τούτου!” Καὶ ὑστερήσατε;” Οἱ δὲ εἶπαν, “Οὐθένος.” ἀψάμενος τοῦ ὠτίου, ἰάσατο αὐτόν. 52 Εἶπεν 36 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ἐπ’ αὐτόν, ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγούς τοῦ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους, “Ὡς ἐπὶ ληστήν καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. 37 Λέγω γὰρ ὑμῖν ἐξήλθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ζύλων; 53 ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον, δεῖ τελεσθῆναι Καθ’ ἡμέραν ὄντος μου μεθ’ ὑμῶν ἐν ἐν ἐμοί, τό ‘Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη’ τῷ ἱερῶ, οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ’

ἐμέ. Ἄλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ μὴ ἀποκριθῆτε. 69 Ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ ἐξουσία τοῦ σκότους.” 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. 55 Περιψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων, ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν, παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν, “Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.” 57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων, “Οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι.” 58 Καὶ μετὰ βραχὺ, ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη, “Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ.” Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη, “Ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί.”

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διίσχυρίζετο λέγων, “Ἐπ’ ἀληθείας καὶ οὗτος μετ’ αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.” 60 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, “Ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις.” Καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. 61 Καὶ στραφεῖς, ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι “Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον, ἀπαρνήσῃ με τρίς.” 62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλασεν πικρῶς. 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν, ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες. 64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἐπηρώτων λέγοντες, “Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε;” 65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες, ἔλεγον εἰς αὐτόν. 66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ Συνέδριον αὐτῶν 67 λέγοντες, “Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν.” Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· 68 ἂν δὲ ἐρωτήσω, οὐ

23 Καὶ ἀναστὰν, ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. 2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες, “Τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, καὶ λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν, βασιλέα εἶναι.” 3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων, “Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;” Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, “Σὺ λέγεις.” 4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, “Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.” 5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες, ὅτι “Ἀνασεῖι τὸν λαόν, διδάσκων καθ’ ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὠδε.” 6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν. 7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. 8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν, ἦν γὰρ ἐξ ἰκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἠλιζῆν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ’ αὐτοῦ γινόμενον. 9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἰκανοῖς, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. 10 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες

αὐτοῦ. **11** Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν καὶ ὁ **26** Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Ἑρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, Σίμωνά, τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ’ αὐτοῦ, ἐμπαιξάσας περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπράν, ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. **12** Ἐγένοντο ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. **27** Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ δὲ φίλοι ὁ τε Ἑρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἐν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ’ ἀλλήλων· προὐπῆρχον ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. **28** Στραφεῖς γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς. **13** δὲ πρὸς αὐτάς, Ἰησοῦς εἶπεν, “Θυγατέρες Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ’ ἐμέ, πλὴν ἐφ’ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν, **14** ἐαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. **29** εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Προσηνέγκατέ μοι Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν, τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα Ἐκείνη ἡμέρα αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἔσθαι τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν.” **30** ἀνακρίνας, οὐθὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν, “Πέσετε τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ’ αὐτοῦ. **15** ἐφ’ ἡμᾶς”, καὶ τοῖς βουνοῖς, “Καλύψατε ἄλλ’ οὐδὲ Ἑρώδης, ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν ἡμᾶς.” **31** Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ, ταῦτα πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ποιῶσιν, ἐν τῷ ξηρῷ, τί γένηται;” **32** ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ. **16** Παιδεύσας Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι κακοῦργοι δύο σὺν οὖν αὐτόν, ἀπολύσω.” **18** Ἀνέκραγον αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. **33** Καὶ ὅτε ἤλθον ἐπὶ δὲ παμπληθεὶ λέγοντες, “Αἶρε τοῦτον, τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν!” **19** ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς κακοῦργους, Ὅστις ἦν, διὰ στάσιν τινα γενομένην ἐν τῇ ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **34** πόλει καὶ φόνον, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον **20** Πάλιν δὲ ὁ Πιλάτος προσεφώνησεν κληρὸν. **35** Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. αὐτοῖς, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. **21** ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες, Οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες, “Σταύρου, “Ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ σταύρου αὐτόν.” **22** Ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, αὐτούς, “Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; ὁ ἐκλεκτός.” **36** Ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ Οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ. καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, ὄξος Παιδεύσας οὖν αὐτόν, ἀπολύσω.” **23** Οἱ δὲ προσφέροντες αὐτῷ, **37** καὶ λέγοντες, “Εἰ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλας, αἰτούμενοι σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον αὐτόν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ σεαυτόν!” **38** Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ’ αὐτῷ: φωναὶ αὐτῶν. **24** Καὶ Πιλάτος ἐπέκρινεν “Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος.” **39** Εἷς δὲ γενέσθαι τὸ αἷμα αὐτῶν. **25** Ἀπέλυσεν τῶν κρεμασθέντων κακοῦργων ἑβλασφήμει δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον αὐτόν λέγων, “Οὐχὶ σὺ εἶ ὁ Χριστός; Σῶσον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτοῦντο, τὸν δὲ σεαυτόν καὶ ἡμᾶς!” **40** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν. ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη, “Οὐδὲ φοβῆ σὺ

τὸν ἄθεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** Καὶ ἦσαν συνελθλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη ἀπολαμβάνομεν οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον τὸ σῶμα αὐτοῦ. **56** Ὑποστρέψασαι δὲ, ἔπραξεν.” **42** Καὶ ἔλεγεν, “Ὁ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου!” **43** Σάββατον ἠσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἀμὴν, σοι λέγω, σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.” **44** Καὶ ἦν ἤδη ὥσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὄλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. **45** Τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. **46** Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεται τὸ πνεῦμά μου.” Τοῦτο δὲ εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. **47** Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον, ἐδόξασεν τὸν ἄθεόν λέγων, “Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.” **48** Καὶ πάντες οἱ συμπαραγερόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. **49** Εἰσπήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων, καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος **51** (οὗτος οὐκ ἦν συγκαταθεθιμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν), ἀπὸ Ἀριμαθαίας, πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ ἄθεοῦ. **52** Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **53** Καὶ καθελὼν, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὐπῶα κείμενος. **54** Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ Σάββατον ἐπέφωσκεν. **55** Κατακολουθήσασαι δὲ, αἱ γυναῖκες, αἵτινες

24 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέως, ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἦλθαν, φέρουσαι ἅ ἡτοίμασαν ἀρώματα. **2** Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. **3** Εἰσελθοῦσαι δὲ, οὐκ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. **4** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ. **5** Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς, “Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; **6** Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη! Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ **7** λέγων, ‘Τὸν Υἱὸν τοῦ ἄνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.’” **8** Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. **9** Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. **10** Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. **11** Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. **12** Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθῶνια μόνα, καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός. **13** Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς

κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Ἰησοῦν καὶ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαοῦς. 14 Καὶ αὐτοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;” 27 Καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων συμβεβηκότων τούτων. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῶν προφητῶν, διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν τῷ, ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. 28 Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. 16 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἔπορεύοντο, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον ἐπιγνῶναι αὐτόν. 17 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, πορεύεσθαι. 29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν “Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς λέγοντες, “Μεῖνον μεθ’ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες;” Καὶ ἐστάθησαν ἐσπέραν ἐστίν, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα.” σκυθρωποί. 18 Ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνοματι Καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Σὺ μόνος Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν παροικεῖς Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ μετ’ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησεν τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. 31 Αὐτῶν δὲ ταύταις;” 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ποῖα;” διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, “Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ’ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ, προφήτης, αὐτῶν. 32 Καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους, “Οὐχὶ δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ὡς ἐλάλει Ἰησοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, 20 ὅπως ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραφάς;” 33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἄρχοντες ἡμῶν, εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ἠθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν αὐτοῖς 34 λέγοντας, ὅτι “Ὅντως ἠγέρθη ὁ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις, Ἰησοῦς, καὶ ὤφθη Σίμωνι.” 35 Καὶ αὐτοὶ τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει, ἀφ’ οὗ ταῦτα ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη ἐγένετο. 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. 36 Ταῦτα ἡμῶν, ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμενα ὀρθρῖναι δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ ἐπὶ τὸ μνημεῖον 23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς, “Εἰρήνη ὑμῖν.” σῶμα αὐτοῦ, ἦλθαν λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν 37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 Καὶ εἶπεν ζῆν. 24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν αὐτοῖς, “Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτως, καθὼς διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον.” 25 ὑμῶν; 39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς Καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ὡ ἀνόητοι πόδας μου ὅτι ἐγὼ εἶμι αὐτός. Ψηλαφήσατέ καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. 26 οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.” 40

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἔτι δὲ ἀπιστούντων
αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων,
εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε;”
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44**
Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Οὔτοι οἱ λόγοι μου,
οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν,
ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, καὶ τοῖς προφήταις,
καὶ ψαλμοῖς, περὶ ἐμοῦ.” **45** Τότε διήνοιξεν
αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς.
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, **46** ὅτι “Οὕτως γέγραπται,
παθεῖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, **47** καὶ κηρυχθῆναι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφρονας
ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ
Ἱερουσαλήμ. **48** Ὑμεῖς μάρτυρες τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Πατρὸς μου ἐφ’ ὑμᾶς ὑμεῖς δὲ καθίσατε
ἐν τῇ πόλει, ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους
δύναμιν.” **50** Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς
Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
εὐλόγησεν αὐτούς. **51** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ’ αὐτῶν,
καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. **52** Καὶ
αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. **53** Καὶ
ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες
τὸν Θεόν.

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Ἱερόν, καὶ Ἱερός ἦν ὁ λόγος. **2** Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Ἱερόν. **3** Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. **4** Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **5** Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Ἱεροῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἱωάννης. **7** Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. **8** Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Ἱεροῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Ἱεροῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** Ἱωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγεν λέγων, “Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, “Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν.”” **16** Ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ

ἀλήθεια διὰ Ἱησοῦ Ἱεροῦ ἐγένετο. **18** Ἱερόν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς Ἱερός, ὃ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἱωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, “Σὺ τίς εἶ;” **20** Καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι “Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Ἱησός.” **21** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, “Τί οὖν; Σὺ Ἡλίας εἶ;” Καὶ λέγει, “Οὐκ εἰμί.” “Ὁ προφήτης εἶ σύ;” Καὶ ἀπεκρίθη, “Οὐ.” **22** Εἶπαν οὖν αὐτῷ, “Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;” **23** Ἐφη, “Ἐγὼ Ὁ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: “Ἐθύνετε τὴν ὁδὸν Κυρίου”, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.” **24** Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Ἱησός, οὐδὲ Ἡλίας, οὐδὲ ὁ προφήτης;” **26** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἱωάννης λέγων, “Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, **27** ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.” **28** Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἱωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἱησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, “Ἴδε, ὁ Ἄμνος τοῦ Ἱεροῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον, “Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν.”” **31** Καὶ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο, ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων.” **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν

Ἰωάννης λέγων, ὅτι “Τεθέαμαι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. 45 Εὐρίσκει καταβαίνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, καὶ ἔμεινεν ἐπ’ αὐτόν. 33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν “Ὁν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ αὐτόν, ἀλλ’ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν οἷ προφηταί, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ ὕδατος, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, “Ἐφ’ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.” 46 Καὶ εἶπεν Ἅγιον Πνεῦμα καταβαίνον καὶ μένον ἐπ’ αὐτόν, αὐτῷ Ναθαναήλ, “Ἐκ Ναζαρέτ δύναται οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Ἅγιῳ Πνεύματι Ἁγίῳ;” Λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος, 34 Κἀγὼ ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.” 35 Τῇ ἐπαύριον Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει πάλιν εἰστίκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. 36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ δόλῳ οὐκ ἔστιν.” 48 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει, “Ἴδε, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ!” 37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἰδόν σε.” 49 Ἰησοῦ. 38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναήλ, “Ραββί, σὺ εἶ ὁ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς, “Τί ζητεῖτε;” Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, 50 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ὅτι “Ραββί” (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον, εἶπόν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, “Διδάσκαλε”), “Ποῦ μένεις;” 39 Λέγει πιστεύεις; Μείζω τούτων ὄψη.” 51 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἐρχεσθε καὶ ὄψεσθε.” Ἦλθαν οὖν αὐτῷ, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Ἰωάννην Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου.”

εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. 41 Εὐρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, “Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν”, (ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, “Χριστός”). 42 ἤγαγεν αὐτόν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς”, (ὃ ἐρμηνεύεται, “Πέτρος”). 43 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ἀκολούθει μοι.” 44 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς μετρητᾶς δύο ἢ τρεῖς. 7 Λέγει αὐτοῖς ὁ

Ἰησοῦς, “Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος.” αὐτοῖς, “Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν
 Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. **8** Καὶ λέγει τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.” **20** Εἶπαν
 αὐτοῖς, “Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, “Τεσσεράκοντα καὶ ἕξ
 ἀρχιτρικλίνω.” Οἱ δὲ ἤνεγκαν. **9** Ὡς δὲ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν
 ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;” **21** Ἐκεῖνος
 γεγεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος
 δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, αὐτοῦ. **22** Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν,
 φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος **10** καὶ ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο
 λέγει αὐτῷ, “Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν ἔλεγεν, καὶ ἐπίστευσαν τῇ Γραφῇ καὶ τῷ
 καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, **23** Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς
 τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ,
 ἕως ἄρτι.” **11** Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. **24**
 καὶ ἐφανερώσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντα. **25**
12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ, καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ
 αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν
 καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.
 οὐ πολλὰς ἡμέρας. **13** Καὶ ἐγγὺς ἦν **3** Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων,
 τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν
 Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. **14** Καὶ εὔρεν ἐν τῷ Ἰουδαίων. **2** οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν
 ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ραββί, οἶδαμεν ὅτι
 καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστάς ἀπὸ ἁποῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος οὐδεὶς γὰρ
 καθημένους. **15** Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς,
 σχοινίων, πάντα ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἐὰν μὴ ἦ ὁ ἁγὸς μετ’ αὐτοῦ.” **3** Ἀπεκρίθη
 τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω
 κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα, καὶ σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύναται
 τὰς τραπέζας ἀνέτρεψεν. **16** Καὶ τοῖς τὰς ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν τοῦ ἁγίου.” **4** Λέγει πρὸς
 περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν, “Ἄρατε ταῦτα αὐτὸν Νικόδημος, “Πῶς δύναται ἄνθρωπος
 ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς γεννηθῆναι, γέρων ὢν; Μὴ δύναται εἰς
 μου οἶκον ἐμπορίου.” **17** Ἐμνήσθησαν οἱ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεῦτερον
 μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, “Ὁ εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;” **5** Ἀπεκρίθη
 ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με.” **18** Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω σοι, ἐὰν μὴ
 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν τις γεννηθῆ ἕξ ὕδατος καὶ ἁγίου, οὐ
 αὐτῷ, “Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ
 ποιεῖς;” **19** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἁγίου. **6** Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκός,

σάρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ τὰ ἔργα. 20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, Ἐνεύματος, πνευμά ἐστιν. 7 Μὴ θαυμάσης μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ὅτι εἶπόν σοι, Ἐεὶ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 21 Ὁ δὲ ἄνωθεν. 8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει, πνεῖ, ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Ἐθεῷ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· ἐστίν εἰργασμένα. 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν οὕτως ἐστίν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐνεύματος. 9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; καὶ ἐβάπτιζεν. 23 Ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης 10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ οὐ γινώσκεις; 11 Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω σοι ἐβαπτίζοντο. 24 Οὐπῶ γὰρ ἦν βεβλημένος ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ οὐ λαμβάνετε. 12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. 26 Καὶ ἦλθαν ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ, ἘΡαββί, τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; 13 Καὶ οὐδεὶς ὅς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃ ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει καὶ οὐρανοῦ καταβάς– ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. 27 Ἀπεκρίθη 14 Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος τῆ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν λαμβάνειν, οὐδὲ ἐν ἐὰν μὴ ἢ δεδομένον τοῦ Ἀνθρώπου, 15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 Αὐτοὶ ὑμεῖς αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 16 μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον, Ὁὐκ εἰμὶ ἐγὼ Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Ἐθεὸς τὸν κόσμον, ὁ Ἐχριστός, ἀλλ', ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ὥστε τὸν Υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα ἔμπροσθεν ἐκείνου. 29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 17 Οὐ ἐσθηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Ἐθεὸς τὸν Υἱὸν εἰς τὸν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. 30 Ἐκεῖνον δεῖ σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἀξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἄνωθεν αὐτὸν οὐ κρίνεται. Ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς γῆς τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Ἐθεοῦ. 19 Αὕτη δὲ λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω ἐστίν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν πάντων ἐστίν. 32 Ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν, κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ οὐδεὶς λαμβάνει. 33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν

μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. **34** Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ Πνεῦμα. **35** Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **36** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.” (αἰθῆνος g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης **2** (καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ), **3** ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **4** Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. **5** Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ, τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὡς ἕκτη. **7** Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλησάσα ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Δός μοι πεῖν”. **8** οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. **9** Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, “Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος οὔσης;” Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. **10** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, “Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, ‘Δός μοι πεῖν’, σὺ ἂν ἤητας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.” **11** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, “Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ

τὸ ζῶν; **12** Μὴ σὺ μερίζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;” **13** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, “Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν. **14** ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει, εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος, ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.” (αἰθῆνος g165, αἰθῆνος g166) **15** Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ, “Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ διέρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.” **16** Λέγει αὐτῇ, “Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.” **17** Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Οὐκ ἔχω ἄνδρα.” Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω”. **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.” **19** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, “Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.” **20** Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ.” **21** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Πίστευέ μοι, γυναῖ, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις, προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ. **22** Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. **23** Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. **24** Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.”

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, “Οἶδα ὅτι Μεσσίας τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης, ὅτι “Εἶπέν μοι ἔρχεται, ὁ λεγόμενος “Χριστός· ὅταν ἔλθῃ πάντα ἃ ἐποίησα.” 40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα.” 26 Λέγει αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Εγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.” παρ’ αὐτοῖς, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, 41 Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν, διὰ τὸν καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει λόγον αὐτοῦ, 42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι οὐδεὶς μέντοι εἶπεν, “Τί ζητεῖς;” Ἡ, “Τί “Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστευόμεν λαλεῖς μετ’ αὐτῆς;” 28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.” 43 πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, 29 “Δεῦτε, Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐποίησα μὴτι οὗτός ἐστιν ὁ “Χριστός;” 30 ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς πατρίδι, τιμὴν οὐκ ἔχει. 45 Ὅτε οὖν ἦλθεν αὐτόν. 31 Ἐν τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες, “Ραββί, φάγε.” 32 Ὁ δὲ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ὅσα ἐποίησεν εἶπεν αὐτοῖς, “Εγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.” 33 Ἐλεγον οὖν οἱ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. 46 Ἦλθεν οὖν πάλιν μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, “Μὴ τις ἤνεγκεν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν αὐτῷ φαγεῖν;” 34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ “Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν Καφαρναούμ. 47 Οὗτος τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας τὸ ἔργον. 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι “Ἐτι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; καὶ ἠρώτα ἵνα καταβῆ, καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ Ἰδοῦ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸν υἱόν, ἡμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. 48 ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, “Ἐὰν μὴ εἰσιν πρὸς θερισμόν ἤδη. 36 Ὁ θερίζων σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.” 49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός, “Κύριε, κατάρθῃ πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.” καὶ ὁ θερίζων. (αἰῶνιος g166) 37 Ἐν γὰρ τούτῳ 50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Πορεύου, ὁ υἱὸς ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός: ὅτι “Ἄλλος σου ζῆ.” Ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.” 38 ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. 51 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι κεκοπιάκατε ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς αὐτοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.” 39 Ἐκ λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῆ. 52 Ἐπύθετο δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης, πολλοὶ ἐπίστευσαν οὖν τὴν ὥραν παρ’ αὐτῶν ἐν ἧ κομψότερον εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον ἔσχεν. Εἶπον οὖν αὐτῷ, ὅτι “Ἐχθὲς ὥραν

ἐβδόμην, ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.” 53 ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. 14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκεν
Ἐγὼ οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἐν ἧ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ὁ υἱός σου ζῆ”, καὶ “Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα
ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. 54 μὴ χειρόν σοί τι γένηται.” 15 Ἀπῆλθεν ὁ
Τοῦτο δὲ πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις
ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
Γαλιλαίαν. 16 Καὶ διὰ τοῦτο, ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2
Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ
Προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη
Ἑβραϊστὶ, Βηθσαϊδά, πέντε στοὰς ἔχουσα.
3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν
ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν. 5
Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα ὀκτῶ
ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. 6 Τοῦτον
ιδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς
ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ,
“Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;” 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἀσθενῶν, “Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω,
ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς
τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ,
ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.” 8 Λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, “Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν
σου, καὶ περιπάτει.” 9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο
ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρεν τὸν κράβαττον
αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ Σάββατον ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ, “Σάββατόν ἐστιν, καὶ
οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον σου.” 11
ὅς δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, “Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ,
ἐκεῖνός μοι εἶπεν, ἄρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ περιπάτει.” 12 Ἠρώτησαν αὐτόν,
“Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον
καὶ περιπάτει;” 13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει

Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ἄμην, ἄμην, λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται
ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἄφ’ ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μὴ
τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν
ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως
ποιεῖ. 20 Ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱόν,
καὶ πάντα δεικνύσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ,
καὶ μείζονα τούτων δεῖξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα
ὑμεῖς θαυμάζητε. 21 Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ
ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως
καὶ ὁ Υἱὸς, οὓς θέλει ζωοποιεῖ. 22 Οὐδὲ γὰρ
ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν
παῖσαν δέδωκεν τῷ Υἱῷ, 23 ἵνα πάντες
τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα.
Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα,
τὸν πέμψαντα αὐτόν. 24 Ἄμην, ἄμην,
λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων,
καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.
(αἰῶνιος g166) 25 Ἄμην, ἄμην, λέγω ὑμῖν ὅτι
ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ νεκροὶ

ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τὰς Γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. 26 Ὡσπερ γὰρ ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· (αἰθῖνος g166) 40 καὶ
τῷ Υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· 27 οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.
καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, 41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω,
ὅτι Υἱὸς Ἀνθρώπου ἐστίν. 28 Μὴ θαυμάζετε 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην
τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. 43 Ἐγὼ
ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου,
αὐτοῦ, 29 καὶ ἐκπορεύονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν
ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. 44
φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ
30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν
οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, οὐ ζητεῖτε; 45 Μὴ
ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς
τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός τὸν Πατέρα. Ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
με. 31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. 46 Εἰ γὰρ
μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. 32 Ἄλλος ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί,
ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. 47 Εἰ δὲ
ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς
ἐμοῦ. 33 Ὑμεῖς ἀπεστάλακατε πρὸς Ἰωάννην, τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύετε;”
καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ. 34 Ἐγὼ δὲ οὐ 6 Μετὰ ταῦτα, ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς
ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. 35 Τιβεριάδος. 2 Ἦκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος
Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ πολὺς, ὅτι ἐθεώρων τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει
φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. 3 Ἀνῆλθεν δὲ εἰς
πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. 36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ
τὴν μαρτυρίαν μείζων τοῦ Ἰωάννου, τὰ γὰρ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 4 Ἦν δὲ ἐγγὺς
ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ Πατὴρ, ἵνα τελειώσω τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. 5
αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ Ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς,
ἐμοῦ ὅτι ὁ Πατὴρ με ἀπέσταλκεν. 37 Καὶ ὁ καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται
πέμψας με Πατὴρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς Φίλιππον, “Πόθεν
περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε. 6 Τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ
38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἥδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὕμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, Φίλιππος, “Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. 39 Ἐραυνᾶτε οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος βραχύ

λάβη.” 8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν ἠθέλον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς 9 “Ἔστιν παιδάριον ὧδε, ὃς ἔχει πέντε εἰς ἣν ὑπήγον. 22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια, ἀλλὰ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, εἶδον ὅτι ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσοῦτους;” 10 Εἶπεν πλοῖαριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, καὶ ὁ Ἰησοῦς, “Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἀναπεσεῖν.” Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες, τὸν μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· 23 ἄλλα ἦλθεν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι. 11 Ἐλαβεν οὖν πλοῖα ἐκ Τιβεριάδος, ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως καὶ Ἰκυρίου. 24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἦθελον. 12 Ὡς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖαρια, “Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν ἵνα μὴ τι ἀπόληται.” 13 Συνήγαγον οὖν Ἰησοῦν. 25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, “Ραββί, πότε ὧδε ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, γέγονας;” 26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. 14 εἶπεν, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ἃ ἐποίησεν οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ’ ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. 27 Ἐργάζεσθε προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.” 15 μὴ τὴν βρωσὶν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι βρωσὶν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα, ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Ἐθεός.” 16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ (aiōnios g166) 28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, “Τί μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἦρχοντο πέραν τῆς Ἰησοῦ;” 29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν θαλάσσης εἰς Καφαρναοῦμ. Καὶ σκοτία ἦδη αὐτοῖς, “Τοῦτο ἐστὶν τὸ ἔργον τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα ἐγεγόνει, καὶ οὐπὼ πρὸς αὐτοὺς ἐληλύθει ὁ πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.” 30 Ἰησοῦς. 18 Ἡ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου Εἶπον οὖν αὐτῷ, “Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, πνέοντος διηγεῖρετο. 19 Ἐληλακότες οὖν ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; 31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον, “Ἄρτον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.” 32 γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. 20 Ὁ δὲ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγει αὐτοῖς, “Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.” 21 λέγω ὑμῖν, οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν

ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου Πατρός καὶ μαθῶν, ἔρχεται πρὸς με. 46 Οὐχ
 δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι τὸν Πατέρα ἐώρακέν τις, εἰ μὴ ὁ ὢν
 τὸν ἀληθινόν. 33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Ἱησοῦ παρὰ τοῦ Ἱησοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν Πατέρα.
 ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ 47 Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἔχει
 ζωὴν διδοῦς τῷ κόσμῳ.” 34 Εἶπον οὖν πρὸς ζῶν αἰώνιον. (aiōnios g166) 48 Ἐγὼ εἶμι ὁ
 αὐτόν, “Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον ἄρτος τῆς ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον
 τοῦτον.” 35 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἱησοῦς, “Ἐγὼ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον. 50
 εἶμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ ἐρχόμενος πρὸς Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἐμὲ, οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ
 οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. 36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν μὴ ἀποθάνῃ. 51 Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ
 ὅτι καὶ ἐώρακά με καὶ οὐ πιστεύετε. 37 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ἐάν τις φάγῃ ἐκ
 Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἵξει, τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
 καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ, οὐ μὴ ἐκβάλω Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου
 ἔξω. 38 Ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.” (aiōn
 οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ g165) 52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. 39 Τοῦτο δέ Ἰουδαῖοι λέγοντες, “Πῶς δύναται οὗτος
 ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶν ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν;” 53
 ὃ δέδωκέν μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἱησοῦς, “Ἀμὴν, ἀμὴν,
 ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 Τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ
 γὰρ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου, ἵνα Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ πῖντε αὐτοῦ τὸ
 πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. 54 Ὁ
 αὐτόν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.” (aiōnios g166) 41 τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
 Ἐγὼ γινώσκω οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ γὰρ ἀναστήσω
 εἶπεν, “Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aiōnios g166) 55 Ἡ
 οὐρανοῦ.” 42 Καὶ ἔλεγον, “Οὐχ οὗτός ἐστιν γὰρ σὰρξ μου ἀληθῆς ἐστὶν βρῶσις, καὶ
 Ἱησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸ αἷμά μου ἀληθῆς ἐστὶν πόσις. 56 Ὁ
 τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς νῦν λέγει, τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. 57
 ὅτι “Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;” 43 Καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν Πατήρ, καὶ γὰρ
 Ἀπεκρίθη Ἱησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Μὴ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με, ζῶν
 γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. 44 Οὐδεὶς δύναται ἀκαεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. 58 Οὗτός ἐστιν ὁ
 ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ Πατήρ, ὁ πέμψας ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς
 με, ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτόν ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων
 τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Ἔστιν γεγραμμένον τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.”
 ἐν τοῖς προφήταις, ‘Καὶ ἔσονται πάντες (aiōn g165) 59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ,
 διδασκῶν ἐν Καφαρναούμ. 60 Πολλοὶ οὖν

ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, ἐντεῦθεν, καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
 “Σκληρὸς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν σοῦ τὰ
 αὐτοῦ ἀκούειν;” **61** Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔργα ἃ ποιεῖς. **4** Οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ
 ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι.”
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Τοῦτο εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
 ὑμᾶς σκανδαλίζει; **62** Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν κόσμῳ. **5** Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἀναβαίνοντα ὅπου ἐπίστευον εἰς αὐτόν. **6** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ
 ἦν τὸ πρότερον; **63** Τὸ Πνεῦμά ἐστὶν τὸ Ἰησοῦς, “Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕτω πάρεστιν,
 ζωοποιοῦν, ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. Τὰ ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστὶν
 ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστὶν ἕτοιμος. **7** Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν
 καὶ ζωὴ ἐστὶν. **64** Ἄλλ’ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
 οἱ οὐ πιστεύουσιν.” Ἦιδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστὶν. **8**
 ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ οὕτω
 καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσω αὐτόν. **65** Καὶ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ
 ἔλεγεν, “Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐμὸς καιρὸς οὕτω πεπλήρωται.” **9** Ταῦτα
 δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον δὲ εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10**
 αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρός.” **66** Ἐκ τούτου πολλοὶ ὧς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
 ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἑορτὴν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερῶς,
 ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ’ αὐτοῦ περιεπάτου. ἀλλ’ ὡς ἐν κρυπτῷ. **11** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι
67 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, “Μὴ ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον,
 καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;” **68** Ἀπεκρίθη “Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος;” **12** Καὶ γογγυσμὸς
 αὐτῷ Σίμων Πέτρος, “Κύριε, πρὸς τίνα περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις. Οἱ
 ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. μὲν ἔλεγον, ὅτι “Ἀγαθὸς ἐστὶν”, ἄλλοι δὲ
 (αἰθῆριος **g166**) **69** Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἔλεγον, “Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.” **13**
 ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.” **70** Οὐδεὶς μὲντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ,
 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. **14** Ἦδη δὲ
 τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ
 διάβολός ἐστιν;” **71** Ἐλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν. **15** Ἐθαύμαζον οὖν οἱ
 Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἔμελλεν Ἰουδαῖοι λέγοντες, “Πῶς οὗτος γράμματα
 παραδιδόναι αὐτόν, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα. οἶδεν, μὴ μεμαθηκώς;” **16** Ἀπεκρίθη οὖν
7 Καὶ μετὰ ταῦτα, περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, “Ἡ ἐμὴ διδαχὴ
 ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, οὐ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.
 Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ **17** Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν,
 Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ γνῶσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ
 τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. **3** εἶπον οὖν Θεοῦ ἐστὶν, ἢ ἐγὼ ἀπ’ ἑμαυτοῦ λαλῶ. **18** Ὁ
 πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, “Μεταβῆθι ἀπ’ ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν

ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος ἐποίησεν;” 32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ αὐτὸν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 19 Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ ὑπηρετάς, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. 33 Εἶπεν οὖν τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;” 20 ὁ Ἰησοῦς, “Ἐτι χρόνον μικρὸν μεθ’ ὑμῶν Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, “Δαιμόνιον ἔχεις τίς σε εἶμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. 34 ζητεῖ ἀποκτεῖναι;” 21 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετέ, με καὶ ὅπου καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ εἶμι ἐγὼ ὑμεῖς, οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.” 35 πάντες θαυμάζετε. 22 Διὰ τοῦτο Μωϋσῆς Εἶπεν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, “Ποῦ δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν (οὐχ ὅτι ἐκ οὗτος μέλλει πορευέσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ’ ἐκ τῶν πατέρων), εὐρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασπορὰν καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορευέσθαι, καὶ 23 εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; 36 Τίς ἐστίν ὁ Σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, λόγος οὗτος ὃν εἶπεν, ‘Ζητήσετέ με, καὶ ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὄλον ἄνθρωπον ὑγιῆ οὐχ εὐρήσετέ, με καὶ ὅπου εἶμι ἐγὼ, ὑμεῖς ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ; 24 Μὴ κρίνετε κατ’ οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;” 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.” 25 ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστίκει ὁ Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Ἰησοῦς, καὶ ἔκραζεν λέγων, “Ἐάν τις “Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. 38 Ὁ 26 Καὶ ἶδε, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, λέγουσιν. Μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; 27 ὕδατος ζῶντος.” 39 Τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ Ἄλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ὁ δὲ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν, Ἰησοῦς ὅταν ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν πόθεν ἐστίν.” 28 Ἐκραζεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ Πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. 40 διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων, “Κάμῃ Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν, ἀκούσαντες τῶν λόγων οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἶμι· καὶ ἀπ’ τούτων, ἔλεγον, “Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ’ ἔστιν ἀληθινὸς προφήτης”. 41 Ἄλλοι ἔλεγον, “Οὗτός ἐστιν ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. 29 Ἐγὼ ὁ Χριστός.” Οἱ δὲ ἔλεγον, “Μὴ γὰρ ἐκ τῆς οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ’ αὐτοῦ εἶμι, κάκεινός Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; 42 Οὐχ ἡ με ἀπέστειλεν.” 30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν Γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ’ αὐτόν τὴν καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. Δαυὶδ, ἔρχεται ὁ Χριστός;” 43 Σχίσμα οὖν 31 Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι’ αὐτόν. 44 Τινὲς δὲ εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον, “Ὁ Χριστὸς, ὅταν ἦθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ’ οὐδεὶς ἔλθῃ, μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὢν οὗτος ἔβαλεν ἐπ’ αὐτόν τὰς χεῖρας. 45 Ἦλθον

οὐν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ **19** Ἔλεγον οὖν αὐτῶ, “Ποῦ ἐστὶν ὁ πατήρ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι, “Διὰ σου;” Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;” **46** Ἀπεκρίθησαν οὔτε τὸν Πατέρα μου. Εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν οἱ ὑπηρέται, “Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως Πατέρα μου ἂν ἤδειτε.” **20** Ταῦτα τὰ ῥήματα ἀνθρώπος.” **47** Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων Φαρισαῖοι, “Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς οὐπὼ ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** Εἶπεν οὖν αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; **49** Ἀλλὰ ὁ πάλιν αὐτοῖς, “Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐπάρατοί εἰσιν.” **50** Λέγει Νικόδημος πρὸς ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.” **22** αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν πρότερον, Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, “Μήτι ἀποκτενεῖ εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν, **51** “Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν ἐαυτόν, ὅτι λέγει, “Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς, κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;” **23** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, πρῶτον παρ’ αὐτοῦ, καὶ γινῶ τί ποιεῖ;” **52** “Ἐγὼ εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24** ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγείρεται.” Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς

8 **12** Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων, “Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.” **13** Εἶπον οὖν αὐτῶ οἱ Φαρισαῖοι, “Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.” **14** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Κὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω. Ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. **15** Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἢ κρίσις ἢ ἐμὴ ἀληθινή ἐστὶν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ’ ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ. **17** Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστὶν. **18** Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με Πατήρ.”

ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.” **25** Ἔλεγον οὖν αὐτῶ, “Σὺ τίς εἶ;” Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν; **26** Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ’ ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστὶν, καὶ ἐγὼ ἠκούσα παρ’ αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.” **27** Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. **28** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ Ἄνθρώπου, τότε γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ Πατήρ, ταῦτα λαλῶ. **29** Καὶ ὁ πέμψας με, μετ’ ἐμοῦ ἐστὶν· οὐκ ἀφήκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῶ ποιῶ πάντοτε.” **30** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. **31** Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῶ Ἰουδαίους, “Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ

λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἔστε. 32 ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, Καὶ γνῶσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς." 33 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν, "Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. 35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰῶν g165) 36 Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅπως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. 37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 Ἄ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ Πατρὶ, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἄ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς, ποιεῖτε." 39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, "Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστίν." Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, "Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. 40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. 41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν." εἶπον οὖν αὐτῷ, "Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννημέθα· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν." 42 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, "Εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἦκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. 43 Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. 44 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ ἐλευθερώσει ὑμᾶς." 33 Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν, "Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. 35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰῶν g165) 36 Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; Εἰ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, "Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστιν μοι; 47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστε." 48 Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ, "Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρεῖτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;" 49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, "Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. 51 Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα." (αἰῶν g165) 52 εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, "Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, 'Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.'" (αἰῶν g165) 53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανεν; Καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον! Τίνα σεαυτὸν ποιεῖς;" 54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, "Ἐὰν ἐγὼ ἔστιν ὁ Πατὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς ἐξῆλθον καὶ ἦκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ λέγετε, ὅτι 'Θεὸς ἡμῶν ἐστίν', 55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη." 57 εἶπον οὖν

οὐκ ἔστιν ἐκεῖνος;” οὐπὼ ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας;” 58 Εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμί.” 59 Ἦσαν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ’ αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

9 Καὶ παράγων, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, “Ραββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ;” 3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ’ ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.” 6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ” (ὃ ἐρμηνεύεται, “Ἀπεσταλμένος”). Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. 8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι προσαίτης ἦν, ἔλεγον, “Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;” 9 Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι “Οὗτός ἐστιν”, ἄλλοι ἔλεγον, “Οὐχί, ἀλλὰ ὁμοιος αὐτῷ ἐστίν.” Ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι “Εγὼ εἰμι.” 10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, “Πῶς ἠνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί;” 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν, καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέν μοι, ὅτι “Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι.” Ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.”

12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος;” λέγει, “Οὐκ οἶδα.” 13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. 14 Ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἧ ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. 15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.” 16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές, “Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ.” Ἄλλοι ἔλεγον, “Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν;” Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17 Λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν, “Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέωξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς;” Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι “Προφήτης ἐστίν.” 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. 19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες, “Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν βλέπει ἄρτι;” 20 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπαν, “Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. 21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.” 22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Ὁριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. 23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν, ὅτι “Ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε.” 24

Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου αὐτῷ. **39** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, “Εἰς κρίμα ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Δὸς ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ δόξαν τῷ Ἐπιφανῶν ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι οὗτος ὁ μὴ βλέποντες, βλέπωσιν, καὶ οἱ βλέποντες, ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐστίν.” **25** Ἀπεκρίθη τυφλοὶ γένωνται.” **40** Ἦκουσαν ἐκ τῶν οὖν ἐκεῖνος, “Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα. Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ’ αὐτοῦ ὄντες, καὶ “Ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω.” **26** εἶπεν αὐτῷ, “Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;” εἶπεν οὖν αὐτῷ, “Τί ἐποίησέν σοι; Πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς;” **27** Ἀπεκρίθη οὐκ ἂν εἶχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε, ὅτι αὐτοῖς, “εἶπον ὑμῖν ἦδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Ἐπὶ ἡμῶν, ἡ ἀμαρτία ὑμῶν μένει. Τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;” **28** Καὶ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον, “Σὺ μαθητὴς εἶ ἐκεῖνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμεν μαθηταί. **29** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.” **30** Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐν τούτῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἠνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. **31** Οἶδαμεν ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ’ ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. **32** Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέν τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. (αἰθῆ γ165) **33** εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.” **34** Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;” Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. **35** Ἦκουσαν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν, “Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου;” **36** Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, “Καὶ τίς ἐστίν,” ἔφη, “κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;” **37** εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν.” **38** Ὁ δὲ ἔφη, “Πιστεύω, Κύριε” καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. **39** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, “Εἰς κρίμα ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Δὸς ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ δόξαν τῷ Ἐπιφανῶν ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι οὗτος ὁ μὴ βλέποντες, βλέπωσιν, καὶ οἱ βλέποντες, ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐστίν.” **25** Ἀπεκρίθη τυφλοὶ γένωνται.” **40** Ἦκουσαν ἐκ τῶν οὖν ἐκεῖνος, “Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα. Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ’ αὐτοῦ ὄντες, καὶ “Ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω.” **26** εἶπεν αὐτῷ, “Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;” εἶπεν οὖν αὐτῷ, “Τί ἐποίησέν σοι; Πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς;” **27** Ἀπεκρίθη οὐκ ἂν εἶχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε, ὅτι αὐτοῖς, “εἶπον ὑμῖν ἦδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Ἐπὶ ἡμῶν, ἡ ἀμαρτία ὑμῶν μένει. **10** Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, εἰς τὴν ἀβύσσον τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστίν καὶ ληστής. **2** Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. **3** Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ’ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλη, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **5** Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ’ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.” **6** Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. **7** εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν ὁ Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. **8** Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί, ἀλλ’ οὐκ ἠκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. **10** Ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσιν, καὶ περισσὸν

ἔχωσιν. **11** Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ὁ Ἰησοῦς, “Ἐἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε. ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν Τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων. **12** Ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ Πατὴρ μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, **26** ὦν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσιν τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. **27** Τὰ πρόβατα τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, ἀγὰρ αὐτὰ καὶ σκορπίζει, **13** ὅτι μισθωτὸς ἐστίν γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, **28** καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** κἀγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω οὐ μὴ ἀπόλωνται, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκουσι με τὰ ἐμὰ. **15** Καθὼς ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. (αἰῶν **g165**, γινώσκει με ὁ Πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν αἰῶνιος **g166**) **29** Ὁ Πατήρ μου ὃς δέδωκέν μοι, πάντων μεϊζόν ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς. **30** Ἐγὼ τῶν προβάτων. **16** Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ ἀρπάξουσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ καὶ ὁ Πατήρ ἔν ἐσμεν.” **31** Ἐβάστασαν πάλιν με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν. **32** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Πολλὰ **17** Διὰ τοῦτό, με ὁ Πατήρ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ ἔργα καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς μου τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον, ἐμὲ λιθάσετε;” αὐτήν. **18** Οὐδεὶς ἦρεν αὐτήν ἀπ’ ἐμοῦ, ἀλλ’ **33** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, “Περὶ ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ’ ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ ἔχω θεῖνα αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ, ἄνθρωπος ὢν, λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον ποιεῖς σεαυτὸν ἑθόν.” **34** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου.” **19** Σχίσμα πάλιν ὁ Ἰησοῦς, “Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, διὰ τοὺς λόγους νόμῳ ὑμῶν, ὅτι Ἐγὼ εἶπα, “Θεοὶ ἐστε;” **35** τούτους. **20** Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Εἰ ἐκείνους εἶπεν ἑθεός, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ ἑθεοῦ ἐγένετο (καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἀκούετε;” **21** Ἄλλοι ἔλεγον, “Ταῦτα τὰ ἢ Γραφή), **36** ὃν ὁ Πατήρ ἠγάπησεν καὶ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζόμενον. Μὴ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ὅτι ἑβλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, Ἐγὼ εἶμι;” **22** Ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαίνια εἶμι; **37** Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις. Χειμῶν ἦν, **23** καὶ μὴ πιστεύετε μοι· **38** εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα τοῦ Σολομῶνος. **24** Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν γινῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατήρ, οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, “Ἐως πότε κἀγὼ ἐν τῷ Πατρὶ.” **39** Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρει; Εἰ σὺ εἶ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς εἰπέ ἡμῖν παρησιᾶ.” **25** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς αὐτῶν. **40** Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ

Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης κεκοίμηται σωθήσεται.” 13 Εἰρήκει δὲ ὁ τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐκεῖνοι Καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὅτι “Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, ὕπνου λέγει. 14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου Ἰησοῦς παρρησίᾳ, “Λάζαρος ἀπέθανεν, 15 ἀληθῆ ἦν.” 42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ.

11 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας, καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 Ἦν δὲ Μαρὶάμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. 3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, “Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ.” 4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι’ αὐτῆς.” 5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάζαρον. 6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. 7 Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, “Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.” 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, “Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;” 9 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Οὐχὶ δώδεκα ὥραί εἰσιν τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. 10 Ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.” 11 Ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, “Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.” 12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, “Κύριε, εἰ

λάθρα, εἰποῦσα, “Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν, πάντοτέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον καὶ φωνεῖ σε.” 29 Ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν, τὸν περιστῶτα, εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι ἠγέρθη ταχὺ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν. 30 σὺ με ἀπέστειλας.” 43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, φωνῆ μεγάλη ἐκραύγασεν, “Λάζαρε, δεῦρο ἀλλ’ ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν ἕξω.” 44 Ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκῶς, δεδεμένος αὐτῷ ἡ Μάρθα. 31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ μετ’ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριάμ ὅτι ταχέως αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, αὐτὸν ὑπάγειν.” 45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριάμ, κλαύσῃ ἐκεῖ. 32 Ἡ οὖν Μαριάμ, ὡς ἦλθεν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς αὐτόν. 46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ, πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ Ἰσχυρὸν, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ ἐποίησεν Ἰησοῦς. 47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀδελφός. 33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι Συνέδριον, καὶ κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ ἔλεγον, “Τί ποιούμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; 48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν. 34 Καὶ εἶπεν, οὕτως, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν, καὶ “Ποῦ θεθεῖκατε αὐτόν;” Λέγουσιν αὐτῷ, ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν “Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.” 35 Ἐδάκρυσεν ὁ καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.” 49 Εἷς δὲ τις ἐξ Ἰησοῦς. 36 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, “Ἴδε, αὐτῶν, Καϊάφας ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ πῶς ἐφίλει αὐτόν!” 37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, “Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε εἶπον, “Ὁὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας οὐδέν! 50 Οὐδὲ λογιζέσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;” 38 Ἰησοῦς οὖν καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.” 51 Τοῦτο πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς δὲ ἀφ’ ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπῆλαιον, καὶ λίθος ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου, ἐπροφήτευσεν ἐπέκειτο ἐπ’ αὐτῷ. 39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ “Ἄρατε τὸν λίθον.” Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἔθνους, 52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα, “Κύριε, ἤδη μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν.” 40 Λέγει αὐτῇ ὁ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. 53 Ἰησοῦς, “Ὁὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, Ἄπ’ ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας, ἐβουλεύσαντο ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;” 41 Ἦσαν οὖν τὸν ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. 54 Ὁ οὖν λίθον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρην τοὺς ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιπάτει ἐν ἄνω, καὶ εἶπεν, “Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ὅτι ἤκουσάς μου. 42 Ἐγὼ δὲ ἤδωκα ὅτι εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς

Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κάκει ἔμεινεν νεκρῶν. 10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἄρχιερεῖς μετὰ τῶν μαθητῶν. 55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, 11 ὅτι Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. 12 Τῇ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. 56 Ἐζήτουν ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες, "Τί δοκεῖ ὑμῖν; Ὅτι εἰς Ἱεροσόλυμα, 13 ἔλαβον τὰ βατὰ τῶν οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν;" 57 Δεδώκεισαν φοινίκων καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, δὲ οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὰς, καὶ ἐκραύγαζον, "Ὡσαννά! Εὐλογημένος ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστιν, μὴνύση, ὅπως ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ, καὶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ!" 14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον, 15 "Μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών ἰδοῦ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου." 16 Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. 17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποικέναι τὸ σημεῖον. 19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς, "Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν." 20 Ἦσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἐορτῇ 21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ, τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες, "Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν." 22 Ἐρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων, "Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς. 2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. 3 Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. 4 Λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, 5 "Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;" 6 Εἶπεν δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. 7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, "Ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου, τηρήσῃ αὐτό. 8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε." 9 Ἐγὼ οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶν, καὶ ἦλθον, οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ

δοξασθῆ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. **24** Ἀμὴν, Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.” Ταῦτα ἐλάλησεν πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνη, αὐτὸς μόνος Ὡς Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν, ἐκρύβη ἀπ’ αὐτῶν. μένει ἐὰν δὲ ἀποθάνη, πολὺν καρπὸν φέρει. **37** Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος **25** Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολλύει ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ **38** ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει πληρωθῆ ὃν εἶπεν, “Κύριε, τίς ἐπίστευσεν αὐτήν. (aiōnios g166) **26** Ἐὰν ἐμοί τις διακονῆ, τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων Ὁ Κυρίου τίνι ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ, ἐκεῖ ἀπεκαλύφθη;” **39** Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. Ἐὰν τις ἐμοὶ πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας, **40** διακονῆ, τιμῆσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. **27** Νῦν ἡ “Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω, Πάτερ, ἐπήρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; Ἀλλὰ διὰ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ τοῦτο, ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. **28** καρδίᾳ, καὶ στραφῶσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς.” Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα.” Ἦλθεν οὖν **41** Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτι εἶδεν τὴν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ: “Καὶ ἐδόξασα, καὶ δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. πάλιν δοξάσω.” **29** Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ **42** Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων ἀκούσας, ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ ἔλεγον, “Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.” **30** τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ Ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Ὡς Ἰησοῦς “Οὐ δι’ ἐμὲ, ἀποσυνάγωγοι γένωνται. **43** Ἠγάπησαν γὰρ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι’ ὑμᾶς. **31** τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **44** Ὡς Ἰησοῦς δὲ ἔκραζεν ἀρχῶν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται καὶ εἶπεν, “Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει ἔξω. **32** Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, **45** καὶ ὁ πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.” **33** Τοῦτο δὲ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. **46** ἔλεγεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ἀποθνήσκειν. **34** Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. ὄχλος, “Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου **47** Καὶ ἐὰν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν, οὐ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν γὰρ ἦλθον, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ’ τοῦ Ἀνθρώπου; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἵνα σώσω τὸν κόσμον. **48** Ὁ ἄθετῶν ἐμὲ Ἀνθρώπου;” (aiōn g165) **35** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ρήματά μου, ἔχει ὁ Ὡς Ἰησοῦς, “Ἐτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς ἐν τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ὑμῖν ἐστὶν. Περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν **49** Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ’ ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. **36** ὁ πέμψας με Πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν

δέδωκεν- τί εἶπω, καὶ τί λαλήσω. **50** Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. Ἄ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ Πατήρ, οὕτως λαλῶ.” (aiōnios g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. **2** Καὶ δεῖπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἦδη βεβληκότες εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῶ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, **3** εἰδὼς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διεζῶσεν ἑαυτόν. **5** Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. **6** Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. Λέγει αὐτῷ, “Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας;” **7** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.” **8** Λέγει αὐτῷ Πέτρος, “Ὁὐ μὴ νίψης μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα.” Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ, “Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ’ ἐμοῦ.” (aiōn g165) **9** Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, “Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.” **10** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν, εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ’ ἔστιν καθαρὸς ὅλος καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ’ οὐχὶ πάντες.” **11** Ἦιδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι “Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε.” **12** Ὅτε οὖν

ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀνέπεσεν, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, “Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** Ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ ‘Διδάσκαλος’ καὶ, ὁ ‘Κύριος’, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. **14** Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. **15** Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. **18** Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω. Ἐγὼ οἶδα οὐς ἐξελεξάμην, ἀλλ’ ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῆ, “Ὁ τρώγων μετ’ ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ’ ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.” **19** Ἀπ’ ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.” **21** Ταῦτα εἰπὼν, ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν, “Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.” **22** Ἐβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. **23** Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. **24** Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος, πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. **25** Ἐπιπεσὼν οὖν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, “Κύριε, τίς ἐστιν;” **26** Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, “Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω.” Καὶ βάψας τὸ ψωμίον,

δίδωσιν Ἰουδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. 27 Καὶ μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἄν ὑμῖν, μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὅτι πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. 3 ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον “Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.” 28 Τοῦτο δὲ πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων, πρὸς τί πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς εἶπεν αὐτῷ. 29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ ἦτε. 4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, τὴν γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁδόν.” 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, “Κύριε, οὐκ ὁ Ἰησοῦς, “Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς δυνάμεθα τὴν εἰς τὴν ἑορτήν”, ἢ τοῖς πτωχοῖς, ἵνα τι δῶ. ὁδὸν εἰδέναι;” 6 Λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς, “Ἐγὼ 30 λαβῶν οὖν τὸ ψωμίον, ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εἰμι ἢ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. εὐθύς. Ἦν δὲ νύξ. 31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν, Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι’ λέγει Ἰησοῦς, “Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἑμοῦ. 7 Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα Ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. μου γνωσέσθε, καὶ ἀπ’ ἄρτι γινώσκετε 32 Καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν.” 8 Λέγει αὐτῷ εὐθύς δοξάσει αὐτόν. 33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν Φίλιππος, “Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, μεθ’ ὑμῶν εἰμι. Ζητήσητέ με, καὶ καθὼς καὶ ἄρκει ἡμῖν.” 9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι “Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, “Τοσοῦτον χρόνον μεθ’ ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν”, καὶ ὑμῖν λέγω οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακῶς ἐμέ, ἄρτι. 34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἐώρακεν τὸν Πατέρα· πῶς σὺ λέγεις, ‘Δεῖξον ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἡμῖν τὸν Πατέρα’; 10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 Ἐν ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν; Τὰ τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἑμαυτοῦ οὐ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.” 36 λαλῶ, ὁ δὲ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων, ποιεῖ τὰ Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, “Κύριε, ποῦ ἔργα αὐτοῦ. 11 Πιστευέτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν ὑπάγεις;” Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, “Ὅπου τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ· εἰ δὲ μή, ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. 12 Ἀμὴν, ἀμὴν, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον.” 37 Λέγει αὐτῷ λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ὁ Πέτρος, “Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἐγὼ ποιῶ, κάκεῖνος ποιήσει, καὶ μερίζονα ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα σοῦ θήσω.” 38 Ἀποκρίνεται Ἰησοῦς, “Τὴν πορεύομαι. 13 Καὶ ὁ τὶ ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ψυχὴν σου ὑπὲρ ἑμοῦ θήσεις; Ἀμὴν, ἀμὴν, ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. 14 Ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω. 15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε.

14 Μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμέ πιστεύετε. 2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου,

16 Κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μεθ’ ὑμῶν εἰς

τὸν αἰῶνα ἧ̅ (aiōn g165) 17 τὸ Πνεῦμα τῆς μου ὅτι ὁ Πατὴρ μείζων μου ἐστίν. 29 ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει. Ὑμεῖς ὅταν γένηται, πιστεύσητε. 30 Οὐκέτι πολλὰ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ ὑμῖν ἐστίν. 18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. 19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ 31 ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ Πατέρα, καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. 20 Ἐν ὁ Πατὴρ, οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐκεῖνην τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν ἐντεῦθεν.

τῷ Πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. 21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.” 22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, “Κύριε, τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;” 23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. 24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς. 25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. 26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. 27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. 28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, “Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.” Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα,

15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ γεωργός ἐστιν. 2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ. 3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. 4 Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. 5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. 6 Ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται. 7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. 8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. 9 Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. 10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ Πατρὸς τὰς ἐντολάς τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. 11 Ταῦτα λελάληκα

ὕμῃν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾗ, καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. 25 Ἄλλ' ἵνα ὑμῶν πληρωθῇ. 12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ἐμῇ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα γεγραμμένος, ὅτι "Ἐμίσησάν με δωρεάν." 26 ὑμᾶς. 13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς Ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ἔχει: ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς τῶν φίλων αὐτοῦ. 14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. 15 ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. 27 Καὶ ὑμεῖς Οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δούλος δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος. Ὑμᾶς δὲ ἐστε.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς μου, ἐγνώρισά ὑμῖν. 16 Οὐχ σκανδαλισθῆτε. 2 Ἀποσυναγώγους ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ποιήσουσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, προσφέρειν τῷ Θεῷ. 3 Καὶ ταῦτα ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. 4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, οὐδὲ ἐμέ. 4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. 5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, 'Ποῦ ὑπάγεις;' 6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. 7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς: ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. 8 Καὶ ἐλθὼν, ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. 9 περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. 10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με. 11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. 12 Ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. 13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,

τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς τῷ ὀνόματί μου. Αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα εἰς τὴν ἀλήθειαν· πᾶσαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη. **25** Ταῦτα ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει, λαλήσει, καὶ ἐν παροιμαίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **14** Ἐκεῖνος ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμαίαις λαλήσω ὑμῖν, ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀπαγγελῶ καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** Πάντα ὅσα ἔχει ὑμῖν. **26** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί ὁ Πατὴρ, ἐμὰ ἐστίν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν. **27** αὐτὸς ὑμῖν. **16** Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.” **17** πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς παρὰ Θεοῦ ἐξῆλθον. **28** Ἐξῆλθον παρὰ ἀλλήλους, “Τί ἐστίν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ‘Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα.” **29** Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Πατέρα;” **18** Ἐλεγον οὖν, “Τί αὐτοῦ, “Ἴδε, νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ ἐστίν τοῦτο, ὃ λέγει ‘Μικρὸν’; Οὐκ οἶδαμεν παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. **30** Νῦν οἶδαμεν τί λαλεῖ.” **19** Ἐγὼ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα αὐτὸν ἐρωτᾷν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Περὶ τίς σε ἐρωτᾷ. Ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.” **31** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ‘Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν Ἰησοῦς, “Ἄρτι πιστεύετε; **32** Ἴδου, ἔρχεται μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με;” **20** Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὥρα καὶ ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ εἰς τὰ ἴδια, κάμῃ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. **33** ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην **21** Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.”

17 Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν, “Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα ὁ Υἱὸς δοξάσῃ σέ. **2** Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δῶς αὐτῷ ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **3** Αὕτη δὲ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσι σέ, τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας, Ἰησοῦν Χριστόν. (aiōnios g166) **4** Ἐγὼ σε

ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας, σὸς ἀλήθειά ἐστιν. **18** Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας ὁ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. **5** Καὶ νῦν εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῶ, τῇ τὸν κόσμον. **19** Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω δόξῃ ἢ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἐμαυτόν, ἵνα ὧσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι παρὰ σοί. **6** Ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ ἀνθρώποις οὐς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ Σοὶ ἦσαν, κάμοι αὐτοὺς ἔδωκάς, καὶ τὸν τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, **21** ἵνα πάντες λόγον σου τετήρηκαν. **7** Νῦν ἔγνωκαν ὅτι ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ εἰσιν ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ **8** ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι, δέδωκα κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **22** αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, ἀληθῶς ὅτι παρὰ Κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν, **23** ἀπέστειλας. **9** Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὧσιν οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν. **10** Καὶ τὰ ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς ἐμὰ πάντα, σὰ ἐστιν, καὶ τὰ σὰ, ἐμά, καὶ καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. **24** Πάτερ, ὁ δέδωκάς δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** Καὶ οὐκέτι εἰμὶ μοι θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὧσιν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν εἰσίν, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ Ἄγιε, ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ καταβολῆς κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, καὶ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. **12** ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, "Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ **26** Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή αὐτοῖς ἦ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς."

18 Ταῦτα εἰπὼν, Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρῶν, ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Ἦιδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἐκεῖ **3** ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν, καὶ λαμπάδων, καὶ ὄπλων. **4** Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα

τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν οὖν ἡ παιδίσκη ἢ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, “Μὴ αὐτοῖς, “Τίνα ζητεῖτε;” 5 Ἀπεκρίθησαν καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτῷ, “Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.” Λέγει τούτου;” Λέγει ἐκεῖνος, “Οὐκ εἰμί.” 18 αὐτοῖς, “Εγὼ εἰμί.” Ἰησοῦς εἰστήκει δὲ καὶ εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπρέται, Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. 6 ἀνθρακιὰν πεποηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, “Εγὼ εἰμί”, ἀπῆλθαν ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπασαν χαμαί. 7 Πάλιν αὐτῶν ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. 19 Ὁ οὖν ἐπηρώτησεν αὐτοῦς, “Τίνα ζητεῖτε;” οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ Οἱ δὲ εἶπον, “Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.” 8 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ αὐτοῦ. 20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, “Εγὼ εἰμί. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ὑπάγειν”. 9 Ἰνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου ὅτι “Οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν αὐτῶν οὐδένα.” 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων κρυπτῶ ἐλάλησα οὐδέν. 21 Τί με ἐρωτᾷς; μάχαιραν, εἴλκυσεν αὐτήν καὶ ἔπαισεν Ἐρώτησεν τοὺς ἀκηκόοντας τί ἐλάλησα τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῖς ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.” 22 αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς παρεστηκῶς τῷ δούλῳ Μάλχος. 11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ τῷ Πέτρῳ, “Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν εἰπὼν, “Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;” θήκη·ν τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ Πατήρ, 23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, “Εἰ κακῶς οὐ μὴ πίω αὐτό;” 12 Ἡ οὖν σπεῖρα, καὶ ὁ ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ χιλιάρχος, καὶ οἱ ὑπρέται τῶν Ἰουδαίων, καλῶς, τί με δέρεις;” 24 Ἀπέστειλεν οὖν συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν. αὐτὸν ὁ Ἄννας, δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν 13 Καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον, ἦν γὰρ τὸν ἀρχιερέα. 25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ, ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. 14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ “Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;” συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέροι Ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, “Οὐκ εἰμί.” ἕνα ἀνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. 26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, 15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον, καὶ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος “Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;” ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθεν 27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως. ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28 Ἄγουσιν οὖν τὸν 16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος ὁ ἦν δὲ πρῶτῷ. Καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθον εἰς ἦν γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπεν τῇ τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ θυρωρῶ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. 17 Λέγει φάγωσιν τὸ Πάσχα. 29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ

Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ φησίν, “Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;” **30** Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, **40** Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες, “Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν!” Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. **2** Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον, “Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων!” Καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα. **4** Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτόν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι αἰτίαν ἐν αὐτῷ οὐχ εὐρίσκω.” **5** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἴδού, ὁ ἄνθρωπος!” **6** Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, “Σταύρωσον! Σταύρωσον!” Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος, “Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.” **7** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, “Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι Υἱὸν Ἐθεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν.” **8** Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. **9** Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, “Πόθεν εἶ σύ;” Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. **10** Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος, “Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολυσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαί σε;” **11** Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, “Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ’ ἐμοῦ οὐδεμίαν, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι

ἄνωθεν. Διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι, Ἰουδαίων.” 22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, “Ὁ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.” 12 Ἐκ τούτου γέγραφα, γέγραφα.” 23 Οἱ οὖν στρατιῶται ὁ Πιλάτος ἐζήτηι ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες, “Ἐὰν ἰμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Καίσαρος. Πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν, Ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.” 13 Ὁ οὖν Πιλάτος, ὕφαντος δι’ ὅλου. 24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀκούσας τῶν λόγων τούτων, ἤγαγεν ἕξω ἀλλήλους, “Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος, εἰς λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται.” ἵνα ἡ τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ Γραφή πληρωθῆ ἢ λέγουσα, “Διεμερίσαντο δὲ, Γαββαθα. 14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ τὰ ἰμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν Πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. Καὶ λέγει τοῖς μου ἔβαλον κληῖρον.” Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται Ἰουδαίοις, “Ἴδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν!” 15 Οἱ ταῦτα ἐποίησαν. 25 Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ δὲ ἐκραύγασαν, “Ἄρον! Ἄρον! Σταύρωσον τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἢ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ αὐτόν!” Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, “Τὸν ἢ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἢ τοῦ βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;” Ἀπεκρίθησαν Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ. 26 Ἰησοῦς οἱ ἀρχιερεῖς, “Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν μὴ Καίσαρα.” 16 Τότε οὖν παρέδωκεν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί, αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῆ. Παρέλαβον “Γύναι, ἰδοὺ, ὁ υἱός σου.” 27 Εἶτα λέγει Δὲ τὸν Ἰησοῦν αὐτόν ἀπήγαγον 17 Καὶ τῷ μαθητῇ, “Ἴδε, ἢ μήτηρ σου.” Καὶ ἀπ’ βαστάζων ἐαυτῷ τὸν σταυρόν, ἐξῆλθεν ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὸν λεγόμενον, “Κρανίου Τόπον”, ὃ εἰς τὰ ἴδια. 28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς λέγεται Ἑβραϊστὶ, Γολγοθα, 18 ὅπου αὐτὸν ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῆ ἐσταύρωσαν, καὶ μετ’ αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἢ Γραφή, λέγει, “Διψῶ.” 29 Σκευὸς ἕκειτο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν ὄξους μεστὸν σπόγγον οὖν μεστὸν τοῦ Ἰησοῦν. 19 Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ ὄξους ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν αὐτοῦ τῷ στόματι. 30 Ὅτε οὖν ἔλαβεν δὲ γεγραμμένον, “Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, “Τετέλεσται!” Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” 20 Τοῦτον οὖν τὸν Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκεν τὸ τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, πνεῦμα. 31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν τῷ Σαββάτῳ (ἦν γὰρ μεγάλη ἢ ἡμέρα Ἑβραϊστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Ἑλληνιστί. 21 Ἐλεγον ἐκείνου τοῦ Σαββάτου), ἠρώτησαν τὸν οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, “Μὴ γράφε, “Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων”, καὶ ἀρθῶσιν. 32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, ἀλλ’ ὅτι ἐκείνος εἶπεν, ‘Βασιλεὺς εἰμι τῶν καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη,

καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῶ· Ἰσχυρίον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν
33 ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.” 3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ
ἦδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο
τὰ σκέλη. 34 Ἄλλ’ εἷς τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ μνημεῖον. 4 Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο
λόγχη αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν
ἐξῆλθεν εὐθὺς αἶμα καὶ ὕδωρ. 35 Καὶ τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ
ὁ ἔωρακῶς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ μνημεῖον. 5 Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα
αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. 6 Ἐρχεται
ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. 36 οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῶ,
Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
“Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.” 37 Καὶ ὀθόνια κείμενα, 7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ
πάλιν ἐτέρα Γραφή λέγει, “Ὅφονται εἰς ὃν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
ἐξεκέντησαν.” 38 Μετὰ δὲ ταῦτα, ἠρώτησεν κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς
τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἕνα τόπον. 8 Τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ
ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ ἄλλος μαθητῆς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· 9
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφὴν ὅτι δεῖ
ἦλθον οὖν καὶ ἦσαν αὐτόν. 39 ἦλθεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 10 Ἀπῆλθον
δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί. 11
νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων ἕλιγμα σμύρνης Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τῶ μνημείῳ ἕξω
καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. 40 Ἐλαβον κλαίουσα. Ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς
οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδισαν αὐτὸ τὸ μνημεῖον, 12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῆ
ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. 41 Ἦν δὲ κεφαλῆ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου
ἐν τῶ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 13 Καὶ λέγουσιν
τῶ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω αὐτῇ ἐκεῖνοι, “Γύναι, τί κλαίεις;” Λέγει
οὐδεὶς ἦν τεθειμένος. 42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν αὐτοῖς, “Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ
παρασκευῆν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.” 14 Ταῦτα εἰπούσα,
τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν. ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς
Μαγδαλινὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι ἐστὶν. 15 Λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς, “Γύναι, τί
οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν κλαίεις; Τίνα ζητεῖς;” Ἐκεῖνη δοκοῦσα ὅτι
λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. 2 Τρέχει ὁ κηπουρός ἐστὶν, λέγει αὐτῶ, “Κύριε, εἰ
οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας
αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἄρῶ.” 16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Μαριάμ!” Στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει

αὐτῷ Ἑβραϊστί, “Ραββουνί” (ὃ λέγεται, εἶπεν, “Εἰρήνη ὑμῖν.” 27 Εἶτα λέγει τῷ “Διδάσκαλε”). 17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Θωμᾶ, “Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ “Μή μου ἅπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά πρὸς τὸν Πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ ἀδελφούς μου, καὶ εἶπέ αὐτοῖς, “Αναβαίνω γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.” 28 Ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Θεὸν ὑμῶν.” 18 Ἔρχεται ὁ Θεός μου!” 29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ὅτι Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς ἐδώρακάς με, πεπίστευκας μακάριοι οἱ μὴ μαθηταῖς, ὅτι “Ἐώρακα τὸν Κύριον”, καὶ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.” 30 Πολλὰ μὲν ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. 19 Οὕσης οὖν ὀψίας οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 31 Ταῦτα μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεῦτε ὅτι Ἰησοῦς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔστιν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα λέγει αὐτοῖς, “Εἰρήνη ὑμῖν.” 20 Καὶ τοῦτο πιστεύοντες, ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

αὐτοῖς. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον. 21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, “Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.” 22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς, “Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. 23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφένονται αὐτοῖς ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.” 24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ’ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. 25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, “Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον.” Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω μου τὴν χεῖραν εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.” 26 Καὶ μεθ’ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ’ αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ

21 Μετὰ ταῦτα, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως: 2 ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. 3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, “Υπάγω ἀλιεῦν.” Λέγουσιν αὐτῷ, “Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί.” Ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. 4 Πρωίας δὲ ἦδη γινομένης, ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἦδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν. 5 Λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς, “Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε;” Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, “Οὐ.” 6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε.” Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ

τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. 7 Λέγει οὖν “Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς φιλῶ σε.” Λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς, “Βόσκε τῷ Πέτρῳ, “Ὁ Κύριός ἐστιν.” Σίμων οὖν τὰ προβάτιά μου.” 18 Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν, τὸν σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώνυες σεαυτὸν, ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 8 Οἱ δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλοι ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ζώσουσιν σε, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. 19 ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ τοῦτο δὲ εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει τῶν ἰχθύων. 9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν αὐτῷ, “Ἀκολούθει μοι.” 20 Ἐπιστραφείς, γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. 10 Λέγει Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.” 11 Ἀνέβη οὖν εἶπεν, “Κύριε, τίς ἐστιν, ὁ παραδιδούς σε;” Σίμων Πέτρος, καὶ εἶλκυσε τὸ δίκτυον εἰς 21 τοῦτον οὖν ἰδὼν, ὁ Πέτρος λέγει τῷ τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν Ἰησοῦ, “Κύριε, οὗτος δὲ τίς;” 22 Λέγει αὐτῷ πενήτηντα τριῶν καὶ τοσοῦτων ὄντων, ὁ Ἰησοῦς, “Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. 12 Λέγει αὐτοῖς ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σύ μοι ἀκολούθει!” ὁ Ἰησοῦς, “Δεῦτε, ἀριστήσατε.” Οὐδεὶς 23 ἔξηλθεν οὖν οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ “Σὺ τίς εἶ;” Εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. 13 ἀποθνήσκει. Οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἔρχεται Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ’, “Ἐὰν αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;” 24 14 Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τοῖς μαθηταῖς, ἐγεγρημένοι ἐκ νεκρῶν. 15 Ὅτε τούτων, καὶ ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. 25 Ἰησοῦς, “Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλέον ἢ ἐστὶν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν τούτων;” Λέγει αὐτῷ, “Ναί, Κύριε, σὺ ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ’ ἕν, οἶδας ὅτι φιλῶ σε.” Λέγει αὐτῷ, “Βόσκε τὰ οὐδ’ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσιν τὰ ἀρνία μου.” 16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, γραφόμενα βιβλία. “Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με;” Λέγει αὐτῷ, “Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.” Λέγει αὐτῷ, “Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.” 17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, “Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με;” Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, “Φιλεῖς με;” Καὶ λέγει αὐτῷ,

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Ἐνεύματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήμφθη. **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα, μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα, ὅπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἐοῦ. **4** Καὶ συναλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς, “Ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. **5** Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν Ἐνεύματι βαπτισθήσεσθε Ἁγίω, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.” **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες, “Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;” **7** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. **8** Ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Ἐνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες, ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.” **9** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν, ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσεσι λευκαῖς, **11** οἱ καὶ εἶπαν, “Ἄνδρες, Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ

ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὄν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.” **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν. **13** Καὶ ὅτε εἰσηλθον, εἰς τὸ ὑπερῶν, ἀνέβησαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου, καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, σὺν γυναιξὶν καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡσεὶ ἑκατὸν εἴκοσι), **16** “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν Γραφήν, ἣν προεῖπεν τὸ Ἐνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν. **17** Ὅτι κατηριθιμημένος ἦν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔλαχεν τὸν κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης.” **18** (Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνῆς γενόμενος, ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἐστὶν, “Χωρίον Αἵματος.”) **20** “Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Ἐγενήθη ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καί, Ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ, λαβέτω

ἕτερος.’ 21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν λέγοντες, “Οὐχ ἰδοῦν, ἅπαντες οὗτοί
ἀνδρῶν, ἐν παντί χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθεν καὶ εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; 8 Καὶ
ἐξῆλθεν ἐφ’ ἡμᾶς ὁ Ἰσχυρὸς Ἰησοῦς, 22 πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; 9
ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ’ ἡμῶν, Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ
μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν, κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν
γενέσθαι ἓνα τούτων.” 23 Καὶ ἔστησαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν
δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, Ἀσίαν, 10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν,
ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστὸς, καὶ Ματθίαν. 24 Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ
Καὶ προσευξάμενοι, εἶπαν, “Σὺ Ἰσχυρὸς, Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι,
καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν 11 Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ
ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, 25 Ἄραβες– ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν,
λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις, τὰ μεγαλεῖα
καὶ ἀποστολῆς, ἀφ’ ἧς παρέβη Ἰούδας, τοῦ Θεοῦ.” 12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ
πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.” 26 διηποροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες,
Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ “Τί θέλει τοῦτο εἶναι;” 13 Ἐτεροὶ δὲ
κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη διαχλευάζοντες ἔλεγον, ὅτι “Γλεύκου
μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων. μεμεστωμένοι εἰσίν.” 14 Σταθεὶς δὲ ὁ

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν
τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν πάντες ὁμοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό. 2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἦχος, ὥσπερ φερομένης πνοῆς
βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ
ἦσαν καθήμενοι. 3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς
διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ
ἐκάθισεν ἐφ’ ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. 4 Καὶ
ἐπλήσθησαν πάντες Ἐνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις,
καθὼς τὸ Ἐνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι
αὐτοῖς. 5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ
κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς
ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε
τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουσεν
εἷς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων
αὐτῶν. 7 Ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον

Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρεν τὴν φωνὴν
αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς: “Ἄνδρες,
Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ
πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ
ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. 15 Οὐ γὰρ
ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν,
ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, 16
ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ
προφήτου Ἰωήλ: 17 Ἐστὶ ἐν ταῖς
ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἔκχεῷ
ἀπὸ τοῦ Ἐνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ
αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι
ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ὑμῶν ἐνυπνίους ἐνυπνιασθήσονται: 18
καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου, καὶ ἐπὶ
τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐκχεῷ ἀπὸ τοῦ Ἐνεύματός μου, καὶ

προφητεύσουσιν. 19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τὸν θρόνον αὐτοῦ'. 31 Προϊδὼν, ἐλάλησεν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἐπιστοῦ ὅτι κάτω, αἶμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς Ἄιδην', οὔτε ἡ 20 Ὁ ἥλιος μεταστραφῆσεται εἰς σκοτός σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν'. (Hadēs g86) καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν 32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, Ἐκυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 Καὶ οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 Τῇ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα δεξιᾶ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεῖς, τὴν τε Ἐκυρίου σωθήσεται.' 22 Ἄνδρες, Ἰσραηλίται, ἐπαγγελίαν τοῦ Ἐνεύματος τοῦ Ἁγίου, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους: Ἰησοῦν λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεεν τοῦτο τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ ὁ ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. 34 Οὐ γὰρ τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι, καὶ τέρασι, Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει καὶ σημεῖοις, οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς δὲ αὐτός, Ἐἶπεν Ἐκύριος τῷ Κυρίῳ μου, ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἶδατε. 23 Ἐκάθου ἐκ δεξιῶν μου, 35 ἕως ἂν θῶ τοὺς Τοῦτον τῇ, ὠρισμένη βουλή καὶ προγνώσει ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου." τοῦ Θεοῦ, ἔκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων, 36 Ἄσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος προσπήξαντες ἀνείλατε. 24 Ὄν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Ἐκύριον αὐτὸν καὶ Ἐριστὸν ἀνέστησεν, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, ἐποίησεν ὁ Θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὄν καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε." 37 Ἀκούσαντες δὲ, ὑπ' αὐτοῦ. 25 Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν, κατενύγησαν τὴν καρδίαν, εἶπόν τε πρὸς Ἐπροορώμην τὸν Ἐκύριον ἐνώπιόν μου διὰ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ Ἐτί ποιήσωμεν, ἄνδρες, ἀδελφοί;" 38 σαλευθῶ. 26 Διὰ τοῦτο ἠυφράνθη μου ἡ Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς, Ἐμετανοήσατε", καρδία καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, φησὶν, καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Ἐριστοῦ, εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄιδην, οὐδὲ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου δωρεάν τοῦ Ἁγίου Ἐνεύματος. 39 Ἐμῖν ἰδεῖν διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 Ἐγνώρισάς γὰρ ἐστίν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὄσους ἂν μετὰ τοῦ προσώπου σου.' 29 Ἄνδρες, προσκαλέσῃται Ἐκύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν." 40 ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρησίαις πρὸς Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ ὅτι καὶ καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων, Ἐσώθητε ἀπὸ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα τῆς γενεᾶς τῆς σκολιάς ταύτης." 41 Οἱ αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ταύτης. 30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ εἰδῶς ὅτι ὄρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ψυχὰι ὡσεὶ τρισχίλια. 42 Ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καθίσει ἐπὶ Ἰησὺν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν

ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος, πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. 44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἦσαν ἐπὶ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, 45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχεν. 46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, 47 αἰνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.

3 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. 2 Καὶ τις ἀνὴρ, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ, τὴν λεγομένην Ὠραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἔλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. 3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἔλεημοσύνην λαβεῖν. 4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν, “Βλέψον εἰς ἡμᾶς.” 5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. 6 Εἶπεν δὲ Πέτρος, “Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι— ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Ἐπιστοῦ τοῦ Ναζωραίου, περιπάτει!” 7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά. 8 Καὶ ἐξαλλόμενος, ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσηλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς

τὸ ἱερὸν, περιπατῶν, καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. 9 Καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν. 10 Ἐπεγίνωσκον δὲ αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ πρὸς τὴν ἔλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. 11 Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι. 12 Ἰδὼν δὲ, ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, “Ἄνδρες, Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεπονηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; 13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ, Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκεῖνου ἀπολύειν. 14 Ὑμεῖς δὲ τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, 15 τὸν δὲ Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. 16 Καὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. 17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. 18 Ὁ δὲ Θεὸς ἂν προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Ἐπιστὸν αὐτοῦ, ἐπλήρωσεν οὕτως. 19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν

τὰς ἀμαρτίας, **20** ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε. **5** Ἐγένετο ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, Ἰησοῦν, **21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, **6** δέξασθαι, ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ Καϊάφας, καὶ πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος Ἰωάννης, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν ἀγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **7** Καὶ στήσαντες **(aiōn g165)** **22** Μωϋσῆς μὲν εἶπεν, ὅτι αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο, “Ἐν ποίᾳ “Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ Κύριος, ὁ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ὑμεῖς;” **8** Τότε Πέτρος πλησθεὶς Ἁγίου, εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, **9** εἰ ἡμεῖς σήμερον ψυχὴ, ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.” ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, **10** **24** Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. **25** Ὑμεῖς τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ἐστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς ὁνομασθεῖς ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς. πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, ‘Καὶ **11** Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται ὑφ’ ὑμῶν, τῶν οἰκοδόμων, ὁ γενόμενος πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.’ **26** Ὑμῖν πρῶτον, εἰς κεφαλὴν γωνίας’. **12** Καὶ οὐκ ἔστιν ἀναστήσας ὁ Θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρίᾳ, οὐδὲ γὰρ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ὀνομασθεῖς ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.” **13** Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν. **14** Τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα, τὸν θεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντιπεῖν. **15** Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ Συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους **16** λέγοντες, “Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν, τὴν ἐκ νεκρῶν. **3** Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἣν γὰρ ἐσπέρα ἤδη. **4** Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον, ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς

γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, Ἰσραὴλ, 28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου, καὶ ἡ καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι. 17 Ἄλλ' ἵνα βουλή σου προώρισεν γενέσθαι. 29 Καὶ τὰ μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῆ ἕως τὸν λαόν, νῦν, Ὁ Κύριε, ἔπιθε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου, μετὰ παρρησίας τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.” πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, 30 ἐν τῷ τῆν 18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς ἴασις, καὶ σημεῖα, καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν καὶ τέρατα, γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 Ὁ δὲ Πέτρος τοῦ ἁγίου παιδός σου, Ἰησοῦ.” 31 Καὶ καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς δεηθέντων αὐτῶν, ἐσαλευθή ὁ τόπος ἐν ᾧ αὐτούς, “Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες ὁ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν κρίνατε. 20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἄ λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας. 32 Τοῦ δὲ εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν.” 21 Οἱ πλήθους τῶν πιστευσάντων, ἦν καρδία καὶ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσονται αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον πάντα κοινά. 33 Καὶ δυνάμει μεγάλῃ, τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. 22 Ἐτῶν γὰρ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τοῦ ἦν πλειόνων τεσεράκοντα ὁ ἄνθρωπος, Ὁ Κυρίου Ἰησοῦ, τῆς ἀναστάσεως, χάρις τε ἐφ' ὃν γέγονει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς μεγάλης ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. 34 Οὐδὲ γὰρ ἰάσεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ, ἦλθον πρὸς τοὺς ἐνδεῆς τις ἦν ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. 24 Οἱ ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων, δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν 35 καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπαν, “Δέσποτα, σὺ ὁ ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ, καθότι ἂν ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν τις χρεῖαν εἶχεν. 36 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς”, 25 ὁ Βαρναβᾶς, ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὁ ἐστὶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου μεθερμηνεύμενον, “Υἱὸς παρακλησεως”, στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπών, “Ἴνα Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει, 37 ὑπάρχοντος τί ἐφρῦαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἠνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ κενά; 26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων. καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ 5 Ἄνῃ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ Σαπφείρη τῆ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησεν κτήμα 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυῖς καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων

ἔθηκεν. 3 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, “Ἀνανία, Διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ἐρχομένου Πέτρου, κἄν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ ψεύσασθαί σε τὸ Ἅγιον, καὶ τινὶ αὐτῶν. 16 Συνήρητο δὲ καὶ τὸ πλῆθος νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; τῶν περὶ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες 4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον, καὶ πραθὲν ἐν ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων τῇ σῆ ἐξουσία ὑπῆρχεν; Τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. καρδιά σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω 17 Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ ᾠθεῶ.” 5 Ἀκούων δὲ αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐπλήσθησαν ζήλου, 18 καὶ ἐπέβαλον τὰς ἐξέψυξεν. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο πάντας τοὺς ἀκούοντας. 6 Ἀναστάντες αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. 19 Ἄγγελος δὲ, οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς, ἤνοιξε τὰς θύρας ἐξενέγκαντες, ἔθαψαν. 7 Ἐγένετο δὲ ὡς τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν, ὥρων τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ 20 “Πορευέσθε, καὶ σταθέντες, λαλεῖτε εἰδοῦσα τὸ γεγονός, εἰσηλθὲν. 8 Ἀπεκρίθη δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα πρὸς αὐτὴν Πέτρος, “Εἰπέ μοι εἰ τοσοῦτου τῆς ζωῆς ταύτης.” 21 Ἀκούσαντες δὲ, τὸ χωρίον ἀπέδοσθε;” Ἡ δὲ εἶπεν, “Ναί, εἰσηλθὼν ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τοσοῦτου.” 9 Ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν, “Τί ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Ἅγιον καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ Συνέδριον Κυρίου; Ἴδου, οἱ πόδες τῶν θαψάντων καὶ πᾶσαν τὴν Γερουσίαν τῶν υἰῶν τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμοτήριον σε.” 10 Ἐπεσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς ἀχθῆναι αὐτούς. 22 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν. Εἰσελθόντες ὑπηρεταί, οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, δὲ, οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἀναστρέψαντες δὲ, ἀπήγγειλαν 23 λέγοντες, ἐξενέγκαντες, ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα ὅτι “Τὸ δεσμοτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον αὐτῆς. 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ’ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ὄλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν οὐδένα εὔρομεν.” 24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς τῶν ἀποστόλων, ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα λόγους τούτους, ὃ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί πάντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομώντος. 13 Τῶν δὲ ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 Παραγενόμενος δέ, λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι “Ἴδου, οἱ ἄνδρες ἀλλ’ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, 14 μᾶλλον οὐς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ, δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν!” 26 Τότε πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν 15 ὥστε καὶ ἀπελθῶν, ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἦγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ

τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
δὲ αὐτοῦς, ἔστησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ. τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς, ὅτι ἐὰν ἦ ἐξ
Καὶ ἐπῆρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς 28 ἀνθρώπων, ἢ βουλή αὐτῆ ἢ τὸ ἔργον τοῦτο
λέγων, “Παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν καταλυθήσεται, 39 εἰ δὲ ἐκ ἰεροῦ ἐστίν, οὐ
μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς, μήποτε καὶ
ἴδου, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς θεομάχοι εὔρεθητε.” Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῶ,
διδασκῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ’ 40 καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους,
ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.” 29 δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ
Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν. 41 Οἱ μὲν
εἶπαν, “Πειθαρχεῖν δεῖ Ἰεροῦ, μᾶλλον ἢ οὖν ἐπορεύοντο, χαίροντες ἀπὸ προσώπου
ἀνθρώποις. 30 Ὁ Ἰεροῦ τῶν πατέρων ἡμῶν τοῦ Συνεδρίου ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ
ἡγεῖρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι. 42 Πᾶσάν τε
κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. 31 Τοῦτον ὁ Ἰεροῦ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ’ οἶκον, οὐκ
Ἀρχηγὸν καὶ Σωτήρα ὑψωσεν, τῇ δεξιᾷ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. 32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων
τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς
τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους,
ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ
τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2
Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος
τῶν μαθητῶν εἶπαν, “Οὐκ ἀρεστὸν ἐστίν
ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Ἰεροῦ,
διακονεῖν τραπέζαις. 3 Ἐπισκέψασθε δέ,
ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους,
ἐπτὰ πλήρεις Ἰεροῦ καὶ σοφίας, οὓς
καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. 4
Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ
τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.” 5 Καὶ
ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ
πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον,
ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ Ἰεροῦ
Ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ
Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν,
καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχεά, 6
οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων,

καὶ προσευξάμενοι, ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἦν ἄν σοι δείξω. 4 Τότε χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ ὁ Θεοῦ ἠϋξανεν, ἐξεληθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατώκησεν ἐν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Χαρράν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν πατέρα αὐτοῦ, μετώκησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ἐποίει 5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο Ἄνεστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἴδουναί αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας, αὐτῷ τέκνου. 6 Ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ ὁ Θεὸς καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, πάροικον ἐν Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῆ ἄλλοτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. 11 Τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια. 7 Καὶ τὸ ἔθνος ἄνδρας λέγοντας, ὅτι Ἄκηκόαμεν αὐτοῦ ᾧ ἂν δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγώ, ὁ ὁ Θεὸς λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν εἶπεν, Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐξελεύσονται καὶ καὶ τὸν ὁ Θεόν. 12 Συνεκίνησάν τε τὸν λατρεῦσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 λαδὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες, συνήρπασαν οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ Συνέδριον, 13 αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, Ἰακώβ, καὶ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ, ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ ὁ Θεὸς καὶ τοῦ νόμου, 14 ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, 10 καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραῶ, τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. 15 βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν, πάντες οἱ ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐφ' ὅλον καθεζόμενοι ἐν τῷ Συνεδρίῳ εἶδον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 Ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χανάαν, καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ εὗρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. 12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ, ὄντα σιτία εἰς Αἴγυπτον, ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. 13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ἐγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραῶ τὸ γένος Ἰωσήφ. 14 Ἀποστείλας δὲ, Ἰωσήφ

μετεκαλέσατο Ἰακώβ, τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἀλλήλους; 27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, ἐν ψυχαῖς ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών, ‘Τίς σε κατέστησεν ἐβδομήκοντα πέντε. 15 Καὶ κατέβη Ἰακώβ ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμῶν; 28 εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον οἱ πατέρες ἡμῶν, 16 καὶ μετετέθησαν εἰς ἀνεῖλες ἐχθρὸς τὸν Αἰγύπτιον; 29 “Ἐφυγεν Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ‘καὶ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιάμ’, οὗ οἰῶν Ἐμμὼρ ἐν Συχέμ. 17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. 30 Καὶ πληρωθέντων ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἥς ὠμολόγησεν ἐτῶν τεσσεράκοντα, ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐρήμω τοῦ Ὁρουσ Σινᾶ, ἄγγελος ἐν φλογὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, 18 ἄχρι ‘οὗ ἀνέστη πυρὸς βάτου’. 31 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν, βασιλεὺς ἕτερος ἐπ’ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει ἐθαύμασεν τὸ ὄραμα. Προσερχομένου δὲ τὸν Ἰωσήφ’. 19 Οὗτος, κατασοφισάμενος αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Ἰουρίου: τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας 32 “Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν, εἰς Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.’ τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. 20 Ἐν ᾧ καιρῷ Ἐντρομος δὲ γενόμενος, Μωϋσῆς οὐκ ἐγεννήθη Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ ἐτόλμα κατανοῆσαι. 33 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεῶ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ Ἰούριος, ἄβυσσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου, οἴκῳ τοῦ πατρός. 21 Ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ γὰρ τόπος ἐφ’ ᾧ ἔστηκα γῆ ἁγία ἐστίν.’ ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ 34 Ἰδὼν, εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς οἶον. 22 μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι Αἰγυπτίῳ, ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις αὐτοῦς.’ Καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστείλω σε εἰς καὶ ἔργοις αὐτοῦ. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο Αἴγυπτον.’ 35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, ὃν αὐτῷ τεσσερακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἠρνήσαντο εἰπόντες, ‘Τίς σε κατέστησεν ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἄρχοντα καὶ δικαστὴν;’ Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 24 ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν, σὺν καὶ ἰδὼν τινὰ ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, βάτῳ. 36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. 25 Ἐνόμιζεν δὲ τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ Θεὸς διὰ Ἐρυθρᾶ Θαλάσσης, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς, τεσσεράκοντα. 37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. 26 Τῇ τε ἐπιούσῃ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ‘Προφήτην ὑμῖν ἡμέρα, ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ ἀναστήσει ὁ Θεὸς, ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών, ὡς ἐμέ.’ 38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ “Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε. Ἴνα τί ἀδικεῖτε ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου

τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; Λέγει
 τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα Ἰσραὴλ, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς
 δοῦναι ὑμῖν· 39 ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι μου; 50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα
 γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι
 καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς καρδίαις καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ
 Αἴγυπτον, 40 εἰπόντες τῷ Ἀαρών, Ἐποίησον πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ
 ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν. Ὁ γὰρ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. 52 Τίνα τῶν
 Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν;
 Αἴγυπτον, οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας
 41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς
 ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, προδόται καὶ φονεῖς ἐγένεσθε! 53 Οἵτινες
 καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων,
 αὐτῶν. 42 Ἔστρεψεν δὲ ὁ Θεὸς, καὶ καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.” 54 Ἀκούοντες δὲ
 παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
 τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ καὶ ἔβρυχον τοὺς δόντας ἐπ’ αὐτόν. 55
 τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος Ἁγίου,
 προσηνέγκατέ μοι, ἔτη τεσσεράκοντα ἐν ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδεν δόξαν
 τῆ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ; 43 Καὶ ἀνελάβετε Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ
 τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον Θεοῦ, 56 καὶ εἶπεν, “Ἴδου, θεωρῶ τοὺς
 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥομφά, τοὺς τύπους οὓς οὐρανοὺς διηνοιγμένους, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ
 ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς. Καὶ μετοικιῶ Ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ.”
 ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 Ἡ σκηνὴ 57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ
 τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὧτα αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν αὐτόν. 58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως,
 τῷ Μωϋσῆ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθευτο τὰ
 τύπον ὃν ἐώρακει, 45 ἦν καὶ εἰσήγαγον, ἱμάτια αὐτῶν, παρὰ τοὺς πόδας νεανίου
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ καλουμένου Σαύλου. 59 Καὶ ἐλιθοβόλουν
 ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα,
 Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, “Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.” 60
 ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυίδ· 46 ὃς εὗρεν χάριν Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ,
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν “Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν
 σκηνώμα τῷ οἴκῳ Ἰακώβ. 47 Σολομῶν δὲ ἀμαρτίαν.” Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.
 ὧκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. 48 Ἄλλ’ οὐχ ὁ 8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει
 Ἰησοῦ, ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 ὁ προφήτης λέγει, 49 “Ὁ οὐρανός μοι διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ἐν
 θρόνος, ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Ἱεροσολύμοις. Πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ

τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ ὁ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 Συνεκόμισαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 15 δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ οἵτινες καταβάντες, προσηύξαντο περὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. 3 αὐτῶν, ὅπως λάβωσιν Ἅγιον. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, 16 Οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. φυλακὴν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες, 17 Τότε ἐπέτιθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 καὶ ἐλάμβανον Ἅγιον. 18 Ἰδὼν Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Ἰησοῦν. χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Ἅγιον, 6 Προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 λέγων, ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ “Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη Ἅγιον ἃ ἐποίει. 7 Πολλοὶ γὰρ τῶν ἐχόντων Ἅγιον.” 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Τὸ πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ, ἀργύριόν σου, σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ἐξήρχοντο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν. 8 Ἐγένετο δὲ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 Οὐκ ἔστιν σοι πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. 9 Ἀνὴρ μερὶς οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. δέ τις ὀνόματι Σίμων, προὔπηρχεν ἐν Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα τῇ πόλει μαγεύων, καὶ ἐξιστάνων τὸ ἔναντι τοῦ Θεοῦ. 22 Μετανόησον οὖν ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεῖθητι ἑαυτὸν μέγαν. 10 Ὅτι προσεῖχον πάντες τοῦ Ἰησοῦ εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἢ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες, “Οὗτός ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. 23 Εἰς γὰρ ἔστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἢ καλουμένη χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας, Μεγάλῃ.” 11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ὀρῶ σε ὄντα.” 24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι εἶπεν, “Δεῖθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦς. 12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ, Ἰησοῦν, ὅπως μηδὲν ἐπέλθη ἐπ' ἐμὲ ὡς εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ εἰρήκατε.” 25 Οἱ μὲν οὖν, διαμαρτυράμενοι Ἰησοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Ἰησοῦ, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. 13 ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλὰς τε Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίζοντο. βαπτισθεὶς, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, 26 Ἄγγελος δὲ Ἰησοῦ ἐλάλησεν πρὸς θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας Φίλιππον λέγων, “Ἀνάστηθι καὶ πορεύου γινομένης, ἐξίστατο. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἢ καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν”.

αὕτη ἔστιν ἔρημος. 27 Καὶ ἀναστὰς, ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἐπορεύθη, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ, Αἰθίοψ εὐνοῦχος, οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν δυνάστης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθιοπίων, αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς ὅς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὅς Ἶζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς ἐλληλῦθαι προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτὸν εἰς 28 ἦν δὲ ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 Εἶπεν δὲ τὸ Ὅτι πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, “Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ.” 30 Προσδραμὼν δὲ, ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν, “Ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;” 31 Ὁ δὲ εἶπεν, “Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μὴ τις ὁδηγήσει με;” Παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. 32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς Γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη: “Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. 33 Ἐν τῇ ταπεινώσει, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.” 34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν, “Δέομαί σου περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τούτου; Περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου τινός;” 35 Ἀνοιξάς δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν Ὅτι Ἰησοῦν. 36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος, “Ἴδου, ὕδωρ, τί κωλύει με βαπτισθῆναι;” 38 Καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν, ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Ὅτι πνεῦμα Ὅτι κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἶζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτόν εἰς Καισάρειαν.

9 Ὁ δὲ Σαῦλος, ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὅτι κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, 2 ἤτήσατο παρ’ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐὰν τινὰς εὕρῃ τῆς ὁδοῦ, ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξαίφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, “Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;” 5 Εἶπεν δέ, “Τίς εἶ, Κύριε;” Ὁ δέ, “Εγώ εἰμι Ὅτι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι ὃ τί σε δεῖ ποιεῖν.” 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἔνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἠγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεφωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδὲν ἔβλεπεν. Χειραγωγοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. 10 Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐν ὀράματι ὁ Ὅτι κύριος, “Ανανία.” Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἴδου, ἐγώ, Ὅτι κύριε.” 11 Ὁ δὲ Ὅτι κύριος πρὸς αὐτόν, “Ἀναστὰς, πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰουδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἰδοὺ γὰρ,

προσεύχεται 12 και εἶδεν ἄνδρα ἐν ὄραματι, ἱκαναί, συνεβουλευσαντο οἱ Ἰουδαῖοι Ἀνανίαν ὀνόματι, εἰσελθόντα και ἐπιθέντα ἀνελεῖν αὐτόν· 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ αὐτῷ χεῖρας, ὅπως ἀναβλέψῃ.” 13 Ἀπεκρίθη ἡ ἐπιβουλή αὐτῶν. Παρητηροῦντο δὲ δὲ Ἀνανίας, “Ὁ Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν και τὰς πύλας ἡμέρας τε και νυκτὸς, περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· 25 λαβόντες δὲ οἱ ἀγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· 14 και μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους, ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, καθῆκαν αὐτὸν, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ 26 Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ὄνομά σου.” 15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς. Και Ὁ Κύριος, “Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ἐστὶν μοι οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ὅτι ἐστὶν μαθητῆς. 27 Βαρναβᾶς δὲ ἐνώπιον τῶν ἔθνῶν τε και βασιλέων, υἱῶν ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγαγεν πρὸς τοὺς τε Ἰσραήλ, 16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα ἀποστόλους, και διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.” τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν Ὁ Κύριον, και ὅτι ἐλάλησεν 17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας και εἰσῆλθεν εἰς αὐτῷ, και πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο τὴν οἰκίαν, και ἐπιθεις ἐπ’ αὐτὸν τὰς ἐν τῷ ὀνόματι Ὁ Ἰησοῦ. 28 Και ἦν μετ’ χεῖρας εἶπεν, “Σαοῦλ, ἀδελφέ, ὁ Ὁ Κύριος αὐτῶν, εἰσπορευόμενος και ἐκπορευόμενος ἀπέσταλκέν με Ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὀφθεις σοι ἐν τῇ εἰς Ἱερουσαλήμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὁδῷ ἢ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς και πλησθῆς ὀνόματι τοῦ Ὁ Κυρίου. 29 Ἐλάλει τε και Ὁ Πνεύματος Ἁγίου.” 18 Και εὐθέως ἀπέπεσαν συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς οἱ δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς λεπίδες, ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. 30 Ἐπιγνόντες ἀνέβλεψέν τε, και ἀναστάς ἐβαπτίσθη, 19 δὲ, οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν εἰς και λαβὼν τροφήν, ἐνισχύθη. Ἐγένετο δὲ Καισάρειαν, και ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας Ταρσόν. 31 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ’ τινάς. 20 Και εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ὅλης τῆς Ἰουδαίας, και Γαλιλαίας, και ἐκήρυσσεν τὸν Ὁ Ἰησοῦν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Σαμαρείας, εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομουμένη Ἰὶδὸς τοῦ Ὁ Θεοῦ. 21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες και πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ Ὁ Κυρίου, οἱ ἀκούοντες, και ἔλεγον, “Ὁὐχ οὗτός και τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου Ὁ Πνεύματος, ἐστὶν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς ἐπληθύνετο. 32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, και διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν και ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους, πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα. αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;” 22 33 Εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, και Αἰνέαν, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας κραβάττου, ὅς ἦν παραλελυμένος. 34 Και ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, “Αἰνέα, ἰαταί σε ὁ Ὁ Χριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι Ὁ Ἰησοῦς Ὁ Χριστός ἀνάστηθι, και στρώσον

σεαυτῶ.” Καὶ εὐθέως ἀνέστη. **35** Καὶ εἶδαν λαῶν, καὶ δεόμενος τοῦ Ἰησοῦ διὰ παντός, αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ **3** εἶδεν ἐν ὄραματι φανερώς, ὥσει περὶ τὸν Σαρῶνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Ἰησοῦ. **36** Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια Ἰησοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα ὀνόματι Ταβιθά, ἢ διερμηνευομένη λέγεται, αὐτῶ, “Κορνήλιε!” **4** Ὁ δὲ, ἀτενίσας αὐτῶ “Δορκάς”. Αὕτη ἦν πλήρης ἔργων ἀγαθῶν, καὶ ἔμφορος γενόμενος, εἶπεν, “Τί ἐστίν, καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. **37** Ἐγένετο κύριε;” Εἶπεν δὲ αὐτῶ, “Αἱ προσευχαὶ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀσθενήσασαν σου, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου, ἀνέβησαν αὐτὴν ἀποθανεῖν. Λούσαντες δὲ αὐτὴν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. **5** ἔθηκαν ἐν ὑπερῶν. **38** Ἐγγὺς δὲ οὔσης καὶ νῦν πέμψον ἄνδρα εἰς Ἰόππην, καὶ Λύδδας τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες μετὰπεμψαι Σίμωνά τινα, ὃς ἐπικαλεῖται ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν Πέτρος. **6** Οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες, βυρσεῖ, ὃς ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν.” **7** “Μὴ ὀκνήσης διελθεῖν ἕως ἡμῶν.” **39** Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῶ, Ἀναστάς δὲ, Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς, ὃν φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην παραγενόμενον, ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῶ, **8** καὶ καὶ παρέστησαν αὐτῶ πᾶσαι αἱ χήραι, ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς, ἀπέστειλεν κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. **9** Τῇ δὲ ἐπαύριον, καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ’ αὐτῶν οὔσα ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἢ Δορκάς. **40** Ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας ὁ ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα Πέτρος, καὶ θείς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην. **10** Ἐγένετο ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν, “Ταβιθά, δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελεν γεύσασθαι, ἀνάστηθι!” Ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν, ἐγένετο ἐπ’ αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν. αὐτὸν ἔκστασις, **11** καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν **41** Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν, ἀνεωγμένον, καὶ καταβαῖνον σκευῶς τι φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. **42** Γνωστὸν δὲ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐγένετο καθ’ ὅλης Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν πάντα τὰ τετράποδα, καὶ ἐρπετὰ τῆς γῆς, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τὸν Ἰησοῦ. **43** Ἐγένετο δὲ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **13** Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἡμέρας ἰκανὰς μείναι ἐν Ἰόππῃ, παρὰ τινι πρὸς αὐτόν: “Αναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε!” **14** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, “Μηδαμῶς, Ἰησοῦ, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον.” **15** Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν: “Ἄ ὁ Ἰησοῦς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.” **16** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ

10 Ἄνθρωπος δὲ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ Σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, **2** εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Ἰησοῦ σὺν παντὶ τῶ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῶ

σκευος εις τον ουρανόν. 17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ διηπόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἶη τὸ ὄραμα ὃ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ. εἶδεν, ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ Κάμοι ὁ ὁ Θεὸς ἔδειξεν, μηδένα κοινὸν τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον. 29 Διὸ τοῦ Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα. καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον, μεταπεμφθεῖς. 18 Καὶ φωνήσαντες, ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων, Πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται. με;” 30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, “Ἀπὸ 19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας, τοῦ ὁράματος, εἶπεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, αὐτῷ, ἤμην τὴν ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ “Ἰδοῦ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσίν σε. 20 Ἀλλὰ οἴκῳ μου, καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιον ἀναστάς, κατέβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, 31 καὶ φησὶν, μηδὲν διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα Ἐπισημοῦ σου ἢ προσευχὴ καὶ αὐτοῦς.” 21 Καταβάς δὲ, Πέτρος πρὸς αὐτὸν ἐλεημοσύνη σου ἐμήθησαν ἐνώπιον τοὺς ἄνδρας εἶπεν, “Ἰδοῦ, ἐγὼ εἰμι ὃν τοῦ Θεοῦ. 32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην ζητεῖτε τίς ἢ αἰτία δι’ ἣν πάρεστε;” 22 καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Οἱ δὲ εἶπαν, “Κορνήλιος ἑκατοντάρχη, Πέτρος οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, βυρσέως παρὰ θάλασσαν.” 33 Ἐξαυτῆς οὖν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς ἐποίησας τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἁγίου, μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σου.” πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ 23 Εἰσακαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν. Ἐκυρίου.” 34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστάς, ἐξῆλθεν σὺν εἶπεν, “Ἐπ’ ἀληθείας καταλαμβάνομαι αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτῃς ὁ Θεός, ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. 24 Τῇ δὲ 35 ἀλλ’ ἐν παντὶ ἔθνῳ, ὁ φοβούμενος ἐπαύριον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν. αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοῦς, αὐτῷ ἐστιν. 36 Τὸν λόγον ἀπέστειλεν τοῖς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην τοὺς ἀναγκαίους φίλους. 25 Ὡς δὲ ἐγένετο διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὗτός ἐστιν πάντων τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας Ἐκύριος. 37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, καθ’ ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς προσεκύνησεν. 26 Ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν αὐτὸν λέγων, “Ἀνάστηθι καὶ ἐγὼ αὐτὸς Ἰωάννης, 38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἄνθρωπός εἰμι.” 27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Ἅγιον καὶ εἰσῆλθεν καὶ εὕρισκε συνέληλυθότας δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πολλούς. 28 Ἐφη τε πρὸς αὐτούς, “Ὑμεῖς πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ

διαβόλου, ὅτι ὁ Ἕθεός ἦν μετ' αὐτοῦ. **39** Καὶ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες, ὅτι “Εἰσῆλθεν ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε πρὸς ἄνδρας, ἀκροβυστίαν ἔχοντας, καὶ τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· συνέφαγεν αὐτοῖς.” **4** Ἀρξάμενος δὲ, Πέτρος ὄν καὶ ἀνεΐλαν, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων, **5** “Ἐγὼ **40** Τοῦτον ὁ Ἕθεός ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, **41** καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς σκευῶς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Ἕθεοῦ, ἡμῖν, ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· **6** εἰς ἦν ἀτενίσας μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **42** κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετὰ, καὶ τὰ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **7** Ἦκουσα δὲ καὶ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Ἕθεοῦ, κριτῆς ζώντων φωνῆς λεγούσης μοι, Ἄναστας, Πέτρε, καὶ νεκρῶν. **43** Τούτῳ πάντες οἱ προφητῆται θῦσον καὶ φάγε.’ **8** Εἶπον δέ, Ἐμὴδαμῶς, μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν Ἐκύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, πάντα τὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου.’ **9** Ἀπεκρίθη πιστεύοντα εἰς αὐτόν.” **44** Ἐτι λαλοῦντος δὲ φωνῆ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε “Ἄ ὁ Ἕθεός ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοῖνου.’ **10** τὸ Ἐνεῦμα τὸ Ἄγιον ἐπὶ πάντας τοὺς Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεσπάσθη ἀκούοντας τὸν λόγον. **45** Καὶ ἐξέστησαν ἀπάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. **11** Καὶ οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ, ὅσοι συνῆλθαν τῷ ἰδοῦ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη, ἢ δωρεὰ τοῦ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἦμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Ἄγίου Ἐνεύματος ἐκκέχυται. **46** Ἦκουον Καισαρείας πρὸς με. **12** Εἶπεν δὲ τὸ Ἐνεῦμα γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μοι, συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρίναντα. μεγαλυνόντων τὸν Ἕθεόν. Τότε ἀπεκρίθη ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ οὗτοι, Πέτρος, **47** “Μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλυσαί καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. **13** τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες Ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον τὸ Ἐνεῦμα τὸ Ἄγιον ἔλαβον, ὡς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, σταθέντα καὶ εἰπόντα, ἡμεῖς;” **48** Προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ “Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην, καὶ μετάπεμψαι ὀνόματι Ἰησοῦ Ἐχριστοῦ βαπτισθῆναι. Τότε Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, **14** ὃς ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. λαλήσει ῥήματα πρὸς σέ, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.’ **15** Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσεν τὸ Ἐνεῦμα τὸ Ἄγιον ἐπ’ αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **16** Ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ Ἐκυρίου, ὡς ἔλεγεν, “Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Ἕθεοῦ. **2** Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ

ὕμεις δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν ᾠνεύματι 28 Ἄναστας δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὄνοματι Ἄγιος. 17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν Ἄγαθος, ἐσήμανεν διὰ τοῦ ᾠνεύματος, αὐτοῖς ὁ Θεὸς, ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασις λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὄλην ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τὴν οἰκουμένην ἦτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν;” 29 Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό 18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἡσύχασαν καὶ τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν ἐδόξασαν τὸν Θεὸν λέγοντες, “Ἄρα καὶ πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἀδελφοῖς· 30 ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες 19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρναβᾶ καὶ Σαύλου.

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 2 Ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρη. 3 Ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων), 4 ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. 5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενωῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν περὶ αὐτοῦ. 6 Ὅτε δὲ ἤμελλεν προσαγαγεῖν αὐτόν ὁ Ἡρώδης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσειν δυσίν, φυλακῆς τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. 7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκίματι. Πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν λέγων, “Ἀνάστα ἐν τάχει.” Καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. 8 Εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, “Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου.” Ἐποίησεν δὲ οὕτως.

Καὶ λέγει αὐτῷ, “Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. 19 Ἐρῳδῆς δὲ σου, καὶ ἀκολούθει μοι.” 9 Καὶ ἐξελθὼν ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρῶν, ἀνακρίνας ἠκολούθει, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Καὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν, ὄραμα βλέπειν. 10 Διελθόντες δὲ πρώτην διέτριβεν. 20 Ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθαν ἐπὶ τὴν Σιδωνίους ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον, τὸν ἐπὶ τοῦ πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίγη αὐτοῖς, καὶ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἤτοῦντο εἰρήνην, ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ. 11 Καὶ βασιλικῆς. 21 Τακτῆ δὲ ἡμέρα, ὁ Ἐρῳδῆς, ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν, “Νῦν ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν, καθίσας οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁ Κύριος ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοῦς. τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατό με ἐκ 22 Ὁ δὲ δήμος ἐπεφώνει, “Ἐθεοῦ φωνή, καὶ χειρὸς Ἐρῳδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας οὐκ ἀνθρώπου!” 23 Παραχρήμα δὲ ἐπάταξεν τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.” 12 Συνιδὼν αὐτὸν ἄγγελος ὁ Κυρίου, ἀνθ’ ὧν οὐκ τε, ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας, ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ γενόμενος τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν. 24 Ὁ δὲ λόγος Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι τοῦ Θεοῦ ηὔξανεν καὶ ἐπληθύνετο. 25 καὶ προσευχόμενοι. 13 Κρούσαντος δὲ Βαρναβᾶς δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη. 14 διακονίαν, συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, τὸν ἐπικληθέντα Μᾶρκον.

ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. 15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν, “Μαίνη!” Ἡ δὲ δι᾽σχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον, “Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ.” 16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων, ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν. 17 Κατασεΐσας δὲ αὐτοῖς τῆ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπεν τε, “Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.” Καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. 18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις,

13 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ, κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφήται καὶ διδάσκαλοι: ὁ τε Βαρναβᾶς, καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἐρῳδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. 2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων, εἶπεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, “Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον, εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.” 3 Τότε νηστεύσαντες, καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. 4 Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατήλθον εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε

ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον. **5** Καὶ γενόμενοι ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ λαόν, λέγετε.” **16** Ἀναστάς δὲ Παῦλος, ἑοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων. καὶ κατασεύσας τῇ χειρὶ εἶπεν, “Ἄνδρες, εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην, ὑπηρέτην. **6** Ἰσραηλίται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν ἑεόν, Διελθόντες δὲ ὄλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, ἀκούσατε. **17** Ὁ ἑεὸς τοῦ λαοῦ τούτου εὔρον ἄνδρα, τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, **7** ὃς ἦν σὺν τὸν λαόν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Αἰγύπτου, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ, Οὔτος, προσκαλεσάμενος Βαρναβᾶν καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, **18** καὶ ὡς Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τεσσερακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν τοῦ ἑεοῦ. **8** Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, **19** καὶ καθελῶν ἔθνη μάγος (οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα ἐπτά ἐν γῆ Χανάαν, κατεκληρονόμησεν αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον τὴν γῆν αὐτῶν– **20** ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, καὶ πεντήκοντα. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἔδωκεν πλησθεῖς Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς κριτὰς ἕως Σαμουὴλ προφήτου. **21** Κάκειθεν αὐτὸν **10** εἶπεν, “Ὡ πλήρης παντὸς δόλου ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὁ ἑεὸς τὸν Σαοῦλ, υἱὸν Κεῖς, ἄνδρα πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέφων ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσεράκοντα. τὰς ὁδοὺς τοῦ ἑκυρίου τὰς εὐθείας; **11 22** Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἡγειρεν τὸν Καὶ νῦν ἰδοῦ, χεῖρ ἑκυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση Δαυὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ.” μαρτυρήσας, “Ἐῦρον Δαυὶδ” τὸν τοῦ Παραχρημᾶ τε ἔπесεν ἐπ’ αὐτὸν ἀχλὺς καὶ Ἰεσσαί, “ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου”, σκότος, καὶ περιάγων ἐξίτηι χειραγωγός. ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.” **23 12** Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός, Τούτου ὁ ἑεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ’ ἐπίστευσεν ἐκπλησσομένος ἐπὶ τῇ διδαχῇ ἐπαγγελίαν, ἡγαγεν τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα, τοῦ ἑκυρίου. **13** Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Ἰησοῦν, **24** προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ Πάφου οἱ περὶ, Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, βάπτισμα τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. **25** ἀπ’ αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Ὡς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον, **14** Αὐτοὶ δὲ, διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, ἔλεγεν, “Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ παρεγόντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, ἐγώ, ἀλλ’ ἰδοῦ, ἔρχεται μετ’ ἐμὲ, οὗ καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν τῶν Σαββάτων, ἐκάθισαν. **15** Μετὰ δὲ τὴν λῦσαι.” **26** Ἄνδρες, ἀδελφοί, υἱοὶ γένους ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς ἑεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης λέγοντες, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, εἴ τις ἐστιν ἐξαπεστάλη. **27** Οἱ γὰρ κατοικοῦντες

ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ
 τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ὃ οὐ μὴ
 τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.”
 ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. **42** Ἐξιόντων δὲ, αὐτῶν παρεκάλουν εἰς
28 καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, τὸ μεταξὺ Σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς
 ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. τὰ ῥήματα ταῦτα. **43** Λυθείσης δὲ τῆς
29 ὧς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν
 γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων
 ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** Ὁ δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾶ, οἵτινες
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **31** ὅς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς
 πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ ὁ Θεοῦ. **44** Τῷ δὲ
 Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ ἐρχομένῳ Σαββάτῳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις
 μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** Καὶ συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ ὁ Θεοῦ.
 ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς **45** Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους,
 πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, **33** ὅτι ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς
 ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες.
 ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ **46** Παρρησιασάμενοί τε, ὁ Παῦλος καὶ ὁ
 ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ, Ἰός μου Βαρναβᾶς εἶπαν, “Ἰμῖν ἦν ἀναγκαῖον
 εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.” **34** Ὅτι πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ ὁ Θεοῦ.
 δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι Ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους
 μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ,
 οὕτως εἶρηκεν, ὅτι Ἄδωσω ὑμῖν τὰ ὅσα στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. **(aiōnios g166)** **47**
 Δαυὶδ τὰ πιστά.’ **35** Διότι καὶ ἐν ἐτέρῳ Οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος,
 λέγει, Ὁὐ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἰδεῖν Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε
 διαφθοράν.’ **36** Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.” **48**
 ὑπηρετήσας τῇ τοῦ ὁ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη, ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον
 καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι
 εἶδεν διαφθοράν. **37** Ὅν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. **(aiōnios**
 οὐκ εἶδεν διαφθοράν. **38** Γνωστὸν οὖν **g166)** **49** Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου
 ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες, ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου, δι’ ὅλης τῆς χώρας. **50** Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
 ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται, καὶ παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς
 ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως,
 Μωϋσέως δικαιοῦσθαι, **39** ἐν τούτῳ πᾶς ὁ καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ
 πιστεύων δικαιοῦται. **40** Βλέπετε οὖν, μὴ Βαρναβᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν
 ἐπέλθη τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις: **41** ὀρίων αὐτῶν. **51** Οἱ δὲ, ἐκτιναξάμενοι τὸν
 ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ’ αὐτοὺς, ἦλθον

εἰς Ἰκόνιον. 52 Οἱ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ, ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. 2 Οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν, παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Ἰκονίῳ, τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. 4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. 5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὄρμη τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, 6 συνιδόντες, κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον, 7 κάκει εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν. 8 Καί τις ἀνὴρ, ἀδύνατος ἐν Λύστροις τοῖς ποσίν, ἐκάθητο χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. 9 Οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος, ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι, 10 εἶπεν μεγάλη φωνῇ, “Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός!” Καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. 11 Οἱ τε ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος, ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, “Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις, κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.” 12 Ἐκάλουν τε τὸν Βαρναβᾶν, “Δία”, τὸν δὲ Παῦλον, “Ἐρμῆν”, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἠγούμενος τοῦ λόγου. 13 Ὁ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως,

ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρναβᾶς καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν, ἐξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες 15 καὶ λέγοντες, “Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ Ἐὐδὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς”. 16 Ὁς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς, εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. 17 Καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθουργῶν οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν.” 18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. 19 Ἐπήλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι. 20 Κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτὸν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρναβᾶ εἰς Δέρβην. 21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ εἰς Ἰκόνιον, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν, 22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων, δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Ἐθεοῦ. 23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ’ ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους, προσευξάμενοι

μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, ἰδεῖν Ἐκκλῆσιαν. 24 Καὶ περὶ τοῦ λόγου τούτου. 7 Πολλῆς δὲ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς τὴν ζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν Παμφυλίαν, 25 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ πρὸς αὐτούς, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ὑμεῖς τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, ἐπίστασθε ὅτι ἀφ’ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν, 26 κάκειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ἐξελέξατο ὁ Ἐθεὸς διὰ τοῦ στόματός μου, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ ἀκούσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου Ἐθεοῦ, εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν Ἐκκλῆσιαν, ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, 9 καὶ οὐδὲν Ἐθεὸς μετ’ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ ἔθνεσιν θύραν πίστεως. 28 Διέτριβον δὲ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. 10 χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Ἐθεόν, ἐπιθεῖναι

15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι “Ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.” 2 Γενομένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾶ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρναβᾶν, καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν, πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνῶν, καὶ ἐποιοῦν χάριν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. 4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγελλάν τε ὅσα ὁ Ἐθεὸς ἐποίησεν μετ’ αὐτῶν. 5 Ἐξανεστήσαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες, ὅτι “Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.” 6 Συνήχθησάν

ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; 11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἐκκυρίου Ἰησοῦ, πιστεύομεν σωθῆναι καθ’ ὃν τρόπον κάκεινοι.” 12 Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρναβᾶ καὶ Παύλου, ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἐθεὸς, σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι’ αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. 14 Συμεῶν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Ἐθεὸς ἐπεσκέψατο, λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθὼς γέγραπται, 16 “Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς, ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, 17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ’ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτούς”, λέγει ὁ Κύριος ποιῶν ταῦτα’, 18 γνωστὰ ἀπ’ αἰῶνος. (αἰθ)

g165) 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες, κατῆλθον εἰς τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων, ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ Ἀντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, τὸν Ἐθεόν, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. **31** Ἀναγνόντες ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων, δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. **32** Ἰούδας καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτοῦ, καὶ τε καὶ Σιλᾶς, καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες, τοῦ αἵματος. **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν διὰ λόγου πολλοῦ, παρεκάλεσαν τοὺς ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριξαν. **33** Ποιήσαντες αὐτὸν, ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ Σάββατον ἀναγινωσκόμενος.” **22** Τότε ἔδοξε τῶν ἀδελφῶν, πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν αὐτούς. **35** Παῦλος δὲ καὶ Βαρναβᾶς ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ ἐξ αὐτῶν, πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν, τῷ Παύλῳ καὶ Βαρναβᾶ- Ἰούδαν τὸν τὸν λόγον τοῦ Ἰακώβου. **36** Μετὰ δὲ τινὰς καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σιλᾶν, ἄνδρας ἡμέρας, εἶπεν πρὸς Βαρναβᾶν Παῦλος, ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** γράψαντες “Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς διὰ χειρὸς αὐτῶν, “Οἱ ἀπόστολοι καὶ ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν, ἐν αἷς οἱ πρεσβύτεροι, ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Ἰακώβου, Ἀντιόχειαν, καὶ Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, πῶς ἔχουσιν.” **37** Βαρναβᾶς δὲ ἐβούλετο ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἔθνων, χαίρειν. **24** Ἐπειδὴ συμπαραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην, τὸν ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξεθόντες, καλούμενον Μᾶρκον. **38** Παῦλος δὲ ἠξίου ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστειλάμεθα, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, μὴ συμπαραλαμβάνειν τοῦτον. **39** Ἐγένετο ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, δὲ παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρναβᾶ καὶ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρναβᾶν Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Κύπρον. **40** Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σιλᾶν, τοῦ Ἰακώβου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἰησοῦ. **27** ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Ἰακώβου Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σιλᾶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. **41** Διήρχετο δὲ τὴν αὐτούς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς **28** ἔδοξεν γὰρ τῷ Ἰακώβῳ πνεύματι τῷ Ἰακώβῳ ἐκκλησίας.

καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλεον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν **16** Κατήνησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ βᾶρος, πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες: **29** εἰς Λύστραν. Καὶ ἰδοὺ, μαθητὴς τις ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς πνικτῶν, καὶ πορνείας: ἐξ ὧν διατηροῦντες Ἰουδαίας πιστῆς, πατὴρ δὲ Ἕλληνας, **2** ἑαυτοῦς, εὖ πράξετε. Ἐρρωσθε!” **30** ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ

Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. 3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ ὄνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν, καὶ λαβὼν Θυατείρων, σεβομένη τὸν Ἰεὸν ἤκουεν, ἧς περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὁ Κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν, προσέχειν ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, ἤδεισαν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 Ὡς δὲ γὰρ ἅπαντες ὅτι Ἕλλην ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν ὑπῆρχεν. 4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, λέγουσα, “Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ μένετε.” Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. 5 δὲ, πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν, Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησία ἐστερεοῦντο τῇ παιδίσκῃ τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνα, πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ’ ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν ἡμέραν. 6 Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ 17 Αὕτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ Ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα, “Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.” καὶ οὐκ εἶπεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα Ἰησοῦ. 8 18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Διαπονηθεῖς δὲ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας Τρωάδα. 9 Καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ τῷ Πνεύματι εἶπεν, “Παραγγέλλω σοι ἐν ὥφθῃ, ἀνὴρ Μακεδῶν τις ἦν ἐστὼς καὶ ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ’ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, “Διαβάς εἰς αὐτῆς.” Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19 Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.” 10 Ὡς δὲ τὸ Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν, εἴλκυσαν εἰς προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Θεὸς εὐαγγελισασθαι τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ αὐτούς. 11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος, προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ εἶπαν, “Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἐπιούση εἰς Νέα Πόλιν, 12 κάκειθεν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς 21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξεστιν μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἡμῖν παραδέχασθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατριβόντες οὖσιν.” 22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ’ ἡμέρας τινάς. 13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρήξαντες Σαββάτων, ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίσειν. παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομιζόμεν προσευχὴν 23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ συνελθούσαις γυναιξίν. 14 Καὶ τις γυνὴ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοῦς 24

ὁς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν, ἔβαλεν “Ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ Νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορευέσθε ἐν εἰρήνῃ.” τοὺς πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. **37** Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς, **25** Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, Παῦλος καὶ “Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους Σιλᾶς προσευχόμενοι, ὕμνουν τὸν Ὁεόν, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. **26** Ἄφνω εἰς φυλακὴν καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἠνεώχθησαν αὐτοὶ, ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.” **38** Ἀπήγγειλαν δὲ παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **27** Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ῥήματα ταῦτα. Ἐφοβήθησαν δὲ, ἀκούσαντες ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν. **39** Καὶ ἐλθόντες, τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος παρεκάλεισαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες, τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναίρειν, ἠρώτων ἀπελθεῖν Ἀπὸ τῆς πόλεως. **40** νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. **28** Ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς, εἰσήλθον Ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ Παῦλος λέγων, πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες, παρεκάλεισαν “Μηδὲν πράξις σεαυτῶ κακόν, ἅπαντες τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐξήλθον.

γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.” **29** Αἰτήσας δὲ φῶτα, εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος, προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σιλᾶ. **30** Καὶ προαγαγὼν αὐτούς ἔξω ἔφη, “Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;” **31** Οἱ δὲ εἶπαν, “Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ σωθήσῃ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.” **32** Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **33** Καὶ παραλαβὼν αὐτούς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἔβαπτίσθη, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παραχρῆμα. **34** Ἀναγαγὼν τε αὐτούς εἰς τὸν οἶκον, παρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἠγαλλιᾶσατο πανοικεῖ, πεπιστευκῶς τῷ Ὁεῷ. **35** Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδοῦχοις λέγοντες, “Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.” **36** Ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον: ὅτι

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγή τῶν Ἰουδαίων. **2** Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ, εἰσήλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ Σάββατα τρία, διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν Γραφῶν, **3** διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Ἐχριστὸν ἔδει παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι “Οὗτός ἐστιν Ἐχριστὸς, Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.” **4** Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπέισθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾶ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. **5** Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροῦς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. **6** Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς,

ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν. 17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τοὺς πολιτάρχας βοῶντες, ὅτι “Οἱ τὴν τῆ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἐνθάδε πάρεισιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. 18 καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στοϊκῶν Καίσαρος πράσσοι, βασιλέα ἕτερον φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν.” 8 Ἐτάραξαν δὲ ἔλεγον, “Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας λέγειν;” Οἱ δέ, “Ἐένων δαιμονίων δοκεῖ ταῦτα. 9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ καταγγελεύς εἶναι”· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. 19 Ἐπιλαβόμενοι αὐτούς. 10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς δὲ αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον Πάγον ἤγαγον ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν λέγοντες, “Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἢ καινὴ εἰς Βέροιαν, οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς αὕτη, ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδασχῇ; 20 τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν. Ξενίζοντα γὰρ τίνα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς 11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα θέλει Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον ταῦτα εἶναι.” 21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ μετὰ πάσης προθυμίας, καθ’ ἡμέραν οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀνακρίνοντες τὰς Γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα ἠκαίρουν, ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι οὕτως. 12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν καινότερον.) 22 Σταθεῖς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη, “Ἄνδρες, Ἀθηναῖοι, τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς 13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης θεωρῶ. 23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροῖα κατηγγέλη τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὔρον καὶ βωμὸν ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, “Ἄγνώστῳ Θεῷ.” Ὁ κάκεῖ, σαλεύοντες καὶ ταρασσόντες τοὺς οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ ὄχλους. 14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον καταγγέλλω ὑμῖν. 24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοί, πορεύεσθαι ἕως τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων Ἰ Κύριος, οὐκ Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. 15 Οἱ δὲ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, 25 οὐδὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον ἕως ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται, Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι Σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ζωῆν, καὶ πνοιῆν, καὶ τὰ πάντα· 26 ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν, ἐξήεσαν. 16 Ἐν δὲ ἐποίησέν τε ἐξ ἐνόος, πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων ταῖς Ἀθήναις, ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ἐν αὐτῷ, θεωροῦντος κατείδωλον οὔσαν ὀροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, 27 ζητεῖν

τὸν ᾠθεὸν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ Ἑλλήνας. 5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ καὶ εὐροῖεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σιλᾶς καὶ ὁ ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. 28 Ἐν αὐτῷ γὰρ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς καὶ διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις, εἶναι τὸν τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, ᾠΧριστὸν, ᾠἸησοῦν. 6 Ἀντιτασσομένων δὲ ᾠΤοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. 29 Γένος οὖν αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος ὑπάρχοντες τοῦ ᾠΘεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν τὰ ἱμάτια, εἶπεν πρὸς αὐτούς, ᾠΤὸ αἶμα νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγώ. τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ ᾠΑπὸ τοῦ νῦν, εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. 7 θεῖον εἶναι ὅμοιον. 30 Τοὺς μὲν οὖν 7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, εἰσηλθεν εἰς χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν ὁ ᾠΘεὸς, τὰ οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου, νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάντας σεβομένου τὸν ᾠΘεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν πανταχοῦ μετανοεῖν, 31 καθότι ἔστησεν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. 8 Κρίσπος δὲ ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλε κρίνειν τὴν οἰκουμένην ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἐπίστευσεν τῷ ᾠΚυρίῳ ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ παρασχῶν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες, ἐπίστευον καὶ νεκρῶν. 32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν ἐβαπτίζοντο. 9 Εἶπεν δὲ ὁ ᾠΚύριος ἐν νυκτὶ νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν, δι' ὀράματος τῷ Παύλῳ, ᾠΜὴ φοβοῦ, ἀλλὰ ᾠἈκουσόμεθά σου περὶ τούτου καὶ πάλιν. 10 ἄλει καὶ μὴ σιωπήσης, 10 διότι ἐγὼ εἰμι 33 Οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ αὐτῶν. 34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες κακῶσαί σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ αὐτῷ, ἐπίστευσαν ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ πόλει ταύτῃ. 11 Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ ᾠἈρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

18 Μετὰ ταῦτα, χωρισθεὶς ἐκ τῶν ᾠἈθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον. 2 Καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι ᾠἈκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαῦδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς ᾠῚΡώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, 3 καὶ διὰ τὸ ὀμότεχνον εἶναι, ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἠργάζοντο, ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. 4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν Σάββατον, ἔπειθέν τε Ἰουδαίους

ᾠΘεοῦ. 12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς ᾠἈχαΐας, κατεπέστησαν ὀμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα 13 λέγοντες, ὅτι ᾠΠαρὰ τὸν νόμον, ἀναπεῖθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν ᾠΘεόν. 14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, ᾠΕἰ μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ᾧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνεσχόμεν ὑμῶν. 15 εἰ δὲ ζητήματά ἐστιν περὶ λόγου, καὶ ὀνομάτων, καὶ νόμου, τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς ἐγὼ τούτων οὐ

βούλομαι εἶναι.” **16** Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀπὸ τοῦ βήματος. **17** Ἐπιλαβόμενοι δὲ ἀποδέξασθαι αὐτόν, ὃς παραγενόμενος, πάντες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος. Καὶ οὐδὲν τῆς χάριτος. **28** Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν. **18** Ὁ δὲ διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν Γραφῶν εἶναι τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ, τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, κατελθεῖν εἰς Ἐφεσον καὶ εὑρεῖν τινὰς μαθητάς, **2** εἶπέν τε πρὸς αὐτούς, “Εἰ Ἦνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε, πιστεύσαντες;” Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν, “Ἄλλ’ οὐδ’ εἰ Ἦνεῦμα Ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν.” **3** Εἶπέν τε, “Εἰς τί οὖν ἐβάπτισθητε;” Οἱ δὲ εἶπαν, “Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.” **4** Εἶπεν δὲ Παῦλος, “Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ’ αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν τοῦτ’ ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν.” **5** Ἀκούσαντες δὲ, ἐβάπτισθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. **6** Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χειρας, ἦλθε τὸ Ἦνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ’ αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτεουν. **7** Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα. **8** Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς, διαλεγόμενος καὶ πείθων περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **9** Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπεύθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστάς ἀπ’ αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, καθ’ ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχοῦσας, ὁ ὁ Θεὸς Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, **12** ὥστε Ἱεροσόλυμα εἰπὼν, ὅτι “Μετὰ τὸ γενέσθαι καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.” **22** ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν, δύο σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ’ αὐτῶν τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχευεν χρόνον εἰς τὴν ἐκπορεύεσθαι. **13** Ἐπεχείρησαν δὲ τινες καὶ Ἀσίαν. **23** Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ἐκεῖνον, τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα ὁδοῦ. **24** Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ὁκυρίου Ἰησοῦ ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς λέγοντες, “Ὁρκίζω ὑμᾶς, τὸν Ἰησοῦν, Ἀρτέμιδος, παρείχετε τοῖς τεχνίταις οὐκ ὄν Παῦλος κηρύσσει.” **14** Ἦσαν δὲ ὀλίγην ἐργασίαν, **25** οὓς συναθροίσας τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ τὰς καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν, υἱοὶ τοῦτο ποιοῦντες. **15** Ἀποκριθὲν δὲ “Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς, ἐργασίας ἢ εὐπορία ἡμῖν ἐστίν. **26** Καὶ “Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἐπίσταμαι, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;” **16** Καὶ ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ Παῦλος ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ’ αὐτούς, ἐν ᾧ οὗτος πείσας, μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, κατακυριεύσας λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ, οἱ διὰ χειρῶν ἀμφοτέρων, ἴσχυεν κατ’ αὐτῶν, ὥστε γινόμενοι. **27** Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἡμῖν, τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ οἴκου ἐκεῖνου. **17** Τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν, Ἰουδαίοις τε καὶ εἰς οὐθὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ Ἑλλησιν, τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφεσον, καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἦν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.” ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Ὁκυρίου Ἰησοῦ. **28** Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις **18** Πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων, ἤρχοντο θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, “Μεγάλη ἢ ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς Ἀρτεμις Ἐφεσίων.” **29** Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις πράξεις αὐτῶν. **19** Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ τῆς συγχύσεως, ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων. Καὶ καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὔρον Παύλου. **30** Παύλου δὲ βουλομένου ἀργυρίου μυριάδας πέντε. **20** Οὕτως κατὰ εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ κράτος τοῦ Ὁκυρίου ὁ λόγος ηὔξανεν καὶ μαθηταί. **31** Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ἴσχυεν. **21** Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, ὁ Παῦλος ἐν τῷ Πνεύματι, διελθὼν τὴν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ

θέατρον. **32** Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῶ, ἔκραζον, ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. **3** Ποιήσας καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκα τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἐπιβουλῆς συνεληλύθεισαν. **33** Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, μέλλοντι συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμης αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. **4** κατασεύσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι Συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου τῷ δήμῳ. **34** Ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος ἐστίν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς καὶ Σεκουῖνδος, καὶ Γάτιος Δερβαῖος, καὶ ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων, “Μεγάλη ἡ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχηὸς καὶ Τρόφιμος. Ἄρτεμις Ἐφεσίων!” **35** Καταστείλας δὲ ὁ **5** Οὔτοι δὲ προσελθόντες ἕμενον ἡμᾶς ἐν γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, “Ἄνδρες, Τρωάδι. **6** Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπων, ὃς οὐ ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι οὕσαν τῆς μεγάλης Ἀρτεμίδος καὶ τοῦ ἡμερῶν πέντε, ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας διοπετοῦς; **36** Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων ἑπτὰ. **7** Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. **37** διελέγετο αὐτοῖς, μέλλον ἐξιέναι τῇ Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἐπαύριον, παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι ἱεροσούλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν μεσονυκτίου. **8** Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἡμῶν. **38** Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν ἐν τῷ ὑπερώῳ, οὗ ἦμεν συνηγμένοι. αὐτῷ τεχνίται ἔχουσιν πρὸς τινα λόγον, **9** Καθεζόμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ἐγκαλείωσαν ἀλλήλοις. **39** Εἰ δέ τι περὶ ὕπνω βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπασεν ἐπιλυθήσεται. **40** Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, καὶ ἦρθη νεκρός. ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, **10** Καταβάς δὲ, ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν, “Μὴ θορυβεῖσθε, δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν.” **11** συστροφῆς ταύτης.” **41** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, Ἀναβάς δὲ, καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. γευσάμενος, ἐφ’ ἱκανόν τε ὀμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. **12** Ἠγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. **13** Ἡμεῖς δὲ, προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνίχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον,

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, μεταπεμψάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος, ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. **2** Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ

οὕτως γὰρ διατεταγμένοι, ἦν μέλλων τοῦ Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ αὐτὸς πεζεύειν. **14** Ὡς δὲ συνέβαλλεν εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν, νῦν ἰδοῦ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην. **15** Κάκεϊθεν τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν. **26** Διότι ἀντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἑτέρα παρεβάλομεν εἰς μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι Σάμον, τῇ δὲ ἔχομένη ἦλθομεν εἰς Μίλητον. καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων, **27** **16** Κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ὑμῖν. **28** χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, εἰ δυνατὸν εἶη αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. **17** ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου, πέμψας εἰς Ἐφεσον, Θεοῦ, ἦν περιποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς τοῦ ἰδίου. **29** Ἐγὼ οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται ἐκκλησίας. **18** Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς, “Ἦμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, **30** πρώτης ἡμέρας ἀφ’ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες Ἀσίαν, πῶς μεθ’ ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν ἐγενόμην, **19** δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ τοὺς μαθητὰς ὀπίσω ἑαυτῶν. **31** Διὸ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ δακρύων, καὶ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς νύκτα καὶ ἡμέραν, οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων. **20** ὡς οὐδὲν δακρύων νουθετῶν ἓνα ἕκαστον. **32** ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ἀναγγεῖλαι ὑμῖν, καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ καὶ κατ’ οἴκους, **21** διαμαρτυρόμενος δυναμένῳ οἰκοδομησαὶ καὶ δοῦναι τὴν Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλλησιν, τὴν εἰς Θεὸν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν Κύριον **33** Ἀργυρίου, ἢ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ, ἡμῶν, Ἰησοῦν. Χριστόν. **22** Καὶ νῦν ἰδοῦ, οὐδενὸς ἐπεθύμησα. **34** Αὐτοὶ γινώσκετε δεδεμένος ἐγὼ τῷ Πνεύματι, πορεύομαι ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ’ εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. **35** ἐμοὶ μὴ εἰδῶς, **23** πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας τὸ Ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι, δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν. μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου **24** Ἄλλ’ οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἶπεν, Ἐκάρσιον ἐστὶν τιμίαν ἑμαυτῷ, ὡς τελειώσω τὸν δρόμον μάλλον, διδόναι ἢ λαμβάνειν.” **36** Καὶ μου, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ ταῦτα εἰπὼν, θεὸς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν

πασιν αὐτοῖς προσηύξατο. **37** Ἰκανὸς δὲ **9** Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες παρθένοι, προφητεύουσαι. **10** Ἐπιμενόντων ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουσαν δὲ ἡμέρας πλείους, κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς αὐτόν, **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαθος, **11** λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ τοῦ Παύλου, δῆσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. τὰς χεῖρας, εἶπεν, “Τάδε λέγει τὸ Ἅγιον

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς, ἀποσπασθέντας ἀπ’ αὐτῶν, αὕτη, οὕτως δῆσουςιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ, Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας τῆ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, ἀκεῖθεν εἰς ἐθνῶν.” **12** Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, Πάταρα. **2** Καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. **13** Τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος, “Τί ποιεῖτε, Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.” **12** Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. **13** Τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος, “Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐτοίμως ἔχω, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ.” **14** Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἠσυχάσαμεν εἰπόντες, “Τοῦ Ἰησοῦ.” **14** Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἠσυχάσαμεν εἰπόντες, “Τοῦ Ἰησοῦ τὸ θέλημα γινέσθω.” **15** Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐπισκευασάμενοι, ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα. **16** Συνηλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ’ ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί, τινι Κυπρίῳ ἀρχαίῳ μαθητῇ. **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** Τῇ δὲ ἐπιούσῃ, εἰσήει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. **19** Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ’ ἕνα ἕνα ἕνα, ὡς ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. **20** Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν, εἶπόν τε αὐτῷ, “Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν

πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** νόμου ὑπάρχουσιν. **21** Κατηχήθησαν δὲ Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ συνδρομῆ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας τοῦ Παύλου, εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31** τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη **22** Τί οὖν ἐστίν; Πάντως ἀκούσονται ὅτι φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη ἐλήλυθας. **23** Τοῦτο οὖν ποίησον, ὅ σοι συγχύννεται Ἱερουσαλήμ, **32** ὃς ἐξαυτῆς λέγομεν. Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες, παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας, εὐχὴν ἔχοντες ἀφ' ἑαυτῶν. **24** Τούτους κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς, οἱ δὲ ἰδόντες τὸν παραλαβῶν, ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ζυρήσονται τὴν τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** Τότε ἐγγίσας, ὁ κεφαλὴν, καὶ γνῶσονται πάντες ὅτι ὢν χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ δεθῆναι ἀλύσει δισί, καὶ ἐπυθάνετο στοιχεῖς καὶ αὐτὸς, φυλάσσω τὸν νόμον. τίς εἶη καὶ τί ἐστίν πεποιηκός. **34** Ἄλλοι **25** Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν, ἡμεῖς δὲ, ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ. Μὴ ἀπεστείλαμεν κρίναντες φυλάσσεσθαι δυναμένου δὲ αὐτοῦ γνῶναι τὸ ἀσφαλές αὐτοῦς, τὸ τε εἰδωλόθυτον, καὶ αἶμα, καὶ διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι πνικτὸν, καὶ πορνεῖαν.” **26** Τότε ὁ Παῦλος αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολὴν. **35** Ὅτε δὲ παραλαβῶν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς, εἰσῆει εἰς τὸ ἱερὸν, βασιτάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου. **36** Ἠκολούθει τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζοντες, “Αἶρε ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. **27** Ὅς δὲ αὐτόν.” **37** Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἔμελλον αἰ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ παρεμβολὴν, ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ, ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐτὸν “Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ;” Ὁ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, ἔφη, “Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; **38** Οὐκ ἄρα καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας **28** σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τούτων τῶν κράζοντες, “Ἄνδρες, Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε! ἡμερῶν, ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς Οὐτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ, τὴν ἔρημον τοὺς τετρακιςχιλίους ἄνδρας καὶ τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τόπου τούτου τῶν σικαρίων;” **39** Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, “Ἐγὼ πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς, τῆς Ἑλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης. κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτου.” **29** Δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν πρὸς τὸν λαόν.” **40** Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν,

κατέσειε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνησεν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ λέγων,

22 “Ἄνδρες, ἀδελφοί, καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.” **2** (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν.) Καὶ φησὶν: **3** “Ἐγὼ εἶμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον, **4** ὃς ταύτην τὴν Ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, **5** ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον παρ’ ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν. **6** Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ, καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ. **7** Ἐπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, ‘Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;’ **8** Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, ‘Τίς εἶ, κύριε;’ Εἶπέν τε πρὸς ἐμέ, ‘Ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.’ **9** Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες, τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. **10** Εἶπον δέ, ‘Τί ποιήσω, Κύριε;’ Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν πρὸς με, ‘Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκει σοι λαληθήσεται

περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι.’ **11** Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν. **12** Ἀνανίας δέ τις ἀνὴρ εὐλαβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, **13** ἐλθὼν πρὸς ἐμέ καὶ ἐπιστάς, εἶπέν μοι, ‘Σαούλ, ἀδελφέ, ἀνάβλεψον.’ Καγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν, “Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν Δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **15** Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας. **16** Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς, βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ.’ **17** Ἐγένετο δέ μοι, ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, **18** καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι, ‘Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέξονται σου μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.’ **19** Καγὼ εἶπον, “Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς, τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ. **20** Καὶ ὅτε ἐξεχύννυτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστώς, καὶ συνευδοκῶν, καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.’ **21** Καὶ εἶπεν πρὸς με, ‘Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.”’ **22** Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες, “Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν!” **23**

Κραυγαζόντων τε αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων σὺ κἀθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;” 4 Οἱ ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι δὲ παρεστῶτες εἶπαν, “Τὸν ἀρχιερέα τοῦ αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἶπας μάστιξιν Ἰησοῦ λοιδορεῖς;” 5 Ἐφη τε ὁ Παῦλος, ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ἵνα ἐπιγνῶ δι’ ἣν “Οὐκ ἦδιν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. 25 Ὡς γέγραπται γάρ, ὅτι “Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου, δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπεν οὐκ ἔρεῖς κακῶς.” 6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων, τὸ δὲ “Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον, ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ, ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;” 26 Ἀκουσας δὲ ὁ “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς ἑκατοντάρχης, προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ, Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως ἀπήγγειλεν λέγων, “Τί μέλλεις ποιεῖν; Ὁ νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.” 7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν.” 27 λαλοῦντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων Προσελθὼν δὲ, ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. καὶ Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι “Ναί.” 28 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος, “Ἐγὼ ἀνάστασιν, μῆτε ἄγγελον, μῆτε πνεῦμα, πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρα. 9 ἐκτησάμην.” Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, “Ἐγὼ δὲ Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες καὶ γεγέννημαι.” 29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν ἀπ’ αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Φαρισαίων, διεμάχοντο λέγοντες, “Οὐδὲν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος;” δεδεκώς. 30 Τῇ δὲ ἐπαύριον, βουλόμενος 10 Πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως, φοβηθεὶς γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ’ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτόν, καὶ αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβάν, ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε πᾶν τὸ Συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς. νυκτὶ, ἐπιστὰς αὐτῷ, ὁ Κύριος εἶπεν,

23 Ἀτενίσας δὲ τῷ Συνεδρίῳ ὁ Παῦλος εἶπεν, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.” 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες συστροφὴν, οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μῆτε φαγεῖν μῆτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. 13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσεεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν

ποιησάμενοι 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς “Μηδενὶ ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, πρὸς ἐμέ.” 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τις “Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, δύο τῶν ἑκατονταρχῶν, εἶπεν, “Ἐτοιμάσατε μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν τὸν Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα, τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ Συνεδρίῳ, ὅπως καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης καταγάγη αὐτὸν εἰς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας ὥρας τῆς νυκτός.” 24 Κτήνη τε παραστήσαι, διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον, διασώσωσι ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν, ἔτοιμοί πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, 25 γράψας ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.” 16 Ἀκούσας ἐπιστολὴν, ἔχουσαν τὸν τύπον τοῦτον: 26 δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου, τὴν “Κλαύδιος Λυσίας, τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι ἐνέδραν παραγενόμενος, καὶ εἰσελθὼν εἰς Φήλικι, χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ 17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ’ αὐτῶν, ἐπιστὰς τῶν ἑκατονταρχῶν, ἔφη, “Τὸν νεανίαν σὺν τῷ στρατεύματι, ἐξιλάμην μαθὼν τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν. 28 Βουλόμενός τε γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ.” 18 Ὁ μὲν ἐπιγῶναι τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἐνεκάλουν οὖν παραλαβὼν αὐτόν, ἤγαγεν πρὸς τὸν αὐτῷ, κατήγαγον εἰς τὸ Συνέδριον αὐτῶν. χιλιάρχον, καὶ φησίν, “Ὁ δέσμιος, Παῦλος, 29 Ὀν εὔρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων προσκαλεσάμενός με, ἠρώτησεν τοῦτον τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου τὸν νεανίσκον ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλημα. 30 Μηνυθείσης τι λαλήσαι σοι.” 19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσσεσθαι, χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας κατ’ ἰδίαν, ἐπυνθάνετο, “Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν αὐτούς ἐπὶ ἀπαγγεῖλαί μοι;” 20 Εἶπεν δὲ, ὅτι “Οἱ σοῦ.” 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτησαί σε, ὅπως τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς Συνέδριον, ὡς μέλλων τι ἀκριβέστερον τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 Τῇ δὲ ἐπαύριον, πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 Σὺ οὖν μὴ ἐάσαντες τοὺς ἵππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν πεισθῆς αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολὴν 33 ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρείαν, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ Ἀναγνοῦς δὲ, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας σοῦ ἐπαγγελίαν.” 22 Ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἐπαρχείας ἐστὶν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας, Κιλικίας, 35 “Διακούσομαί σου”, ἔφη, “ὅταν

καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται”, σοι, περὶ ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. 14 κελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου, φυλάσσεσθαι αὐτόν.

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας, κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. 2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, “Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ διορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, 3 πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ, ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. 4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως, τῇ σῇ ἐπεικειᾶ. 5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινουῦντα στάσεις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέιρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν. 8 παρ’ οὗ δυνήσῃ αὐτὸς, ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων, ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.” 9 Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. 10 Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν, “Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθύμως τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι. 11 Δυναμένου σου ἐπιγνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσίν μοι ἡμέραι δώδεκα, ἀφ’ ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ. 12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιῶντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, 13 οὐδὲ παραστῆσαι δύνανται

σοι, περὶ ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. 14 Ὅμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν Ὁδὸν ἦν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτως λατρεύω τῷ πατρῷ ᾧ Ἰησοῦ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, 15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἦν καὶ αὐτοῖ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. 16 Ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός. 17 Δι’ ἐτῶν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, 18 ἐν αἷς εὐρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου. 19 Τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν, εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ. 20 Ἡ αὐτοῖ οὗτοι εἰπάτωσαν, τί εὐρόν ἀδίκημα, σάντος μου ἐπὶ τοῦ Συνεδρίου, 21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστῶς: ὅτι Ἐπερὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ’ ὑμῶν.” 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς Ὁδοῦ, εἶπας, “Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι τὰ καθ’ ὑμᾶς”. 23 Διαταζάμενος τῷ ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. 24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς, παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὔσῃ Ἰουδαία, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Ἰησοῦν πίστεως. 25 Διαλεγόμενος δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης, καὶ ἐγκρατείας, καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος, ἔμφορος

γενόμενος, ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, “Τὸ νῦν “Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς ἐκεῖ περι ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν, τούτων κριθῆναι ἐπ’ ἐμοῦ;” 10 Εἶπεν δὲ μετακαλέσομαί σε.” 26 Ἄμα καὶ ἐλπίζων ὅτι ὁ Παῦλος, “Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ἐστὼς εἴμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, οὐδὲν ἠδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ὠμίλει αὐτῷ. 27 Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἐπιγινώσκεις. 11 Εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι θέλων τε χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις, τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι ὁ Φῆλιξ κατέλιπεν τὸν Παῦλον δεδεμένον. κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύναται

25 Φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχείᾳ, μετὰ αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι!” 12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας. 2 Ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη, “Καίσαρα οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ!” 13 κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας 3 αἰτούμενοι χάριν κατ’ αὐτοῦ, ὅπως ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ Καισάρειαν, ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. 14 (ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ ὤς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, τὴν ὁδόν). 4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισάρειαν, καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, 15 ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. 15 περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, 5 “Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν”, φησίν, “δυνατοὶ ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ’ αὐτοῦ καταδικῆν· 16 συγκαταβάντες, εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ’ αὐτοῦ καταδικῆν· 16 πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι ἄτοπον, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ.” 6 οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα 7 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας, οὐ πλείους ἀνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος, κατὰ ὀκτῶ ἢ δέκα, καταβάς εἰς Καισάρειαν, πρὸσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. 7 ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. 17 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν 17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν καταφέροντες, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι, 8 ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν 8 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου, ὅτι “Οὔτε ἀνδρα· 18 περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατηγοροὶ οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον, ὧν ἐγὼ ὑπενόουν πονηράν. 19 Ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας, εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τίνος Ὡησοῦ τεθνηκότος, ὃν

ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. 20 Ἀπορούμενος ἔμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ, μέλλων δὲ, ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν, ἔλεγον σήμερον ἀπολογεῖσθαι. 3 Μάλιστα γνώστην εἰ βούλοιο πορευέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους, κάκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 Τοῦ δὲ ἔθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. 4 Τὴν μὲν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα οὖν βίωσίν μου, ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθναι μου ἔν τε πρὸς Καίσαρα.” 22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, 5 τὸν Φῆστον, “Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι ἀνθρώπου ἀκοῦσαι.” “Ἀὔριον”, φησίν, μαρτυρεῖν ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην “ἀκούσῃ αὐτοῦ.” 23 Τῆ οὖν ἐπαύριον, αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας, ἔζησα ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης Φαρισαῖος. 6 Καὶ νῦν ἐπ’ ἐλπίδι τῆς εἰς μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας, γενομένης εἰς τὸ ἀκρατήριον σὺν τε χιλιάρχους καὶ ὑπὸ τοῦ ὁ Θεοῦ, ἔστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν ἀνδράσιν τοῖς κατ’ ἐξοχὴν τῆς πόλεως, τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ, νύκτα καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου, ἦχθη ὁ καὶ ἡμέραν λατρεῦον, ἐλπίζει καταντῆσαι Παῦλος. 24 Καί φησιν ὁ Φῆστος, “Ἀγρίππα περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, Βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν, Βασιλεῦ. 8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ’ ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ ἅπαν τὸ ὑμῖν, εἰ ὁ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι, ἔν τε Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βωῶντες μὴ δεῖν ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, δεῖν πολλὰ αὐτὸν ζῆν μηκέτι. 25 Ἐγὼ δὲ κατελαβόμην ἐναντία πρᾶξαι. 10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε τῶν ἁγίων αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν Σεβαστῶν, ἔκρινα πέμπειν. 26 Περὶ οὗ ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβόν, ἀναιρουμένον ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον. 11 Καὶ προήγαγον αὐτὸν ἐφ’ ὑμῶν, καὶ μάλιστα κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς, πολλάκις ἐπὶ σοῦ, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς τιμωρῶν αὐτοῦς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, ἀνακρίσεως γενομένης, σχῶ τι γράψω. 27 περισσῶς τε ἐμμανόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον, ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. 12 Ἐν μὴ καὶ τὰς κατ’ αὐτοῦ αἰτίας σημάναι.”

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη,

“Ἐπιτρέπεται σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν.”

Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο, 2 “Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγήμαι

ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων, 13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπσαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. 14 Πάντων τε

καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα περιτρέπει!” 25 Ὁ δὲ Παῦλος, “Οὐ μαίνομαι”, φωνὴν, λέγουσαν πρὸς με τῇ Ἑβραΐδι φησίν, “κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας διαλέκτω, ‘Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26 Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.’ 15 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς Ἐγὼ δὲ εἶπα, ‘Τίς εἶ, κύριε;’ Ὁ δὲ Ἰσχυρὸς ὄν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν εἶπεν, “Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. γὰρ αὐτὸν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν, 16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στηθὶ ἐπὶ τοὺς οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνία πεπραγμένον πόδας σου εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, τοῦτο. 27 Πιστεύεις, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα, τοῖς προφήταις; Οἶδα ὅτι πιστεύεις.” 28 ὣν τε εἶδές με ὣν τε ὀφθήσομαί σοι, 17 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον, “Ἐν ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι;” ἔθνων, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε, 18 29 Ὁ δὲ Παῦλος, “Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, ἀνοιξαὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ, οὐ μόνον ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν σήμερον, γενέσθαι τοιοῦτους ὅποιος κἀγὼ αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.” 30 τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.’ 19 Ὅθεν, Ἀνέστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν, ἡ Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ τε Βερνίκῃ καὶ οἱ συγκαθηήμενοι αὐτοῖς, οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς πρῶτόν τε, καὶ Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε ἀλλήλους λέγοντες, ὅτι “Οὐδὲν θανάτου τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἢ δεσμῶν ἄξιον τι πράσσει ὁ ἄνθρωπος ἀπήγγελον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν οὗτος.” 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φίσητῳ ἔφη, ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα “Ἀπολελῦσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, πράσσοντας. 21 Ἐνεκα τούτων, με Ἰουδαῖοι εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.” συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο 27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας, ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς. 2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυντηνῷ, μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου, Μακεδόνας Θεσσαλονικέως. 3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι, ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κάκειθεν ἀναχθέντες, ὑπεπλεύσαμεν μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμῶν τῷ ἀνέμῳ, τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 Νησίον δὲ ἐναντίους. 5 Τὸ τε πέλαιος τὸ κατὰ τὴν τι ὑποδραμόντες, καλούμενον Κλαῦδα, Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς κατήλαμεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 σκάφης, 17 ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρώντο, Κάκει εὐρών ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον. Φοβούμενοί τε Ἀλεξανδρίνον, πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 Ἐν ἱκαναῖς τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. 18 Σφοδρῶς δὲ ἡμέραις, βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις, δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἐποιοῦντο, 19 καὶ τῇ τρίτῃ, αὐτόχειρες ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔρριψαν. 20 Μῆτε Κρήτην κατὰ Σαλμώνην. 8 Μόλις τε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἦλθομεν εἰς τόπον πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπίς πάσα, πόλις ἦν Λασαία. 9 Ἰκανοῦ δὲ χρόνου τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς τε ἀσιτίας διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς ὑπαρχούσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, “Ἐδει μὲν, ὦ ἄνδρες, παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς λέγων αὐτοῖς, “Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ Κρήτης, κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην, καὶ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ τὴν ζημίαν. 22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.” ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. 23 Παρέστη 11 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ γὰρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ Θεοῦ, οὗ εἰμι, τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέιθετο, ἢ τοῖς ὑπὸ ᾧ καὶ λατρεύω, ἄγγελος 24 λέγων, ‘Μὴ Παύλου λεγομένους. 12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, καὶ ἰδοὺ, κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ.’ 25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἐκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο, καταντήσαντες ἄνδρες, πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως εἰς Φοίνικα, παραχειμάσαι λιμένα τῆς ἔσται, καθ’ ὃν τρόπον λελάληταί μοι. 26 Κρήτης, βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ εἰς νῆσον δὲ τινὰ, δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.” 27 χώρον. 13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. 14 μέσον τῆς νυκτὸς, ὑπενόουν οἱ ναῦται Μετ’ οὐ πολὺ δὲ, ἔβαλεν κατ’ αὐτῆς ἄνεμος προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. 28 Καὶ τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὐρακύλων. βολίσαντες, εὖρον ὀργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ 15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες,

εὔρον ὀργυιάς δεκαπέντε. **29** Φοβούμενοί τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεύσει, κατεῖχον τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, εἰς τὸν αἰγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δὲ ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπέκειλαν τὴν ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι. **30** Τῶν δὲ ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν τῆς βίας. **42** Τῶν δὲ στρατιωτῶν, βουλή θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας, ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, **31** εἶπεν μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγη. **43** Ὁ δὲ ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς ἑκατοντάρχῃς βουλόμενος διασωῶσαι τὸν στρατιώταις, “Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ Παύλῳ, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.” **32** Τότε ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς ἀπορίψαντας πρώτους, ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι, σκάφης, καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. **33** Ἀχρι **44** καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, δὲ οὗ ἡμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὁ Παῦλος ἅπαντας, μεταλαβεῖν τροφῆς οὕτως ἐγένετο, πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν λέγων, “Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον γῆν.

ἡμέραν, προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηθὲν προσλαβόμενοι. **34** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται.” **35** Εἶπας δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησεν τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας, ἤρξατο ἐσθίειν. **36** Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. **37** Ἦμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ, διακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ. **38** Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῆτον εἰς τὴν θάλασσαν. **39** Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύοντο, εἰ δύναιντο ἐκσωῶσαι τὸ πλοῖον. **40** Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες, εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλιῶν, καὶ ἐπάραντες

28 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωμεν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. **2** Οἱ τε βάρβαροι παρεῖχαν οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος. **3** Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πληθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἀπὸ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα, καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. **4** Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, “Πάντως φονεύς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης, ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν.” **5** Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. **6** Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πῖμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ, αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν

γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον αὐτὸν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι εἶναι θεόν. 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων ἐκεῖνον, ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος 18 οἴτινες ἀνακρίναντές με, ἐβούλοντο ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου 8 Ἐγένετο δὲ, τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. 19 Ἀντιλεγόντων δὲ πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνεχόμενον τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθη ἐπικαλέσασθαι κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι καὶ προσευξάμενος, ἐπιθείς τὰς χεῖρας κατηγορεῖν. 20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, αὐτῷ, ἴασατο αὐτόν. 9 Τοῦτου δὲ γενομένου, παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες εἵνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἑθεραπεύοντο, τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι.” 21 Οἱ δὲ 10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, πρὸς αὐτὸν εἶπαν, “Ἡμεῖς οὔτε γράμματα καὶ ἀναγομένοις, ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, χρείας. 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας, ἀνήχθημεν οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ Ἀλεξανδρίῳ παρασήμῳ Διοσκούροις. πονηρόν. 22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι 12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, 13 ὅθεν ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστίν, ὅτι πανταχοῦ περιελόντες, κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον. Καὶ ἀντιλέγεται.” 23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ μετὰ μίαν ἡμέραν, ἐπιγενομένου νότου, ἡμέραν, ἦλθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους, 14 οὔ πλείονες, οἷς ἐξετίθετο, διαμαρτυρόμενος εὐρόντες ἀδελφούς, παρεκλήθημεν παρ’ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοῖς ἐπιμείναι ἡμέρας ἐπτὰ. Καὶ οὕτως αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθαμεν. 15 Κάκειθεν οἱ Μωϋσέως, καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶτῃ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες, τὰ περὶ ἡμῶν, ἦλθαν ἕως ἐσπέρας. 24 Καὶ οἱ μὲν ἐπέιθοντο τοῖς εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν. 25 Ἀσύμφωνοι καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος. 16 εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν: ὅτι “Καλῶς Ὅτε δὲ εἰσήλθομεν εἰς Ῥώμην, ἐπετράπη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαίου τῷ Παύλῳ μένειν καθ’ ἑαυτὸν, σὺν τῷ τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν 26 φυλάσσουντι αὐτὸν στρατιώτη. 17 Ἐγένετο λέγων, Ἐπορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς, συγκαλέσασθαι καὶ εἰπόν, “Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους. συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγεν πρὸς ἴδητε. 27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, “Ἐγώ, Ἄνδρες, ἀδελφοί, οὐδὲν τούτου, καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν,

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν,
μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
ὤσιν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν,
καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς.” **28**
Γνωστὸν οὖν ἔστω, ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν
ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ ὁ Θεοῦ,
αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται!” **30** Ἐνέμεινεν
δὲ διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ
ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους
πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν Βασιλείαν
τοῦ ὁ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ ὁ Κυρίου
Ἰησοῦ ὁ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας
ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Ἰησοῦ, **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις, **3** περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος Υἱοῦ Ἰησοῦ ἐν δυνάμει κατὰ Πνεῦμα ἁγίωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι. **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἶ πως ἤδη ποτὲ εὐδοθῆσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δὲ ἐστὶν, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν, διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλὰκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν,

καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἑλλῆσίν τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις, ὀφειλέτης εἰμί. **15** Οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ, πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστευόντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **17** Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται, ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, “Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.” **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, ὁ Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανερώσεν. **20** Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασιν νοούμενα, καθαροῦται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους. **(αἰδῖος g126)** **21** Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **22** Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ τετραπόδων, καὶ ἐρπετῶν. **24** Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, **25** οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! **(αἰῶν**

g165) 26 Διὰ τοῦτο, παρέδωκεν αὐτούς ὁ ἴθεός, εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; 5 Κατὰ δὲ τὴν ἴθεός εἰς πάθη ἀτιμίας· αἶ τε γὰρ θήλειαι σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὄργην ἐν ἡμέρᾳ ὄργης εἰς τὴν παρὰ φύσιν, 27 ὁμοίως τε καὶ καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ ἴθεοῦ, οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν 6 “ὅς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτοῦ”: 7 τοῖς μὲν καθ’ ὑπομονὴν ἔργου αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ ζητοῦσιν, ζῶν αἰώνιον· (aiōnios g166) 8 τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 Καὶ ἀληθεία, πειθόμενοι δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὄργη καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν ἴθεον ἔχειν ἐν θυμός. 9 Ὀλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ ἴθεός εἰς ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνας 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ, 10 δόξα δὲ, καὶ τιμῇ, καὶ εἰρήνῃ, παντὶ πλεονεξία, κακία, μεστοὺς φθόνου, φόνου, τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε ἔριδος, δόλου, κακοηθείας, ψιθυριστάς, πρῶτον καὶ Ἕλληνας. 11 Οὐ γὰρ ἔστιν 30 καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, προσωποληψία παρὰ τῷ ἴθεῳ. 12 Ὅσοι γὰρ ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς ἀνόμως ἡμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ νόμου ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας 32 κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ ἴθεοῦ ἐπιγνόντες δίκαιοι παρὰ τῷ ἴθεῳ, ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου νόμου δικαιοθήσονται. 14 Ὅταν γὰρ εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ σунευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν. νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσιν νόμος· 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου, γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων, τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, 16 ἐν ἧ ἡμέρᾳ κρίνει ὁ ἴθεός τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ. 17 Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζη, καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν ἴθεῳ, 18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, 19

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε, πᾶς ὁ κρίνων, ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις, ὁ κρίνων. 2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ ἴθεοῦ ἔστιν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. 3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ ἴθεοῦ; 4 Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ

πέποιθάς τε σεαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν, ὁ Θεοῦ δικαιοσύνην φῶς τῶν ἐν σκότει, **20** παιδευτὴν ἀφρόνων, συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ Θεός, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μὀρφωσιν ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (Κατὰ ἄνθρωπον τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ λέγω.) **6** Μὴ γένοιτο! Ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ νόμω- **21** ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; **7** Εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, ὁ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς κλέπτεις; **22** Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἶδωλα, κρίνομαι; **8** Καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα, ἱεροσυλεῖς; **23** Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι διὰ καὶ καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν, ὅτι τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου, τὸν Θεὸν “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ;” ἀτιμάζεις; **24** “Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι’ ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. **9** Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν”, καθὼς Προεχόμεθα; Οὐ πάντως, προητιασάμεθα γέγραπται. **25** Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν γὰρ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας, πάντας ὑφ’ νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἁμαρτίαν εἶναι. **10** Καθὼς γέγραπται, ὅτι ἦς, ἡ περιτομὴ σου, ἀκροβυστία γέγονεν. “Οὐκ ἔστιν δίκαιος, οὐδὲ εἷς, **11** οὐκ ἔστιν **26** Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία, τὰ δικαιώματα συνίων, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. **12** τοῦ νόμου φυλάσση, οὐχ ἡ ἀκροβυστία Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν· οὐκ αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ἐνός.” **13** “Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν”, **14** περιτομῆς παραβάτην νόμου. **28** Οὐ γὰρ ὁ “Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν”, **14** ἐν τῷ φανερωῖ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ “Ὦν τὸ στόμα ἀραῶς καὶ πικρίας γέμει”. φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομῇ **29** ἀλλ’ ὁ ἐν τῷ **15** “Ὄξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν, ἐκχέαι αἷμα... κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας, **16** σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ἐν Πνεύματι, οὐ γράμματι, οὐ ὁ ἔπαινος ὁδοῖς αὐτῶν, **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐκ τοῦ Θεοῦ. ἔγνωσαν.” **18** “Οὐκ ἔστιν φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.” **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ. **20** Διότι ἐξ ἔργων νόμου, οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας. **21** Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου, δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, **22** δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. **3** Τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν, τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ; **4** Μὴ γένοιτο! Γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθάπερ γέγραπται, “Ὅπως ἂν δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.” **5** Εἰ

πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς 7 “Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι πιστεύοντας, οὐ γάρ ἐστιν διαστολή. 23 καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. 8 Πάντες γὰρ ἤμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς Μακάριος ἀνὴρ, οὗ οὐ μὴ λογίσθαι δόξης τοῦ Θεοῦ, 24 δικαιοῦμενοι δωρεὰν Ἐκύριος ἁμαρτιάν.” 9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν τῆ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 25 ὃν προέθετο ὁ ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γάρ, “Ἐλογίσθη τῷ Θεοῦ ἰλαστήριον, διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ Ἀβραάμ ἢ πίστις εἰς δικαιοσύνην.” 10 αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης Πῶς οὖν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἐν ἀκροβυστία; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ’ ἁμαρτημάτων 26 ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, ἐν ἀκροβυστία. 11 καὶ σημεῖον ἔλαβεν πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία, εἰς τὸ εἶναι καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. 27 αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων Ποῦ οὖν ἢ καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου δι’ ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς νόμου; Τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου τὴν δικαιοσύνην, 12 καὶ πατέρα περιτομῆς πίστεως. 28 Λογίζομεθα οὖν δικαιοῦσθαι τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πίστει ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστία 29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; Οὐχὶ καὶ πίστεως, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. 13 Οὐ ἔθνῶν; Ναί, καὶ ἔθνῶν, 30 εἴπερ εἶς ὁ Θεός, γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. 31 Νόμον οὖν κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. 14 καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο! Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται Ἄλλὰ νόμον ἰστάνομεν. ἢ πίστις καὶ κατήρηται ἢ ἐπαγγελία.

4 Τί οὖν ἐροῦμεν, εὐρηκέναι Ἀβραάμ τὸν 15 Ὁ γὰρ νόμος ὄργην κατεργάζεται, οὗ προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; 2 Εἰ γὰρ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. 16 Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, ἀλλ’ οὐ πρὸς Θεόν. 3 Τί γὰρ ἢ Γραφή εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν, τὴν ἐπαγγελίαν λέγει; “Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.” 4 παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν, 17 καθὼς Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ, ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται γέγραπται, ὅτι “Πατέρα πολλῶν ἔθνῶν κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. 5 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν τέθεικά σε”, κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν, δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἢ πίστις Ἰησοῦ τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. 18 αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, 6 καθάπερ καὶ Δαυὶδ Ὁς παρ’ ἐλπίδα, ἐπ’ ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν

ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, “Οὕτως ἔσται ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς τὸ σπέρμα σου.” **19** Καὶ μὴ ἀσθενήσας ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. **9** Πολλῶ οὖν μᾶλλον τῇ πίστει, κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡδὴ νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που σωθησόμεθα δι’ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. **10** Εἰ ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας γὰρ ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ Ὁθεῶ Σάρρας, **20** εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ὁθεοῦ, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ’ ἐνεδυναμώθη μᾶλλον καταλλαγέντες, σωθησόμεθα ἐν τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Ὁθεῶ, **21** καὶ τῇ ζωῇ αὐτοῦ. **11** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπιγγελλται, δυνατὸς καυχώμενοι ἐν τῷ Ὁθεῶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἐστὶν καὶ ποιῆσαι. **22** Διὸ καὶ “ἐλογίσθη ἡμῶν, Ὁ Ιησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ νῦν τὴν αὐτῶ εἰς δικαιοσύνην”. **23** Οὐκ ἐγράφη δὲ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. **12** Διὰ τοῦτο, ὡσπερ δι’ αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῶ, **24** ἀλλὰ δι’ ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον καὶ δι’ ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς εἰσηλθεν, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ὁ Ιησοῦν, τὸν καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος Ὁ Κύριον ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν, **25** ὃς παρεδόθη διηλθεν, ἐφ’ ᾧ πάντες ἡμαρτον— **13** ἄχρι διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ γὰρ νόμου, ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. **14** Ἄλλ’ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. **15** Ἄλλ’ οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι, οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Ὁθεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι, τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου, Ὁ Ιησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. **16** Καὶ οὐχ ὡς δι’ ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνός, εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων, εἰς δικαίωμα. **17** Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνός παραπτώματι, ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν, διὰ τοῦ ἐνός, Ὁ Ιησοῦ Χριστοῦ. **18** Ἄρα οὖν

5 Δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν Ὁθεόν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ὁ Ιησοῦ Χριστοῦ, **2** δι’ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν, τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἔστηκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ’ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Ὁθεοῦ. **3** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. **5** Ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Ὁθεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Ὁ Πνεύματος Ἁγίου, τοῦ δοθέντος ἡμῖν. **6** Ἐτι γὰρ Ὁ Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. **7** Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ, τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. **8** Συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Ὁθεὸς,

ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας κυριεύει. **10** Ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ ᾠεῶ. **11** ἑνὸς δικαίωματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους Οὕτως καὶ ὑμεῖς, λογιζέσθε ἑαυτοὺς εἶναι εἰς δικαίωσιν ζωῆς. **19** Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς νεκροῦς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ ᾠεῶ παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἁμαρτωλοὶ ἐν ᾠριστῷ ᾠησοῦ. **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς, δίκαιοι κατασταθήσονται τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. **13** οἱ πολλοί. **20** Νόμος δὲ παρεισήληθεν, ἵνα Μὴδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, **21** ἑαυτοὺς τῷ ᾠεῶ, ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας, ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ καὶ τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ ᾠεῶ. **14** Ἄμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, δικαιοσύνης, εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ ᾠησοῦ οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. **15** ᾠησοῦ τοῦ ᾠκυρίου ἡμῶν. (aiōnios g166) Τί οὖν; Ἄμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο! **16** Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾠη παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; **2** Μὴ γένοιτο! Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** Ἡ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς ᾠησοῦν ᾠησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη ᾠησοῦς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. **5** Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοίωματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. **6** τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. **7** Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. **8** Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν ᾠησοῦ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. **9** εἰδότες ὅτι ᾠησοῦς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι **17** Χάρις δὲ τῷ ᾠεῶ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας, εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασχῆς. **18** Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. **19** Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν, δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. **20** Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** Νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ ᾠεῶ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **23** Τὰ

γὰρ ὁψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Ἐλευθέρου ζωὴ αἰώνιος ἐν Ἰησοῦ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. (aiōnios g166)

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί (γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ), ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ; **2** Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός, μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Ἐλευθέρῳ. **5** Ὅτε γὰρ ἤμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. **6** Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι Πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος. **7** Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο! Ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν, εἰ μὴ διὰ τοῦ νόμου, τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν, οὐκ ᾔδειμεν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, “Οὐκ ἐπιθυμήσεις.” **8** Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν, χωρὶς γὰρ νόμου, ἀμαρτία νεκρά. **9** Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, **10** ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐντολή, ἡ εἰς ζῶην, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολή ἁγία, καὶ δίκαια, καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; Μὴ γένοιτο! Ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. **14** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. **15** Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. **16** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. **18** Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ. **19** Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. **20** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. **21** Εὗρίσκω ἄρα τὸν νόμον, τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν παράκειται. **22** Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Ἐλευθέρου, κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου, ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου. **24** Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος! Τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; **25** Χάρις τῷ Ἐλευθέρῳ διὰ Ἰησοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν! Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ, τῷ

μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ ᾠθεοῦ, τῇ δὲ σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας.

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν ᾠΧριστῷ ᾠησοῦ, **2** ὁ γὰρ νόμος τοῦ ᾠΠνεύματος τῆς ζωῆς ἐν ᾠΧριστῷ ᾠησοῦ, ἠλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. **3** Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾠ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ ᾠθεὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν πέμψας, ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινεν τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ ᾠΠνεῦμα. **5** Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ ᾠΠνεῦμα, τὰ τοῦ ᾠΠνεύματος. **6** Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ ᾠΠνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη. **7** Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς ᾠθεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ ᾠθεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύνανται. **8** Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, ᾠθεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. **9** Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν ᾠΠνεύματι, εἴπερ ᾠΠνεῦμα ᾠθεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις ᾠΠνεῦμα ᾠΧριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. **10** Εἰ δὲ ᾠΧριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ ᾠΠνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** Εἰ δὲ τὸ ᾠΠνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν ᾠησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν ᾠΧριστὸν ᾠησοῦν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ ᾠΠνεύματος ἐν ὑμῖν. **12** Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. **13** Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ ᾠΠνεύματι τὰς

πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. **14** Ὅσοι γὰρ ᾠΠνεύματι ᾠθεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ ᾠθεοῦ εἰσιν. **15** Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε ᾠΠνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾠ κρᾶζομεν, “Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ!” **16** Αὐτὸ τὸ ᾠΠνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ ᾠΠνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα ᾠθεοῦ. **17** Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι μὲν ᾠθεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ ᾠΧριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. **19** Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως, τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ ᾠθεοῦ ἀπεκδέχεται. **20** Τῇ γὰρ ματαιότητι, ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθῆσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ ᾠθεοῦ. **22** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. **23** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ᾠΠνεύματος ἔχοντες, ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς, ὁ γὰρ βλέπει τις, ἐλπίζει; **25** Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. **26** Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ᾠΠνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ᾠΠνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις. **27** Ὅ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ

φρόνημα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν, μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ 2 ὅτι λύπη μοί ἐστιν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. 28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὸν τῆ καρδία τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν Θεὸν, πάντα συνεργεῖ μου. 3 Ἡλόγιμος γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς, ὁ Θεὸς εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν κλητοῖς οὖσιν. 29 Ὅτι οὐκ προέγνω, καὶ μου, τῶν συγγενῶν μου, κατὰ σάρκα, 4 προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλιταί, ὧν ἡ υἰοθεσία, καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἢ δόξα, καὶ αἱ διαθηकाί, καὶ ἡ νομοθεσία, ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. 30 Οὐκ δὲ προώρισεν, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, 5 ὧν τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὐκ ἐκάλεσεν, οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς, τὸ κατὰ τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὐκ δὲ ἐδικαίωσεν, σάρκα ὁ ὧν ἐπὶ πάντων Θεὸς, εὐλογητὸς τούτους καὶ ἐδόξασεν. 31 Τί οὖν ἐροῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (αἰὼν g165) 6 Οὐχ οἶον πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς δὲ, ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οὐ καθ' ἡμῶν; 32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι, Ἰσραήλ. οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων 7 Οὐδ' ὅτι εἰσιν σπέρμα Ἀβραάμ πάντες παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐκ καὶ σὺν αὐτῷ, τέκνα, ἀλλ': "Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; 33 Τίς ἐγκαλέσει σπέρμα." 8 Τοῦτ' ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων. σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ 34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. ἀποθανῶν, μᾶλλον δὲ ἐγερεθεὶς ὅς, καὶ ἐστιν 9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος: "Κατὰ ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται ἡμῶν. 35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆ Σάρρα υἱός;" 10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Χριστοῦ; Ὡς οὐκ, ἢ στενοχωρία, ἢ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνόου κοίτην, ἔχουσα Ἰσαὰκ, τοῦ διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, πατρὸς ἡμῶν 11 μήπω γὰρ γεννηθέντων, ἢ μάχαιρα; 36 Καθὼς γέγραπται, ὅτι μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα "Ἐνεκεν σοῦ, θανατούμεθα ὅλην τὴν ἢ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ Θεοῦ μένη, ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς." 12 οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, 37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν, ὑπερνικῶμεν διὰ ἐρρέθη αὐτῇ, ὅτι "Ὁ μείζων δουλεύσει τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. 38 Πέπεισμαι γὰρ τῷ ἐλάσσονι." 13 Καθὼς γέγραπται, "Τὸν ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα." οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ οὔτε δυνάμεις, 39 οὔτε ὑψωμα, οὔτε βάθος, Θεῷ; Μὴ γένοιτο! 15 Τῷ Μωυσεῖ γὰρ λέγει, οὔτε τις κτίσις ἕτέρα, δυνήσεται ἡμᾶς "Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτειρῶ." 16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος Θεοῦ. 17 Λέγει γὰρ ἡ Γραφή τῷ Φαραῶ, ὅτι "Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγηρά σε, ὅπως

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς

ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου, καὶ τὴν ἐκ πίστεως· **31** Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. **32** Διὰ τῆ γῆ.” **18** Ἄρα οὖν ὃν θέλει, ἔλεεῖ, ὃν τί; “Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ’ ὡς ἐξ ἔργων. δὲ θέλει, σκληρύνει. **19** Ἐρεῖς μοι οὖν, Προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, “Τί οὖν ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι **33** καθὼς γέγραπται, “Ἰδοῦ, τίθημι ἐν αὐτοῦ τὶς ἀνθέστηκεν;” **20** Ὡ ἄνθρωπε, Σιών λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν μενοῦνγε σὺ τίς εἶ, ὁ ἀνταποκρινόμενος σκανδάλου, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ, οὐ τῷ ᾠθεῶ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα, τῷ πλάσαντι, καταισχυθησεται.”

“Τί με ἐποίησας οὕτως;” **21** Ἡ οὐκ ἔχει **10** Ἄδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ καρδίας, καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν ᾠθεὸν, αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. **2** Μαρτυρῶ σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; **22** Εἰ δὲ θέλων ὁ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον ᾠθεοῦ ἔχουσιν, ᾠθεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι ἀλλ’ οὐ κατ’ ἐπίγνωσιν. **3** Ἀγνοοῦντες τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ γὰρ τὴν τοῦ ᾠθεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν μακροθυμίᾳ, σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα ἰδίαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀπώλειαν, **23** καὶ ἵνα γνωρίση τὸν τοῦ ᾠθεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. **4** Τέλος γὰρ πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ ἐλέους, νόμου ᾠχριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ ἀ προητοίμασεν εἰς δόξαν, **24** οὐς καὶ πιστεύοντι. **5** Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν ἐκάλεσεν, ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ὅτι “Ὁ ποιήσας ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθνων; **25** Ὡς καὶ ἐν τῷ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζῆσεται ἐν αὐτῇ.” **6** Ἡ δὲ ᾠθεὸς ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, “Μὴ εἴπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ‘Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;’” (Τοῦτ’ ἔστιν ᾠχριστὸν εἰς τὸν οὐρανόν;”) (Τοῦτ’ ἔστιν ᾠχριστὸν καταγαγεῖν), **7** ἦ, “Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ᾠβυσσον;”) (Τοῦτ’ ἔστιν ᾠχριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν). (**Abyssos g12**) **8** Ἀλλὰ τί λέγει; “Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, “Μὴ εἴπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ‘Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;’” (Τοῦτ’ ἔστιν ᾠχριστὸν εἰς τὸν οὐρανόν;”) (Τοῦτ’ ἔστιν ᾠχριστὸν καταγαγεῖν), **7** ἦ, “Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ᾠβυσσον;”) (Τοῦτ’ ἔστιν ᾠχριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν). (**Abyssos g12**) **8** Ἀλλὰ τί λέγει; “Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου”, τοῦτ’ ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. **9** Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου, “Κύριον ᾠησοῦν”, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ ᾠθεὸς αὐτὸν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. **10** Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. **11** Λέγει γὰρ ἡ Γραφή, “Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ καταισχυθησεται.”

12 Οὐ γάρ ἐστιν διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου.” 4 Ἀλλὰ τί “Ἕλληνας, ὁ γὰρ αὐτὸς ὁ Κύριος πάντων, λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; “Κατέλιπον πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ αὐτόν.” 13 “Πᾶς” γὰρ “ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται ἔκαμψαν γόνου τῆ Βάαλ.” 5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ ὄνομα ὁ Κυρίου, σωθήσεται.” 14 Πῶς τῷ νῦν καιρῷ, λείμμα κατ’ ἐκλογὴν χάριτος οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; γέγονεν. 6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ Πῶς δὲ πιστεῦσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. 7 Τί οὖν; Ὁ Πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος; 15 ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ Πῶς δὲ κηρύξωσιν ἂν μὴ ἀποσταλῶσιν; ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται, “Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες 8 καθὼς γέγραπται, “Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθά!” 16 Ἀλλ’ οὐ πνεῦμα κατανύξεως”, “Ὁφθαλμοὺς τοῦ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας μὴ βλέπειν, καὶ ὧτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως γὰρ λέγει, “Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ τῆς σήμερον ἡμέρας.” 9 Καὶ Δαυὶδ λέγει, ἡμῶν;” 17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ “Γεννηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, διὰ ῥήματος Ἰησοῦ. 18 Ἀλλὰ λέγω, μὴ καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς οὐκ ἤκουσαν; Μενουγγε, “Εἰς πᾶσαν τὴν ἀνταπόδομα αὐτοῖς. 10 Σκοτισθήτωσαν οἱ γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.” νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον.” 11 19 Ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; Πρῶτος λέγω οὖν μὴ ἔπταισαν, ἵνα πέσωσιν; Μὴ Μωϋσῆς λέγει, “Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς, γένοιτο! Ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι, ἡ ἐπ’ οὐκ ἔθνη, ἐπ’ ἔθνη ἀσυνέτω, παροργιῶ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι ὑμᾶς.” 20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, αὐτούς. 12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν, “Εὐρέθην ἐν τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς πλοῦτος κόσμος, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν, ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.” 21 πλοῦτος ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, “Ὀλην τὴν αὐτῶν; 13 Ὑμῖν δὲ λέγω, τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ’ ἡμέραν, ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς ὅσον μὲν οὖν εἶμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.” τὴν διακονίαν μου δοξάζω, 14 εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. 15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; 16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. 17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πιστοῦτος τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ

τῶν κλάδων. Εἰ δὲ κατακαυᾶσαι, οὐ σὺ αὐτοὶ νῦν ἐλεθῶσιν. **32** Συνέκλεισεν γὰρ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. **19** ὁ ἔθεός τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν, ἵνα τοὺς Ἐρεῖς οὖν, “Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι, ἵνα πάντας ἐλεήσῃ. (eleēsē g1653) **33** Ὡ βᾶθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως ἔθεοῦ! ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. Ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ Μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. **21** Εἰ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ! **34** “Τίς” γὰρ γὰρ ὁ ἔθεός τῶν κατὰ φύσιν κλάδων “ἔγνω νοῦν Κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται. **22** Ἴδε ἐγένετο;” **35** “Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ οὖν, χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν ἔθεοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;” **36** Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομία, ἐπὶ καὶ δι’ αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν, τὰ πάντα. Δὲ σέ, χρηστότης ἔθεοῦ, ἐὰν ἐπιμείνης Αὐτῷ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (aiōn g165)

23 Κάκεῖνοι δὲ ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθῶσινται· δυνατὸς γὰρ οἰκτιρμῶν τοῦ ἔθεοῦ, παραστῆσαι τὰ ἔστιν ὁ ἔθεός πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. σῶματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν, τῷ ἔθεῳ εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν. **2** Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ ἀγίῳ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς, τί τὸ θέλημα τοῦ ἔθεοῦ, τὸ ἀγαθόν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον. (aiōn g165) **3** Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ’ ὁ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ ἔθεός ἐμέρισεν μέτρον πίστεως. **4** Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σῶματι, πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, **5** οὕτως οἱ πολλοὶ, ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν ἔχριστῳ, τὸ δὲ καθ’ εἰς ἀλλήλων μέλη. **6** Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα: εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, **7** εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, **8** εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος,

ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. 9 Ἡ ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται. 3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστρυγούντες τὸ οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ, ἀλλὰ τῷ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, 10 τῇ κακῷ. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, 11 τῇ σπουδῇ αὐτῆς. 4 Ὁ Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, Ὁ Κύριός δουλεύοντες, 12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ Ὁ Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς προσκαρτεροῦντες, 13 ταῖς χρεῖαις τῶν ὀργῆν τῷ τὸ κακὸν πράσσουντι. 5 Διὸ ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν διώκοντες. 14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας, ὀργῆν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν. ὑμᾶς εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. 15 6 Διὰ τοῦτο γὰρ, καὶ φόρους τελεῖτε, Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κλαίειν μετὰ λειτουργοὶ γὰρ Ὁ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο κλαιόντων. 16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους προσκαρτεροῦντες. 7 Ἀπόδοτε πᾶσι τὰς φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ὀφειλάς: τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, τῷ τὸ ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. τέλος, τὸ τέλος, τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. 17 τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν. 8 Μηδενὶ μηδὲν Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες, ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκεν. 9 ἀνθρώπων. 18 Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν, Τὸ γάρ, “Οὐ μοιχεύσεις”, “Οὐ φονεύσεις”, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. “Οὐ κλέψεις”, “οὐκ ἐπιθυμήσεις”, καὶ εἰ 19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, τις ἐτέρα ἐντολή ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ, γέγραπται ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, “Ἀγαπήσεις τὸν γάρ, “Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω”, πλησίον σου ὡς σεαυτόν.” 10 Ἡ ἀγάπη τῷ λέγει Ὁ Κύριος. 20 “Ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται: πλήρωμα ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε οὖν νόμου ἢ ἀγάπῃ. 11 Καὶ τοῦτο εἰδότες αὐτόν: τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἦδη ὑμᾶς ἐξ ὕπνου σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.” 21 ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεῦσαμεν. 12 Ἡ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Ὁ Θεοῦ, αἱ δὲ οὔσαι ὑπὸ Ὁ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. 2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Ὁ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. 13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσηχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. 14 Ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν Ὁ Κύριον Ὁ Ἰησοῦν Ὁ Χριστόν,

καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε, εἰς ἐπιθυμίαις.

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. **2** Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ ἕθεός γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **4** Σὺ τίς εἶ, ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. Σταθίησεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ Κύριος στήσαι αὐτόν. **5** Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἐκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ, πληροφορεῖσθω. **6** Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κύριῳ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσθίων, Κύριῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κύριῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. **7** Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. **8** Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. **10** Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἡ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ παρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Θεοῦ. **11** Γέγραπται γάρ, “Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὅτι ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.” **12** Ἐαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, “Οἱ ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ, λόγον δώσει τῷ Θεῷ. **13** Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. **14** Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν

Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ εἶ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκεῖνον κοινόν. **15** Εἰ γὰρ διὰ βρώμα, ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. **16** Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. **17** Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **18** Ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **19** Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. **20** Μὴ ἔνεκεν βρώματος, κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. **21** Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. **22** Σὺ πίστιν ἦν ἔχεις, κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. **23** Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐάν φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστίν.

15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς, οἱ δυνατοὶ, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. **2** Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. **3** Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, “Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε, ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ.” **4** Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. **5** Ὁ δὲ

Ἐπεὶ οὖν ἠκούσατε τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου λέγοντος, ἵνα μή τις ἴδω τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἵνα μή τις εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἀγγέλοις, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἡμεῖς ἀγγελοῦμεν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ὑμῖν. 18 Οὐ γὰρ τολμήσω δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις τι λαλεῖν, ὧν οὐ κατειργάσατο ὁ Χριστὸς κατὰ Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἐν ἐνὶ στόματι, δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ ἔργῳ 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων Πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ ὥστε με 7 διὰ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν Ἰλλυρικοῦ, πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. 8 λέγω γὰρ ὁ Χριστὸν διάκονον τοῦ Χριστοῦ, 20 οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν Χριστός, ἵνα μή ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον πατέρων 9 τὰ δὲ ἔθνη, ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι οἰκοδομῶ, 21 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, “Ὅτι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται, “Διὰ τοῦτο οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, καὶ τῷ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσουσιν.” 22 διὰ καὶ ὀνόματί σου ψαλῶ.” 10 καὶ πάλιν λέγει, ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς “Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.” ὑμᾶς. 23 Nunὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν 11 καὶ πάλιν, “Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, οἱ λαοί.” 12 καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, “Ἔσται 24 ὡς ἂν πορεύομαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχων ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.” 13 Ὁ δὲ ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ 25 Nunὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει διακονῶν τοῖς ἀγίοις. 26 εὐδόκησαν γὰρ πνεύματος ἁγίου. 14 Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων μεστοὶ ἔστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 27 εὐδόκησαν γὰρ πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους καὶ ὀφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς νουθετεῖν. 15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 Τοῦτο οὖν τοῦ Θεοῦ, 16 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται Σπανίαν. 29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ. 17 Ἔχω ἐλεύσομαι. 30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οὖν τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ,

καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσαθε τοὺς ἐκ συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. 12 ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, 31 ἵνα ῥυθθῶ Ἀσπάσαθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν, τὰς ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, κοπιώσας ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. Ἀσπάσαθε Περσίδα, καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ τὴν ἀγαπητὴν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, 32 ἵνα ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. 13 Ἀσπάσαθε Ροῦφον, τὸν χαρᾶ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, ἐκλεκτὸν ἐν Ἐκκλῆσιᾳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. 33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν!

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην, τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν καὶ διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, 2 ἵνα προσδέξησθε αὐτὴν ἐν Ἐκκλῆσιᾳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆσιμὸν πράγματι, καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ. 3 Ἀσπάσαθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Ἐκκλῆσιᾳ Ἰησοῦ, 4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου, τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἔθνων, 5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσαθε Ἐπαίνετον, τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Ἐκκλῆσιαν. 6 Ἀσπάσαθε Μαρίαν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. 7 Ἀσπάσαθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἵ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. 8 Ἀσπάσαθε Ἀμπλιᾶτον, τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. 9 Ἀσπάσαθε Οὐρβανὸν, τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Ἐκκλῆσιᾳ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. 10 Ἀσπάσαθε Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. Ἀσπάσαθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. 11 Ἀσπάσαθε Ἡρωδίωννα,

τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. 15 Ἀσπάσαθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. 16 Ἀσπάσαθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Ἐκκλῆσιᾳ. 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. 18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Ἐκκλῆσιᾳ ἡμῶν Ἐκκλῆσιᾳ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας, ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. 19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοή, εἰς πάντας ἀφίκετο. Ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. 20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Ἐκκλῆσιᾳ ἡμῶν, Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. 21 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος, ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος, καὶ Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου. 22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ, Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν, ἐν Ἐκκλῆσιᾳ. 23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος, ὁ ξένος μου, καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστός, ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος

ὁ ἀδελφός. **25** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
στηρίζαι, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ τὸ
κήρυγμα Ἰησοῦ Ἰησοῦ κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου,
(**aiōnios g166**) **26** φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε
Γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
αἰωνίου Θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος. (**aiōnios g166**)
27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Ἰησοῦ,
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (**aiōn g165**)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος, κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Ἰησοῦ, καὶ Σωσθένους, ὁ ἀδελφός, **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἰησοῦ, ἡγιασμένοις ἐν Ἰησοῦ, τῇ οὐσῇ ἐν Κορίνθῳ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πάνσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν: **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Ἰησοῦ, **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Ἰησοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** Ἐδηλώθη γὰρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. **12** Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, “Ἐγὼ” μὲν “εἰμι Παύλου”, “Ἐγὼ” δὲ “Ἀπολλῶ”, “Ἐγὼ” δὲ “Κηφᾶ”, “Ἐγὼ” δὲ “Χριστοῦ”. **13** Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ

Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** Εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. **16** Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** Οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Ἰησοῦς βαπτίζειν, ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Ἰησοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστίν. **19** Γέγραπται γάρ, “Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.” **20** Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου; (αἰθῆ g165) **21** Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Ἰησοῦν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, **24** αὐτοῖς δὲ, τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Ἰησοῦν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. **27** Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ

κόσμου ἐξελέξατο ὁ ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά, **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, **29** ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **30** Ἐξ αὐτοῦ δέ, ὑμεῖς ἐστε ἐν Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις, **31** ἵνα καθὼς γέγραπται, “Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.”

2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ’ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ. **2** Οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. **3** Κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἐν φόβῳ, καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. **4** Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ’ ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως, **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν, μὴ ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐν δυνάμει Θεοῦ. **6** Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ, οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων, (αἰθῆ **g165**) **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν Θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων, εἰς δόξαν ἡμῶν· (αἰθῆ **g165**) **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· (αἰθῆ **g165**) **9** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, “Ἄ οφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.” **10** Ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Πνεύματος,

τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. **11** Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτως καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. **13** Ἄ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ’ ἐν διδακτοῖς Πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. **14** Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος, οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. **15** Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει τὰ πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ’ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **16** “Τίς” γὰρ “ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν;” Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Κἀγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ’ ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. **2** Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρωμα, οὐπω γὰρ ἐδύνασθε. Ἄλλ’ οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, **3** ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; **4** Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, “Ἐγὼ” μὲν “εἶμι Παύλου”, ἕτερος δέ, “Ἐγὼ” Ἀπολλῶ”, οὐκ ἀνθρωποί ἐστε; **5** Τί οὖν ἐστιν Ἀπολλῶς; Τί δέ ἐστιν Παῦλος; Διάκονοι δι’ ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν. **6** Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ηὔξανεν. **7** Ὅστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ’ ὁ αὐξάνων, Θεός. **8** Ὁ φυτεύων δέ,

καὶ ὁ ποτίζων, ἐν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται, κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. **9** Ὁ Θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργοί· Ὁ Θεοῦ γεώργιον, Ὁ Θεοῦ οἰκοδομὴ ἔστε. **10** Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Ὁ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἐκαστος δὲ βλεπέτω, πῶς ἐποικοδομεῖ. **11** Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι, παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ὁ Ἰησοῦς Ὁ Χριστός. **12** Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσίον, ἀργύριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, **13** ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται, ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον, ὁποῖόν ἐστιν, τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. **14** Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ, ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται. **15** Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. **16** Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Ὁ Θεοῦ ἔστε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Ὁ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; **17** Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Ὁ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Ὁ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἔστε ὑμεῖς. **18** Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. **(aiōn g165)** **19** Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Ὁ Θεῷ ἔστιν. Γέγραπται γάρ, “Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.” **20** Καὶ πάλιν, “Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι.” **21** Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, **22** εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς,

εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, **23** ὑμεῖς δὲ Ὁ Χριστοῦ, Ὁ Χριστὸς δὲ Ὁ Θεοῦ.

4 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρετάς Ὁ Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Ὁ Θεοῦ. **2** Ὡδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ. **3** Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ’ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ἀλλ’ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. **4** Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ’ οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμα, ὁ δὲ ἀνακρίνων με Ὁ Κύριός ἐστιν. **5** Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Ὁ Θεοῦ. **6** Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε, τὸ “Μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται”, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνός, φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. **7** Τίς γὰρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; **8** Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε, καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. **9** Δοκῶ γὰρ ὁ Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. **10** Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Ὁ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Ὁ Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. **11** Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνιτεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν,

12 καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἡμῶν Ἰησοῦ, **5** παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον
 ἰδίαις χερσίν. Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν, τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ
 διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα, **13** δυσφημούμενοι, πνεῦμα σωθῆ ἔν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἸΚυρίου. **6**
 παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἶδατε
 κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ὅτι μικρὰ ζύμη, ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; **7**
 ἄρτι. **14** Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε
 ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ, νουθετῶ. νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ
15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε τὸ Πάσχα ἡμῶν ἐτύθη, ἸΧριστός. **8** Ὡστε
 ἐν ἸΧριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν
 γὰρ ἸΧριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, ζύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις
 ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. **16** Παρακαλῶ οὖν εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. **9** Ἐγραψα
 ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε. **17** Διὰ τοῦτο ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι
 ἔπειμα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστίν μου τέκνον, πόρνοις, **10** οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ
 ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν ἸΚυρίῳ, ὅς ὑμᾶς κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ
 ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν ἸΧριστῷ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὠφείλετε
 Ἰησοῦ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελαθεῖν. **11** Νῦν δὲ
 διδάσκω. **18** Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐὰν
 ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες. **19** Ἐλεύσομαι τις “ἀδελφὸς” ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ
 δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ ἸΚύριος πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός,
 θελήσῃ, καὶ γνώσομαι, οὐ τὸν λόγον τῶν ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ
 πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν. **20** Οὐ συνεσθίειν. **12** Τί γὰρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν;
 γὰρ ἐν λόγῳ ἢ Βασιλείᾳ τοῦ ἸΘεοῦ, ἀλλ' ἐν Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; **13** Τοὺς δὲ
 δυνάμει. **21** Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ἔξω ὁ ἸΘεὸς κρίνει. “Ἐξάρατε τὸν πονηρὸν
 ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματι τε πραΰτητος; ἔξ ὑμῶν αὐτῶν.”

5 Ὡς ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ **6** Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς
 τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων,
 ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; **2** Ἡ οὐκ οἶδατε
 ἔχειν. **2** Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, ὅτι οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινουσιν; Καὶ εἰ
 καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῆ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε
 ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ, τὸ ἔργον τοῦτο κριτηρίων ἐλαχίστων; **3** Οὐκ οἶδατε ὅτι
 ποιήσας. **3** Ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπὸν τῷ σώματι, ἀγγέλους κρινουμέν, μήτι γε βιωτικά; **4**
 παρῶν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς Βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς
 παρῶν, τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον. ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους
4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἸΚυρίου ἡμῶν, καθίζετε; **5** Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.
 Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ Οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός,
 πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ ἸΚυρίου ὅς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ

ἀδελφοῦ αὐτοῦ; **6** Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀμαρτάνει. **19** Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Ἐνεύματός **7** Ἡδη μὲν οὖν ὄλωσ ἡττημα ὑμῖν ἐστιν, ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Ἐθεοῦ; Καὶ οὐκ ἐστὲ ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ ἑαυτῶν, **20** ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς δοξάσατε μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; **8** Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς! **9** Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι Ἐθεοῦ Βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; Μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενικοῖται, **10** οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοῖδοροί, οὐχ ἄρπαγες, Βασιλείαν Ἐθεοῦ κληρονομήσουσιν. **11** Καὶ ταῦτά τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἐκυρίου Ἰησοῦ Ἐχριστοῦ, καὶ ἐν τῷ Ἐνεύματι τοῦ Ἐθεοῦ ἡμῶν. **12** Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. **13** Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ δὲ Ἐθεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Ἐκυρίῳ, καὶ ὁ Ἐκύριος τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Ἐθεὸς καὶ τὸν Ἐκύριον ἡγειρεν, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ, διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **15** Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Ἐχριστοῦ ἐστιν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Ἐχριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο! **16** Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῆ πόρνη, ἐν σῶμά ἐστιν; “Ἔσονται” γάρ, φησί, “οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” **17** Ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ Ἐκυρίῳ, ἐν πνευμᾷ ἐστιν. **18** Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ, γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι. **2** Διὰ δὲ τὰς πορνείας, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. **3** Τῆ γυναικὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. **4** Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως δὲ, καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλὰ ἡ γυνὴ. **5** Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴτε ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάσῃτε τῆ προσευχῆ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς, διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. **6** Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. **7** Θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν. Ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ Ἐθεοῦ, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως. **8** Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ. **9** Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμησάτωσαν, κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι, ἢ πυροῦσθαι. **10** Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν, παραγγέλλω (οὐκ ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Ἐκύριος), γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι **11** (ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῆ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγῆτω) καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. **12** Τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω (ἐγώ, οὐχ ὁ Ἐκύριος), εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. **13** Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον,

καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, ἐὰν γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἤμαρτεν. Θλίψιν μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. **14** Ἠγίασται γὰρ ὁ δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ὑμῶν φειδομαι. **29** Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ἡ γυνὴ ἢ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν. Τὸ λοιπὸν, τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ἅγια ἐστίν. **15** Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ὧσιν, **30** καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες, χωριζέσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἢ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες, **31** καὶ οἱ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Ἕθεός. **16** Τί γὰρ οἶδας, χρώμενοι τὸν κόσμον, ὡς μὴ καταχρώμενοι γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; **17** Εἰ μὴ **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν ὁ Ἰσχυρὸς, ἕκαστον ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Ἰσχυροῦ, πῶς ἀρέσῃ ὡς κέκληκεν ὁ Ἕθεός, οὕτως περιπατεῖτω. τῷ Ἰσχυρῷ **33** ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ διατάσσομαι. **18** Περιτεμημένοι τις ἐκλήθη; μεμέρισται. Καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἄγαμος καὶ ἡ μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστία κέκληται παρθένος **34** ἢ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ τις; μὴ περιτεμνέσθω. **19** Ἡ περιτομὴ οὐδὲν Ἰσχυροῦ, ἵνα ἦ ἅγια, καὶ τῷ σώματι καὶ ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τήρησις ἐντολῶν Ἰσχυροῦ. **20** Ἐκαστος ἐν τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. **35** Τοῦτο τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. **21** δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, Δούλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ Ἰσχυρῷ χρῆσαι. **22** Ὁ γὰρ ἐν Ἰσχυρῷ κληθεὶς δούλος, ἀπερισπάστως. **36** Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἀπελεύθερος Ἰσχυροῦ ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἢ ἐλεύθερος κληθεὶς, δούλος ἐστίν Ἰσχυροῦ. ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ **23** Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι θέλει ποιεῖτω· οὐχ ἀμαρτάνει γαμείτωσαν. ἀνθρώπων. **24** Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, **37** Ὁς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Ἰσχυροῦ. **25** ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ Περὶ δὲ τῶν παρθένων, ἐπιταγὴν Ἰσχυροῦ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι, ὡς ἠλεημένος κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν ὑπὸ Ἰσχυροῦ, πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. **38** Ὡστε τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων, κρεῖσσον ποιήσει. εἶναι. **27** Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζητεῖ λύσιν. **39** Γυνὴ δέδετα ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα. αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα **28** Ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἤμαρτες. Καὶ ἐστίν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Ἰσχυρῷ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτως μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, δοκῶ δὲ κάγω, ὡς Πνεῦμα ὁ Θεοῦ ἔχειν.

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γινώσκοντες ἔχομεν. Ἡ γινώσκουσα φύσις, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὐπω ἐγνωσμένος καθὼς δεῖ γινώσκειν. **3** Εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἐγνωσμένος ὑπὸ αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς εἰ μὴ εἶς. **5** Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὡς περ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** ἀλλ' ἡμῖν εἶς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. **7** Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γινώσκουσα τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου, ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενῆς οὖσα, μολύνεται. **8** Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ Θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν φάγωμεν, ὑστερούμεθα. **9** Βλέπετε δὲ μή πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη, πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. **10** Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γινώσκοντα ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; **11** Ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῆι γνώσει, ὁ ἀδελφός, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** Οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνειδήσιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν

μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (αἰῶν γ165)

9 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι, ἢ γὰρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἐστὶν αὕτη: **4** μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν; **5** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν, γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς, οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; **7** Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης, οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον, ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; **9** Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ, γέγραπται, “Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.” Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; **10** Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. **11** Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** Εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ τινα ἐγκοπὴν δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **13** Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες, τῷ

θυσιαστηρίω συμερίζονται; 14 Οὕτως καὶ ὁ Κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. 15 Ἐγὼ δὲ οὐ κέχημαι οὐδενὶ τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει. 16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα, ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι ἔστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. 17 Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. 18 Τίς οὖν μου ἔστιν ὁ μισθός; Ἴνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον, θήσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. 19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. 20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω. 21 τοῖς ἀνόμοις, ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους. 22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν, ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. Τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. 23 Πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. 24 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτως τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. 25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. 26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλωτος, οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα

δέρων· 27 ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

10 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, 3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. 5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἠυδόκησεν ὁ Θεός, κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κακεῖνοι ἐπεθύμησαν. 7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡσπερ γέγραπται, “Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.” 8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. 9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Κύριον, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλλυντο. 10 Μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὄλοθρευτοῦ. 11 Ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινεν ἐκεῖνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν. (αἰθῆ γ165) 12 Ὅστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. 13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν, εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἑάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν

ἐκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν. **14** χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε εἰδωλολατρίας. **15** Ὡς φρονίμοις λέγω, πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι. **16** Τὸ ποτήριον τῆς ἰουδαίου ποιεῖτε. **32** Ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίους εὐλογίας, ὁ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία γίνεσθε, καὶ Ἑλλήσιν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ; Τὸν ἄρτον τοῦ ἰουδαίου. **33** Καθὼς κἀγὼ πάντα, πᾶσιν ὄν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ σύμφορον, τοῦ ἰουδαίου ἐστίν; **17** Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; **19** Τί οὖν φημι; Ὅτι εἰδωλόθυτὸν τί ἐστίν, τί ἐστίν; **20** Ἄλλ' ὅτι ἃ θύουσιν τὰ ἔθνη, δαιμονίοις καὶ οὐ θεῶν θύουσιν, οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. **21** Οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν, καὶ ποτήριον δαιμονίων. Οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων. **22** Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; **23** Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. **25** Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνειδήσιν. **26** Ὅτι τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.” **27** Εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνειδήσιν. **28** Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, “Τοῦτο ἱερόθυτὸν ἐστίν”, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μνηύσαντα, καὶ τὴν συνειδήσιν. **29** συνειδήσιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** Εἰ ἐγὼ

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ ἰουδαίου. **2** Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. **3** Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ ἰουδαίου ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ ἰουδαίου ὁ θεός. **4** Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεῶν κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **5** Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεῦσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένη. **6** Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω. Εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. **7** Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστίν. **8** Οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. **9** Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. **10** Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους. **11** Πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ. **12** Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. **13** Ἐν

ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε: πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ποτήριον πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Ἰουδοῦ ἀκατακάλυπτον, τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ. 27 Ὡστε ὃς ἂν 14 Οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, Ἰουδοῦ ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος 15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰουδοῦ. 28 Δοκιμαζέτω Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ αὐτῆ. 16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, πινέτω. 29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα οὐδὲ αἰ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. 17 Τοῦτο δὲ ἑαυτῷ, ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων παραγγέλλων, οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ τὸ σῶμα. 30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ κρείσσον, ἀλλὰ εἰς τὸ ἦσσαν, συνέρχεσθε. ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται 18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἱκανοί. 31 Εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ἂν ἐκρινόμεθα. 32 Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. 19 Δεῖ Ἰουδοῦ, παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα καὶ κατακριθῶμεν. 33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, οἱ δόκιμοι φανεροὶ γίνονται ἐν ὑμῖν. 20 Συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐκδέχεσθε. 34 Εἰ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἔστιν Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. 21 Ἐκαστος ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί εἶπω ὑμῖν; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ! 23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Ἰουδοῦ, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Ἰουδοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον 24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν, καὶ εἶπεν, “Τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.” 25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι λέγων, “Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.” 26 Ὅσακις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. 2 Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἠγεσθε, ἀπαγόμενοι. 3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Ἰουδοῦ ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει, “Ἀνάθεμα Ἰησοῦς”, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, “Κύριος Ἰησοῦς”, εἰ μὴ ἐν Ἰουδοῦ ἐν πνεύματι Ἁγίῳ. 4 Διαίρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ Ἰουδοῦ. 5 Καὶ διαίρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς Ἰουδοῦς. 6 Καὶ διαίρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. 7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ Ἰουδοῦ ἐν πνεύματι πρὸς τὸ συμφέρον. 8 Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Ἰουδοῦ δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Ἰουδοῦ, 9 ἐτέρῳ δὲ πίστις ἐν

τῷ αὐτῷ ᾠνεύματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα περισσοτέραν ἔχει, **24** τὰ δὲ εὐσχήμονα
 ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ ᾠνεύματι, **10** ἄλλω δὲ ἡμῶν, οὐ χρεῖαν ἔχει. Ἄλλα ὁ ᾠεὸς
 ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω προφητεία, συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ,
 ἄλλω διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ γένη περισσοτέραν δούς τιμῆν, **25** ἵνα μὴ ἦ σχίσμα
 γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν. ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων
11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ μεριμνῶσι τὰ μέλη. **26** Καὶ εἴτε πάσχει
 αὐτὸ ᾠνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε
 βούλεται. **12** Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἔν δοξάζεται μέλος, συγκαίρει πάντα τὰ μέλη.
 ἐστιν, καὶ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ **27** Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα ᾠριστοῦ, καὶ μέλη
 μέλη τοῦ σώματος, πολλὰ ὄντα, ἔν ἐστιν ἐκ μέρους. **28** Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ ᾠεὸς ἐν
 σῶμα, οὕτως καὶ ὁ ᾠριστός. **13** Καὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
 ἐνὶ ᾠνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
 ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἀντιλήμψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
 ἐν ᾠνεῦμα ἐποτίσθημεν. **14** Καὶ γὰρ τὸ **29** Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες
 σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλὰ. προφήται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ
15 Ἐὰν εἴπη ὁ πούς, “Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, πάντες δυνάμεις; **30** Μὴ πάντες χαρίσματα
 οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος”, οὐ παρὰ τοῦτο, ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. **16** Καὶ ἐὰν λαλοῦσιν; Μὴ πάντες διερμηνεύουσιν; **31**
 εἴπη τὸ οὐς, “Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα. Καὶ
 εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος”, οὐ παρὰ τοῦτο, οὐκ ἔτι καθ’ ὑπερβολὴν ὁδὸν, ὑμῖν δείκνυμι.
 ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. **17** Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, **13** Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμός, ποῦ ἢ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ
 ἢ ὄσφρησις; **18** Νυνὶ δὲ ὁ ᾠεὸς ἔθετο τὰ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον
 μέλη, ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, ἀλαλάζον. **2** Κὰν ἔχω προφητείαν, καὶ
 καθὼς ἠθέλησεν. **19** Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν
 ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; **20** Νῦν δὲ πολλὰ τὴν γνῶσιν, κὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν,
 μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. **21** Οὐ δύναται δὲ ὁ ὥστε ὄρη μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
 ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ, “Χρεῖαν σου οὐκ οὐθὲν εἰμι. **3** Κὰν ψωμίσω πάντα τὰ
 ἔχω”, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί, “Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.” **22** Ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ παραδῶ τὸ σῶμά
 δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα μου, ἵνα καυχήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ
 ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστιν, **23** καὶ ἂ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. **4** Ἡ ἀγάπη
 δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ·
 τούτοις τιμῆν περισσοτέραν περιτίθεμεν, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,
 καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν, εὐσχημοσύνην παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, **6**

οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις ἀληθείᾳ, 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ τὸ κιθαριζόμενον; 8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, σάλπιγξ φωνὴν δῶ, τίς παρασκευάζεται καταργηθήσονται εἴτε γλώσσαι, παύσονται εἰς πόλεμον; 9 Οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς εἴτε γνώσις, καταργηθήσεται. 9 Ἐκ γλώσσης, ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε, πῶς μέρους γὰρ γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε γὰρ προφητεύομεν. 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 10 Τοσαῦτα εἰ τύχοι, τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ὅτε ἤμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἄφωνον. 11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμεν ὡς νήπιος τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, ὅτε γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. 12 Οὕτως νηπίου. 12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας, ζητεῖτε πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἵνα περισσεύητε. 13 Διὸ ὁ λαλῶν γλώσση, δὲ ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. 14 Ἐὰν 13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ γὰρ προσεύχομαι γλώσση, τὸ πνευμά μου τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἢ ἀγάπη. προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ 15 Τί οὖν ἐστίν; Προσεύξομαι τῷ Ἐνεύματι, τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοί. Ψαλῶ τῷ προφητεύητε. 2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, οὐκ ἄνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ ὁ Θεῶ, οὐδεὶς γὰρ ἄκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. 3 Ὁ δὲ Ἐνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοί. 16 Ἐπεὶ ἐὰν προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ, τὸ “Ἀμήν”, ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστία, ἐπειδὴ τί λέγεις, οὐκ οἶδεν; 17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῶ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον, γλώσσαις λαλῶ. 19 ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ, θέλω πέντε λόγους τῷ νοί μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ, νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσίν, τέλειοι γίνεσθε. 21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ὅτι “Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χερίσειν ἐτέρων, λαλήσω τῷ λαῶ τούτῳ... καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου”, λέγει Κύριος.

22 Ὡστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, ἐπερωτάτωσαν, αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναικὶ οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. 36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ ἢ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. 23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ κατήντησεν; 37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω λαλῶσιν γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιώται ὑμῖν ὅτι Ἐκκυρίου ἐστὶν ἐντολή. 38 Εἰ δὲ ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; 24 τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. 39 Ὡστε, ἀδελφοί, Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύουσιν, εἰσέλθῃ ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ μὴ κωλύετε ἐν γλώσσαις. 40 Πάντα δὲ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 25 εὐσημῶνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Ἐθεῷ ἀπαγγέλλων, ὅτι “Ὅντως ὁ Ἐθεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν.” 26 Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδασχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. 27 Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέρος, καὶ εἷς διερμηνευέτω. 28 Ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Ἐθεῷ. 29 Προφήται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. 30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. 31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν, καὶ πάντες παρακαλῶνται. 32 Καὶ πνεύματα προφητῶν, προφήταις ὑποτάσσεται. 33 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ Ἐθεὸς, ἀλλὰ εἰρήνης, ὅς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων, 34 αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασέσθωσαν, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 Εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, 2 δι' οὗ καὶ σῶζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. 3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον: ὅτι Ἐχριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς, 4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς Γραφάς, 5 καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα. 6 Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν. 7 Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν, 8 ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κάμοί. 9 Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἐθεοῦ. 10 Χάριτι δὲ Ἐθεοῦ, εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Ἐθεοῦ σὺν ἐμοί. 11 Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν, καὶ οὕτως

ἐπιστεύσατε. **12** Εἰ δὲ Ὁριστὸς κηρύσσεται, πάντα. **28** Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς, ὑποταγήσεται τῷ ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἦ ὁ Ὁθεὸς ἔστιν; **13** Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ πάντα ἐν πᾶσιν. **29** Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν, οἱ ἔστιν, οὐδὲ Ὁριστὸς ἐγήγερται. **14** εἰ δὲ βαπτίζομενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως Ὁριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. ὑπὲρ αὐτῶν; **30** Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν **15** Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ πᾶσαν ὥραν; **31** Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, Ὁθεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Ὁθεοῦ νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἦν ὅτι ἤγειρεν τὸν Ὁριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, ἔχω ἐν Ὁριστῷ Ὡησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. **16** Εἰ **32** Εἰ κατὰ ἄνθρωπον, ἐθηριομάχησα ἐν γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Ὁριστὸς Ἐφέσω, τί μοι τὸ ὄφελος; Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγήγερται. **17** εἰ δὲ Ὁριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ἐγείρονται, “Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὖριον ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς γὰρ ἀποθνήσκομεν.” **33** Μὴ πλανᾶσθε—ἀμαρτίαις ὑμῶν. **18** Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες φθειροῦσιν ἦθη χρηστὰ ὀμιλία κακαί. **34** ἐν Ὁριστῷ ἀπώλοντο. **19** Εἰ ἐν τῇ ζωῇ Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ταύτη, ἐν Ὁριστῷ ἠλικιότες ἐσμὲν μόνον, ἀγνωσίαν γὰρ Ὁθεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν. ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ. **35** Ἄλλ' ἐρεῖ τις, “Πῶς **20** Νυνὶ δὲ Ὁριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἐγείρονται οἱ νεκροί;” Ποίω δὲ σῶματι ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. **21** Ἐπειδὴ γὰρ ἔρχονται; **36** Ἄφρων! Σὺ δὲ σπεῖρεις, οὐ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. **37** Καὶ ὁ ἀνάστασις νεκρῶν. **22** Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον Ἄδὰμ, πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι ἐν τῷ Ὁριστῷ, πάντες ζωοποιηθήσονται. σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. **38** Ὁ δὲ Ὁθεὸς **23** Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι: ἀπαρχὴ δίδωσιν αὐτῷ σῶμα, καθὼς ἠθέλησεν, καὶ Ὁριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Ὁριστοῦ ἐν τῇ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων, ἴδιον σῶμα. **39** Οὐ παρουσίᾳ αὐτοῦ, **24** εἶτα τὸ τέλος, ὅταν πᾶσα σὰρξ ἢ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν παραδιδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Ὁθεῷ καὶ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη Πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. **40** Καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, καὶ δύναμιν. **25** Δεῖ γὰρ σῶματα ἐπουράνια, καὶ σῶματα ἐπίγεια. αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρι οὗ θῆ πάντας τοὺς Ἄλλα ἐτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. **26** Ἐσχατος ἐτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. **41** Ἄλλη δόξα ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. **27** “Πάντα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.” δόξα ἀστέρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστéρος διαφέρει Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, ἐν δόξῃ. **42** Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν δήλων ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ νεκρῶν. Σπεῖρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν

ἀφθαρσία· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. 45 Οὕτως καὶ γέγραπται, “Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος”, Ἀδὰμ, “εἰς ψυχὴν ζῶσαν”. Ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. 46 Ἄλλ’ οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. 47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ἐξ οὐρανοῦ. 48 Οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. 49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ. 50 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα Βασιλείαν ὁ Θεοῦ κληρονομησαὶ οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ, τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. 51 Ἴδου, μυστήριον ὑμῖν λέγω: πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, 52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. 53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. 54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, “Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.” 55 “Ποῦ σου, θάνατε, τὸ νίκος; Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον;” (Hadēs g86) 56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἢ ἀμαρτία, ἢ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος. 57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ

διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Ὁκυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ὁχριστοῦ. 58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Ὁκυρίου ἔστιν κενὸς ἐν Ὁκυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. 2 Κατὰ μίαν σαββάτου, ἕκαστος ὑμῶν παρ’ ἐαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. 3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἂν δοκιμάσητε, δι’ ἐπιστολῶν τούτους πέμψω, ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. 4 Ἐὰν δὲ ἄξιον ἦ τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. 5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. 6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμεινῶ, ἢ παραχειμᾶσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε, οὗ ἂν πορεύωμαι. 7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἂν ὁ Ὁκύριος ἐπιτρέψῃ. 8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς· 9 θύρα γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. 10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ ἔργον Ὁκυρίου ἐργάζεται, ὡς ἐγώ. 11 Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με, ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. 12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ

ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. **14** Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοῦς. **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. **17** Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ, καὶ Φορτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. **18** Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19** Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Ὑρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. **20** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. **21** Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ, Παύλου. **22** Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον, ἦτω ἀνάθεμα. Μαράνα θά! **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. **24** Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Ὑριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν!

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παῦλος, ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος ὁ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῆ ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ τῆ οὔσης ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ: **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. **5** Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. **7** Καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν, εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. **9** Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιοότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ, τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς: **10** ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύσεται, εἰς

ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **11** συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων, τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα, διὰ πολλῶν, εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν: τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **13** Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον, πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε, **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. **17** Τοῦτο οὖν βουλόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Ἡ ἂν βουλευόμην, κατὰ σάρκα βουλευόμην, ἵνα ἦ παρ' ἐμοὶ τὸ “Ναὶ, ναί”, καὶ τὸ “Οὐ, οὐ;” **18** Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἔστιν “Ναὶ” καὶ “Οὐ”. **19** Ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ Υἱὸς, Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ, καὶ Σιλουανοῦ, καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο “Ναὶ” καὶ “Οὐ”, ἀλλὰ “Ναὶ” ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20** Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ “Ναί”. Διὸ καὶ δι' αὐτοῦ, τὸ “Ἀμήν”, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **21** Ὁ δὲ βεβαίων ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ

δους τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. **24** Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χάριος ὑμῶν, τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2 Ἐκριναι γὰρ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. **2** Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν, λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. **4** Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας, ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ δὲ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. **6** Ἰκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη, ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων, **7** ὥστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ, καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς, κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** Ὡς δὲ τι χαρίζεσθε, κἀγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Ἰερουσαλὴμ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν

μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ, φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** Ὅτι Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ Θεῷ, ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, **16** οἷς μὲν ὁσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; **17** Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατέναντι Θεοῦ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Ἡ μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν; **2** Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Ἁγίου Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίαις σαρκίνοις. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. **5** Οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἰκανοὶ ἐσμεν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, **6** ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει, τὸ δὲ Ἁγνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν

καταργουμένην, **8** πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἢ ἐνώπιον τοῦ ᾠθεοῦ. **3** Εἰ δὲ καὶ ἔστιν διακονία τοῦ ᾠνεύματος ἔσται ἐν δόξει; κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς **9** Εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως, ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον, **4** ἐν δόξᾳ πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία οἷς ὁ ᾠθεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τῆς δικαιοσύνης δόξῃ. **10** Καὶ γὰρ οὐ τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ ᾠΧριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ ᾠθεοῦ. δόξης. **11** Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ (αἰῶν g165) **5** Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. ἀλλὰ ᾠἸησοῦν ᾠΧριστὸν ᾠΚύριον, ἑαυτοὺς **12** ᾠἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ᾠἸησοῦν. **6** ᾠὍτι ὁ παρρησίᾳ χρώμεθα, **13** καὶ οὐ καθάπερ ᾠθεὸς ὁ εἰπὼν, “Ἐκ σκότους φῶς λάμψει”, Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ ᾠθεοῦ ᾠἸσραὴλ, εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἐν προσώπῳ ᾠἸησοῦ ᾠΧριστοῦ. **7** ᾠἔχομεν **14** ᾠἌλλ’ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις ᾠἌχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας, τὸ αὐτὸ σκεύεσιν, ἵνα ἢ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς ἡ τοῦ ᾠθεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. **8** ἐν παντὶ διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον θλιβόμενοι, ἀλλ’ οὐ στενοχωρούμενοι, ὅτι ἐν ᾠΧριστῷ καταργεῖται. **15** ᾠἌλλ’ ἀπορούμενοι, ἀλλ’ οὐκ ἐξαπορούμενοι, **9** ἔως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται διωκόμενοι, ἀλλ’ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν καταβαλλόμενοι, ἀλλ’ οὐκ ἀπολλύμενοι, κεῖται. **16** ᾠἩνίκα δὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς **10** πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ ᾠἸησοῦ ἐν ᾠΚύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. **17** ᾠὉ δὲ τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ ᾠΚύριος τὸ ᾠνεῦμά ἐστιν οὗ δὲ τὸ ᾠνεῦμα τοῦ ᾠἸησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. ᾠΚυρίου, ἐλευθερία. **18** ᾠἩμεῖς δὲ πάντες **11** ᾠΑεὶ γὰρ ἡμεῖς, οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν δόξαν παραδιδόμεθα διὰ ᾠἸησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ᾠἸησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ μεταμορφούμεθα, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, σαρκὶ ἡμῶν. **12** ᾠὩστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἢ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. **13** ᾠἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, “Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα”, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, **14** εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν ᾠἸησοῦν, καὶ ἡμᾶς σὺν ᾠἸησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. **15** Τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων,

τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ ὁ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἕσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. **17** Τὸ γὰρ παραυτίκα ἔλαφρον τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης, κατεργάζεται ἡμῖν, (aiōnios g166) **18** μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (aiōnios g166)

5 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκῆνους καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ ὁ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (aiōnios g166) **2** Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες. **3** Εἶ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. **4** Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκίηνει, στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ὁ Θεός, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. **6** Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Ἐκείνου, **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους. **8** Θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Ἐκείνου. **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. **10** Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ, ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Ἐκείνου, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ

τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Ἐκείνου, ἀνθρώπους πείθομεν, ὁ Θεὸς δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** Οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. **13** Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, ὁ Θεὸς· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. **14** Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Ἐκείνου συνεχεῖ ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον. **15** Καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες, μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. **16** Ὅστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα. Εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Ἐκείνον, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. **17** Ὅστε εἴ τις ἐν Ἐκείνῳ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ, γέγονεν καινά. **18** Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἐκείνου, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, **19** ὡς ὅτι ὁ Θεὸς ἦν ἐν Ἐκείνῳ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ Ἐκείνου οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Ἐκείνου, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. **21** Τὸν μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Ἐκείνου ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ, παρακαλοῦμεν ἡμᾶς εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι

ύμᾱς. 2 Λέγει γάρ, “Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά καὶ “ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά ὁ Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσσονται μου λαός.” 17 “Διὸ σοι.” Ἰδοὺ, νῦν “καιρὸς εὐπρόσδεκτος”, ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε”, ἰδοὺ, νῦν “ἡμέρα σωτηρίας”. 3 Μηδεμίαν λέγει ὁ Κύριος, “καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε” ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ “Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾱς”. 18 “Καὶ ἔσομαι μωμηθῆ ἢ διακονία. 4 Ἄλλ’ ἐν παντὶ ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς ὁ Θεοῦ διάκονοι: ἐν εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας”, λέγει ὁ Κύριος ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, Παντοκράτωρ.

ἐν στενοχωρίαις, 5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, 7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἀγαπητοί, καθαρῖσωμεν ἑαυτοὺς ἐν νηστεταίαις, 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ μακροθυμία, ἐν χρηστότητι, ἐν Ἐνεύματι πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν Ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, 7 ἐν λόγῳ φόβῳ ὁ Θεοῦ. 2 Χωρήσατε ἡμᾶς οὐδένα ἀληθείας, ἐν δυνάμει ὁ Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων ἠδίκησαμεν, οὐδένα ἐφθειράμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 Πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω, προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε, εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. 4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. 5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ’ ἐν παντὶ θλιβόμενοι— ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. 6 Ἄλλ’ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ’ ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι. 8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι. Εἰ καὶ μετεμελόμην (βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὦραν ἐλύπησεν ὑμᾶς) 9 νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ’ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς

μετάνοιαν, ἔλυπήθητε γὰρ κατὰ ᾠθεόν, ἵνα μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν, ἀυθαίρετοι ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. 10 Ἡ γὰρ 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι κατὰ ᾠθεόν λύπη, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους. 5 Καὶ οὐ λύπη, θάνατον κατεργάζεται. 11 Ἴδου γὰρ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν, αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ ᾠθεόν λυπηθῆναι, πρῶτον τῷ ᾠκυρίῳ, καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματος πόσιν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδῆν· ἀλλὰ ᾠθεοῦ. 6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον, ἵνα ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καθὼς προενήρξατο, οὕτως καὶ ἐπιτελέση φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. 7 Ἄλλ' ἐκδίκησιν! Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ ἀγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι. 12 Ἄρα εἰ καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἔνεκεν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. 8 Οὐ κατ' τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν, ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ᾠθεοῦ. 13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ γνήσιον δοκιμάζων. 9 Γινώσκετε γὰρ τὴν δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν, περισσοτέρως χάριν τοῦ ᾠκυρίου ἡμῶν, ᾠησοῦ ᾠχριστοῦ, μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν, πλούσιος ὢν, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκεῖνου πτωχεῖα πλουτήσητε. πάντων ὑμῶν. 14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ 10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι, τοῦτο ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη, ἀλλ' γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλαιν, προενήρξασθε οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἐπὶ τίτου ἀπὸ πέρυσι. 11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἀλήθεια ἐγενήθη. 15 Καὶ τὰ σπλάγχνα ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, τοῦ θέλαιν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ ἀναμιμησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν τοῦ ἔχειν. 12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου καθὸ ἐὰν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ ἐδέξασθε αὐτόν. 16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ, οὐκ ἔχει. 13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, θαρρῶ ἐν ὑμῖν. ὑμῖν θλιψίς, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος. 14 Ἐν τῷ

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ ᾠθεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, 2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως, ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεῖα αὐτῶν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν. 3 Ὅτι κατὰ δύναμιν

ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. 17 Ὅτι τὴν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυρθῶμεν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος, ἐξήλθεν πρὸς ὑποστάσει ταύτη. 5 Ἀναγκαῖον οὖν ὑμᾶς. 18 Συνεπέψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 19 οὐ μόνον δὲ, τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, συνέκδημος ἡμῶν, ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ: ὁ σπείρων διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, πρὸς τὴν τοῦ φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ Ἰκυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ἡμῶν. 20 σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ στελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται, θερίσει. 7 Ἐκαστος καθὼς προήρηται τῇ ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύτης ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἰλαρὸν ὑφ' ἡμῶν, 21 προνοοῦμεν γὰρ καλὰ, οὐ γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ ὁ Θεός. 8 Δυνατεῖ δὲ ὁ μόνον ἐνώπιον Ἰκυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἀνθρώπων. 22 Συνεπέψαμεν δὲ αὐτοῖς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ἐν πολλοῖς, πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, 9 Καθὼς γέγραπται, “Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει τοῖς πένησιν, ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, τὸν αἰῶνα.” (αιθῆ g165) 10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός, εἴτε σπόρον τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν δόξα χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν, Ἰκυριστοῦ. 24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς ὑμῶν. 11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἀπλότητα, ἣτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν, ἐκκλησιῶν. εὐχαριστίαν τῷ ὁ Θεῷ. 12 Ὅτι ἡ διακονία

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, περισσὸν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν. 2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. 3 Ἐπεψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε. 4 Μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν

τῆς λειτουργίας ταύτης, οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ ὁ Θεῷ. 13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης, δοξάζοντες τὸν ὁ Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰκυριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, 14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούτων ὑμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ

Ἐπεὶ οὖν ἔφ' ὑμῖν. **15** Χάρις τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιγητῷ αὐτοῦ δωρεᾷ!

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ, Παῦλος, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραΰτητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Ἰησοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. **2** Δέομαι δὲ τὸ μὴ, παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογιζομαι, τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς, ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3** Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα. **4** Τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς καθαίροντες, **5** καὶ πᾶν ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Ἰησοῦ, **6** καὶ ἐν ἐτοιμῷ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. **7** Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Ἰησοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω ἄλλιν ἑφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Ἰησοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς. **8** Ἐάν τε γὰρ περισσώτερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, **9** ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. **10** Ὅτι, “Αἱ ἐπιστολαὶ μὲν”, φησὶν, “βαρεῖαι καὶ ἰσχυραὶ, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.” **11** Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἳοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. **12** Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς, τισιν τῶν ἑαυτοῦς

συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιᾶσιν. **13** Ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. **14** Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Ἰησοῦ. **15** οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἄλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀύξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισεῖαν, **16** εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. **17** Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. **18** Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλὰ ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης, ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. **2** Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ, ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Ἰησοῦ. **3** Φοβοῦμαι δὲ, μὴ πως ὡς ὁ ὄφις ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ἀγνότητος τῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν. **4** Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνέχεσθε. **5** Λογιζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. **7** Ἡ

ἀμαρτίαν ἐποίησα ἔμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα ἄν τις τολμᾷ (ἐν ἀφροσύνη λέγω), τολμῶ
 ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ ὁ Θεοῦ κἀγώ. **22** Ἐβραῖοί εἰσιν; Κἀγώ. Ἰσραηλιταί
 εὐαγγέλιον εὐηγγελισιάμην ὑμῖν; **8** Ἄλλας εἰσιν; Κἀγώ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; Κἀγώ.
 ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβῶν ὀψώνιον πρὸς **23** Διάκονοι Ἰησοῦ εἰσιν; (Παραφρονῶν
 τὴν ὑμῶν διακονίαν, **9** καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς λαλῶ), ὑπὲρ ἐγώ: ἐν κόποις περισσοτέρως,
 καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκησα οὐθενός: ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς
 τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις.
 οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας, καὶ **24** Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα
 ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἔμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ παρὰ μίαν ἔλαβον, **25** τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ
 τηρήσω. **10** Ἔστιν ἀλήθεια Ἰησοῦ ἐν ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον
 ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. **26** ὁδοιπορίαις
 εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. **11** Διὰ πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους
 τί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν! ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ
12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἔθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν
 τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσση, κινδύνους
 ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις, **27** κόπῳ καὶ μόχθῳ,
 ἡμεῖς. **13** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ
 ἐργάται δόλιοι, μετασηματιζόμενοι εἰς δίψει, ἐν νησιταῖς πολλάκις, ἐν ψύχει
 ἀποστόλους Ἰησοῦ. **14** Καὶ οὐ θαῦμα, καὶ γυμνότητι. **28** Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ
 αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασηματίζεται ἐπίστασίς μοι ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα
 εἰς ἄγγελον φωτός. **15** Οὐ μέγα οὖν, εἰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** Τίς ἀσθενεῖ,
 καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασηματίζονται καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ
 ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; **30** Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ,
 ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **16** Πάλιν λέγω, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. **31** Ὁ
 μή τις με δόξη ἄφρονα εἶναι; εἰ δὲ μή ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν,
 γε κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ ὁ ὢν εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ
 μικρόν τι καυχήσομαι. **17** Ὁ λαλῶ, οὐ ψεύδομαι. (αἰθῆ g165) **32** Ἐν Δαμασκῷ ὁ
 κατὰ Κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνη, ἐθναρχῆς Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει
 ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. **18** τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι με, θέλων,
 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ σάρκα, κἀγὼ **33** καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ, ἐχαλάσθην
 καυχήσομαι. **19** Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας
 ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες! **20** Ἀνέχεσθε γὰρ, αὐτοῦ.
 εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, **12** Καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μὲν,
 εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ
 πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. **21** Κατὰ ἀτιμίαν ἀποκαλύψεις Κυρίου. **2** Οἶδα ἄνθρωπον ἐν
 λέγω ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενηκάμεν! Ἐν ᾧ δ' Ἰησοῦ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν

σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην! **14** Ἴδου, τρίτον οὐκ οἶδα, ὁ ὁ Θεὸς οἶδεν), ἀρπαγέντα τὸν τοῦτο ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. **3** Καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (εἴτε ἐν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς ὁ Θεὸς οἶδεν), **4** ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν τέκνοις. **15** Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. **5** Ὑπὲρ τοῦ ὑμῶν. Εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἦσσαν τοιοῦτου, καυχίσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ, ἀγαπῶμαι; **16** Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα οὐ καυχίσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις. ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω, **6** Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχίσασθαι, οὐκ ὑμᾶς ἔλαβον. **17** Μὴ τίνα ὧν ἀπέσταλκα ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ **18** Παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν βλέπει με, ἢ ἀκούει ἐξ ἐμοῦ. **7** Καὶ τῇ ἀδελφόν. Μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, διὸ ἵνα μὴ Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ υπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν; **19** Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα ὑμῖν ἀπολογοῦμεθα; Κατέναντι Θεοῦ ἐν μὴ υπεραίρωμαι. **8** Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Ἐχριστῷ λαλοῦμεν. Τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, Ἐκείριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. **20** Φοβοῦμαι γὰρ, **9** Καὶ εἶρηκέν μοι, “Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μὴ πως ἐλθῶν οὐχ οἶους θέλω, εὖρω ὑμᾶς, μου, ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται.” καγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως Ἐδιστα οὖν μᾶλλον καυχίσομαι ἐν ταῖς ἔρις, ζήλος, θυμοί, ἐριθειᾶ, καταλαλιαί, ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασία· **21** δύναμις τοῦ Ἐχριστοῦ. **10** Διὸ εὐδοκῶ ἐν μὴ πάλιν ἐλθόντος μου, ταπεινώσει με ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν ὁ Θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθισω διωγμοῖς, καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Ἐχριστοῦ πολλοὺς τῶν προημάρτηκόντων, καὶ μὴ ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. **11** μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγὼ πορνεία, καὶ ἀσελγεία, ἢ ἔπραξαν. γὰρ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. Οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν υπερλίαν ἀποστολῶν, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. **12** Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ- σημείοις τε, καὶ τέρασιν, καὶ δυνάμεσιν. **13** Τί γὰρ ἔστιν ὃ ἠσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθε

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. “Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥήμα.” **2** Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν τοῖς προημάρτηκόσιν, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι. **3** Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Ἐχριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς

οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. 4
Καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ
ζῆ ἔκ δυνάμεως ὁ Θεοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς
ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν
αὐτῷ ἐκ δυνάμεως ὁ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5
Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει,
ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε
ἑαυτοὺς, ὅτι ὁ Χριστὸς ὁ Ἰησοῦς ἐν ὑμῖν,
εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε; 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι
γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι.
7 Εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν ὁ Θεὸν μὴ ποιῆσαι
ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι
φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε,
ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. 8 Οὐ γὰρ
δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας. 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε. Τοῦτο
καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 Διὰ
τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρῶν μὴ
ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν
ἣν ὁ ὁ Κύριος ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν. 11 Λοιπὸν ἀδελφοί,
χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ ὁ Θεὸς τῆς
ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 12
Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι.
13 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. 14 Ἡ
χάρις τοῦ ὁ Κυρίου ὁ Ἰησοῦ ὁ Χριστοῦ, καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ ὁ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἀγίου
ὁ Πνεύματος, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Προς Γαλατας

1 Παῦλος, ἀπόστολος (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Ἐπιφανίου, καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν), **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας: **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Ἐπιφανίου, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, (a10n g165) **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (a10n g165) **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως, μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Ἰησοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινὲς εἰσὶν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ. **8** Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ὑμῖν εὐαγγελίζηται παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω! **9** Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω! **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ Ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἠρεσκον, Ἰησοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** Γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον. **12** Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Ἐπιφανίου. **13** Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ,

ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. **14** Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ, ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, **16** ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, **17** οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία, ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορησαὶ Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. **20** Ἄ δε γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** Ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας, ταῖς ἐν Ἰησοῦ, **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἦν ποτε ἐπόρθει. **24** Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν, πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρναβᾶ, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον. **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** Ἄλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, 15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ οἵτινες παρεισηλθον κατασκοπήσαι τὴν ἔθνων ἁμαρτωλοί, 16 εἰδότες δὲ ὅτι οὐ ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἣν ἔχομεν ἐν Ὁριστῷ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, Ὁρισοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· 5 ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ὁρισοῦ Ὁριστοῦ, καὶ οἷς οὐδὲ πρὸς ὦραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἡμεῖς εἰς Ὁριστὸν Ὁρισοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Ὁριστοῦ, πρὸς ὑμᾶς. 6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι ἐξ ἔργων εἶναί τι (ὁποῖοι ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι νόμου, οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. 17 διαφέρει, πρόσωπον ὁ Ὁθεὸς ἀνθρώπου Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Ὁριστῷ, οὐ λαμβάνει), ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα οὐδὲν προσανέθεντο. 7 Ἀλλὰ τὸναντίον Ὁριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο! 18 ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω. 19 Ἐγὼ 8 (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Ὁθεῷ τῆς περιτομῆς, ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ζήσω. Ὁριστῷ συνεσταύρωμαι· 20 ζῶ δὲ, ἔθνη), 9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Ὁριστός· ὁ δὲ νῦν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς, καὶ Ἰωάννης, ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ οἱ δοκοῦντες στυλοὶ εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν Ὁθεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδότος ἐμοὶ καὶ Βαρναβᾶ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 τοῦ Ὁθεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ἄρα Ὁριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν. ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται! Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, 11 Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ὁρισοῦς Ὁριστὸς κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι προεγράφη ἐσταυρωμένος; 2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν: ἐξ ἔργων νόμου κατεγνωσμένος ἦν. 12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθειν τὸ Ὁριστὸν ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἔθνων ἐθνήσθητε; 4 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι Ὁριστῷ, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 5 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ- εἶ γε καὶ εἰκῆ; 6 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Ὁριστὸν καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 7 Καθὼς Ἀβραὰμ ἠ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 8 Καθὼς Ἀβραὰμ “ἐπίστευσεν τῷ Ὁθεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην”. 9 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσὶν Ἀβραὰμ. 10 Προϊδοῦσα δὲ ἡ Γραφή ὅτι ἐκ πίστεως;

δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Ἕθεός, προευηγγελίσαστο δὲ Ἕθεός εἷς ἐστίν. **21** Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι “Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Ἕθεοῦ; Μὴ γένοιτο! Εἰ σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.” **9** Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. **10** Ὅσοι ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη. **22** γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν ὑπὸ κατάραν Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ Γραφή τὰ πάντα ὑπὸ εἰσίν, γέγραπται γὰρ, ὅτι “Ἐπικατάρατος ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις Ἰησοῦ Ἕχριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.” **23** Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ **11** Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ, οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκλειόμενοι εἰς τῷ Ἕθεῷ δῆλον, ὅτι, “Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ζήσεται.” **12** Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ **24** Ὡστε ὁ νόμος, παιδαγωγὸς ἡμῶν πίστεως, ἀλλ’, “Ὁ ποιήσας αὐτά, ζήσεται ἐν γέγονεν εἰς Ἕχριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως αὐτοῖς.” **13** Ἕχριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς δικαιοθῶμεν. **25** Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. **26** Πάντες κατάρα, ὅτι γέγραπται, “Ἐπικατάρατος πᾶς γὰρ υἱοὶ Ἕθεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου”, **14** ἵνα εἰς τὰ Ἕχριστῷ Ἰησοῦ. **27** Ὅσοι γὰρ εἰς Ἕχριστόν ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν ἐβαπτίσθητε, Ἕχριστόν ἐνεδύσασθε. **28** Οὐκ Ἕχριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἐν δούλους Ἕνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. **15** οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ, Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. Ὅμως πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Ἕχριστῷ Ἰησοῦ. **29** Εἰ δὲ ὑμεῖς Ἕχριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην, οὐδεὶς σπέρμα ἐστέ, κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. ἀθετεῖ ἡ ἐπιδιατάσσεται. **16** Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, “Καὶ τοῖς σπέρμασιν”, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ’ ὡς ἐφ’ ἑνός, “Καὶ τῷ σπέρματί σου”, ὅς ἐστιν Ἕχριστός. **17** Τοῦτο δὲ λέγω: διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Ἕθεοῦ, ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. **18** Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας τῷ δὲ Ἀβραάμ δι’ ἐπαγγελίας κεχαρίσται ὁ Ἕθεός. **19** Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγείς δι’ ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. **20** Ὁ δὲ μεσίτης ἐνός οὐκ ἔστιν, ὁ

4 Λέγω δέ, ἐφ’ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπου ἐστίν καὶ οἰκονόμου, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. **3** Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. **4** Ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Ἕθεός τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** Ὅτι δὲ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Ἕθεός τὸ Ἕνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κρᾶζον, “Ἀββά, ὁ Πατήρ!” **7** Ὡστε

οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ εἰσιν δύο διαθηकाί· μία μὲν ἀπὸ Ὁρους κληρονόμος διὰ Θεοῦ. 8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἶδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ Ἁγάρ. 25 Τὸ δὲ Ἁγάρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ οὐσί θεοῖς· 9 νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεῦν θέλετε; 10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἔνιαυτούς. 11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κάγω ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδὲν με ἡδίκησατε· 13 οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς, εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον. 14 Καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου, οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. 15 Ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες, ἐδώκατέ μοι. 16 Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα, ἀληθεύων ὑμῖν; 17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλειῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. 18 Καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. 19 Τέκνα μου, οὐς πάλιν ὠδίνω, μέχρις οὗ μορφωθῆ Ἰησοῦς ἐν ὑμῖν— 20 ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; 22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρως. 23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρως, δι' ἐπαγγελίας. 24 Ἄτινα ἐστὶν ἀλληγορούμενα, αὐτὰ γάρ

Σινᾶ εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἁραβία, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεῖ γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. 26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρως ἐστίν, ἣτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν. 27 Γέγραπται γάρ, “Εὐφράνθητι, στείρα, ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.” 28 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ. 29 Ἀλλ' ὡσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ Πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. 30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ Γραφή; “Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης, μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρως.” 31 Διὸ ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρως.

5 Τῇ ἐλευθερίᾳ, ἡμᾶς Ἰησοῦς ἠλευθέρωσεν, στήκετε οὖν, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. 2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Ἰησοῦς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. 3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεννομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστίν, ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 4 Κατηργήθητε ἀπὸ Ἰησοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. 5 Ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 Ἐν γὰρ Ἰησοῦ, οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν, ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν ᾧ Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε. Ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς, βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἐὰν ᾖ.
11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἄρα κατήγγηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. 12 Ὅφελον καὶ ἀποκόφονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.
13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. 14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ, "Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν." 15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνυτε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε, μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.
16 Λέγω δέ, ἰνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. 17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ ἰνεύματος, τὸ δὲ ἰνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. 18 Εἰ δὲ ἰνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. 19 Φανερὰ δέ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, 20 εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζήλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, 21 φθόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, Βασιλείαν ἰθεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. 22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ ἰνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, 23 πραῦτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων, οὐκ ἔστιν νόμος. 24 Οἱ δὲ τοῦ ἰθεοῦ ἰησοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν ἰνεύματι, ἰνεύματι καὶ στοιχῶμεν. 26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες.

6 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς, οἱ πνευματικοί, καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραύτητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. 2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ ἰθεοῦ. 3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μηδὲν ὦν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν. 4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτόν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. 5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. 6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον, τῷ κατηχούντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. 7 Μὴ πλανᾶσθε, ἰθεὸς οὐ μυκτηρίζεται. Ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. 8 Ὅτι ὁ σπεῖρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπεῖρων εἰς τὸ ἰνεῦμα, ἐκ τοῦ ἰνεύματος θερίσει ζῶν ἁίωιον. (aīdōnios g166) 9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐγκακῶμεν, καιρῷ γὰρ ἰδίῳ, θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. 10 Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. 11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. 12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ ἰθεοῦ ἰησοῦ μὴ διώκωνται. 13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετημένοι αὐτοῖ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ

σαρκὶ καυχῆσονται. **14** Ἐμοὶ δὲ, μὴ γένοιτο
καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ
ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος
ἐσταύρωται, καὶ γὰρ κόσμω. **15** Οὔτε γὰρ
περιτομὴ τί ἐστίν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
καινὴ κτίσις. **16** Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ
στοιχῆσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. **17**
Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω,
ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματί μου βαστάζω. **18** Ἡ χάρις τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν!

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ: **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Ἰησοῦ, **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἕμπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ, **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ, **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Ἰησοῦ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, **11** ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τα πάντα ἐνεργούντος, κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς, εἰς ἕμπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλικιώτας ἐν τῷ Ἰησοῦ. **13** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ

πιστεύσαντες, ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, **14** ὃ ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἕμπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο, καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **17** ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς, τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, **20** ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἐγείρας αὐτόν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῆ ἐκκλησίας, **23** ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πληρωμα τοῦ τα πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, **2** ἐν αἷσι ποτε περιεπατήσατε, κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ

πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς φραγαμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ
 υἱοῖς τῆς ἀπειθείας (aiōn g165) **3** ἐν οἷς καὶ αὐτοῦ, **15** τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
 ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίση
 ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν
 θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, εἰρήνην, **16** καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
 καὶ ἡμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ ᾧ Θεῷ διὰ
 οἱ λοιποί. **4** Ὁ δὲ Θεὸς πλοῦσιος ὢν ἐν τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν
 ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἦν ἐν αὐτῷ **17** καὶ ἐλθὼν, εὐηγγελίσατο,
 ἡγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς “εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ εἰρήνην
 τοῖς παραπτώμασιν, συνεζωοποίησεν τοῖς ἐγγύς”. **18** ὅτι δι’ αὐτοῦ ἔχομεν
 τῷ ᾧ Χριστῷ (χάριτί ἐστε σεσωσμένοι), τὴν προσαγωγὴν, οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ
6 καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν ᾧ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. **19** Ἄρα οὖν
 τοῖς ἐπουρανίοις ἐν ᾧ Χριστῷ ᾧ Ἰησοῦ, οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ
7 ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσιν, τοῖς συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ
 ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς Θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ
 χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος
 ἐν ᾧ Χριστῷ ᾧ Ἰησοῦ. (aiōn g165) **8** Τῇ γὰρ ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ᾧ Χριστοῦ ᾧ Ἰησοῦ, **21**
 χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη,
 τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον. **9** αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν ᾧ Κυρίῳ, **22** ἐν ᾧ καὶ
 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον
10 αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες τοῦ Θεοῦ ἐν ᾧ Πνεύματι.
 ἐν ᾧ Χριστῷ ᾧ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, **3** Τούτου χάριν, ἐγὼ Παῦλος, ὁ δέσμιος
 οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς τοῦ ᾧ Χριστοῦ ᾧ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν
 περιπατήσωμεν. **11** Διὸ μνημονεύετε ὅτι ἐθνῶν– **2** εἶ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν
 ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τῆς δοθείσης μοι
 ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς εἰς ὑμᾶς, **3** κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη
 ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν
 ἐκείνῳ χωρὶς ᾧ Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες
 τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ
 τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα τοῦ ᾧ Χριστοῦ, **5** ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ
 μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς
13 Νυνὶ δὲ ἐν ᾧ Χριστῷ ᾧ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις
 ποτε ὄντες μακρὰν, ἐγενήθητε ἐγγύς αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν ᾧ Πνεύματι, **6** εἶναι
 ἐν τῷ αἵματι τοῦ ᾧ Χριστοῦ. **14** Αὐτὸς τὰ ἔθνη, συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ
 γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὃ ποιήσας συμμέτοχα, τῆς ἐπαγγελίας ἐν ᾧ Χριστῷ
 τὰ ἀμφοτέρα ἔν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ ᾧ Ἰησοῦ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενήθη

διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ ὁ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** Ἐμοὶ τῷ, ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων, ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι, τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Ἐκκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, **(αἰθῆ g165)** **9** καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου, τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, **(αἰθῆ g165)** **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἦν ἐποίησεν ἐν τῷ Ἐκκεκρυμμένῳ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, **(αἰθῆ g165)** **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἵτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν, κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Ἐκκεκρυμμένον διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ, ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, **18** ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μήκος, καὶ ὕψος, καὶ βάθος, **19** γινῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Ἐκκεκρυμμένου Ἰησοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. **20** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα, ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δυνάμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν

ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Ἐκκεκρυμμένῳ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν! **(αἰθῆ g165)**

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραύτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν, **5** εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα, **6** εἰς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν. **7** Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις, κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἐκκεκρυμμένου Ἰησοῦ. **8** Διὸ λέγει, “Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.” **9** Τὸ δὲ, “ἀνέβη”, τί ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** Ὁ καταβάς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Ἐκκεκρυμμένου Ἰησοῦ, **13** μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Ἐκκεκρυμμένου Ἰησοῦ, **14** ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ

ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ δὲ κοπιᾶτω, ἐργαζόμενος ταῖς χερσὶν τὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν μεθοδείαν τῆς πλάνης, **15** ἀληθεύοντες ἔχοντι. **29** Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἶ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός, **16** τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, συναρμολογούμενον ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. **30** Καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἐκάστου μέρους, τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος **31** Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν **17** Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν σὺν πάσῃ κακίᾳ. **32** Γίνεσθε εἰς ἀλλήλους ὁ Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ χρηστοί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν μταιότητι τοῦ νοῦς καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν ὁ Χριστῷ ἐχαρίσατο αὐτῶν. **18** Ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ὑμῖν.

5 ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, **5** Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, ἀγαπητά, **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὴν πῶρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, **19** καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς, καὶ οἵτινες ἀπηληγότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, προσφορὰν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. ἐν πλεονεξίᾳ. **20** Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως **3** Πορνεία δὲ, καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα, ἢ ἐμάθετε τὸν Χριστόν, **21** εἶ γε αὐτὸν πλεονεξία, μὴδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς καθὼς πρέπει ἀγίοις, **4** καὶ αἰσχροτήτης, καὶ ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, **22** ἀποθέσθαι μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. **5** Τοῦτο γὰρ ἴστε παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, **23** ἀνανεοῦσθαι ἢ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν, **24** καὶ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν ὁ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. **6** Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα, γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** Μὴ οὖν γίνεσθε συμμετοχοὶ αὐτῶν. **8** Ἥτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν ὁ Κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε **9** (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ), **10** δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. **11** Καὶ μὴ

συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος. 28 Οὕτως ὀφείλουσιν τοῦ σκοτόυς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, 12 τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν αἰσχρὸν ἐστὶν καὶ λέγειν. 13 Τὰ δὲ πάντα ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. 29 Οὐδεὶς ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται, γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ 14 Διὸ λέγει, “Ἐγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν ἐκκλησίαν, 30 ὅτι μέλη ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ. 31 “Ἄντι τούτου σοὶ ὁ Ἰησοῦς.” 15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ σοφοί, 16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, αὐτοῦ, καὶ ἔσσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. 17 Διὰ 32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ τοῦτο, μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε λέγω εἰς Ἰησοῦν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τί τὸ θέλημα τοῦ Ἰησοῦ. 18 Καὶ μὴ 33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς, οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς πληροῦσθε ἐν Ἰησοῦ, 19 λαλοῦντες ἑαυτόν, ἢ δὲ γυνή, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς 6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ ἐν Ἰησοῦ, τοῦτο γὰρ ἐστὶν δίκαιον. 2 καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Ἰησοῦ, 20 εὐχαριστοῦντες “Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα” (ἣτις πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ), 3 “ἵνα Ἰησοῦ καὶ Πατρί, 21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις τῆς γῆς.” 4 Καὶ, οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε ἐν φόβῳ Ἰησοῦ. 22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν ὡς τῷ Ἰησοῦ, 23 ὅτι ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς Σωτὴρ τοῦ σώματος. 24 Ἄλλ' ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Ἰησοῦ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. 25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Ἰησοῦς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, 26 ἵνα αὐτὴν ἀγιασῇ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἕνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι

καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, 22 ὃν ἔπεμψα παρ' αὐτῶ. 10 Τοῦ λοιποῦ, δυναμοῦσθε, πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας αὐτοῦ. 11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ ὑμῶν. 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου. 12 Ὅτι Ἰησοῦ Χριστοῦ. 24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἢ πάλιν πρὸς αἷμα καὶ τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς Χριστὸν, ἐν ἀφθαρσίᾳ. ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς. (αἰθῆ g165) 13 Διὰ τοῦτο, ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι, στήναι. 14 Στῆτε οὖν, “περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ”, καὶ “ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης”, 15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς “πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης”. 16 Ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ πεπυρωμένα σβέσαι. 17 Καὶ “τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου” δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστιν ῥῆμα Θεοῦ, 18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ, ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, 19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. 21 Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ὁριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν Ὁριστῶ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις: 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Ὁριστοῦ. 3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεῖα ὑμῶν, 4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, 5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, 6 πεποισθῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελεῖσει ἄχρι ἡμέρας Ὁριστοῦ Ἰησοῦ. 7 καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. 8 Μάρτυς γὰρ μου ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ὁριστοῦ Ἰησοῦ. 9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, 10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Ὁριστοῦ, 11 πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Ὁριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. 12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς, βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ, μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, 13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Ὁριστῶ γενέσθαι, ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, 14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν

ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πεποισθῶς τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν. 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Ὁριστὸν κηρύσσουσιν. 16 Οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Ὁριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς οἰόμενοι θλιψὶν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. 17 Οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμαι, 18 τί γάρ; Πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Ὁριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. 19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτο μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Ὁριστοῦ, 20 κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρησιᾷ, ὡς πάντοτε καὶ νῦν, μεγαλυνθήσεται Ὁριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. 21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Ὁριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. 22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτο μοι καρπὸς ἔργου. Καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. 23 Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Ὁριστῶ εἶναι, πολλῶ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον, 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαϊότερον δι' ὑμᾶς. 25 Καὶ τοῦτο πεποισθῶς, οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, 26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Ὁριστῶ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. 27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ὁριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν,

ὄτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου **28** καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀντικειμένων, ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε. **13** ἀπὸ Ἐθεοῦ, **29** ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Ἐθεοῦ γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν, καὶ τὸ Ἐχριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦναι, θέλγειν, καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, **30** τὸν **14** Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον εἶδετε ἐν ἐμοί, διαλογισμῶν, **15** ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Ἐθεοῦ ἄμωμα μέσον

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Ἐχριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Ἐπνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, **2** πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες. **3** Μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἠγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστοι. **5** Τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Ἐχριστῷ Ἰησοῦ, **6** ὃς ἐν μορφῇ Ἐθεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Ἐθεῷ, **7** ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, **8** ἔταπεινώσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. **9** Διὸ καὶ ὁ Ἐθεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, **10** ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ, πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, **11** καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Ἐχριστός, εἰς δόξαν Ἐθεοῦ Πατρὸς.

γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, **16** λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καύχημα ἐμοί εἰς ἡμέραν Ἐχριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, **17** ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συχαίρω πᾶσιν ὑμῖν. **18** Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συχαίρετέ μοι. **19** Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα ἀγῶ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. **20** Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. **21** Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Ἐχριστοῦ. **22** Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοί ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **23** Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς **24** πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. **25** Ἄναγκαῖον δὲ ἠγησάμην, Ἐπαφρόδιτον, τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, **26** ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν.

27 Καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλὰ ὁ Ἱεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτόν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. 28 Σπουδαιότερος οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτόν ἀλιν, χαρῆτε κάγῳ ἀλυπότερος ᾶ. 29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν Ἱερίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ ἔργον Ἱησοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν, παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, τῆς πρὸς με λειτουργίας.

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Ἱερίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. 3 Ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν ἡ περιτομή, οἱ Ἱνεύματι Ἱεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Ἱησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθένας ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον: 5 περιτομῇ ὀκταήμερος ἐκ γένους Ἱσραὴλ φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. 7 Ἀλλὰ ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἠῆγμα διὰ τὸν Ἱησοῦν ζημίαν. 8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι, διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Ἱησοῦ τοῦ Ἱερίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα, ἵνα Ἱησοῦν κερδήσω 9 καὶ εὔρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Ἱησοῦ, οὕτως στήκετε ἐν Ἱερίῳ, ἀγαπητοί.

τὴν ἐκ Ἱεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, 10 τοῦ γινῶναι αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, 11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 12 Οὐχ ὅτι εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Ἱησοῦ Ἱησοῦ. 13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατελιφέναι, ἐν δέ: τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, 14 κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Ἱεοῦ ἐν Ἱησοῦ Ἱησοῦ. 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Ἱεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. 16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. 17 Συμμιμηταὶ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. 18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὐς πολλακίς ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων, λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἱησοῦ, 19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Ἱεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. 20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, Ἱερίον Ἱησοῦν Ἱησοῦν, 21 ὃς μετασηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν, καὶ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα.

4 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν Ἱερίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην ἐκκλησίᾳ ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Ἰουρίῳ. καὶ λήμψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι. 16 Ὅτι καὶ 3 Ναὶ, ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύζυγε, ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἅπαξ καὶ δις, εἰς τὴν συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. 17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. 18 Ἀπέχω μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 δὲ πάντα, καὶ περισσεύω πεπλήρωμαι, Χαίρετε ἐν Ἰουρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' χαίρετε! 5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Ἰουριὸς ἐγγύς. 6 Μηδὲν εὐάρεστον τῷ Θεῷ. 19 Ὁ δὲ Θεὸς μου μεριμνᾷτε, ἀλλ' ἐν παντί, τῇ προσευχῇ καὶ πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν, κατὰ τὸ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας, τὰ αἰτήματα πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Ἰουρίῳ. ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. 7 Καὶ 20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν! (αἰθῆ g165) 21 νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Ἰουρίῳ. τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Ἰουρίῳ. 8 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί, 22 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 Ἡ χάρις προσφιλεῖ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ, καὶ τοῦ Ἰουρίου Ἰουσοῦ Ἰουσοῦ μετὰ τοῦ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. 9 Ἄ καὶ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν! ἐμάθετε καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε, ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10 Ἐχάρην δὲ ἐν Ἰουρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ. 11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. 12 Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν. Ἐν παντί καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. 14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππηῖσι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, **2** τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις, καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Ἰησοῦ: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ Πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, τοῦ εὐαγγελίου, **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ, τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν Πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι, ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες, καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, **12**

εὐχαριστοῦντες τῷ Πατρὶ, τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι: τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται. **17** Καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. **18** Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας, ὃς ἐστὶν ἡ ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, **22** νυνὶ δὲ ἀποκατηλλάγητε ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἀγίους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεγκλήτους, κατενώπιον αὐτοῦ— **23** εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει, τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων

τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ. σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, **25** 8 Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, οἰκονομίαν τοῦ Ἰησοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ **26** τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ Ἰησοῦ. **9** Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νῦν δὲ πληρῶμα τῆς Θεότητος σωματικῶς, **10** καὶ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, **(aiōn g165)** ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ **27** οἷς ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς, γνωρίσαι τί τὸ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, **11** ἐν ᾧ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου καὶ περιετιμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐστὶν Ἰησοῦς ἐν ὑμῖν, ἢ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς ἐλπίς τῆς δόξης **28** ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Ἰησοῦ, **12** νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισμῷ, ἐν διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ ᾧ καὶ συνηγέρθητε, διὰ τῆς πίστεως τῆς σοφίας, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ἐνεργείας τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν τέλειον ἐν Ἰησοῦ. **29** Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἐκ νεκρῶν. **13** Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ἡμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, **14** ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ **15** ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. **16** Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει, καὶ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς, ἢ νεομηνίας, ἢ Σαββάτων, **17** ἃ ἐστὶν σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **18** Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύτω, θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ, καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἐόρακεν ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, **19** καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον,

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἠλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἐόρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, **2** ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, **3** ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. **4** Τοῦτο λέγω, ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. **5** Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Ἰησοῦν πίστεως ὑμῶν. **6** Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Ἰησοῦν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, **7** ἔρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει, καθὼς

αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Ἰησοῦ. **20** Εἰ τοῦ Ἰησοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα ἀπεθάνετε σὺν Ἰησοῦ ἀπὸ τῶν στοιχείων οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ πραῦτητα, μακροθυμίαν, **13** ἀνεχόμενοι δογματίζεσθε: **21** “Μὴ ἄψη! Μὴδὲ γέυση! ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐὰν Μὴδὲ θίγης!” **22** Ἄ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τις πρὸς τινὰ ἔχη μομφὴν καθὼς καὶ ὁ τῆ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ Ἰησοῦς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς. διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; **23** Ἄτινα ἐστὶν **14** Ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις, τὴν ἀγάπην, ὃ λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθηρῶν ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** Καὶ καὶ ταπεινοφροσύνη, καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, ἡ εἰρήνη τοῦ Ἰησοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν σαρκός. ἐνὶ σώματι καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16**

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Ἰησοῦ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐδὲ ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν, ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἰησοῦ καθήμενος. **2** Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ Ἰησοῦ. **4** Ὅταν ὁ Ἰησοῦς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς: πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, **6** δι’ ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Ἰησοῦ, **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν τούτοις. **8** Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα: ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. **9** Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν, κατ’ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Ἰησοῦς. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς ἀγαπητοῖς, καὶ Δημᾶς. **15** Ἀσπάσασθε τοὺς δούλους παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐν Λαοδικεῖα ἀδελφούς, καὶ Νύμφαν, καὶ ἔχετε Ἐπίστολον ἐν οὐρανῷ. **2** Τῇ προσευχῇ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. **16** Καὶ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, εὐχαριστία, **3** προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ ἀναγνωσθῆ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ λόγου, λαλήσῃαι τὸ μυστήριον τοῦ Ἰησοῦ, ὑμεῖς ἀναγνώτε. **17** Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, **4** ἵνα φανερώσω αὐτὸ, “Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν ὡς δεῖ με λαλήσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε Ἐπίστολε, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.” **18** Ὁ ἀσπασμὸς πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. τῇ ἐμῇ χειρὶ, Παύλου. Μνημονεύετε μου **6** Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Ἐπίστολε, **8** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, **9** σὺν Ὀνησίμῳ, τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε. **10** Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος, ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος, ὁ ἀνεψιὸς Βαρναβᾶ (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν), **11** καὶ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι, μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς, ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Ἰησοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **13** Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικεῖα, καὶ τῶν ἐν Ἰεραπόλει. **14** Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκάς, ὁ ἰατρὸς ὁ

Προς Θεσσαλονικεις

Α΄

1 Παῦλος, καὶ Σιλουανὸς, καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν ᾠθεῶ Πατρὶ καὶ ᾠΚυρίῳ ᾠἸησοῦ ᾠΧριστῷ: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη. **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ ᾠθεῶ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνειάν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως **3** μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ ᾠΚυρίου ἡμῶν, ᾠἸησοῦ ᾠΧριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ ᾠΘεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, **4** εἰδότες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ ᾠΘεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν ᾠΠνεύματι ᾠΑγίῳ, καὶ πληροφορία πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ ᾠΚυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς ᾠΠνεύματος ᾠΑγίου, **7** ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ ᾠΑχαΐᾳ. **8** ᾠΑφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ ᾠΚυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ ᾠΑχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν ᾠΘεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρειάν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι. **9** Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν ᾠΘεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν ᾠΘεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ

τῶν νεκρῶν, ᾠἸησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, **2** ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ ᾠΘεῷ ἡμῶν, λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ᾠΘεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **3** Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὐδὲ ἐν δόλῳ, **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ ᾠΘεοῦ, πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ ᾠΘεῷ, τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας (ᾠΘεὸς μάρτυς) **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων, **7** δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς ᾠΧριστοῦ ἀπόστολοι. Ἀλλὰ ἐγενήθημεν νήπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἐὰν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα. **8** Οὕτως ὀμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν, οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ᾠΘεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε. **9** Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ᾠΘεοῦ. **10** ᾠΥμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ ᾠΘεός, ὡς ὀσίως, καὶ δικαίως, καὶ ἀμέμπτως, ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα ἔκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, **12** παρακαλοῦντες ὑμᾶς, καὶ παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς

ἀξίως τοῦ Ἱεροῦ, τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς παρακαλέσαι, ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν, 3 τὸ εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. 13 μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Αὐτοῖ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. 4 Ἱεροῦ ἀδιαλείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Ἱεροῦ, ἐδέξασθε οὐ ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς ἐγένετο καὶ οἴδατε. 5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι ἐστίν, λόγον Ἱεροῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν στέγων, ἔπειμα εἰς τὸ γινῶναι τὴν πίστιν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. 14 Ἱμεῖς γὰρ μιμηταὶ ὑμῶν, μὴ πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 Ἱερτι Ἱεροῦ, τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Ἱηριστῷ δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, Ἱησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε, καὶ ὑμεῖς καὶ εὐαγγελισσαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνειάν αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, 15 τῶν καὶ τὸν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἹΚύριον ἀποκτεινάντων Ἱησοῦν, καὶ τοὺς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς. 7 Διὰ τοῦτο προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ Ἱεροῦ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν ἐναντίων, 16 κωλύόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν πίστεως. 8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς λαλῆσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι στήκετε ἐν ἹΚυρίῳ. 9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. Ἱεφθασεν δυνάμεθα τῷ Ἱεροῦ ἀνταποδοῦναι περὶ δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. 17 Ἱμεῖς ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἡ χαίρομεν δι' ὑμᾶς, δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν, ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν. 10 Νυκτὸς καὶ πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, ἡμέρας, ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. 18 Διότι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς ἡεληγάμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν δὲ ὁ Ἱεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ ἹΚύριος Παῦλος, καὶ ἄπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμῶν, Ἱησοῦς, κατευθῦναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς πρὸς ὑμᾶς. 12 Ἱμαῖς δὲ ὁ ἹΚύριος πλεονάσαι ἡ χαρὰ ἡ στέφανος καυχήσεως; ἹΗ οὐχὶ καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, καὶ ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ ἹΚυρίου ἡμῶν, καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς Ἱησοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 Ἱμεῖς ὑμᾶς, 13 εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας, γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν, καὶ ἡ χαρὰ. ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἹΚυρίου ἡμῶν, Ἱησοῦ, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ. Ἀμήν!

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες, ἡυδοκίσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ διάκονον τοῦ Ἱεροῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Ἱηριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν ἹΚυρίῳ Ἱησοῦ,

καθώς παρελάβετε παρ' ἡμῶν, τὸ πῶς δεῖ γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Ἰησοῦ, ὅτι ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Ἐθεῶ (καθὼς ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν καὶ περιπατεῖτε), ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ, οὐ μὴ φθάσωμεν 2 Ὅϊδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν τοὺς κοιμηθέντας. 16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ὑμῖν διὰ τοῦ Ἰησοῦ. 3 Τοῦτο ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, 4 οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Ἰησοῦ εἰδέναί ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος, ἀναστήσονται πρῶτον, 17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, 5 μὴ ἐν πάθει ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς, ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν εἰδότα τὸν Θεόν, 6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ τοῦ Ἰησοῦ εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν σὺν Ἰησοῦ ἐσόμεθα. 18 Ὅστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. 2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡμέρα Ἰησοῦ, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. 3 Ὅταν λέγωσιν, “Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια”, τότε αἰφνίδιος ἐπίσταται αὐτοῖς ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὄδιον τῆ ἐν γαστρὶ ἐχούση, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. 4 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτας καταλάβῃ. 5 Πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκότους. 6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. 8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. 9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἰησοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε

καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. **11** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Ὑκυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἠγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. **14** Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε. **17** Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. **18** Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα ὁ Θεοῦ ἐν Ὑκριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε. **20** Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε. **22** Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Ὑκυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ὑκριστοῦ, τηρηθεῖη. **24** Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν Ὑκύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ Ὑκυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ὑκριστοῦ, μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν!

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παῦλος, καὶ Σιλουανὸς, καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν ᾧ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Ἐπιφάνειᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ: 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου, πάντων ὑμῶν, εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαι, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε, **5** ἕνεκα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, **6** εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῶν, ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν, **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις, ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, **8** ἐν πυρὶ φλογὸς διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ, Χριστοῦ. **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν ὅλητον αἰῶνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (αἰθῆριος g166) **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα

ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ, ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοοῦ, μηδὲ θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. **3** Μὴ τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον, ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν Θεός. **5** Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ. **7** Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου γένηται. **8** Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, **9** οὗ ἔστιν ἡ παρουσία, κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασιν ψεύδους, **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν

ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο, εἰς στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** Καὶ διὰ τοῦτο, ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν πέμπει αὐτοῖς ὁ ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, παραδόσιν ἢ παρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. **7** εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει, **12** ἵνα Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, κριθῶσιν ἅπαντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, **8** οὐδὲ ἀληθεία, ἀλλὰ εὐδοκῆσαντες τῇ ἀδικίᾳ. **13** δωρεὰν ἄρτον ἐφαγόμεν παρά τινος, ἀλλ' ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ ὁ Θεῷ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νυκτὸς καὶ ἡμέρας πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑπὸ ὁ Κυρίου, ὅτι εἶλατο ὑμᾶς ὁ ὁ Θεὸς, ἀπ' ὑμῶν. **9** Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ ὁ Πνεύματος ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν, εἰς καὶ πίστει ἀληθείας, **14** εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς, τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. **10** Καὶ γὰρ ὅτε ἡμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι δόξης τοῦ ὁ Κυρίου ἡμῶν, ὁ Ἰησοῦ ὁ Χριστοῦ. εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. **15** Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε **11** Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν τὰς παραδόσεις ἅς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. **16** Αὐτὸς περιεργαζομένους. **12** Τοῖς δὲ τοιοῦτοις δὲ ὁ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν καὶ ὁ ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὁ Κυρίῳ ὁ Ἰησοῦ ὁ Χριστῷ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν αἰώνιαν, καὶ ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. **13** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐγκακήσητε **17** παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ καλοποιοῦντες. **14** Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει στήριζαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον

3 Τὸ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ ὁ Κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, **2** καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων ἢ πίστις. **3** Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ ὁ Κύριος, ὃς στήριζει ὑμᾶς, καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **4** Πεποιθήμεν δὲ ἐν ὁ Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἂ παραγγέλλομεν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. **5** Ὁ δὲ ὁ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ὁ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ ὁ Χριστοῦ. **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁ Κυρίου ἡμῶν, ὁ Ἰησοῦ ὁ Χριστοῦ,

σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ. **15** Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγεῖσθε, ἀλλὰ νοθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. **16** Αὐτὸς δὲ ὁ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης, δῶη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. **17** Ὁ ἄσπασμός τῆ ἐμῆ χειρὶ, Παύλου, ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ, οὕτως γράφω. **18** Ἡ χάρις τοῦ ὁ Κυρίου ἡμῶν, ὁ Ἰησοῦ ὁ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ὁριστοῦ Ἰησοῦ, κατ' ἐπιταγήν Ὁεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Ὁκυρίου Ἰησοῦ Ὁριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, **2** Τιμοθέω, γνησίω τέκνω ἐν πίστει: χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Ὁεοῦ Πατρὸς καὶ Ὁριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ὁκυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσω, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης τισὶν μὴ ἔτεροδιδασκαλεῖν, **4** μὴδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Ὁεοῦ, τὴν ἐν πίστει. **5** Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ὧν τινες ἀστοχίσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μῆτε ἄ λέγουσιν, μῆτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἷ τι ἕτερον τῆ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Ὁεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με, Ὁριστῷ Ἰησοῦ τῷ Ὁκυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον, καὶ διώκτην, καὶ ὑβριστήν·

ἀλλὰ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν, ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. **14** Ὑπερεπλέονασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ Ὁκυρίου ἡμῶν, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Ὁριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος: ὅτι “Ὁριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι”, ὧν πρῶτος εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Ὁριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῖνος g166) **17** Τῷ δὲ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ Ὁεῷ, τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (αἰθῖν g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον, Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσαμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν, πρῶτον πάντων ποιῆσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεῦξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. **3** Τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ὁεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** Εἷς γὰρ Ὁεός, εἷς καὶ μεσίτης Ὁεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ὁριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δὸς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, καὶ μαρτύριον

καιροῖς ἰδίοις, 7 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως ἀπόστολος (ἀλήθειαν λέγων ἐν ᾧ Χριστῷ, οὐ σεμνοῦς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω πολλῷ ψεύδομαι), διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν γνώσει προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας καὶ ἀληθεία. 8 Βούλομαι οὖν, προσεύχεσθαι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας συνειδήσει. 10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν ὄσιους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν, ἀνέγκλητοι 9 Ὡσαύτως γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ ὄντες. 11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν. 12 ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, καὶ χρυσῷ, ἢ Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, 10 τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις οἴκων. 13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. 11 Γυνὴ ἐν βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, ἡσυχία μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. 12 καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Διδάσκειν δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ᾧ Χριστῷ ᾧ Ἰησοῦ. 14 Ταῦτά σοι γράφω, αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. ἐλπίζων ἔλθειν πρὸς σὲ ἐν τάχει, 15 ἐὰν δὲ 13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὐὰ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ ᾧ Θεοῦ 14 καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία ᾧ Θεοῦ ἐξαπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονεν. 15 ζῶντος, στυλὸς καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας. Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν 16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς μείνωσιν ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἀγιασμῷ, εὐσεβείας μυστήριον: “Ὁς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν ᾧ Πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.”

3 Πιστὸς ὁ λόγος: “Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.” 2

Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημpton 4 Τὸ δὲ ᾧ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, ὑστέροις καιροῖς, ἀποστήσονται τινες τῆς σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις 3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, 4 τοῦ ἰδίου οἴκου ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ἰδίαν συνειδήσιν, 3 κωλυόντων γαμεῖν, ὑποταγῇ, μετὰ πάσης σεμνότητος 5 (εἰ ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ ᾧ Θεὸς ἔκτισεν εἰς δὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστεῖναι οὐκ ἀμετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας, τοῖς πιστοῖς οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας ᾧ Θεοῦ ἐπιμελήσεται; καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 Ὅτι πᾶν) 6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθῆς, εἰς κτίσμα ᾧ Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου. 7 Δεῖ δὲ καὶ, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, 5 μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου ᾧ Θεοῦ καὶ ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέση, καὶ παγίδα ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς

ἀδελφοῖς, καλὸς ἔση διάκονος Ὁριστοῦ 5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη, Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλικικῆν ἐπὶ Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ δεήσεων καὶ ταῖς προσευχαῖς, νυκτὸς παρηκολούθηκας. 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ ἡμέρας. 6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε τέθνηκεν. 7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 “Ἡ” γὰρ ἀνεπίλημπτοι ὦσιν. 8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων “σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν καὶ μάλιστα οἰκειῶν οὐ προνοεῖ, τὴν ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα πίστιν ἡρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χεῖρων. ὠφέλιμός ἐστιν”, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς 9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης. 9 Πιστὸς ὁ ἐξήκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 Εἰς 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη: εἰ τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα, ὅτι ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενεδόχησεν, εἰ ἀγίων ἡλίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστιν Σωτὴρ πόδας ἐνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 Μηδεὶς 11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Ὁριστοῦ, τύπος γίνου τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ἀναστροφῆ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν. 13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ 13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσιν, παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 Μὴ ἀμέλει περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι τοῦ πρεσβυτερίου. 15 Ταῦτα μελέτα, ἐν οὓν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ἢ οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι πᾶσιν. 16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. 15 Ἦδη Ἐπίμενε αὐτοῖς, τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. 16 Εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείσθω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18 Λέγει γὰρ ἡ Γραφή, “Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις”, καὶ, “Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ

τριῶν μαρτύρων. **20** Τοὺς ἀμαρτάνοντας αὐταρκείας. **7** Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν ἐνώπιον, πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. **21** Διαμαρτύρομαι δυνάμεθα. **8** Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ Ἰησοῦ, σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. **9** καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν εἰς πειρασμὸν, καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας κατὰ πρόσκλισιν. **22** Χεῖρας ταχέως πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίας βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. **23** Μηκέτι καὶ ἀπώλειαν. **10** Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν ὑδροπότει, ἀλλὰ οἴνω ὀλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες στόμαχον καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. ὀρεγόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς **24** τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύνας εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ πολλαῖς. **11** Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε Ἱεροῦ, ταῦτα ἐπακολουθοῦσιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦσιν. **12** κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δουλοῦ, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίου ἡγεῖσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται. **2** Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. **3** Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἱεροῦ, καὶ τῆ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, **4** τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, **5** διαπαραιτριβαί, διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. **6** Ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ

Ἄγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aīōnios g166)

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ, τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ Ἰησοῦ Ἱεροῦ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, **14** τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἱεροῦ, **15** ἣν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δυναστής, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Ἱεροῦ τῶν κυριευόντων, **16** ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὧς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν! (aīōnios g166) **17** Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλοῦτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ Ἱεροῦ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως

εἰς ἀπόλαυσιν, (aiōn g165) 18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς. 20 Ὡ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 21 ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παῦλος, ἀπόστολος ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ θελήματος ᾠοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνω: χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ ᾠοῦ Πατρὸς καὶ ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ ᾠοῦ, ᾠοῦ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν, ἐν ταῖς δεήσεσί μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρῶν, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαβῶν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου, Λωῖδι, καὶ τῇ μητρί σου, Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ. **6** Δι' ἦν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ ᾠοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ ᾠοὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμέ, τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ, κατὰ δύναμιν ᾠοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, (aiōnios g166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ, καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκαλος. **12** Δι'

ἦν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ᾠοῦ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶν, τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. **13** Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων, ᾠοῦ παρ' ἐμοῦ ἠκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον, διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ᾠοῦ ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. **16** Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν **18** (δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος, εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ), καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ. **2** Καὶ ἂ ἠκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. **3** Συγκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. **7** Νόει ὃ λέγω, δώσει γὰρ σοὶ ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. **8** Μνημόνευε ᾠοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγηγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγελίόν μου, **9** ἐν ᾠοῦ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος. Ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ ᾠοῦ οὐ

δέδεται! 10 Διὰ τοῦτο, πάντα ὑπομένω εἰρήνην, μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν
διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἴκῃσι τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. 23 Τὰς
σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ἰουδαίας μετὰ δόξης αἰωνίου. (αἰῶνιος g166) 11

Πιστὸς ὁ λόγος: “Εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, Δουλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ
καὶ συζήσομεν· 12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν,
συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνήσομεθα, κἀκεῖνος ἀνεξίκακον, 25 ἐν πραύτητι παιδεύοντα
ἀρνήσεται ἡμᾶς· 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δώῃ αὐτοῖς
πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,
οὐ δύναται.” 14 Ταῦτα ὑπομίμησε, 26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ, εἰς τὸ
μὴ λογομαχεῖν ἐπ’ οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ ἐκείνου θέλημα.

καταστροφῆ τῶν ἀκουόντων. 15 Σπούδασον 3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις
σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ, ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.
ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα 2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι,
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 Τὰς δὲ φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο, ἐπὶ βλάβημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι,
πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4
ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος, καὶ Φίλητος, 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, 5
λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες
καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν. 19 Ὁ μόντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, 6
ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην: “Ἐγὼν ὁ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ”, καὶ, “Ἀποστήτω ἀπὸ
ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου.” 7 ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε
20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ, οὐκ ἔστιν μόνον μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 Ὅν τρόπον
καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
εἰς ἀτιμίαν. 21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρη Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστανται τῇ
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν
τιμὴν, ἡγιασμένον εὐχρηστον τῷ Δεσπότη, νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 Ἄλλ’
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοίμασμένον. οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον, ἢ γὰρ ἄνοια
22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, αὐτῶν ἕκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ παρηκολούθησας

μου τῆ διδασκαλίᾳ, τῆ ἀγωγῇ, τῆ προθέσει, πληροφορήσον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἦδη σπένδομαι, τῆ πίστει, τῆ μακροθυμίᾳ, τῆ ἀγάπῃ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. τῆ ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων, με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. 12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν Ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἰησοῦ διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα Γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμὸν, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος.

4 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ: 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

πληροφόρησον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἦδη σπένδομαι, τῆ πίστει, τῆ μακροθυμίᾳ, τῆ ἀγάπῃ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. 7 Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. 8 Λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ. 9 Σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. 10 Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλειπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. (αἰῶν g165) 11 Λουκᾶς ἐστὶν ὁ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. 13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς, πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο ἀποδώσει αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσω, λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ, οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. 17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λέοντος. 18 Ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (αἰῶν g165) 19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον

ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ
χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταιί σε Εὐβουλος,
καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς μετὰ
τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

Προς Τιτον

1 Παῦλος, δούλος ὁ Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Ἐπισημοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν ὁ Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας, τῆς κατ' εὐσέβειαν **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς ὁ Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνιων, (aīōnios g166) **3** ἐφανερώσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ὁ Θεοῦ, **4** Τίτῳ, γνησίῳ τέκνῳ, κατὰ κοινὴν πίστιν: χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν, ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς ὁ Θεοῦ οἰκονόμος, μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργίλος, μὴ πάροινος, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδῆς, **8** ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὄσιος, ἐγκρατῆς, **9** ἀντεχόμενος τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ, καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι, καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, “Κρήτες αἰεὶ ψευδοῦνται, κακὰ θηρία, γαστέρες

ἀργαί.” **13** Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων, ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις, οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάσονται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς, καὶ ἡ συνείδησις. **16** Ὁ Θεὸς ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. **2** Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονες, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. **3** Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μηδὲ οἴνω πολλῶ δεδουλωμένους, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζουσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονες, ἀγνάς, οἰκουργοὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ ὁ Θεοῦ βλασφημηθῇ. **6** Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλεῖ, σωφρονεῖν. **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ, μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίους δεσπότης ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσηζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῆν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ Θεοῦ, κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ ὁ Θεοῦ, σωτήριος

πᾶσιν ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς, ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (αἰῶν **g165**) **13** προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Ἰησοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ **14** ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισις ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. **15** Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγε, μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

3 Ὑπομίμησε αὐτοὺς ἀρχαῖς, ἐξουσίαις, ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, **2** μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικειῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. **3** Ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. **4** Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ, **5** οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ἀ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος, ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Ἰησοῦ Πνεύματος Ἁγίου, **6** οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενηθῶμεν, κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. (αἰῶνιος **g166**) **8** Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, “Ἴνα φροντίζωσιν καλῶν

ἔργων προϊστασθαι, οἱ πεπιστευκότες Ἰησοῦ.” Ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. **9** Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς, περίστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. **10** Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, **11** εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὡς αὐτοκατάκριτος. **12** Ὅταν σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. **13** Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαῖως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. **14** Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. **15** Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος, δέσμιος ᾠ Χριστοῦ ᾠ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος, ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι, τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, **2** καὶ Ἀπφίᾳ, τῇ ἀδελφῇ, καὶ Ἀρχίππῳ, τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ: **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου ᾠ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε, μνεΐαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις εἰς τὸν Κύριον ᾠ Ἰησοῦν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου, ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν. **7** Χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν, ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων, ἐπιτάσσειν σοὶ τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν, ὡς Παῦλος (πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ᾠ Χριστοῦ ᾠ Ἰησοῦ), **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὀνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτόν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης, οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο, ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης, (aĩōnios g166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον,

ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοὶ πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** Εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα. **19** Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοὶ ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ. **21** Πειποθῶς τῇ ὑπακοῇ σου, ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω, ποιήσεις. **22** Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν, ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν, χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς, ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ ᾠ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾠ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν!

Προς Εβραίους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι, ὁ Ἱεὸς, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις **2** ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας. **(aiōn g165)** **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν “ποιησάμενος, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ” τῆς Μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. **4** Τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοῦ, κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων, “Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;” Καὶ πάλιν, “Εγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν;” **6** Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, “Καὶ προσκνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Ἱεοῦ.” **7** Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, “Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα”. **8** πρὸς δὲ τὸν Υἱόν, “Ὁ θρόνος σου, ὁ Ἱεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας αὐτοῦ. **(aiōn g165)** **9** Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο, ἔχρισέν σε ὁ Ἱεὸς, ὁ Ἱεὸς σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.” **10** Καί, “Σὺ κατ' ἀρχάς, Ἱεὸς, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. **11** Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ

πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, **12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.” **13** Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέν ποτε, “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;” **14** Οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο, δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρῶμεν. **2** Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα, λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Ἱεοῦ, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Ἱεοῦ σημείους τε, καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ Ἱεοῦ Ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. **6** Διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων, “Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμηθήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;” **7** Ἠλάττωσας αὐτόν, βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.” Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. **9** Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον, βλέπομεν Ἱησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ

θανάτου, δόξη καὶ τιμῇ ἔστεφανωμένον, τοῦ οἴκου, ὁ κατασκευάσας αὐτόν. 4 Πᾶς ὅπως χάριτι ὁ Θεοῦ, ὑπὲρ παντὸς γεύσεται γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ θανάτου. 10 Ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν δὲ πάντα κατασκευάσας ὁ Θεός. 5 Καὶ τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ υἱοῦς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ, ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν τῆς σωτηρίας αὐτῶν, διὰ παθημάτων λαληθησομένων, 6 Ἐπί τοις ἡμέραις ἐπὶ τῆς τελειώσεως. 11 Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων, καὶ οἱ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἴκος ἔσμεν ἡμεῖς, ἐὰν ἀγιάζομενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν κατάσχωμεν. 7 Διό καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα 12 λέγων, “Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς τὸ Ἅγιον, “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω ἀκούσητε, 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σε.” 13 Καὶ πάλιν, “Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῷ.” Καὶ πάλιν, “Ἴδου, ἐγὼ καὶ τὰ ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ, ἐν τῇ ἐρήμῳ, 9 οὗ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.” 14 Ἐπεὶ ἐπέειπεν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ, οὗν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, 10 τεσεεράκοντα καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως ἔτη. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ, καὶ μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου, εἶπον, “Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.” 11 ὡς θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διάβολον, 15 καὶ ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, “Εἰ εἰσελεύσονται ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.” 12 Βλέπετε, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία 16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. 17 ὁ Θεοῦ ζῶντος. 13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ὅθεν ὤφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ, τὸ ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ “σήμερον” καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας. 14 Μέτοχοι ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. 18 Ἐν γὰρ τοῦ Ἐπιφανίου γεγονάμεν, ἐάνπερ τὴν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως, μέχρι τέλους τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. βεβαίαν κατάσχωμεν. 15 Ἐν τῷ λέγεσθαι,

3 Ὅθεν, ἀδελφοί ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου, μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Ἰησοῦν, 2 πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 3 Πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν 17 Τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσεεράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα

ἔπεσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ; **18** Τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; **19** Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν, μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. **2** Καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκριασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς κατάπαυσιν, οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν, “Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ‘Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου,’” καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. **4** Εἶρηκεν γάρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως: “Καὶ κατέπαυσεν ὁ ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ”, **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, “Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.” **6** Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες, οὐκ εἰσηλθόν δι' ἀπειθείαν, **7** πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, “σήμερον”, ἐν Δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται, “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρόνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.” **8** Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. **9** Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ ὁ Θεοῦ. **10** Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ ὁ Θεός. **11** Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα

μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ ὁ Θεοῦ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος, ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄκρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. **13** Καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν τοῦ ὁ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. **15** Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. **16** Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρηρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρωμεν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν ὁ Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, **2** μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν, **3** καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. **4** Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ ὁ Θεοῦ, καθὼς περ καὶ Ἀαρῶν. **5** Οὕτως καὶ ὁ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, “Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.” **6** Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, “Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ.” (αἰθῆ **g165**) **7** Ὁς ἐν

ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις **τε μέλλοντος αἰῶνος, (αιῶν g165)** 6 και
τε και ἰκετηρίας, πρὸς τὸν δυνάμενον παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς
σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν
ἰσχυρᾶς και δακρύων προσενέγκας, και Υἱὸν τοῦ Ἐθεοῦ, και παραδειγματίζοντας. 7
εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας. 8 Καίπερ Γῆ γὰρ ἡ πιουσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον
ὦν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν πολλακίς ὑετόν, και τίκτουσα βοτάνην
ὑπακοήν, 9 και τελειωθεῖς, ἐγένετο πᾶσιν εὔθετον, ἐκείνοις δι' οὓς και γεωργεῖται,
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Ἐθεοῦ
αἰωνίου, (αιῶνιος g166) 10 προσαγορευθεῖς 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας και τριβόλους,
ὑπὸ τοῦ Ἐθεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν ἀδόκιμος και κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος
Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ εἰς καῦσιν. 9 Πεπεῖσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν,
λόγος, και δυσερμίνευτος λέγειν, ἐπεὶ ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα και ἐχόμενα
νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. 12 Και σωτηρίας, εἰ και οὕτως λαλοῦμεν. 10 Οὐ
γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν γὰρ ἄδικος ὁ Ἐθεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου
χρόνον, πάλιν χρειαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμῶν, και τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ
ὑμᾶς, τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις και
λογίων τοῦ Ἐθεοῦ, και γεγόνατε χρειαν διακονοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον
ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεᾶς τροφῆς. ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν,
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι
λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ ἐστίν. 14 τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ
Τελείων δὲ ἐστίν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ δὲ τῶν διὰ πίστεως και μακροθυμίας,
τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα, κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ
ἐχόντων πρὸς διάκρισιν, καλοῦ τε και γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Ἐθεός,
κακοῦ. ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσεν καθ' ἑαυτοῦ 14 λέγων, “Εἰ μὴν
εὐλογῶν, εὐλογήσω σε, και πληθύνων, πληθυνῶ σε”. 15 Και οὕτως μακροθυμήσας,
ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 Ἄνθρωποι γὰρ ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 Ἄνθρωποι γὰρ
κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, και πάσης κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, και πάσης
αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας, εἰς βεβαίωσιν ὁ αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας, εἰς βεβαίωσιν ὁ
ὄρκος. 17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὄρκος. 17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος
ὁ Ἐθεός ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ὁ Ἐθεός ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς
ἐπαγγελίας, τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς ἐπαγγελίας, τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς
αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκω, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον
ψεύσασθαι τὸν Ἐθεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἐχριστοῦ
λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ
πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, και πίστεως ἐπὶ Ἐθεόν,
2 βαπτισμῶν διδαχὴν, ἐπιθέσεως τε χειρῶν,
ἀναστάσεως τε νεκρῶν, και κρίματος
αἰωνίου. (αιῶνιος g166) 3 Και τοῦτο ποιήσομεν,
ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Ἐθεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε
τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, και μετόχους
γενηθέντας Ἐπνεύματος Ἁγίου, 5 και
καλὸν γευσαμένους Ἐθεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις

ἔχωμεν, οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· **19** ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν, Ὁμοίου, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ, ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν, **2** ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος “Βασιλεὺς δικαιοσύνης”, ἔπειτα δὲ καὶ “Βασιλεὺς Σαλήμ”, ὃ ἐστίν, “Βασιλεὺς εἰρήνης”, **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. **4** Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ δεκάτην Ἀβραάμ, ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθίνων, ὁ πατριάρχης. **5** Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ’ ἐστὶν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας, εὐλόγηκεν. **7** Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. **8** Καὶ ᾧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. **9** Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι’ Ἀβραάμ, καὶ Λευεῖς, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται.

10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν αὐτῷ Μελχισέδεκ. **11** Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ’ αὐτῆς νενομοθέτηται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ, ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι; **12** Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. **13** Ἐφ’ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ’ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ. **14** Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. **15** Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστίν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισέδεκ, ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. **17** Μαρτυρεῖται γὰρ, ὅτι “Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ.” (aiōn g165) **18** Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές, **19** (οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος), ἐπεισαγωγῆ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι’ ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. **20** Καὶ καθ’ ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, “Ὁμοίωσεν ὁ Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, ‘Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα’”, (aiōn g165) **22** κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης, γέγονεν ἕγγυος, Ὁμοίου. **23** Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαραβάτον

ἔχει τὴν ἱερωσύνην. (αἰῶν g165) 25 Ὅθεν ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. 8 Μεμφόμενος καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται, τοὺς γὰρ αὐτοῖς λέγει, “Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, προσερχομένους δι’ αὐτοῦ τῷ ᾠθεῶ, πάντοτε λέγει Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26 οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν καὶ ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, διαθήκην καινὴν, 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ὄσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἦν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, τῶν οὐρανῶν γενόμενος· 27 ὃς οὐκ ἔχει ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι καθ’ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας καγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Ἰσραὴλ, 10 Ὅτι ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνεύγκας. Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει 28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἄρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω τῆς ὀρκωμοσίας, τῆς μετὰ τὸν νόμον, Υἱόν, αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (αἰῶν g165) αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. 11 Καὶ οὐ μὴ

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις:

τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Ἰσραὴλ, οὐκ ἄνθρωπος. 3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν, δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. 4 Εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ’ ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα, 5 οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεκηραμένον Μωϋσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, “Ὅρα”, γὰρ φησὶν, “ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεῖχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει”. 6 νῦν δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσω καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίας νενομοθέτηται. 7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ

διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων, Ἰσραὴλ τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν. 12 Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.” 13 Ἐν τῷ λέγειν, “Καινήν”, πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

9 Εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. 2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ Πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἁγία. 3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνῆς, ἡ λεγομένη Ἁγία Ἁγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ ἢ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ

πλάκες τῆς διαθήκης. 5 Ὑπεράνω δὲ διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως αὐτῆς, Χερουβείν δόξης κατασκιάζοντα θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν τὸ ἰλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Τοῦτων δὲ οὕτως ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην αἰωνίου κληρονομίας. (aīōnios g166) 16 σκηνήν, διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς, Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, 7 εἰς δὲ τὴν φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. 17 Διαθήκη γὰρ δευτέραν, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει, ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος. 18 Ὅθεν οὐδὲ ἡ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται. 19 8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Ἐνεύματος τοῦ Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν Ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης τὸ αἷμα τῶν μόσχων, καὶ τῶν τράγων, στάσιν, 9 ἧτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν μετὰ ὕδατος, καὶ ἐρίου κοκκίνου, καὶ τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά τε καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα θυσία προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ τὸν λαὸν, ἐρράντισεν 20 λέγων, “Τοῦτο συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, 10 τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς μόνον ἐπὶ βρώμασιν, καὶ πόμασιν, καὶ ὑμᾶς ὁ ὁ Θεός.” 21 Καὶ τὴν σκηνήν δὲ, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιώματα σαρκὸς, πάντα τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας, τῷ αἵματι μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 ὁμοίως ἐρράντισεν. 22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι Ἰησοῦς δὲ παραγεγόμενος ἀρχιερεὺς, τῶν πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ γενομένων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας, οὐ γίνεται ἄφρασις. 23 τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποίητου τοῦτ' Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ἔστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ ἐπουράνια κρεῖττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. 24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἅγια τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς ἅγια Ἰησοῦς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Ἰησοῦς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ ταύρων, καὶ σποδὸς δαμάλεως, βαντίζουσα προσώπῳ τοῦ ὁ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. 25 Οὐδ' τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν ἵνα πολλακίς προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ τῆς σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσῳ μᾶλλον ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ, 26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλακίς παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν ὁ Θεὸς αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς ζῶντι! (aīōnios g166) 15 Καὶ διὰ τοῦτο, θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. (aīōn g165) 27

Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 οὕτως καὶ ὁ Ὁριστός ἅπαξ προσενεχθεῖς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκῆς, οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. 2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν, τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους; 3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. 4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. 5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει, “Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρίσω μοι. 6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. 7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ, ἦκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι ὁ Θεός τὸ θέλημά σου.” 8 Ἀνώτερον λέγων, ὅτι “Θυσίας, καὶ προσφορὰς, καὶ ὀλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας, οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας” (αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται), 9 τότε εἶρηκεν, “Ἰδοὺ, ἦκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου.” Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. 10 Ἐν ᾧ θελήματι, ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Ἁριστοῦ ἐφάπαξ. 11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας,

αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας. 12 Οὗτος δὲ, μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκῆς, “ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ”, 13 τὸ λοιπὸν, ἐκδεχόμενος “ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ”. 14 Μιᾶ γὰρ προσφορᾶ, τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκῆς τοὺς ἁγιαζομένους. 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι, 16 “Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Ὁ Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς... 17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἔτι.” 18 Ὅπου δὲ ἄφεις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. 19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, 20 ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 21 καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, 22 προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ. 23 Κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινη, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελιάμενος, 24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, 25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. 26 Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,

οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, οὐ βλεπομένων. 2 Ἐν ταύτῃ γὰρ 27 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ ἔμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. 3 Πίστει “πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι ὑπεναντίους”. 28 Ἀθετήσας τις νόμον ὁ Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων, τὸ Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ βλεπόμενον γεγονέναι. (αἰὼν g165) 4

τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει. 29 Πόσω Πίστει πλείονα θυσίαν, “Ἄβελ παρὰ Κάϊν δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας, προσήνεγκεν τῷ Θεῷ, δι’ ἧς ἔμαρτυρήθη ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι’ αὐτῆς, ἀποθανῶν ἐν ᾧ ἡγιασθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἔτι λαλεῖ. 5 Πίστει Ἐνώχ μετετέθη, τοῦ μὴ ἐνυβρίσας! 30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, ἰδεῖν θάνατον, “καὶ οὐχ ἠύρισκετο, διότι “Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω”, καὶ μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός·” πρὸ γὰρ τῆς πάλιν, “Κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.” μεταθέσεως, μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι 31 Φοβερὸν τὸ ἐμπροσθεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ τῷ Θεῷ. 6 Χωρὶς δὲ πίστεως, ἀδύνατον ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς εὐαρεστηῆσαι, πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες προσερχόμενον τῷ Θεῷ ὅτι ἔστιν, καὶ πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν, μισθαποδότης 33 τοῦτο μὲν ὄνειδιμοῖς τε καὶ θλίψεσιν γίνεται. 7 Πίστει χρηματισθεῖς, Νῶε, περὶ θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεῖς, οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. 34 Καὶ κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι’ ἧς κατέκρινεν τὸν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης, προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς ἐγένετο κληρονόμος. 8 Πίστει καλούμενος, κρείσσονα ὑπαρξίν, καὶ μένουσαν. 35 Μὴ Ἀβραάμ, ὑπήκουσεν ἐξελεῖν εἰς τόπον ὃν ἀποβάλητε οὗν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἡμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν. 36 Ὑπομονῆς ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ Πίστει παρῴκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 ὡς ἄλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ “Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὅσον ὁ ἐρχόμενος Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς ἡξει, καὶ οὐ χρονίσει. 38 Ὁ δὲ δίκαιός μου ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἐξεδέχετο γὰρ τὴν ἐκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ὑποστείληται, τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.” 39 Ἡμεῖς καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. 11 Πίστει καὶ αὐτὴ δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς, ἔλαβεν, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. 12 Διὸ καὶ ἄφ’ ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ

ταῦτα νεκρωμένον, “καθὼς τὰ ἄστρα θυγατρὸς Φαραῶ, 25 μᾶλλον ἐλόμενος τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡς ἡ ἄμμος, συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Ἰεσοῦ, ἢ ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, ἀναρίθμητος”. 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον 26 μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν οὐτοῖ πάντες, μὴ προσδεξάμενοι τὰς Αἰγύπτου θησαυρῶν, τὸν ὀνειδισμόν ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέβλεπον γὰρ εἰς τὴν καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες, ὅτι μισθαποδοσίαν. 27 Πίστει κατέλιπεν ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. 14 Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ Οἰ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων, πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. 15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐκαρτέρησεν. 28 Πίστει πεποίηκεν τὸ Πάσχα μνημονεύουσιν ἀφ’ ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ καιρὸν ἀνακάμψαι. 16 Νῦν δὲ κρείττονος ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη αὐτῶν. 29 ὀρέγονται, τοῦτ’ ἔστιν ἐπουρανοῦ. Διὸ Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Ἰεσοῦ, Ἰεσοῦ ὡς διὰ ξηραῖς γῆς, ἧς πεῖραν λαβόντες, ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ἠτοίμασεν γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. 30 Πίστει αὐτοῖς πόλιν. 17 Πίστει προσενήνοχεν τὰ τεῖχη Ἰεριχῶ ἔπεσαν, κυκλωθέντα Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. 31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ μονογενὴ προσέφερον, ὁ τὰς ἐπαγγελίας πόρνη οὐ συναπόλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, ἀναδεξάμενος, 18 πρὸς ὃν ἐλαλήθη, ὅτι δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ’ εἰρήνης. “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα”, 19 32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει με γὰρ λογιζάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν διηγουμένον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεῶν, δυνατὸς ὁ Ἰεσοῦ, ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ παραβολῇ ἐκομίσαστο. 20 Πίστει καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν, 33 οἱ περὶ μελλόντων, εὐλόγησεν Ἰσαὰκ, τὸν διὰ πίστεως κατηγωνίσαστο βασιλείας, Ἰακώβ, καὶ τὸν Ἰσαὰκ. 21 Πίστει Ἰακώβ, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἀποθνήσκων, ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ 34 ἔσβησαν δύναιμι πυρός, ἔφυγον ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. 22 Πίστει στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ Ἰωσήφ, τελευτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, καὶ περὶ παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. 35 τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. 23 Πίστει Ἰεσοῦ γυναικὲς ἐξ ἀναστάσεως τοὺς Μωϋσῆς, γεννηθεὶς, ἐκρύβη τρίμηνον νεκροῦς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀστέιον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. 36 διάταγμα τοῦ βασιλέως. 24 Πίστει Μωϋσῆς, ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. 37

Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοὶ ἔστε. **9** ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον, περιήλθον Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα οὐ ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; **10** Οἱ πλανώμενοι, καὶ ὄρεσιν, καὶ σπηλαίοις, μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. **39** Καὶ οὗτοι πάντες δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσιν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ. **11** Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα παρὸν, οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι, ἀλλὰ λύπης, μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν. ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης. ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος **12** Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα παραλελυμένα γόνατα, ἀνορθώσατε, **13** καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν δι' ἐκείνην, τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** ἀφορῶντες εἰς τὸν καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν δι' ὑπομονῆς, τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν, καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινεν σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, “ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Ἱεροῦ κεκάθικεν”. **3** Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτοὺς ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. **4** Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, **5** καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, “Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Ἱεροῦ, μηδὲ ἐκλύου ὑπὲρ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Ἱερός, παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.” **7** Εἰς παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Ἱερός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατὴρ; **8** Εἰ δὲ χωρὶς ἔστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι

ἡμῶν. **12** Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα, ἀνορθώσατε, **13** καὶ “τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν”, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Ἱερόν. **15** Ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Ἱεροῦ, μὴ τις ρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῆ, καὶ δι' αὐτῆς μιανθῶσιν οἱ πολλοί, **16** μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ἰησοῦς, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς, ἀπέδεδετο τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. **17** Ἰστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομησαί τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσεληλύθατε, ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ ζόφῳ, καὶ θυέλλῃ, **19** καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες, παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, “Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρου, λιθοβοληθήσεται”. **21** καὶ οὕτω

φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, “Κύριος ἐμοὶ εἶπεν, “Ἐκφοβὸς εἶμι καὶ ἔντρομος.” 22 βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει Ἄλλὰ προσεληλύθατε Σιών Ὅρει καὶ πόλει μοι ἄνθρωπος;” 7 Μνημονεύετε τῶν ὁ Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει, 23 καὶ τὸν λόγον τοῦ ὁ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων, ἀπογεγραμμένων τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῆ ὁ Θεῶ πάντων, καὶ τὴν πίστιν. 8 Ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, ἐχθὲς πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, 24 καὶ καὶ σήμερον, ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς διαθήκης νέας μεσίτη, Ὁ Ἰησοῦ, καὶ αἷματι αἰῶνας. (αἰθῆ g165) 9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ῥαντισμοῦ, κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν ξέναις, μὴ παραφέρεσθε καλὸν γὰρ χάριτι Ἄβελ. 25 Βλέπετε, μὴ παραιτήσησθε τὸν βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. 10 ἐπὶ γῆς, παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ πολὺ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ’ οὐρανῶν ἔχουσιν ἐξουσίαν, οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες. ἀποστρεφόμενοι 26 οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν 11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἐσάλειψεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων, ἀμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, “Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω, οὐ μόνον τὴν τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.” 27 Τὸ δὲ, παρεμβολῆς. 12 Διὸ καὶ Ὁ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιασῆ “ἔτι ἅπαξ”, δηλοῖ τὴν τῶν σαλευομένων διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς μετάθεσιν, ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ πύλης ἔπαθεν. 13 Τοίνυν ἐξερχόμεθα σαλευόμενα. 28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι’ ἧς ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. 14 Οὐ γὰρ λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ ὁ Θεῶ μετὰ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν εὐλαβείας καὶ δέους. 29 Καὶ “γὰρ ὁ ὁ Θεὸς μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. 15 Δι’ αὐτοῦ οὖν ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον” ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ ὁ Θεῶ, τοῦτ’ ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ ὁ Θεός. 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν, καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνειδήσιν ἔχομεν, ἐν

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ, ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. 4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ ὁ Θεός. 5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, “Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ’ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω.” 6 Ὡστε

πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. **19** Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. **20** Ὁ δὲ ἴθεός τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Ἰσχυρὸν ἡμῶν, Ἰησοῦν, (αἰῶνιος **g166**) **21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (αἰῶν **g165**) **22** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως, καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. **23** Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, Τιμόθεον, ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς. **24** Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. **25** Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν!

Ιακωβου

1 Ἰάκωβος, ὁ Θεοῦ καὶ ὁ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ· χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. **4** Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος, ὁ Θεοῦ, πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντας, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης, ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου, **8** ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινός, ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** Ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο. Οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος, λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι “Ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι.” Ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. **14** Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας, ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα, ἀποκτείνει θάνατον. **16** Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν, καταβαίνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ’ ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18** Βουληθεὶς, ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ἰστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Ἔστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ λαλήσαι, βραδύς εἰς ὀργήν, **20** ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνην Θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. **21** Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραῦτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς. **23** Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστίν, καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. **24** Κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. **25** Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον, τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. **27** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη ἐστίν· ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔργα, δὲ μὴ ἔχη; Μὴ δύναται ἡ πίστις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ Ἐπιτάφου, τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γυμνοὶ ὑπάρχωσιν, καὶ λειπόμενοι τῆς γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν, ἀνὴρ ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἴπῃ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ χρυσοδακτύλιος, ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ ὑμῶν, “Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε δὲ καὶ πτωχὸς, ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, **3** καὶ χορτάζεσθε”, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιβλέψῃτε δὲ ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί ὄφελος; **17** Οὕτως ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἶπτε, “Σὺ κάθου καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχη ἔργα, νεκρά ἐστὶν ὡς καλῶς”, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπτε, “Σὺ καθ’ ἑαυτήν. **18** Ἄλλ’ ἐρεῖ τις, “Σὺ πίστιν στήθῃ ἐκεῖ”, ἢ, “Κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω. Δειξόν μοι τὴν πίστιν μου”, **4** οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ σου χωρὶς τῶν ἔργων, κἀγὼ σοὶ δεῖξω ἐκ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; **5** τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν.” **19** Σὺ πιστεύεις Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί: οὐχ ὅτι εἶς ἐστὶν ὁ Θεός. Καλῶς ποιεῖς καὶ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ, τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν. πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς **20** θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς ἄνθρωπε κενέ, βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστίν; αὐτόν; **6** Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπετε ὅτι **7** Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ἢ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ’ ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι ἐκ τῶν ἔργων ἢ πίστις ἐτελειώθη. **23** Καὶ νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν Γραφήν, ἐπληρώθη ἡ Γραφή ἢ λέγουσα, “Ἐπίστευσεν “Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν”, δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς καλῶς ποιεῖτε. **9** Εἰ δὲ προσωπολημπεῖτε, δικαιοσύνην”, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. **24** ἀμαρτιάν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Ὁρατε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γὰρ καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** Ὁμοίως δὲ ὄλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταῖση δὲ ἐν καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. **11** Ὁ γὰρ ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρα ὀδῶ εἰπὼν, “Μὴ μοιχεύσης”, εἶπεν καί, “Μὴ ἐκβαλοῦσα; **26** Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς φονεύσης.” Εἰ δὲ οὐ μοιχεύεις, φονεύεις πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις δέ, γεγονός παραβάτης νόμου. **12** Οὕτως χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν.

3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα λημψόμεθα. **2** Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγεῖσαι καὶ

όλον τὸ σῶμα. **3** Εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν, εἰς τὸ ἄλλα ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα **16** Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ αὐτῶν μετάγομεν. **4** Ἴδου, καὶ τὰ πλοῖα, ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** Ἡ τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν δὲ ἄνωθεν σοφία, πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου ἔπειτα εἰρηνική, ἐπεικῆς, εὐπειθῆς, μεστή πηδαλίου, ὅπου ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, βούλεται. **5** Οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν ἀνυπόκριτος. **18** Καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν μῆλος ἐστίν, καὶ μεγάλα ἀυχεῖ. Ἴδου, εἰρήνην σπεύρεται, τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. ἡλίκον πῦρ, ἡλίκιον ὕλην ἀνάπτει. **6** Καὶ **4** Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. Οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν, ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα, καὶ **2** Ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. Οὐκ ἔχετε, διὰ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς Γεέννης. (Geenna g1067) τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· **3** αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. **4** **7** Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, Μοιχαλίδες! Οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ κόσμου, ἔχθρα τοῦ ὁ Θεοῦ ἐστίν; Ὅς ἐὰν δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· **8** ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. **4** τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἀνθρώπων, ἀκατάστατον κακόν, μεστή ἐχθρὸς τοῦ ὁ Θεοῦ καθίσταται. **5** Ἡ δοκεῖτε ἰοῦ θανατηφόρου. **9** Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν ὅτι κενῶς ἡ Γραφὴ λέγει, “Πρὸς φθόνον οὖν ἐπιποθεῖ τὸ Ἅγιον πνεῦμα ὃ κατώκισεν ἐν ἡμῖν;” **6** Μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν. Διὸ λέγει, “Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ἀντιτάσσεται, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. **4** **7** Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· **8** τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων, ἀκατάστατον κακόν, μεστή ἰοῦ θανατηφόρου. **9** Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Κύριον καὶ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς καθ’ ὁμοίωσιν ὁ Θεοῦ γεγονότας. **10** Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρή ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. **11** Μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; **12** Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτε ἀλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. **13** Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας. **14** Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε, καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. **15** Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. **16** Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** Ἡ τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν δὲ ἄνωθεν σοφία, πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἐπειτα εἰρηνική, ἐπεικῆς, εὐπειθῆς, μεστή πηδαλίου, ὅπου ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος. **18** Καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται, τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου καὶ Ἰακωβίου. Ἴδου, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν κρίνει νόμον. Εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' εἶ ποιητῆς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς. 12 Εἰς αὐτῶ ἕως λάβη πρόϊμον καὶ ὄψιμον. 8 ἔστιν νομοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς σῶσαι καὶ ἀπολέσαι. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἰακωβίου τὸν πλησίον; 13 Ἄγε νῦν, οἱ λέγοντες, ἤγγικεν. 9 Μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ' "Σήμερον ἢ αὔριον, πορευσόμεθα εἰς τήνδε ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῆτε. Ἴδου, ὁ κριτῆς τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν, πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. 10 Ὑπόδειγμα καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν." 14 λάβετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς Οἴτινες οὐκ ἐπίστασθε τῆς αὔριον, ποία γὰρ μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ζωὴ ὑμῶν; Ἀτιμὸς γὰρ ἔστε, ἢ πρὸς ὀλίγον ἐν ὀνόματι Ἰακωβίου. 11 Ἴδου, μακαρίζομεν φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη. 15 τοὺς ὑπομείναντας. Τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ Ἄντι τοῦ λέγειν ὑμᾶς, "Ἐὰν ὁ Κύριος ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Ἰακωβίου εἴδετε, θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν, τοῦτο ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ ἢ ἐκεῖνο." 16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί ἀλαζονείαις ὑμῶν. Πᾶσα καύχησις τοιαύτη μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, πονηρὰ ἐστίν. 17 Εἰδότε οὖν καλὸν ποιεῖν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἢτω δὲ ὑμῶν τὸ "Ναί", ναί, καὶ τὸ "Οὐ", οὐ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε. 13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. 14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῶ ὀνόματι τοῦ Ἰακωβίου. 15 Καὶ ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἀμαρτίας ἢ πεποικῆς, ἀφεθήσεται αὐτῶ. 16 Ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. 17 Ἡλίος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. 18 Καὶ πάλιν προσηύξατο,

5 Ἄγε νῦν, οἱ πλούσιοι, κλαύσατε, ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν. 3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. 4 Ἴδου, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀφυστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κρᾶζει, καὶ αἰβοαὶ τῶν θερισάντων, εἰς τὰ ὄτα Ἰακωβίου Σαβαὼθ εἰσελήλυθαν. 5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. 6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον, οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. 7 Μακροθυμήσατε

καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν, καὶ ἡ γῆ
ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί
μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20**
γινώσκετε ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ
πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ
θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Ἰησοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς, **5** τοὺς ἐν δυνάμει Ἰησοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆι εἰς ἔπαινον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ. **8** Ὅν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξαμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας, ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφηταί, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἔραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Ἁγίου Πνεύματος Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Ἐπιφανοῦς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **12**

Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τῶν εὐαγγελισμαμένων ὑμᾶς Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπύσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ. **14** Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται, “Ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος.” **17** Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε, τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Ἰησοῦ Ἐπιφανοῦς Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα, εἶναι εἰς Θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον ἐκ καρδίας, ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. **23** Ἀναγεννημένοι, οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζωῆς Θεοῦ, καὶ μένοντος. (αἰθῆ q165) **24** Διότι, “Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς

ἄνθος χόρτου.” “Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν, 25 τὸ δὲ ῥῆμα ᾠκυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.” Τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (αἰθῆ g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, 3 εἰ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Ἰούριος. 4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῶ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, εἰς ἱεράτευμα ἅγιον ἀνεύγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους Θεῶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6 Διότι περιέχει ἐν Γραφῇ: “Ἴδου, τίθημι ἐν Σιών λίθον, ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεῦων ἐπ’ αὐτῷ, οὐ μὴ κατασχυνηθῆ.” 7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ, τοῖς πιστεῦουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ, “Λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας”, 8 καὶ, “Λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου”. οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὑμεῖς δὲ “γένος ἐκλεκτὸν”, “βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν”, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε, τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος, εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς 10 οἱ ποτε “οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ, οἱ οὐκ ἠληθμένοι, νῦν δὲ ἐλεθθέντες”. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ

τῆς ψυχῆς· 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Ἰούριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι’ αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. 15 Ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· 16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ’ ὡς Θεοῦ δοῦλοι. 17 Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμάτε. 18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ, ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως. 20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ’ εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ. 21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. 22 Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ”. 23 Ὅς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων, οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 Ὅς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι ἰάθητε. 25 Ἦτε γὰρ

ὡς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλ' ἐπεστράφητε αὐτήν. **12** Ὅτι ὀφθαλμοὶ Ἰησοῦ ἐπὶ νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, ψυχῶν ὑμῶν. πρόσωπον δὲ Ἰησοῦ ἐπὶ ποιοῦντας κακά.”

3 Ὁμοίως, γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τις ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, **2** ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. **3** Ὡς ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. **5** Οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς Θεὸν ἐκόσμου ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, **6** ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ, “κύριον”, αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οἱ ἄνδρες, ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἄσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **8** Τὸ δὲ τέλος, πάντες, ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοὶ, ταπεινόφρονες, **9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. **10** “Ὁ” γὰρ “θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. **11**

Ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω

13 Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ γένησθε; **14** Ἄλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. “Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν, μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε”, **15** Ἰησοῦ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἑτοιμοὶ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον, περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, **16** ἀλλὰ μετὰ πραύτητος καὶ φόβου, συνειδήσιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Ἰησοῦ ἀναστροφὴν. **17** Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. **18** Ὅτι καὶ Ἰησοῦς ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ Πνεύματι, **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, **20** ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν, ὀκτώ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος. **21** Ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σφῶζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ἐπερώτημα εἰς Θεόν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Ἰησοῦ, **22** ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων, καὶ ἑξουσιῶν, καὶ δυνάμεων.

4 Ἰησοῦ οὖν παθόντος σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπίσασθε,

ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας, δόξης καὶ τὸ τοῦ ὁ Θεοῦ Ἐνεῦμα, ἐφ' ἡμᾶς
2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀναπαύεται. 15 Μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω
ἀλλὰ θελήματι ὁ Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς
ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. 3 Ἄρκετὸς ἀλλοτριεπίσκοπος. 16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός,
γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν ὁ Θεὸν
βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, ἐν τῷ ὀνόματι τούτου. 17 Ὅτι ὁ καιρὸς
πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίας, τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ
οἰνοφλυγίας, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις ὁ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος
εἰδωλολατρίας. 4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;
συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς 18 “Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σφύζεται, ὁ ἀσεβὴς
ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες 5 οἱ καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;” 19 Ὡστε καὶ
ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἑτοίμως κρῖναι οἱ ἀσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ζῶντας καὶ νεκρούς. 6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ πιστῷ Κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς
νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ ὁ Θεὸν πνεύματι. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος
ἤγγικεν. Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε
εἰς προσευχάς· 8 πρὸ πάντων, τὴν εἰς
ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι
ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἀμαρτιῶν· 9
φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ·
10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς
ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ
οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος ὁ Θεοῦ. 11 Εἴ τις
λαλεῖ, ὡς λόγια ὁ Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς
ἐξ ἰσχύος ἢς χορηγεῖ ὁ Θεός, ἵνα ἐν πᾶσιν
δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ
ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (aiōn g165) 12 Ἀγαπητοί,
μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς
πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν
συμβαίνοντος, 13 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε
τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν, χαίρετε ἵνα
καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ
χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 14 Εἰ ὀνειδίξεσθε
ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς

5 Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ,
ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ
Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης
ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, 2
ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ,
μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλὰ ἐκουσίως, κατὰ
ὁ Θεόν, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως,
3 μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν,
ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. 4
Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος,
κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης
στέφανον. 5 Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε
πρεσβυτέροις. Πάντες, δὲ ἀλλήλοις τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε ὅτι, “Ὁ
ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσεται, ταπεινοῖς
δὲ δίδωσιν χάριν.” 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ
τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς
ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, 7 πᾶσαν τὴν μέριμναν
ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ
μέλει περὶ ὑμῶν. 8 Νήψατε, γρηγορήσατε.
Ὁ ἀντιδίκος ὑμῶν, διάβολος, ὡς λέων
ῶρυόμενος περιπατεῖ, ζητῶν καταπιεῖν· 9

ᾧ ἀντίστητε, στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων, τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ δὲ ὁ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Ὁριστῷ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει, (aiōnios g166) **11** αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (aiōn g165) **12** Διὰ Σιλουανοῦ, ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογιζομαι), δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Ὁθεοῦ, εἰς ἣν στῆτε. **13** Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτῇ, καὶ Μᾶρκος, ὁ υἱός μου. **14** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν, τοῖς ἐν Ὁριστῷ.

Πετροῦ Β΄

1 Σίμων Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Ἐκκευῶ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Ἐκκευῶ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος, Ἰησοῦ Ἐκκευῶ: 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Ἐκκευῶ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἐκκευῶ ἡμῶν. 3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ, τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς, ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, 4 δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδωρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. 5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, 6 ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, 7 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. 8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν, εἰς τὴν τοῦ Ἐκκευῶ ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἐκκευῶ, ἐπίγνωσιν. 9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστίν, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. 10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε, βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι, ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. 11 Οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Ἐκκευῶ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος, Ἰησοῦ Ἐκκευῶ.

(aīōnios g166) 12 Διὸ μελλήσω αἰεὶ ὑμᾶς ὑπομνήσκω περὶ τούτων, καίπερ εἰδὼς καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. 13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, 14 εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστίν ἡ ἀπόθεις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Ἐκκευῶ ἡμῶν, Ἰησοῦς Ἐκκευῶς, ἐδήλωσέν μοι. 15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. 16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Ἐκκευῶ ἡμῶν Ἰησοῦ Ἐκκευῶ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπτω γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. 17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Ἐκκευῶ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς Μεγαλοπρεποῦς Δόξης, “Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα”. 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ, ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει. 19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν ἀχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. 20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία Γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. 21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι, ἐλάλησαν ἀπὸ Ἐκκευῶ ἄνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν

αίρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα φθαρήσονται, **13** ἀδικούμενοι μισθὸν αὐτοῦς Δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. **2** Καὶ τρυφὴν, σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, **14** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται. **3** Καὶ ἐν πλεονεξία μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. **4** Εἰ γὰρ κατάρας τέκνα, **15** καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ὁδὸν, ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τῇ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζόφου ταρταρώσας, ὁδῶ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένων, ἀδικίας ἠγάπησεν, **16** ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν **(Tartaroῦ g5020)** **5** καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἰδίας παρανομίας, ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον, Νῶε, δικαιοσύνης ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. **17** Οὐτοὶ ἀσεβῶν ἐπάξας, **6** καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι, καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ Γομόρρας τεφρώσας κατέκρινεν, ὑπόδειγμα λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικῶς, **7** καὶ σκοτοὺς τετήρηται. **18** Ὑπέρογκα γὰρ δίκαιον Ἄωτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις, τοὺς ἐρρύσατο **8** (βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ ὀλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἀναστρεφομένους, **19** ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἡμέρας, ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν). **9** οἶδεν ὁ Κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς ᾧ γὰρ τις ἠττηται, τούτῳ ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς δεδούλωται. **20** Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, **10** μιάσματα τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ ὁ Κυρίου καὶ Σωτῆρος, ὁ Ἰησοῦ Ὁριστοῦ, μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττωνται, καταφρονούντας. Τολμηταὶ αὐθάδεις, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, **11** τῶν πρώτων. **21** Κρεῖττον γὰρ ἦν ὅπου ἄγγελος ἰσχυρὸς καὶ δυνάμει μείζονες αὐτοῖς, μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς ὄντες, οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν, ὑποστρέψαι ἐκ ὁ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. **12** Οὐτοὶ δὲ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. ὡς ἄλογα ζῶα, γεγεννημένα φυσικὰ εἰς **22** Συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν παροιμίας: “Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ

ἴδιον ἐξέραμα”, καί, “Ὑς λουσαμένη, εἰς κυλισμὸν βορβόρου.”

3 Ταύτην ἦδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων, ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ Ὑκυρίου καὶ Σωτῆρος. **3** Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαϊκται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, **4** καὶ λέγοντες, “Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἄφ’ ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ’ ἀρχῆς κτίσεως.” **5** Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι’ ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Ὑθεοῦ λόγῳ, **6** δι’ ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. **7** Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Ὑκυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** Οὐ βραδύνει Ὑκύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** Ἦξει δὲ ἡμέρα Ὑκυρίου ὡς κλέπτῃς, ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὐρέθησεται. **11** Τούτων οὕτως πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν

ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, **12** προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Ὑθεοῦ ἡμέρας, δι’ ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι, λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα, τήκεται. **13** Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν, κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρέθηναι ἐν εἰρήνῃ. **15** Καὶ τὴν τοῦ Ὑκυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος, κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, ἔγραψεν ὑμῖν, **16** ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῆ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. **18** Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι, καὶ γνώσει τοῦ Ὑκυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος, ὙΙησοῦ ὙΧριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν! (αἰῶν

g165)

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς- **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν- **(αἰῶνιος g166)** **3** ὁ ἐωράκαμεν, καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Ὁ Ἰησοῦ ἁριστοῦ. **4** Καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἧ πεπληρωμένη. **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστίν, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ, οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. **7** Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ὁ Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐάν τις ἀμάρτη,

Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ὁ Ἰησοῦν ἁριστόν δίκαιον, **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Ὁ λέγων, ὅτι “Ἐγνώκα αὐτόν”, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. **5** ὅς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν: **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν, καὶ αὐτὸς περιπατεῖν. **7** Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολήν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς. Ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. **8** Πάλιν ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν ἕως ἄρτι. **10** Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν Πατέρα. Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι

ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα ὑμῖν, ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. 27 νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ. 16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. 17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 18 Παιδιά, γεγέννηται.

Ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγονάσιν, ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. 19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 Καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντες. 21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. 22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱόν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. Ὁ ὁμολογῶν τὸν Υἱόν, καὶ τὸν Πατέρα ἔχει. 24 Ὑμεῖς δὲ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐάν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε. 25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν—τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (αἰθῆ g166) 26 Ταῦτα

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. Διὰ τοῦτο, ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. Οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν. 3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστιν. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει, πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. 8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς ὁ

γεγεννημένος ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ, ἀμαρτίαν οὐ ἄγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία μὴ καταγινώσκη, ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Ἐθεόν, 22 καὶ ὁ καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι Ἐθεοῦ γεγέννηται. 10 Ἐν τούτῳ φανερά τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐστὶν τὰ τέκνα τοῦ Ἐθεοῦ, καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. 23 Καὶ αὕτη διαβόλου: πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Ἐχριστοῦ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡ ἀγγελία ἦν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐντολήν ἡμῖν. 24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. 12 οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Ἐπνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ ἐστὶν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Ἐπνεῦμα τοῦ Ἐθεοῦ: πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Ἐχριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ ἐστὶν, 3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν, ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ οὐκ ἔστιν. Καὶ τοῦτό ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. 4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν Ἐθεόν, ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ ἐστὶν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Ἐθεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Ἐθεόν. 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ

ἔγνω τὸν ᾠθεόν, ὅτι ὁ ᾠθεὸς ἀγάπη ἐστίν. 9 μισῆ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ᾠθεόν, ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ ᾠθεοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακεν, τὸν ᾠθεόν, ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, τὸν μονογενῆ, ὃν οὐχ ἐώρακεν, οὐ δύναται ἀγαπᾶν. 21 ἀπέσταλκεν ὁ ᾠθεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. 10 ᾠθεόν, ἀγαπῶν τὸν ᾠθεόν, ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

ᾠθεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. 11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ ᾠθεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 12 ᾠθεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται, ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ ᾠθεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. 13 ᾠθεὸν ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ᾠνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. 14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν Υἱὸν, Σωτῆρα τοῦ κόσμου. 15 ᾠς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι ᾠησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ ᾠθεοῦ, ὁ ᾠθεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ᾠεῷ. 16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ ᾠθεὸς ἐν ἡμῖν. ᾠ ᾠθεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ ᾠεῷ μένει, καὶ ὁ ᾠθεὸς ἐν αὐτῷ μένει. 17 ᾠθεὸν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 ᾠμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. 20 ᾠάν τις εἴπῃ, ὅτι ᾠαγαπῶ τὸν ᾠθεόν”, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ᾠησοῦς ἐστίν ὁ ᾠχριστὸς, ἐκ τοῦ ᾠθεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. 2 ᾠθεὸν ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ ᾠθεοῦ: ὅταν τὸν ᾠθεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. 3 Αὕτη γὰρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ ᾠθεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, 4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ ᾠθεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἣ νικήσασα τὸν κόσμον- ἡ πίστις ἡμῶν. 5 Τίς ἐστίν δὲ ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ᾠησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ ᾠθεοῦ; 6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, ᾠησοῦς ᾠχριστὸς οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι. Καὶ τὸ ᾠνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ ᾠνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 ᾠτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες: 8 τὸ ᾠνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν. 9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ ᾠθεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ ᾠθεοῦ, ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. 10 ᾠπιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ᾠθεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ ᾠεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ ᾠθεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία: ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ ὁ Θεὸς, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. (aiōnios g166)

12 Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν, ἵνα εἰδῆτε ὅτι

ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (aiōnios g166)

14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν: ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. **15** Καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα,

οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. **16** Ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν,

τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ αὐτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν,

ἵνα γινώσκωμεν τὸν Ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ Ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. (aiōnios g166) **21** Τεκνία,

φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

Ιωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος· ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ (καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν), **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα: (aiōn g165) **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρὸς. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν καινὴν γράφω σοι, ἀλλὰ ἦν εἴχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη: ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** Βλέπετε ἑαυτοὺς ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἃ εἰργάσασθαι, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. **9** Πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει. **10** Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ

μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν πεπληρωμένη ᾖ. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

Ιωαννου Γ΄

1 Ὁ πρεσβύτερος· Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή. **3** Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὁ, ἐὰν ἐργάση εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις, προπέμψας ἀξίως τοῦ ἑοῦ. **7** Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. **8** Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιοῦτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν, Διοτρέφης, οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα, ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ ἑοῦ ἐστίν, ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν ἑόν. **12** Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν. **13** Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράφειν, **14** ἐλπίζω δὲ

εὐθέως σε ἰδεῖν, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ιουδα

1 Ἰουδας, Ἰησοῦ Ἐκκευτοῦ δουλος, ἀδελφός δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἠγαπημένοις, καὶ Ἰησοῦ Ἐκκευτῷ τετηρημένοις κλητοῖς: **2** ἔλεος ὑμῖν, καὶ εἰρήνη, καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. **4** Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Ἐκκευτὸν, ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ πάντα, ὅτι Ἰησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. **6** Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aidios g126) **7** Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαινουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος, διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν,

“Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.” **10** Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** Οὐαὶ αὐτοῖς! Ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορευθήσαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** Οὗτοι εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν, σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκρίζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδος ἀπὸ Ἀδάμ, Ἐνὼχ, λέγων, “Ἰδοὺ, ἦλθεν Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ’ αὐτοῦ ἄμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.” **16** Οὗτοι εἰσιν γογγυσταὶ μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἐκκευτοῦ, **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, “Ἐπ’ ἐσχάτου χρόνου ἔσσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.” **19** Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοὶ, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς

τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν ᾧ Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι. **21** Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. **(aīōnios g166)** **22** Καὶ οὐς μὲν ἐλεᾶτε διακρινομένους, **23** οὐς δὲ σώζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὐς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστούς, καὶ σῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, **25** μόνῳ Θεῷ Σωτῆρι ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δόξα, μεγαλωσύνη, κράτος, καὶ ἐξουσία, πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος, καὶ νῦν, καὶ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! **(aīōn g165)**

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Ἐπιστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις: εἰς ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν, Ἐφεςον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἰωάννῃ, 2 ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Ἐπιστοῦ, ὅσα εἶδεν. **3** Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Ἐπιστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς, καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ— αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (αἰθῆ g165) **7** Ἴδου, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξέκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί! Ἀμήν! **8** Ἐγὼ εἶμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, λέγει ὁ Κύριος, ὁ Θεός, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.” **9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει, καὶ βασιλείᾳ, καὶ ὑπομονῇ, ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν

Ἰησοῦ. **10** Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος **11** λεγούσης, “Ὁ βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις: εἰς Ἐφεςον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.” **12** Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ’ ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας, εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν, ὅμοιον Ὑῖῳ Ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖν. **14** Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαί, ὡς ἕριον λευκόν ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ὡς νεκρός. Καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ’ ἐμὲ λέγων, “Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, **18** καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδου, ζῶν εἶμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄιδου. (αἰθῆ g165, Hadēs g86) **19** Γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσὶν, καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα. **20** Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς: οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ

ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαι ἑπτὰ, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον: Ἐπίσταται ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσεῶν: **2** “Ὅϊδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βασιλεύσει κακοῦς, καὶ ἐπειράσας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὖρες αὐτοὺς ψευδεῖς, **3** καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες. **4** Ἄλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. **5** Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον. Εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς. **6** Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. **7** Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Ἅγιον πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι, δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ Παραδείσῳ τοῦ Ἱεροῦ.” **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον: Ἐπίσταται ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν: **9** “Ὅϊδά σου τὴν θλιψὴν καὶ τὴν πτωχείαν (ἀλλὰ πλούσιος εἶ), καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** Μὴ φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν. Ἴδου, μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλιψὴν ἡμερῶν δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **11** Ὁ ἔχων

οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Ἅγιον πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἕκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.” **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον: Ἐπίσταται ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν: **13** “Ὅϊδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς, ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ’ ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** Ἄλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. **15** Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ, κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** Μετανόησον οὖν! Εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ’ αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Ἅγιον πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι, δώσω αὐτῷ τὸ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.” **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον: Ἐπίσταται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἱεροῦ, ὃ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ: **19** “Ὅϊδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. **20** Ἄλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφείξῃς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἣ λέγουσα ἑαυτὴν προφῆτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ

τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι, καὶ φαγεῖν ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια εἰδωλόθυτα. **21** Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον, ἵνα αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν μετανοήσῃ, καὶ οὐ ἤθελησεν μετανοῆσαι λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. **5** Ὁ νικῶν, οὕτως ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** Ἴδου, βάλλω περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετανοήσουσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** Καὶ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τῶν τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω γνῶσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἶμι τί τὸ Ἐνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.” **7** Καὶ ὁ ἔραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** Ὑμῖν δὲ γράψον: Ἐγὼ λέγει ὁ Ἅγιος, ὁ Ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν Δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἀνοίγει: **8** Ὅτι δὴ σου τὰ ἔργα. Ἴδου, δέδωκα λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς **25** Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἴξω. δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις **26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους δύναμις, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** Ἴδου, τῶν ἐθνῶν... **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν **28** ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικὰ λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ συντρίβεται, **28** ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδου, ποιήσω πατρὸς μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα αὐτοὺς ἵνα ἴξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν τὸν πρωϊνόν. **29** Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. **10** Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στυλὸν ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἱεροῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ἱεροῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Ἱεροῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον: Ἐγὼ λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Ἱεροῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας: Ὅτι δὴ σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις, ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. **2** Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ, ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ εὐρηκά σου ἔργα, πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ μου. **3** Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἴκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἴξω ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποῖαν ὥραν ἴξω ἐπὶ σέ. **4** Ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα

μου τὸ καινόν. 13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.” 14 Καὶ καθηήμενος, 3 καὶ ὁ καθηήμενος ὅμοιος τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικεῖα ἐκκλησίας ὁράσει λίθῳ, ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ γράψον: “Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει πιστὸς καὶ ὁ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως σμαραγδίνῳ. 4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου τοῦ Ἱεροῦ: 15 “Ὁ Ἰδὼ σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε θρόνους εἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. Ὁ φελοὺς ψυχρὸς ἦς εἴκοσι τέσσαρας θρόνους πρεσβυτέρους ἢ ζεστός. 16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε καθημένους, περιβεβλημένους ἱματίοις ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στόματός μου. 17 Ὅτι λέγεις, ὅτι Πλούσιός στεφάνους χρυσοῦς. 5 Καὶ ἐκ τοῦ εἴμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδὲν χρειάν θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ, καὶ φωναὶ, ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ βρονταί. Καὶ ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ ἐστὶν τὰ καὶ γυμνός. 18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Ἱεροῦ 6 καὶ ἐνώπιον παρ’ ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς, τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνῃ, ὁμοία ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ, ἵνα κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ περιβάλλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς κύκλῳ τοῦ θρόνου, τέσσαρα ζῶα, γέμοντα γυμνότητός σου, καὶ κολλύριον ἐγκρίσαι ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν. 7 τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς. 19 Ἐγὼ Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. 20 Ἰδοὺ, τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἔσθηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐὰν ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ ἀετῷ πετομένῳ. 8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ ἐν καθ’ ἐν αὐτῶν, ἔχων ἀνά πτέρυγας ἕξ, δειπνήσω μετ’ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ’ ἐμοῦ. κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, 21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ’ ἐμοῦ καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ νυκτὸς λέγοντες, “Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος, ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ Ἱερός ὁ Ἱερός ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἦν, καὶ ὁ αὐτοῦ. 22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ ὦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος.” 9 Καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν, καὶ τιμὴν, καὶ εὐχαριστίαν, τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αἰθῆ γ165) 10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ’ ἐμοῦ λέγων, “Ἀνάβα ὦδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.” 2 Εὐθέως ἐγενόμην ἐν Ἱερώματι, καὶ ἰδοὺ, θρόνος

στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες, (αἰθῆ g165) **11** “Ἄξιός ἐστι, ὁ Κύριος ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς, καὶ καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν, καὶ ἐκτίσθησαν.”

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον, γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **2** Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν, κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, “Τίς ἄξιός ἀνοίξει τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;” **3** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοίξει τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. **4** Καὶ ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρεθήσεται ἀνοίξει τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, “Μὴ κλαίει. Ἴδου, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυὶδ, ἀνοίξει τὸ βιβλίον, καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.” **6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, Ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσὶν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** Καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσὶν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. **9** Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες, “Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοίξει τὰς σφραγίδας αὐτοῦ,

ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς, καὶ γλώσσης, καὶ λαοῦ, καὶ ἔθνους, **10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν, βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.” **11** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, “Ἄξιόν ἐστιν τὸ Ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ ἰσχὴν, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν!” **13** Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας, “Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ Ἀρνίῳ ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.” (αἰθῆ g165) **14** Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, “Ἀμήν!” Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον, ὅτε ἦνοιξεν τὸ Ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων, λέγοντος ὡς φωνῇ βροντῆς, “Ἐρχου!” **2** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος, “Ἐρχου!” **4** Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν, ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **5** Καὶ ὅτε ἦνοιξεν

τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ ἀνέμου μεγάλου σειομένη. **14** Καὶ ὁ οὐρανὸς τρίτου ζώου λέγοντος, “Ἐρχου.” Καὶ εἶδον, ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἔλισσόμενον, καὶ καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6** Καὶ ἐκινήθησαν. **15** Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ ζώων λέγουσαν, “Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροὶ, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου, καὶ καὶ ἐλεύθερος, ἔκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.” σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, **16** **7** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις, “Πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἄρνιου, **17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;”

7 Μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. **2** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον, ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα ἰσχυροῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν **3** λέγων, “Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ ἰσχυροῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.” **4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ: **5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, **6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλίμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα

χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα, 17 ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ δώδεκα χιλιάδες, 8 ὅτι τὸ Ἄρνιον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους, καὶ φυλῶν, καὶ λαῶν, καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἄρνιου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 10 καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, “Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ Ἄρνιῳ!” 11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ 12 λέγοντες, “Ἀμήν! Ἡ εὐλογία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ ἰσχὺς, τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!” (αἰθῆ g165) 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, “Οὗτοι, οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον;” 14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ, “Κυρίέ μου, σὺ οἶδας.” Καὶ εἶπέν μοι, “Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἄρνιου. 15 Διὰ τοῦτο, εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. 16 Οὐ πεινάσουσιν

ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέση ἔτι, οὐδὲ ἡλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα, 17 ὅτι τὸ Ἄρνιον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.”

8 Καὶ ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγιδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. 2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. 3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριου, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ, καὶ φωναὶ, καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμός. 6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτούς, ἵνα σαλπίσωσιν. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον, ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἶμα, 9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ τὰ ἔχοντα ψυχὴν, καὶ τὸ

τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. **10** Καὶ ἀλλ' ἵνα βασανισθῆσονται μῆνας πέντε· ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἔπεσεν καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας, καιόμενος σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. **6** Καὶ ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ζητήσουσιν τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐ μὴ ὑδάτων, **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν λέγεται ὁ Ἄψινθος. Καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἀποθανεῖν, καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' τῶν ὑδάτων εἰς ἀψίνθιον, καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶν. **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ἐσάλπισεν, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, **8** καὶ εἶχαν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, **9** καὶ εἶχον ἡ νύξ ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, “Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ, ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν πόλεμον, **10** καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς Ἀβύσσου, (**Abyssos g12**) **2** καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς Ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος, ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. (**Abyssos g12**) **3** Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ ὁ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων. **5** Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς,

ἀνθρώπους μῆνας πέντε. **11** Ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα, τὸν ἄγγελον τῆς Ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ, Ἀβαδδῶν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει, Ἀπολλύων. (**Abyssos g12**) **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ὁ Θεοῦ, **14** λέγοντα τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, “Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.” **15** Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι, οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν, καὶ ἡμέραν, καὶ μῆνα, καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, 3 καὶ ἔκραξεν ἵππικου δύο μυριάδες μυριάδων ἤκουσα φωνῆ μεγάλη ὡσπερ λέων μυκάται. Καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. 17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἵππου ἐν τῇ ὀράσει, καὶ τοὺς καθημένους τὰς ἑαυτῶν φωνάς. 4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν ἐπ' αὐτῶν: ἔχοντας θώρακας πυρίνους, καὶ αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἤμελλον γράφειν, καὶ ὑακινθίνους, καὶ θειώδεις, καὶ αἱ κεφαλαὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ “Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ, καὶ μὴ αὐτὰ γράψης.” 5 Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν καὶ καπνὸς, καὶ θεῖον. 18 Ἀπὸ τῶν τριῶν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον γῆς, ἦρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πυρὸς, καὶ τοῦ τὸν οὐρανόν, 6 καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι καπνοῦ, καὶ τοῦ θείου, τοῦ ἐκπορευομένου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, “ὃς ἔκτισεν ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. 19 Ἡ γὰρ ἐξουσία τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν, αἱ γὰρ οὐραὶ ἐν αὐτῇ”, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται! (αἰθῆ g165) 7 Ἄλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλη σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ Ἰησοῦ, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀδικοῦσιν. 20 Καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ Ἰησοῦ, ὡς τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους, τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα προφήτας. 8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ, εἶδωλα τὰ χρυσαῖα, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ καὶ λέγουσαν, “Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλίον τὸ χαλκᾶ, καὶ τὰ λίθινα, καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου, τοῦ οὔτε βλέπειν δύνανται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.” περιπατεῖν. 21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν 9 Καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν μοι, “Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου, ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.” 10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. 11 Καὶ λέγουσίν μοι, “Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς, καὶ ἔθνεσιν, καὶ γλώσσαις, καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.”

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν, καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, 2 καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον. Καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης,

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ ἐπ’ αὐτοῖς, καὶ εὐφραίνονται, καὶ δῶρα λέγων, “Ἐγειρε, καὶ μέτρησον τὸν πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο ναὸν τοῦ ὁ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, προφητῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τὴν αὐλὴν τὴν ἕξωθεν τοῦ ναοῦ, ἔκβαλε καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ ὁ Θεοῦ ἕξωθεν καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη εἰσηλθεν εἰς αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ πατήσουσιν μῆνας τεσσεράκοντα δύο. **3** τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. **12** Καὶ ἤκουσαν Καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας αὐτοῖς, “Ἀνάβατε ὧδε”. Καὶ ἀνέβησαν εἰς ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.” **4** τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἔλαια καὶ αἱ δύο λυχνία, αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. **13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ αἱ ἐνώπιον τοῦ Ἰκυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες. ὥρα ἐγένετο σεισμός μέγας, καὶ τὸ δέκατον **5** Καὶ εἴ τις αὐτούς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ τῆς πόλεως ἔπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν ἐκπορευέται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ τῷ σεισμῷ, ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. Καὶ εἴ ἐπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ τις θελήσῃ αὐτούς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ ἔδωκαν δόξαν τῷ ὁ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὗτοι ἔχουσιν τὴν Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ὑετὸς ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἕβδομος βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, μεγάλα ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι, “Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Ἰκυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Ἰχριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.” (αἰθῆ **g165**) **16** Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ ὁ Θεοῦ κάθηνται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos **g12**) αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, **8** Καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας καὶ προσεκύνησαν τῷ ὁ Θεῷ **17** λέγοντες, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται “Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Κύριε, ὁ ὁ Θεός ὁ πνευματικῶς, Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου Παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὅτι καὶ ὁ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν, καὶ φυλῶν, καὶ ἐβασίλευσας. **18** Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, γλωσσῶν, καὶ ἔθνων, τὸ πτώμα αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. **10** τοῖς δούλοις σου, τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἁγίοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα

σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.” οἰκουμένην ὅλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ **19** Καὶ ἠνοιγῆ ὁ ναὸς τοῦ ᾠθεοῦ ὁ ἐν τῷ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο λέγουσαν, “Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἀστραπαὶ, καὶ φωναὶ, καὶ βρονταὶ, καὶ δύναιμις, καὶ ἡ Βασιλεία τοῦ ᾠθεοῦ ἡμῶν, σεισμός, καὶ χάλαζα μεγάλη. καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ ᾠΧριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ: ἡ γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ ὀκατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ ᾠθεοῦ ἡμῶν, ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄρνιου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες! οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.” **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα, ἥτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά. **14** Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν, καὶ καιροὺς, καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφραως. **15** Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφρις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς, ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** Καὶ ἐβόηθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιεν τὸν ποταμόν, ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολάς τοῦ ᾠθεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν ᾠησοῦ.

13 Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἄρνιῳ, καὶ θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. **12** Καὶ τὴν ἐξουσίαν κεφαλᾶς ἐπτά, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ αὐτοῦ. Καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν ὄνομα βλασφημίας. **2** Καὶ τὸ θηρίον ὃ αὐτῇ κατοικοῦντας, ἵνα προσκυνήσουσιν εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἔθεραπεύθη αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ἢ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. **13** Καὶ ὡς στόμα λέοντος. Καὶ ἔδωκεν αὐτῶ ὃ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. **3** Καὶ μίαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** Καὶ πλανᾷ ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ εἰς θάνατον, καὶ ἢ πληγὴ τοῦ θανάτου σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἔθεραπεύθη. Καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, **4** καὶ προσεκύνησαν γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν τῷ δράκοντι, ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν πληγὴν τῆς μαχαίρης, καὶ ἔζησεν. **15** Καὶ τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ λέγοντες, “Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ, καὶ τίς θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ εἰκὼν τοῦ θηρίου, δύναται πολεμῆσαι μετ’ αὐτοῦ;” **5** Καὶ καὶ ποιήσει ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσουσιν ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. **16** βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο. **6** Καὶ μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἡνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς πρὸς τὸν ὁ Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν, καὶ λαὸν, καὶ ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, γλώσσαν, καὶ ἔθνος. **8** Καὶ προσκυνήσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὀνόματος αὐτοῦ. **18** Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν: ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν βιβλίῳ ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου, τοῦ ἐσφαγμένου θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ ὁ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐστὶν ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἀκουσάτω. **10** Εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, ἕξ.

ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτείνει, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων. **11** Καὶ

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, τὸ Ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ’ αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες

ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, γεγραμμένον ἐπὶ τῶν 10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ μετώπων αὐτῶν. 2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ὄθεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θεῖῳ ἐνώπιον ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων τῶν ἀγγέλων ἀγίων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. 3 Καὶ ἄδουσιν Ἀρνίου. 11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ ὤδην καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν, ἡμέρας καὶ νυκτός, πρεσβυτέρων. Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ὤδην, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.” (aiōn g165) 12 Ὡδε ἡ γῆς. 4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ὑπομονὴ τῶν ἀγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοι οἱ ἐντολὰς τοῦ ὄθεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγει. 13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων λεγούσης, “Γράψον, ‘Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἀπαρχὴ τῷ ὄθεῳ καὶ τῷ Ἀρνίῳ, 5 καὶ ἐν ἐν ὄκυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ’ ἄρτι.” “Ναί”, τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη ψεῦδος, Λέγει τὸ ὄπνεῦμα, “ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτῶν.” 14 Καὶ εἶδον, καὶ ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι “ἰδοὺ, νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθήμενον ὅμοιον υἱὸν Ἀνθρώπου”, ἔχων ἐπὶ πᾶν ἔθνος, καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ λαόν, (aiōnios g166) καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξύ. 15 7 λέγων ἐν φωνῇ καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, 15 μεγάλη, “Φοβήθητε τὸν ὄθεον, καὶ δότε Κράζων ἐν φωνῇ μεγάλη τῷ καθημένῳ αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι ἐπὶ τῆς νεφέλης, “Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ θάλασσαν, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.” 16 Καὶ 16 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ δρέπανον ὄξύ. 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλη

τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ λέγων, “Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.” **19** Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Ἱεοῦ τὸν μέγαν. **20** Καὶ ἐπατίθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ, ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Ἱεοῦ. **2** Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Ἱεοῦ. **3** Καὶ ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως, τοῦ δούλου τοῦ Ἱεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου λέγοντες, “Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, ἹΚύριε ὁ Ἱεός ὁ Παντοκράτωρ! Δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων. **4** Τίς οὐ μὴ φοβηθῆ, ἹΚύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου, ὅτι μόνος ὁσος; “Ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἠξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.” **5** Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίθον καθαρὸν λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. **7** Καὶ ἐν ἐκ τῶν

τεσσαρῶν ζῶων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Ἱεοῦ, τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) **8** Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Ἱεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

16 Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγοῦσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις, “Υπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Ἱεοῦ εἰς τὴν γῆν.” **2** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν, ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. **3** Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν τὰ ἐν τῇ θαλάσσει. **4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐγένετο αἷμα. **5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, “Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, ὁσος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας. **6** Ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πεῖν· ἄξιοι εἰσιν.” **7** Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, “Ναί, ἹΚύριε ὁ Ἱεός ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.” **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Ἱεοῦ, τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς

πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου, καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Ὕεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην, καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡσεὶ βατράχους. **14** εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ Ὕεοῦ τοῦ Παντοκράτορος. **15** (“Ἴδου, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ”). **16** Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστὶ Ἀρμαγεδῶν. **17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄερα, καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα, “Γέγονεν!” **18** Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ, καὶ φωναὶ, καὶ βρονταὶ, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο, ἀφ’ οὗ ἄνθρωπος ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας. **19** Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν

ἐθνῶν ἔπεσαν, καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Ὕεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. **20** Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. **21** Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς ταλαντιαία, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Ὕεὸν, ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ’ ἐμοῦ λέγων, “Δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, **2** μεθ’ ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.” **3** Καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν Ὑνεύματι. Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ, καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, “Μυστήριον Βαβυλῶν ἡ Μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν, καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.” **6** Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. **7** Καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος, “Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοὶ τὸ μυστήριον τῆς

γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιτάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. **8** Τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς Ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. Καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπόντων τὸ θηρίον, ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ παρέσται. **(Abyssos g12)** **9** Ὁδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν: αἱ ἑπτὰ κεφαλὰι ἑπτὰ ὄρη εἰσίν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν. Καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσιν: **10** οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι **11** καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. **12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὕτω ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. **13** Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδούσιν. **14** Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι ὁ Κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ Βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ, καὶ ἐκλεκτοὶ, καὶ πιστοί.” **15** Καὶ λέγει μοι, “Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσίν, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. **16** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτήν κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ. **17** Ὁ γὰρ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν

ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἅχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ ὁ Θεοῦ. **18** Καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.”

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. **2** Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων, “Ἐπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη! Καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου, καὶ μεμισημένου. **3** Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς, πέπτωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν.” **4** Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, “Ἐξέλθατε ὁ λαὸς μου ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς, ἵνα μὴ λάβητε, **5** ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἅχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. **6** Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε τὰ διπλά, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν, **7** ὅσα ἐδόξασεν αὐτήν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. Ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, ὅτι Ἐκείνη βασιλίσα... καὶ χήρα οὐκ εἰμί καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.’ **8** Διὰ τοῦτο, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος, καὶ πένθος,

καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ὅτι ἰσχυρὸς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνας ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσονται καὶ κόψονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν 18 καὶ ἔκραξαν, ἐπ’ αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ’ βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, λέγοντες, ‘Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;’ ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως 19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, αὐτῆς, 10 ἀπὸ μακρόθεν ἔστηκότες, διὰ τὸν καὶ ἔκραξαν, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς λέγοντες, λέγοντες, ‘Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ‘Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ ἣ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα πόλις ἡ ἰσχυρά! ‘Ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς! ‘Ὅτι σου.’ 11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.’ 20 Εὐφραίνου ἐπ’ αὐτῇ, καὶ πενθοῦσιν ἐπ’ αὐτήν, ὅτι τὸν γόμον οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι, καὶ οἱ ἀπόστολοι, αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι– 12 γόμον καὶ οἱ προφηταί, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.’ 21 Καὶ ἦρεν εἷς μαργαριτῶν, καὶ βυσσίνου, καὶ πορφύρας, ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς λίθον μέγαν, καὶ καὶ σιρικοῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων, “Οὕτως θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. 22 Καὶ φωνὴ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου, 13 καὶ κιθαρῶδων, καὶ μουσικῶν, καὶ αὐλητῶν, κιννάμων, καὶ ἄμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ σαλπιστῶν, οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, 23 καὶ φῶς λύχνου οὐ σωμάτων, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων. 14 Καὶ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. 15 Οἱ ἔμποροι τούτων πάντα τὰ ἔθνη. 24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα οἱ πλουτήσαντες, ἀπ’ αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν προφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη, καὶ πάντων στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.”

αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες 16 **19** Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν λέγοντες, ‘Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ περιβεβλημένη βύσσινον, καὶ πορφυροῦν, λεγόντων, “Ἀλληλουῖά! Ἡ σωτηρία, καὶ καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσίῳ, ἡ δόξα, καὶ ἡ δύναμις, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν! ἡ δόξα, καὶ ἡ δύναμις, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν! 2 “Ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις 2 αὐτοῦ’, ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν

μεγάλην, ἣτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. πορνεία αὐτῆς, καὶ ἔξεδίκησεν τὸ αἷμα 12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.” 3 καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα Καὶ δευτέρον εἶρηκαν, “Ἀλληλουϊά! Καὶ ὁ πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας οἶδεν, εἰ μὴ αὐτός, 13 καὶ περιβεβλημένος τῶν αἰῶνων’.” (aiōn g165) 4 Καὶ ἔπεσαν οἱ ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι, καὶ κέκληται πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες, καὶ τὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ Λόγος τοῦ ὁ Θεοῦ. 14 Καὶ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ ὁ Θεῷ, τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες, αὐτῷ ἔφ’ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι “Ἀμήν! Ἀλληλουϊά!” 5 Καὶ φωνὴ ἀπὸ βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. 15 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα, “Αἰνεῖτε τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία τῷ ὁ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, ὁξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη, οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ “καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ μεγάλοι!” 6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου σιδηρᾶ”· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ ὁ Θεοῦ καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγόντων, τοῦ Παντοκράτορος. 16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ “Ἀλληλουϊά, ὅτι ἐβασίλευσεν ὁ Κύριος, ὃ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ, ὄνομα ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ. 7 Χαίρωμεν γεγραμμένον, “Βασιλεὺς βασιλέων καὶ καὶ ἀγαλλιωμέν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν ὁ Κύριος κυρίων.” 17 Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν.” 8 Καὶ ἐδόθη μεγάλη, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς αὐτῇ, ἵνα περιβάλῃται βύσσινον λαμπρὸν πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, “Δεῦτε, καθαρὸν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ τῶν ἁγίων ἐστίν. 9 Καὶ λέγει μοι, “Γράψον, ὁ Θεοῦ, 18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ ἁμαρτανίων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, τοῦ Ἀρνίου κέκλημένοι.” Καὶ λέγει μοι, καὶ σάρκας ἵππων, καὶ τῶν καθημένων ἐπ’ “Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ ὁ Θεοῦ εἰσιν.” αὐτοῦ, καὶ σάρκας πάντων, ἑλευθέρων τε 10 Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.” 19 προσκυνῆσαι αὐτῷ. Καὶ λέγει μοι, “Ὅρα Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς μὴ σύνδουλός σου εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν, συνηγμένα σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν ὁ Ἰησοῦ ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου τῷ ὁ Θεῷ προσκύνησον. Ἡ γὰρ μαρτυρία ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος ὁ Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.” αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ’ 11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον, καὶ αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης, ὃ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου,

καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. Ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, τῆς καιομένης ἐν θείῳ. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐξελεύσει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς Ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) 2 Καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστιν Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη, 3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη μετὰ ταῦτα, δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) 4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ χίλια ἔτη. 5 Οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ! Ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ τὰ χίλια ἔτη. 7 Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς

αὐτοῦ, 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. 9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην. Καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. 10 Καὶ ὁ διάβολος, ὁ πλανῶν αὐτούς, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν, καὶ τὸν καθημένον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. 12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνεύχθη, ὃ ἐστιν τῆς ζωῆς. Καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Hadēs g86) 14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν **10** Καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν Ἐνεύματι ἐπὶ ὄρος καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν ἢ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** Καὶ τὴν πόλιν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Ἐθεοῦ, **11** ἔχουσαν τὴν ἁγίαν, Ἰερουσαλήμ καινὴν, εἶδον τὴν δόξαν ἀπὸ τοῦ Ἐθεοῦ. Ὁ φωστὴρ αὐτῆς καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ ὁμοίος λίθω τιμιωτάτῳ, ὡς λίθω ἰάσπιδι τοῦ Ἐθεοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς νύμφην, κρυσταλλίζοντι, **12** ἔχουσα τεῖχος μέγα κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. **3** Καὶ καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἀγγέλους δώδεκα, λεγούσης, “Ἴδου, ἡ σκηνὴ τοῦ Ἐθεοῦ μετὰ καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν τῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσεται μετ’ αὐτῶν, δώδεκα φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **13** Ἀπὸ καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ὁ Ἐθεὸς ἔσται μετ’ αὐτῶν, **4** καὶ ἐξαλείψει πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς. **14** καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος, οὐκ ἔσται ἔτι. Τὰ δώδεκα, καὶ ἐπ’ αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα πρῶτα ἀπῆλθαν.” **5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου. **15** ἐπὶ τῷ θρόνῳ, “Ἴδου, καινὰ ποιῶ πάντα.” Καὶ ὁ λαῶν μετ’ ἐμοῦ εἶχεν μέτρον καὶ λέγει μοι, “Γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν.” **6** Καὶ εἶπέν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος μοι, “Γέγοναν! Ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, αὐτῆς. **16** Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, ἢ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. Καὶ δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ δωρεάν. **7** Ὁ κικῶν κληρονομήσει ταῦτα, σταδίων δώδεκα χιλιάδων– τὸ μῆκος, καὶ καὶ ἔσομαι αὐτῷ Ἐθεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι τὸ πλάτος, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, ἴσα ἔστιν. υἱός. **8** Τοῖς δὲ δειλοῖς, καὶ ἀπίστοις, καὶ **17** Καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν ἐβδελυγμένοις, καὶ φονεῦσι, καὶ πόρνοις, τεσεράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον καὶ φαρμάκοις, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ ἀνθρώπου ὃ ἔστιν ἀγγέλου. **18** Καὶ ἦν ἢ πᾶσι τοῖς ψευδέσιν, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ ἐνδῶμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασις, καὶ λίμνη τῇ καιομένη πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ ἢ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον ὑάλῳ θάνατος ὁ δεῦτερος.” (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** καθαρῷ. **19** οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς **10** πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. ἐχόντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασις, ὁ δεῦτερος τῶν ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος ἐλάλησεν μετ’ ἐμοῦ λέγων, “Δεῦρο, δεῖξω σμάρραδος, **20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ σοὶ τὴν νύμφην, τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.” ἔκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος,

5 ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἔνατος τοπάζιον, ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5
 ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἑνδέκατος Καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐκ ἔχουσιν
 ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος. 21 Καὶ χρεῖαν φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου,
 οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ὅτι Ἰκῦριος ὁ ὁθεὸς φωτίσει ἐπ' αὐτούς,
 ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 μαργαρίτου. Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως αἰώνων. (aīōn g165) 6 Καὶ εἶπέν μοι, “Οὗτοι
 χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγῆς. 22 Καὶ οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ Ἰκῦριος,
 ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ, ὁ γὰρ Ἰκῦριος ὁ ὁθεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν,
 ὁθεὸς ὁ Παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστίν, καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, δεῖξαι τοῖς
 τὸ Ἄρνιον. 23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.” 7
 τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν “Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν
 αὐτῇ, ἡ γὰρ δόξα τοῦ ὁθεοῦ ἐφώτισεν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
 αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἄρνιον. 24 τούτου.” 8 Καὶ γὰρ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ
 Καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς βλέπων ταῦτα. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα,
 αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν ἔπεσα προσκυνήσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν
 τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν. 25 Καὶ οἱ τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9
 πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, Καὶ λέγει μοι, “Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἶμι
 νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ. 26 Καὶ οἴσουσιν τὴν καὶ τῶν ἀδελφῶν σου, τῶν προφητῶν, καὶ
 δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν. τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου
 27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινόν, τούτου. Τῷ ὁθεῷ προσκύνησον!” 10 Καὶ
 καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ λέγει μοι, “Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους
 γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ
 Ἄρνιου. καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστίν. 11 Ὁ ἀδικῶν,
22 Καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν ὕδατος ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς, ῥυπανθήτω
 ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνην ποιησάτω
 ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ὁθεοῦ ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.” 12 “Ἰδοὺ,
 καὶ τοῦ Ἄρνιου. 2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ,
 αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστω ὡς τὸ ἔργον ἐστίν αὐτοῦ.
 ἐκεῖθεν, ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς 13 Ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ
 δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδιδούν ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. 14 Μακάριοι
 τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται
 ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων. 3 Καὶ πᾶν ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
 κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. Καὶ ὁ θρόνος τοῦ καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.
 ὁθεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ 15 Ἐξω οἱ κύνες, καὶ οἱ φάρμακοι, καὶ οἱ
 οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ. 4 πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτραι,
 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. 16

Ἐγώ, Ἰησοῦς, ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγώ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαυίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς, ὁ πρωΐνός.” **17** Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, “Ἐρχου!” Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, “Ἐρχου!” Καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου: ἔάν τις ἐπιθῆ ἔπ’ αὐτά, ἐπιθήσει ἔπ’ αὐτὸν ὁ Θεὸς τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **19** Καὶ ἔάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, “Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν!” Ἐρχου, Κύριε Ἰησοῦ! **21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μετὰ τῶν ἁγίων. Ἀμήν!

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην, κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης, “Ἴδου, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ’ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ’ αὐτῶν,

Ἀποκαλυψὶς Ἰωαννοῦ 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Statistical-Restoration/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἀριθμοί 16:30
Ἀριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α΄ 2:6
Βασιλειῶν Β΄ 22:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

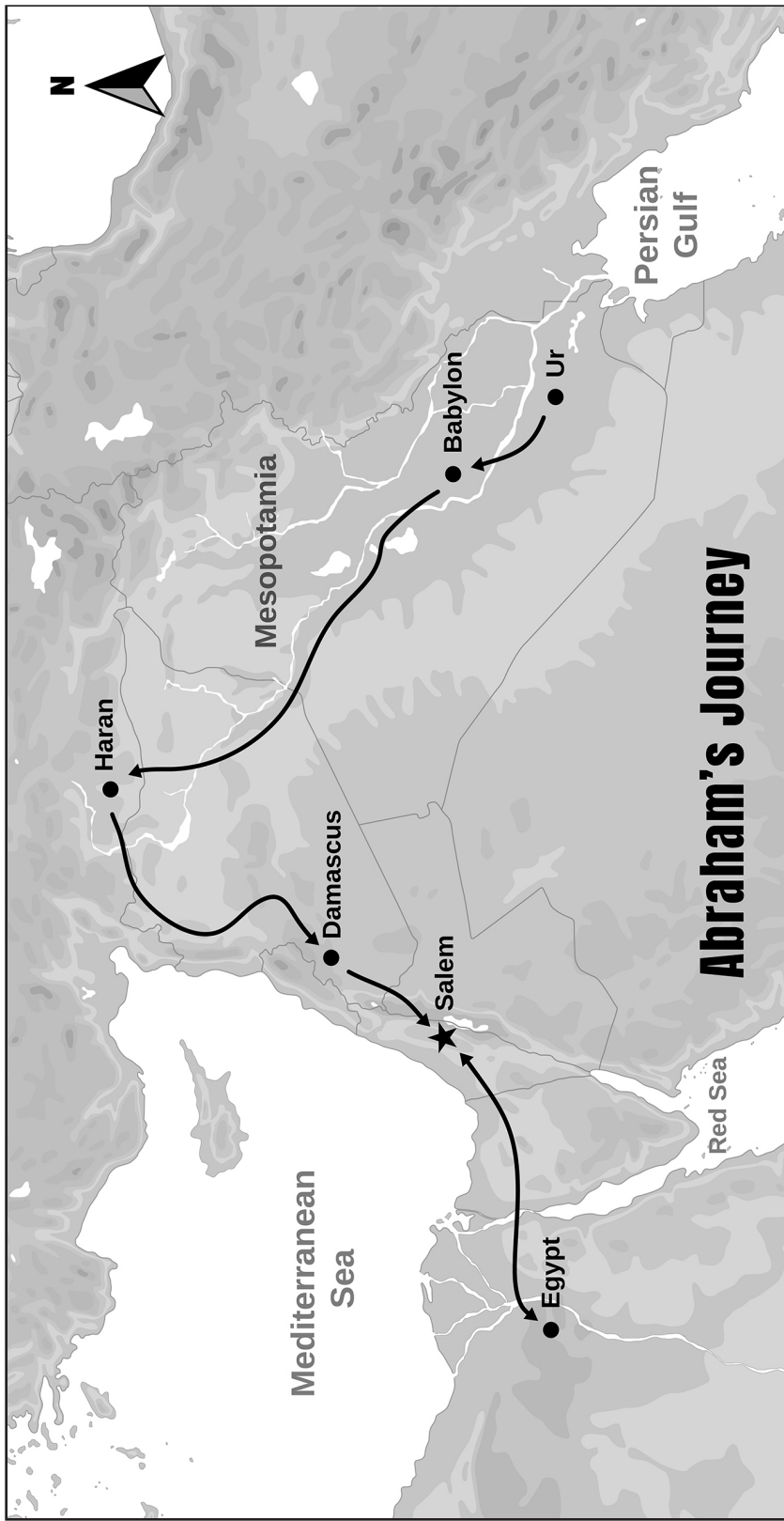
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἦσμα Ἀσμάτων 8:6
Ἥσαϊας 5:14
Ἥσαϊας 7:11
Ἥσαϊας 14:9
Ἥσαϊας 14:11
Ἥσαϊας 14:15
Ἥσαϊας 28:15
Ἥσαϊας 28:18
Ἥσαϊας 38:10
Ἥσαϊας 38:18
Ἥσαϊας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὁσηέ΄ 13:14
Ἀμώς΄ 9:2
Ἰωνᾶς΄ 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

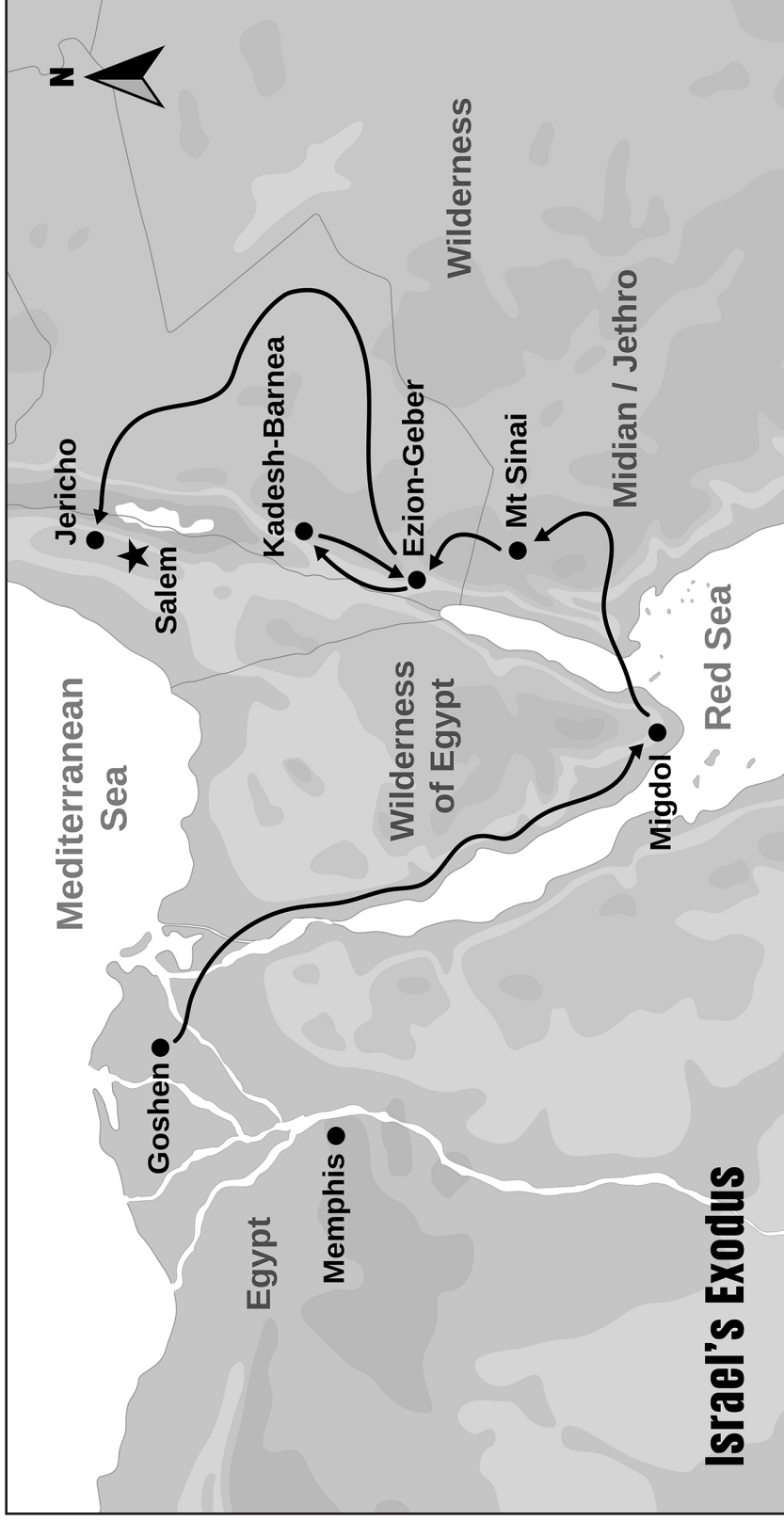
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

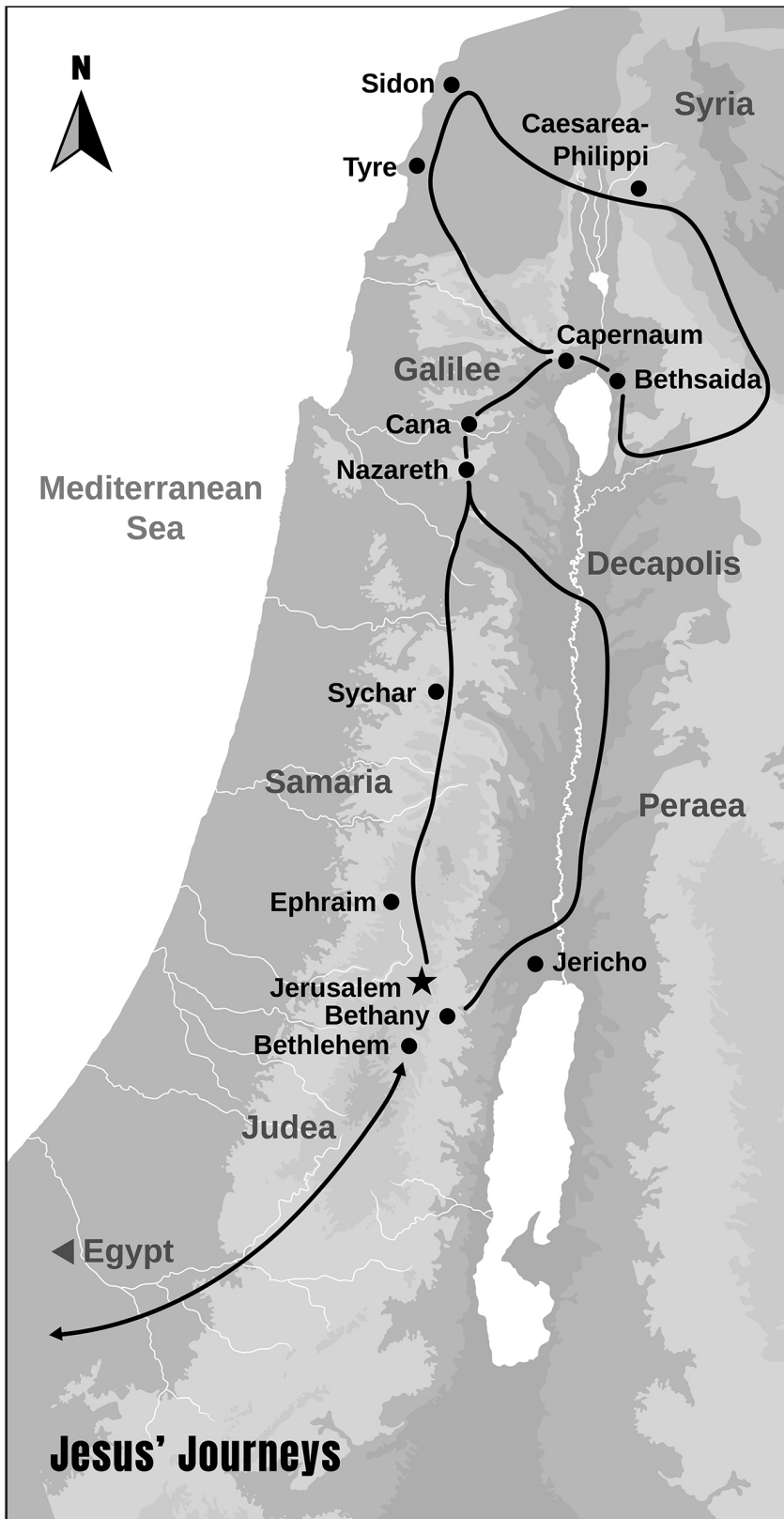
None yet noted

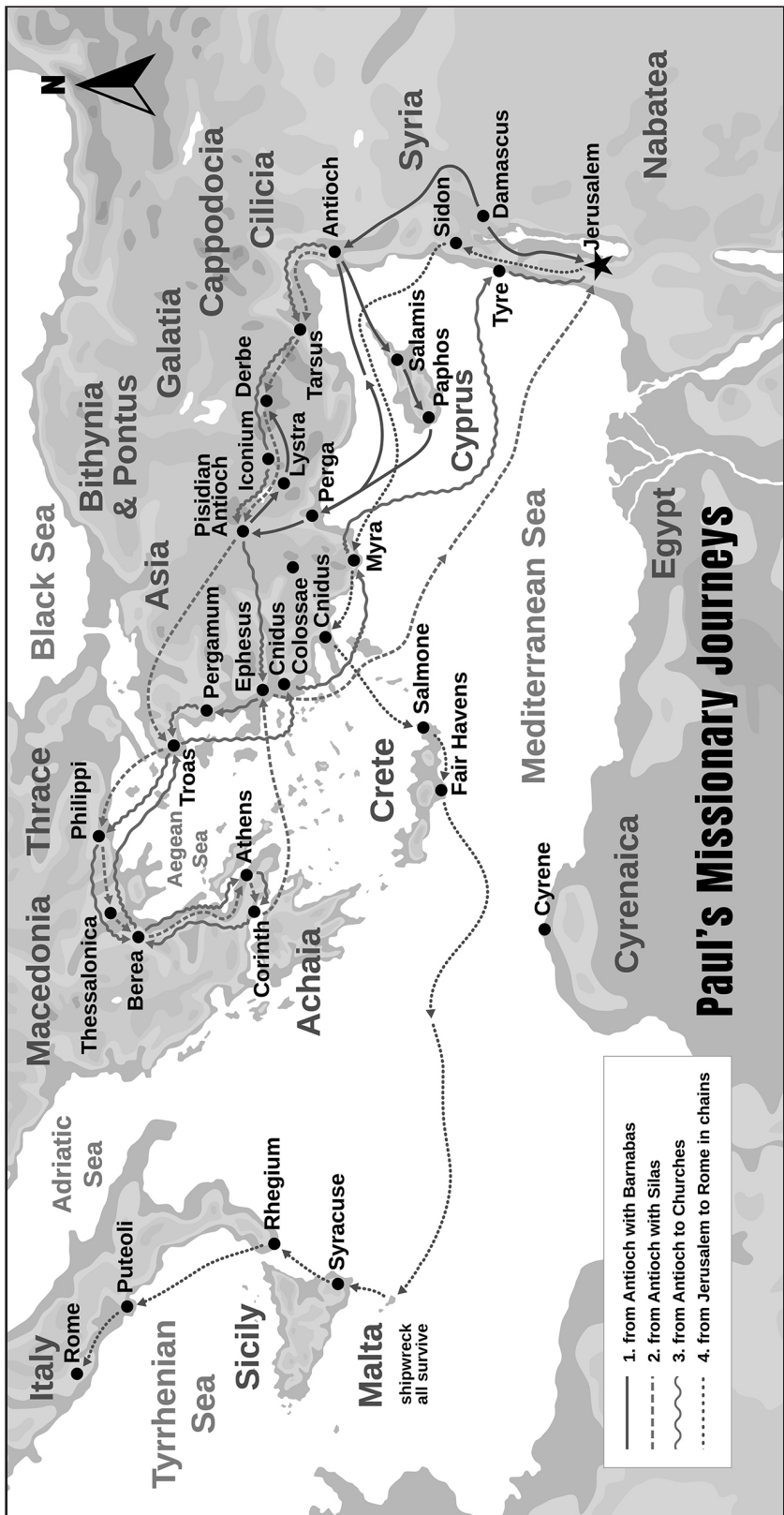
Πίστις καλούμενος, Ἀβραάμ, ὑπήκουσεν ἐξελεθῆναι εἰς τόπον ὃν ἠμέλλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξηλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

ὡς δὲ ἐξαιπέτετε τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμὶ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Και γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονῆσαι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἅγιον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Παύλος, δούλος Χριστού Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Ἰησοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son			
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
	Satan				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

